

ఋద్ధకనికాయే

నేత్తిప్పకరణ-టీకా

గంధారమ్భకథావణ్ణనా

సంవణ్ణనారమ్మే (దీ. ని. టీ. ౧.గంధారమ్భకథావణ్ణనా; మ. ని. టీ. ౧.౧ గంధారమ్భకథావణ్ణనా; సం. ని. టీ. ౧.౧.౧ గంధారమ్భకథావణ్ణనా) రతనత్తయవద్దనా సంవణ్ణేతబ్బస్స ధమ్మస్స పభవనిస్సయవిసుద్ధిపటివేదనత్థం, తం పన ధమ్మసంవణ్ణనాసు విజ్ఞానం బహుమానుస్సాదనత్థం, తం సమ్మదేవ తేసం ఉగ్గహణధారణాదిక్కుమలద్దబ్బాయ సమ్మాపటిపత్తియా సబ్బహితసుఖనిస్సాదనత్థం. అథ వా మజ్జలభావతో, సబ్బకిరియాసు పుబ్బకిచ్చభావతో, పణ్ణితేహి సమ్మాచరితభావతో, ఆయతిం పరేసం దిట్టానుగతిఆపజ్జనతో చ సంవణ్ణనాయం రతనత్తయపణామకిరియా. అథ వా రతనత్తయపణామకరణం పూజనీయపూజాపుణ్ణావిసేసనిబ్బత్తనత్థం, తం అత్తనో యథాలద్ధసమ్మత్తినిమిత్తస్స కమ్మస్స బలానుస్సదానత్థం, అన్తరా చ తస్స అసమ్మోచనత్థం, తదుభయం అనన్తరాయేన అట్టకథాయ పరిసమాపనత్థం. ఇదమేవ చ పయోజనం ఆచరియేన ఇథాధిప్పేతం. తథా హి వక్ఖతి “వద్దనాజనితం...పే... తస్స తేజసా”తి. వత్తుత్తయపూజా హి నిరతిసయపుణ్ణాక్షేత్తసమ్బుద్ధియా అపరిమేయ్యప్పభావో పుణ్ణాతిసయోతి బహువిధన్తరాయేపి లోకసన్నివాసే అన్తరాయనిబద్ధనసకలసంకిలేసవిద్ధంసనాయ పహోతి, భయాదిఉపద్దవఞ్చ నివారేతి. యథాహ -

“పూజారహే పూజయతో, బుద్ధే యది వ సావకే”తి. (ధ. ప. ౧౯౫; అప. థేర ౧.౧౦.౧) చ,

తథా -

“యే, భిక్షవే, బుద్ధే పసన్నా, అగ్గే తే పసన్నా, అగ్గే ఖో పన పసన్నానం అగ్గో విపాకో హోతీ”తి (అ. ని. ౪.౩౪;

ఇతివృ. ౯౦) చ,

తథా -

“బుద్ధోతి కిత్తయన్తస్స, కాయే భవతి యా పీతి;

వరమేవ హి సా పీతి, కసిణేనపి జమ్ముదీపస్స;

“ధమ్మా”తి...పే... ‘సఙ్ఖో’తి...పే... దీపస్సా”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౧.౬; ఇతివృ. అట్ట ౯౦; దీ. ని. టీ.

౧.గంధారమ్భకథావణ్ణనా; మ. ని. టీ. ౧.౧; అ. ని. టీ. ౨.౪.౩౪) చ,

తథా -

“యస్మిం, మహానామ, సమయే అరియసావకో తథాగతం అనుస్సరతి, నేవస్స తస్మిం సమయే
రాగపరియుట్టితం చిత్తం హోతి, న దోస...పే.... న మోహపరియుట్టితం చిత్తం హోతి”తి (అ. ని. ౬.౧౦; ౧౧.౧౧) చ,

తథా -

“అరణ్ణో రుక్ఖములే వా...పే....;

భయం వా ఛమ్మితత్తం వా, లోమహంసో న హేస్సతీ”తి. (సం. ని. ౧.౨౪౯) చ;

తత్త యస్స రతనత్తయస్స వన్దనం కత్తుకామో, తస్స గుణాతిసయయోగసన్దస్సనత్తం “మహాకారుణిక”న్తిఆదినా
గాథాత్తయమాహ. గుణాతిసయయోగేన హి వన్దనారహభావో, వన్దనారహ చ కతా వన్దనా యథాధిప్పేతప్పయోజనం
సాధేతీతి. తత్త యస్సా సంవణ్ణనం కత్తుకామో, సా నేత్తి విసేసతో యథానులోమసాసనసన్నిస్సయా, తస్స చ
విచిత్రాకారప్పవత్తివిభావినీ. తథా హి సుత్తన్తదేసనా న వినయదేసనా వియ కరుణాప్పధానా, నాపి అభిధమ్మదేసనా వియ
పజ్ఞాప్పధానా, అథ ఖో కరుణాపజ్ఞాప్పధానాతి తదుభయప్పధానదేసనావిసేసవిభావనం తావ సమ్మాసమ్మద్ధస్స
థోమనం కాతుం తమ్ములకత్తా సేసరతనానం “మహాకారుణికం నాథ”న్తిఆది వుత్తం.

తత్త కిరతీతి (దీ. ని. టీ. ౧.గన్ధారమ్మకథావణ్ణనా; మ. ని. టీ. ౧.౧; సం. ని. టీ. ౧.౧.౧; అ. ని. టీ. ౧.౧.౧) కరుణా,
పరదుక్ఖం విక్ఖిపతి అపనేతీతి అత్తో. అథ వా కిణాతీతి కరుణా, పరదుక్ఖే సతి కారుణికం హింసతి విబాధతీతి అత్తో . కమ్మనం
కరోతీతి వా కరుణా, పరదుక్ఖే సతి సాధూనం హదయఖేదం కరోతీతి అత్తో. కమితి వా సుఖం, తం రున్ధతీతి కరుణా. ఏసా హి
పరదుక్ఖాపనయనకామతాలక్ఖణా, అత్తసుఖనిరపేక్షతాయ కారుణికానం సుఖం రున్ధతి విబన్ధతీతి అత్తో. కిరియతి దుక్ఖితేసు
పసారియతీతి వా కరుణా, కరుణాయ నియుత్తోతి కారుణికో యథా “దోవారికో”తి (అ. ని. ౭.౬౭). యథా హి ద్వారట్టానతో
అజ్ఞాత్త వత్తమానోపి ద్వారపటిబద్ధజీవికో పురిసో ద్వారానతివత్తపుత్తితాయ ద్వారే నియుత్తోతి “దోవారికో”తి వుచ్చతి, ఏవం
భగవా మేత్తాదివసేన కరుణావిహారతో అజ్ఞాత్త వత్తమానోపి కరుణానతివత్తపుత్తితాయ కరుణాయ నియుత్తోతి “కారుణికో”తి
వుచ్చతి. మహాభిసేహారతో పట్టాయ హి యావ మహాపరినిబ్బానా లోకహితత్థమేవ లోకనాథా తిట్టన్తీతి. మహాన్తో కారుణికోతి
మహాకారుణికో. సతిపి భగవతో తదజ్ఞాగుణానమ్మి వసేన మహాన్తభావే కారుణికసద్దసన్నిధానేన వుత్తత్తా కరుణావసేనేవేత్త
మహాన్తభావో వేదితబ్బో యథా “మహావేయ్యాకరణో”తి. ఏవజ్ఞా కత్వా “మహాకారుణికో”తి ఇమినా పదేన పుగ్గలాధిట్టానేన
సత్తు మహాకరుణా వుత్తా హోతి.

అపరో నయో - అత్తసాధనతో కరుణం కరుణాయనం కరుణాసమ్మవత్తనం అరహతీతి కారుణికో . భగవతో హి
సబ్బజ్ఞాతాయ అనవసేసతో సత్తానం హితం, హితుపాయజ్ఞా జానతో, తత్త చ అకిలాసునో హితేసితా సత్తికా, న తథా
అజ్ఞోసన్తి. అథ వా కరుణా కరుణాయనం సీలం పకతి సభావో ఏతస్సాతి కారుణికో. భగవా హి పథవీఘస్సాదయో వియ
కక్ఖళపుసనాదిసభావా కరుణాసభావో సభావభూతకరుణోతి అత్తో. సేసం పురిమసదిసమేవ. అథ వా మహావిసయతాయ,
మహానుభావతాయ, మహాప్పలతాయ చ మహాతీ కరుణాతి మహాకరుణా. భగవతో హి కరుణా నిరవసేసేసు సత్తేసు
పవత్తతి, పవత్తమానా చ అనజ్ఞసాధారణా పవత్తతి, దిట్టధమ్మికాదిభేదజ్ఞా మహాన్తమేవ సత్తానం హితసుఖం ఏకన్తతో
నిష్పాదేతి, మహాకరుణాయ నియుత్తోతి మహాకారుణికో, తం మహాకారుణికం. సేసం సబ్బం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.
సుమాగధాదిపదానం వియ చేత్త సద్దసిద్ధి వేదితబ్బా.

నాథతీతి నాథో, వేనేయ్యానం హితసుఖం ఆసీసతి పత్తేతీతి అత్తో, మేత్తాయనవసేన చేత్త హితసుఖాసీసనం వేదితబ్బం, న కరుణాయనవసేన పరమపదేన వుత్తత్తా. అథ వా నాథతి వేనేయ్యగతం కిలేసబ్బసనం ఉపతాపేతీతి నాథో, నాథతీతి వా నాథో, యాచతీతి అత్తో. భగవా హి “సాధు, భిక్షవే, భిక్షు కాలేన కాలం అత్తసమ్మత్తిం పచ్చవేక్షితా”తిఆదినా (అ. ని. ౮.౭, ౮) సత్తానం తం తం హితప్పటిపత్తిం యాచిత్వాపి మహాకరుణాయ సముస్సాహితో తే తత్త నియోజేతి. పరమేన వా చిత్తిస్సరియేన సమన్నాగతో, సబ్బసత్తే వా సీలాదిగుణేహి ఈసతి అభిభవతీతి పరమిస్సరో భగవా “నాథో”తి వుచ్చతి, తం నాథం.

జాతబ్బన్తి జోయ్యం, అతీతాదిభేదభిన్నం సబ్బం సఙ్ఖతం, అసఙ్ఖతజ్ఞా. సఙ్ఖరణట్టేన సాగరో, పతితపతితానం అత్తనో పుథులగమ్మీరభావేహి సంసీదనం నిమ్మజ్జనం కరోతీతి అత్తో. సం-సద్దస్స చేత్త “సాభావో, సారాగో”తిఆదీసు (ధ. సం. ౩౮౯, ౩౯౧) వియ నిరుత్తినయేన దట్టబ్బో. సఙ్ఖరణట్టేనాతి వా సఙ్ఖరకరణట్టేన, రితథమ్మతాయ “అయం మే మరియాదా, ఇమం వేలం నాతిక్కమామీ”తి లోకేన సఙ్ఖరం సజ్జేతం కరోన్తో వియ హోతీతి అత్తో. సఙ్ఖరణం వా సమంతతో గలనం సన్దనం ఉదకేన కరోతీతి సాగరో. కప్పవుట్టానకాలే హి మహాసముద్ధో ఇతో చిత్తో చ పగ్గరిత్వా సకలం లోకధాతుం ఏకోఘం కరోతీతి. లోకియా పన వదన్తి “సాగరస్స రఙ్గో పుత్తేహి సాగరేహి నిబ్బత్తితో ఖతోతి సాగరో, పురత్తిమో సముద్ధప్పదేసో, తంసమ్మన్దతాయ రుళ్లివసేన సబ్బోపి సముద్ధో తథా వోహరీయతీ”తి. సాగరసదిసత్తా సాగరో, జోయ్యమేవ సాగరోతి జోయ్యసాగరో. సదిసత్తా చేత్త పుథులదుత్తరగమ్మీరానాదికాలికతాహి వేదితబ్బా, నిహీనం చేతమోపమ్మం. తథా హి జోయ్యస్సేవ సాతిసయా పుథులతా అపరిమాణలోకధాతుబ్యాపనతో, సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్సేవ తరణీయతాయ దుత్తరతా, గమ్మీరతా, ఆదికోటిరహితా చ పవత్తి, న ఇతరస్స పరిచ్చిన్నదేసత్తా బాహిరకవీతరాగేహిపి ఇత్తరేన ఖణేన అతిక్కమితబ్బత్తా, పరిమితగమ్మీరత్తా, పరిమితకాలత్తా చ. జోయ్యసాగరస్స పారం పరియన్తం గతోతి జోయ్యసాగరపారగా, తం జోయ్యసాగరపారగుం.

గమనజ్ఞోత్త జాణగమనమేవ, న ఇతరం జోయ్యగ్గహణతో, తం పన జాణం దువిధం సమ్మసనపటివేధభేదతో, తథా హేతుఫలభేదతో. తత్త “కిచ్చం వతాయం లోకో ఆపన్నో”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౫౭; సం. ని. ౨.౪, ౧౦; పేటకో. ౨౩) కరుణాయనవసేనేవ అభినివిసిత్వా అనేకాకారవోకారే సజ్ఞారే సమ్మసన్తం భగవతో సమ్మసనజాణం ఛత్తింసకోటిసతసహస్సముఖేన జోయ్యసాగరం అఙ్ఘోగాహేత్వా తస్స పారం పరియన్తం అగమాసి, యం “మహావజిరజాణ”న్తి వుచ్చతి. పటివేధజాణం పన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపదట్టానం ఆసవక్ఖయజాణం, ఆసవక్ఖయజాణపదట్టానజ్ఞా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం, యం “మహాబోధీ”తి వుచ్చతి. పారగమనజ్ఞా తస్స కిచ్చసిద్ధియా, సమత్తతాయ చ వేదితబ్బం. తథా యథావుత్తం సమ్మసనజాణం హేతు, ఇతరం ఫలం. సహ సమ్మసనజాణేన వా ఆసవక్ఖయజాణం హేతు, సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం ఫలం తదానిసంసభావతోతి వేదితబ్బం.

వన్ఠేతి నమామి, అభిత్థవామి వా. సణ్ణట్టేన నిపుణా, అనుపచితజాణసమ్భారానం అగాధట్టేన గమ్మీరా, ఏకత్తాదిభేదతో నన్దియావట్టాదివిభాగతో చ విచిత్రా విసిట్టా నానావిధా నయా ఏతిస్సాతి నిపుణగమ్మీరవిచిత్రనయా, నిపుణగమ్మీరవిచిత్రనయా దేసనా అస్సాతి నిపుణగమ్మీరవిచిత్రనయదేసనో, తం నిపుణ...పే... దేసనం. నయతీతి వా నయో, పాళిగతి, సా చ వుత్తనయేన అత్తతో నిపుణా, అత్తతో బృజ్జనతో చ గమ్మీరా, సజ్ఞేపవిత్థారానులోమాదిప్పవత్తియా నానావిధతాయ విచిత్రా. తథా హి పజ్ఞాతిఅనుపజ్ఞాతిఆదివసేన,

సంకిల్పసభాగియాదిలోకియాదితదుభయవోమిస్సతాదివసేన,

కుసలాదిఖన్దాదిసంజ్ఞహాదిసమయవిముత్తాదిరపనాదికుసలమూలాదితికపట్టానాదివసేన చ అనేకవిధా పాళిగతీతి.

తత్త (దీ. ని. టీ. ౧.గన్ధారమ్భకథావణ్ణనా) ద్వీహాకారేహి భగవతో ధోమనా వేదితబ్బా అత్తహితసమ్మత్తితో, పరహితప్పటిపత్తితో చ. తేసు అత్తహితసమ్మత్తి అనావరణజ్ఞాణాధిగమతో, సవాసనానం సబ్బేసం కిల్సేసానం అచ్చన్తప్పహానతో చ వేదితబ్బా, పరహితప్పటిపత్తి లాభసక్కారాదినిరపేక్షచిత్తస్స సబ్బదుక్ఖనియ్యానికథమ్మదేసనతో, పటివిరుద్ధేసుపి నిచ్చం హితజ్ఞాసయజ్ఞాణపరిపాకకాలాగమనతో చ వేదితబ్బా. సా పనేత్త పయోగతో, ఆసయతో చ దువిధా, పరహితప్పటిపత్తి, యథావుత్తభేదా దువిధా చ అత్తహితసమ్మత్తి పకాసితా హోతి. కథం? “మహాకారుణిక”ని ఇమినా ఆసయతో, “నిపుణ...పే.... దేసన”ని ఇమినా పయోగతో, “నాథ”ని ఇమినా పన ఉభయథాపి భగవతో పరహితప్పటిపత్తి పకాసితా కరుణాకిచ్చదీపనతో, “జ్ఞేయ్యసాగరపారగు”ని ఇమినా సాతీసయం అత్తహితసమ్మత్తి పరముక్ఖంసగతజ్ఞాణకిచ్చదీపనతో.

అథ వా తీహాకారేహి భగవతో ధోమనా వేదితబ్బా హేతుతో, ఫలతో, ఉపకారతో చ. తత్త హేతు మహాకరుణా, సా పన పరమపదేన సరూపేనేవ దస్సితా. ఫలం చతుబ్బిధం జ్ఞాణసమ్మదా పహానసమ్మదా ఆనుభావసమ్మదా రూపకాయసమ్మదా చాతి. తాసు పధానభూతా జ్ఞాణపహానసమ్మదా “జ్ఞేయ్యసాగరపారగు”ని ఇమినా పదేన పకాసితా. పధానే హి దస్సితే అవినాభావతో ఇతరమ్పి ద్వయం దస్సితమేవ హోతి. న హి బుద్ధానం ఆనుభావరూపకాయసమ్మత్తీహి వినా కదాచిపి ధమ్మకాయసిరీ వత్తతీతి. ఉపకారో అనన్తరం అబాహిరం కత్వా తివిధయానముఖేన విముత్తిధమ్మదేసనా, సా “నాథం, నిపుణ...పే.... దేసన”ని పదద్వయేన పకాసితాతి వేదితబ్బం.

తత్త (దీ. ని. టీ. ౧.గన్ధారమ్భకథావణ్ణనా) “మహాకారుణిక”ని ఏతేన సమ్మాసమ్మోధియా మూలం దస్సేతి. మహాకరుణాసంజ్ఞోదితమానసో హి భగవా సంసారపజ్జతో సత్తానం సముద్ధరణత్తం కతాభినీహారో అనుపుబ్బేన పారమియో పూరేత్వా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అధిగతోతి కరుణా సమ్మాసమ్మోధియా మూలం. “జ్ఞేయ్యసాగరపారగు”ని ఏతేన పుబ్బభాగప్పటిపత్తియా సద్ధిం సమ్మాసమ్మోధిం దస్సేతి. అనావరణజ్ఞాణపదట్టానజ్ఞో మగ్గజ్ఞాణం, మగ్గజ్ఞాణపదట్టానజ్ఞా అనావరణజ్ఞాణం “సమ్మాసమ్మోధీ”తి వుచ్చతి. వుత్తప్పభేదం పన సమ్మసనజ్ఞాణం సహ పజ్ఞాపారమియా తస్సా పుబ్బభాగపటిపదా. తస్సా హి ఆనుభావేన లీనుద్ధచ్చపతిట్టానాయూహనకామసుఖల్లికత్తకిలమథానుయోగసస్సతుచ్చేదాదిఅన్తద్వయవిరహితా ఉక్ఖంసపారమిప్పత్తా మజ్జిమా పటిపదా భావనాపారిపూరిం గతా. “నాథ”ని ఇమినా సమ్మాసమ్మోధియా ఫలం దస్సేతి లోకత్తయనాయకభావదీపనతో. తథా హి సబ్బానత్తపరిహారపుబ్బజ్ఞమాయ నిరవసేసహితసుఖవిధానతప్పరాయ నిరతిసయాయ పయోగసమ్మత్తియా, సదేవమనుస్సాయ పజాయ అచ్చన్తుపకారితాయ అపరిమితనిరుపమభావగుణవిసేససమజ్ఞితాయ చ సబ్బసత్తుత్తమో భగవా అపరిమాణాసు లోకధాతూసు అపరిమాణానం సత్తానం అనుత్తరగారవట్టానభూతతాయ చ “నాథో”తి వుచ్చతీతి. “నిపుణ...పే.... దేసన”ని ఇమినా సమ్మాసమ్మోధియా పయోజనం దస్సేతి. సంసారమహోఘతో సత్తసన్తారణత్తజ్ఞో భగవతా సమ్మాసమ్మోధి అభిపత్తితా, తజ్ఞా సత్తసన్తారణం యథావుత్తదేసనాసమ్మత్తియా సమిజ్జతి తదవినాభావతో. ఇమినా భగవతో సాతీసయా పరహితప్పటిపత్తి దస్సితా, ఇతరేహి

అత్తహితసమ్పత్తి తదుభయేన అత్తహితాయ పటిపన్నాదీసు చతుసు పుగ్గలేసు భగవతో చతుత్తపుగ్గలభావం దీపేతి, తేన చ అనుత్తరదక్షిణేయ్యభావం, ఉత్తమవన్దనీయభావం, అత్తనో చ వన్దనకిరియాయ ఖేత్తజ్ఞతభావం దీపేతి.

ఏత్త చ యథా “మహాకారుణిక”న్తి ఇమినా పదేన భగవతో మహాకరుణా దస్సితా, ఏవం “జోయ్యసాగరపారగు”న్తి ఏతేన మహాపజ్ఞా దస్సితా. తేసు కరుణాగ్గహణేన లోకియేసు మహాగ్గతభావప్పత్తాసాధారణగుణదీపనతో భగవతో సబ్బలోకియగుణసమ్పత్తి దస్సితా హోతి, పజ్ఞాగ్గహణేన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపదట్టానమగ్గజ్ఞాణదీపనతో సబ్బలోకుత్తరగుణసమ్పత్తి. తదుభయగ్గహణసిద్ధో ఏవ చట్టో నాథసద్దేన పకాసీయతి. కరుణావచనేన ఉపగమనం నిరుపక్కిలేసం దస్సేతి, పజ్ఞావచనేన అపగమనం. తథా కరుణాగ్గహణేన లోకసమజ్ఞానురూపం భగవతో పవత్తిం దస్సేతి లోకవోహరవిసయత్తా కరుణాయ, పజ్ఞాగ్గహణేన సమజ్ఞాయ అనతిధావనం. సభావానవబోధేన హి ధమ్మానం సమజ్ఞాం అతిధావిత్యా సత్తాదిసమ్మసనం హోతీతి. తథా కరుణాగ్గహణేన మహాకరుణాసమాపత్తివిహారం దస్సేతి, పజ్ఞాగ్గహణేన తీసు కాలేసు అప్పటిహితజ్ఞాణం, చతుసచ్చజ్ఞాణం, చతుపటిసమ్మిదాజ్ఞాణం, చతువేసారజ్ఞజ్ఞాణం. కరుణాగ్గహణేన మహాకరుణాసమాపత్తిజ్ఞాణస్స గహితత్తా సేసాసాధారణజ్ఞాణాని, ఛ అభిజ్ఞా, అట్టసు పరిసాసు (మ. ని. ౧.౧౨౧, ౧౭౮) అకమ్పనజ్ఞాణాని, దస బలాని, చుద్దస బుద్ధజ్ఞాణాని, సోళస జ్ఞాణచరియా, అట్టారస బుద్ధధమ్మా (మహాని. ౬౯, ౧౨౬; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస ౮౨; పటి. మ. ౩.౨; దీ. ని. అట్ట. ౩.౩౦౨; విభ. మూలటీ. సుత్తన్తభాజనీయవణ్ణనా; దీ. ని. టీ. ౩.౧౪౧), చతుచత్తాలీస జ్ఞాణవత్థూని సత్తసత్తతి జ్ఞాణవత్థూనీతి (సం. ని. ౨.౩౪) ఏవమాదీనం అనేకేసం పజ్ఞాప్పభేదానం వసేన జ్ఞాణచారం దస్సేతి.

తథా కరుణాగ్గహణేన చరణసమ్పత్తి, పజ్ఞాగ్గహణేన విజ్ఞాసమ్పత్తి. కరుణాగ్గహణేన సత్తాధిపతిత్తా, పజ్ఞాగ్గహణేన ధమ్మాధిపతిత్తా. కరుణాగ్గహణేన లోకనాథభావో, పజ్ఞాగ్గహణేన అత్తనాథభావో. తథా కరుణాగ్గహణేన పుబ్బకారిభావో, పజ్ఞాగ్గహణేన కత్తజ్ఞాతా. కరుణాగ్గహణేన అపరన్తపతా, పజ్ఞాగ్గహణేన అనత్తన్తపతా. కరుణాగ్గహణేన వా బుద్ధకరధమ్మసిద్ధి, పజ్ఞాగ్గహణేన బుద్ధభావసిద్ధి. తథా కరుణాగ్గహణేన పరేసం తారణం, పజ్ఞాగ్గహణేన సయం తారణం. తథా కరుణాగ్గహణేన సబ్బసత్తేసు అనుగ్గహచిత్తతా, పజ్ఞాగ్గహణేన సబ్బధమ్మేసు విరత్తచిత్తతా దస్సితా హోతి. సబ్బేసజ్ఞ బుద్ధగుణానం కరుణా ఆది తంనిదానభావతో, పజ్ఞా పరియోసానం తతో ఉత్తరి కరణీయాభావతో, ఇతి ఆదిపరియోసానదస్సనేన సబ్బే బుద్ధగుణా దస్సితా హోన్తి. తథా కరుణావచనేన సీలక్ఖన్దపుబ్బజ్ఞమో సమాధిక్ఖన్తో దస్సితో హోతి. కరుణానిదానజ్ఞో సీలం తతో పాణాతిపాతాదివిరతిప్పవత్తితో, సా చ ఝానత్తయసమ్మయోగినీతి. పజ్ఞావచనేన పజ్ఞాక్ఖన్తో. సీలజ్ఞా సబ్బబుద్ధగుణానం ఆది, సమాధి మజ్ఞే, పజ్ఞా పరియోసానన్తి ఏవమ్మి ఆదిమజ్ఞపరియోసానకల్యాణా సబ్బే బుద్ధగుణా దస్సితా హోన్తి నయతో దస్సితత్తా. ఏసో ఏవ హి నిరవసేసతో బుద్ధగుణానం దస్సనుపాయో, యదిదం నయగ్గాహణం, అజ్ఞాథా కో నామ సమత్తో భగవతో గుణే అనుపదం నిరవసేసతో దస్సేతుం. తేనేవాహ -

“బుద్ధోపి బుద్ధస్స భణేయ్య వణ్ణం, కప్పమ్మి చే అజ్ఞామభాసమానో;
 ఖీయేథ కప్పో చిరదీఘమన్తరే, వణ్ణో న ఖీయేథ తథాగతస్సా”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౧.౩౦౪; ౩.౧౪౧; మ. ని. అట్ట. ౩.౪౨౨; ఉదా. అట్ట. ౨౩; అప. అట్ట. ౨.౭.౨౦; బు. వం. అట్ట. ౪.౪; చరియా. అట్ట. నిదానకథా, పకిణ్ణకకథా;

దీ. ని. టీ. గ.గ్ధారమ్భకథావణ్ణనా; మ. ని. టీ. గ.గ; సం. ని. టీ. గ.గ.గ; అ. ని. టీ. గ.గ.గ; వజిర. టీ.

గ్ధారమ్భకథా; సారత్థ. టీ. గ.గ్ధారమ్భకథావణ్ణనా);

తేనేవ చ ఆయస్మతా సారిపుత్తత్థేరేనాపి బుద్ధగుణపరిచ్ఛేదనం పతి అనుయుత్తేన “నో హేతం, భన్తే”తి (దీ. ని. ౨.౧౪౫) పటిక్ఖిపిత్వా “అపిచ మే, భన్తే, ధమ్మన్వయో విదితో”తి (దీ. ని. ౨.౧౪౬) వుత్తం.

ఏవం సజ్జేపేన సకలసబ్బజ్ఞాగుణేహి భగవంతం అభిత్థవిత్వా ఇదాని సద్ధమ్మం ధోమేతుం “విజ్ఞాచరణసమ్మన్నా”తిఆదిమాహ. తత్థ విజ్ఞాచరణసమ్మన్నా హుత్వాతి వచనసేనో. విన్దియం ధమ్మానం సలక్ఖణం, సామజ్జలక్ఖణాన్విన్దితీతి విజ్ఞా, లోభక్ఖణ్ణాదీని వా విజ్ఞునట్టేన విజ్ఞా, చతున్నం వా అరియసచ్ఛానం విదితకరణట్టేన విజ్ఞాతి ఏవం తావేత్థ వచనత్థతో విజ్ఞా వేదితబ్బా. పభేదతో పన తిస్సోపి విజ్ఞా విజ్ఞా భయభేరవసుత్తే ఆగతనియామేనేవ, అట్టపి విజ్ఞా విజ్ఞా అమ్మట్టసుత్తాదీసు (దీ. ని. ౧.౨౭౮ ఆదయో) ఆగతనియామేనేవ. చరన్తి తేహీతి చరణాని, సీలసంవరాదయో పఞ్చదస ధమ్మా, ఇతి ఇమాహి విజ్ఞాహి, ఇమేహి చ చరణేహి సమ్మన్నా సమ్మన్నాగతాతి విజ్ఞాచరణసమ్మన్నా.

యేనాతి యేన ధమ్మేన కరణభూతేన, హేతుభూతేన చ. తత్థ మగ్గధమ్మస్స కరణత్థో వేదితబ్బో నియ్యానకిరియాసాధకతమభూవతో, నిబ్బానధమ్మస్స హేతులత్థో ఆరమ్మణపచ్చయభావతో. పచ్చయత్థో హి అయం హేత్వత్థో. పరియత్తిధమ్మస్సపి హేతులత్థో యుజ్జతేవ పరమ్పరాయ హేతుభావతో. ఫలధమ్మే పన ఉభయమ్మి సమ్భవతి. కథం? “తాయ సద్ధాయ అవూపసంతాయా”తి వచనతో మగ్గేన సముచ్చిన్నానం కిలేసానం పటిప్పస్సద్ధిప్పహానకిచ్చతాయ ఫలస్స నియ్యానానుగుణతా, నియ్యానపరియోసానతా చాతి ఇమినా పరియాయేన సియా కరణత్థో నియ్యానకిరియాయ. సకదాగామిమగ్గవిపస్సనాదీనం పన ఉపనిస్సయపచ్చయభావతో సియా హేతులత్థో. ఏవఞ్చ కత్వా అగ్గప్పసాదసుత్తాదీసు (ఇతివు. ౯౦) అగ్గాదిభావేన అగ్గహితాపి ఫలపరియత్తిధమ్మా ఛత్తమాణవకవిమానాదీసు (వి. వ. ౮౮౬ ఆదయో) సరణీయభావేన గహితాతి తేసం మగ్గనిబ్బానానం వియ మహాఅట్టకథాయం సరణభావో ఉద్ధటో. విసేసతో చేత్థ మగ్గపరియాపన్నా ఏవ విజ్ఞాచరణధమ్మా వేదితబ్బా. తే హి నిప్పరియాయేన నియ్యానకిరియాయ సాధకతమభూతా, న ఇతరే. ఇతరేసం పన నియ్యానత్థతాయ నియ్యానతా. యది ఏవం కస్మా “విజ్ఞాచరణసమ్మన్నా హుత్వా”తి వుత్తం, నియ్యానసమకాలమేవ హి యథాపుత్తవిజ్ఞాచరణసమ్మత్తిసమధిగమోతి? నాయం విరోధో సమానకాలతాయ ఏవ అధిప్పేతత్తా యథా “చక్ఖుఞ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్ఖువిజ్ఞాణ”న్తి (మ. ని. ౧.౨౦౪, ౪౦౦; ౩.౪౨౧, ౪౨౫, ౪౨౬; సం. ని. ౨.౪౩-౪౫; ౪.౬౦; కథా. ౪౬౫, ౪౬౭). సమ్మన్నాతి వా పదస్స వత్తమానకాలత్థతా వేదితబ్బా “ఉప్పన్నా ధమ్మా”తి (ధ. సం. తికమాతికా ౧౭) ఏత్థ ఉప్పన్నసద్ధస్స వియ. ఏవఞ్చ కత్వా వచనసేసమంతరేనేవ పదయోజనా సిద్ధా హోతి. “యేనా”తి చ పదం ఉభయత్థ సమ్మన్దితబ్బం “యేన ధమ్మేన విజ్ఞాచరణసమ్మన్నా, యేన ధమ్మేన నియ్యన్తీ”తి.

లోకతోతి ఖన్ధాదిలోకతో, వట్టతోతి అత్థో. న్తి తం మగ్గనిబ్బానఫలపరియత్తిభేదం ధమ్మం. ఉత్తమన్తి సేట్టం. తథా హేస అత్తనా ఉత్తరితరస్స అభావేన “అనుత్తరో”తి వుచ్చతి. తత్థ మగ్గస్స నియ్యానహేతుఆదిలత్థేన, నిబ్బానస్స నిస్సరణవివేకాదిలత్థేన, ఫలస్స అరియసంతభావాదిలత్థేన చ సేట్టతా వేదితబ్బా. స్వాయమత్థో “యావతా, భిక్ఖవే, ధమ్మా సజ్ఞతా, అరియో అట్టఙ్గికో మగ్గో తేసం అగ్గమక్ఖాయతీ”తి (ఇతివు. ౯౦; అ. ని. ౪.౩౪) ఆదిసుత్తపదానుసారేన విభావేతబ్బో.

ధమ్మన్ని యథానుసిట్టం పటిపజ్జమానే అపాయతో, సంసారతో చ అపతమానే కత్వా ధారేతీతి ధమ్మా. సమ్మా, సామజ్ఞా సబ్బధమ్మానం బుద్ధత్తా సమ్మాసమ్మద్ధో, సబ్బజ్ఞాతాఅనావరణజాణో సమన్తచక్ఖు భగవా, తేన యథా సమ్మాసమ్మాధిసమధిగమేనేవ సబ్బే బుద్ధగుణా సమ్మాపుణీయన్తి, ఏవం సమ్మదేవ ఆసేవనాయ భావనాయ బహులీకిరియాయ సమ్మాపటిపత్తియా సమ్మదేవ పచ్చవేక్షణాయ సక్కుచ్చం ధమ్మదేసనాయ వేనేయ్యసన్తానేసు పతిట్టాపనేన -

“అరియం , వో భిక్షవే, సమ్మాసమాధిం దేసేస్సామి (మ. ని. ౩.౧౩౬; పేటకో. ౨౪). మగ్గానట్టజ్ఞీకో సేట్టో (ధ. పం. ౨౭౩; నేత్తి. ౧౭౦; పేటకో. ౩౦). యావతా, భిక్షవే, ధమ్మా సజ్ఞతా వా అసజ్ఞతా వా, విరాగో తేసం అగ్గమక్ఖాయతి (ఇతివృ. ౯౦; అ. ని. ౪.౩౪). ఏకాయనో అయం, భిక్షవే, మగ్గో సత్తానం విసుద్ధియా (దీ. ని. ౨.౩౭౩; మ. ని. ౧.౧౦౬; సం. ని. ౫.౩౬౭, ౩౮౪). ధమ్మం, వో భిక్షవే, దేసేస్సామి ఆదికల్యాణ”న్తి (మ. ని. ౩.౪౨౦; నేత్తి. ౫) -

ఆదివచనేహి, అభిత్థవనేన చ పూజితో మానితో అపచితోతి సమ్మాసమ్మద్ధపూజితో, తం సమ్మాసమ్మద్ధపూజితం ధమ్మం వన్దేతి సమ్మద్ధో.

అయం పనేత్థ సజ్ఞేపత్తో - యస్స ధమ్మస్స అధిగమనే విజ్ఞాసమ్మన్నా చేవ హోన్తి చరణసమ్మన్నా చ, సబ్బపట్టదుక్ఖతో చ నియ్యన్తి, తమేవ అరియానం సకలగుణసమజ్ఞేభావనిమిత్తం, అనవసేసదుక్ఖనిస్సరణహేతుభూతజ్ఞా ఉత్తమం పవరం సద్ధిం పరియత్తిధమ్మేన నవవిధం లోకుత్తరధమ్మం భగవతాపి సమ్మాపటిపత్తిఆదివిధినా పూజితం నమామి, అభిత్థవామి వాతి.

ఏత్థ చ “యేన లోకతో నియ్యన్తి, విజ్ఞాచరణసమ్మన్నా చ హోన్తి”తి పదద్వయేన యథాక్యమం ధమ్మస్స భావేతబ్బభావో, సచ్చికాతబ్బభావో చ వుత్తో. తేసు పరమేన విజ్ఞాసమ్మత్తియా ధమ్మం ధోమేతి, దుతియేన విముత్తిసమ్మత్తియా. తథా పరమేన రూపసమ్మదాయ, దుతియేన విమోక్షసమ్మదాయ. పరమేన వా సమాధిసమ్మదాయ, దుతియేన సమాపత్తిసమ్మదాయ. పరమేన వా ఖయజ్ఞాణభావేన, దుతియేన అనుప్పాదజ్ఞాణభావేన. అథ వా పురిమేన విజ్ఞాపమతాయ, దుతియేన వజిరూపమతాయ. పురిమేన వా విరాగసమ్మత్తియా, దుతియేన నిరోధసమ్మత్తియా. తథా పరమేన నియ్యానభావేన, దుతియేన నిస్సరణభావేన. పరమేన వా హేతుభావేన, దుతియేన అసజ్ఞతభావేన. పరమేన వా దస్సనభావేన, దుతియేన వివేకభావేన. పరమేన వా అధిపతిభావేన, దుతియేన అమతభావేన ధమ్మం ధోమేతి. అథ వా పరమేన నియ్యానికభావదస్సనతో స్వాక్ఖాతతాయ ధమ్మం ధోమేతి, దుతియేన సచ్చికాతబ్బభావతో సద్ధిటికతాయ. తథా పురిమేన అకాలికతాయ, పచ్చిమేన ఏహిపస్సికతాయ. పురిమేన వా ఓపనేయ్యకతాయ, పచ్చిమేన పచ్చత్తం వేదితబ్బతాయ ధమ్మం ధోమేతి.

“ఉత్తమ”న్తి చ ఏతేన అజ్ఞాస్స విసిట్టస్స అభావదీపనేన పరిపుణ్ణతాయ ధమ్మం ధోమేతి , “సమ్మాసమ్మద్ధపూజిత”న్తి ఏతేన పరిసుద్ధతాయ. సబ్బదోసాపగమేన హిస్స పూజనీయతా. పరిసుద్ధతాయ చస్స పహానసమ్మదా, పరిపుణ్ణతాయ పభవసమ్మదా. పహానసమ్మత్తియా చ భావనాపారిపూరీ అనవసేసదోససముగ్ధాటనతో, పభవసమ్మత్తియా సచ్చికిరియనిబ్బత్తి తతుత్తరి కరణీయాభావతో. అనజ్ఞాసాధారణతాయ హి ఉత్తమోతి. తథా భావేతబ్బభావేనస్స సహ

పుబ్బభాగసీలాదీపి సేక్ష్టా సీలసమాధిపజ్ఞాక్షణ్ణా, సచ్చికాతబ్బభావేన సహ అసజ్జతాయ ధాతుయా అసేక్ష్టా
సీలసమాధిపజ్ఞాక్షణ్ణా దస్సితా హోస్తీతి.

ఏవం సజ్జేపేన సబ్బసద్ధమ్మగుణేహి సద్ధమ్మం ధోమేత్వా ఇదాని అరియసజ్జం ధోమేతుం “సీలాదిగుణసమ్మన్నో”తిఆది
వుత్తం. తత్థ సీలాదిగుణసమ్మన్నోతి సీలసమాధిపజ్ఞావిముత్తియాదిగుణేహి సమ్మన్నో సమన్నాగతో, సమ్మన్నసీలాదిగుణో
వా. అరియానజ్ఞో తంతంమగ్గవజ్జకిలేసప్పహానేన హతపటిపక్ఖా సువిసుద్ధా సీలాదయో “సమ్మన్నా”తి వత్తబ్బతం అరహంతి,
న పుథూజ్జనానం, యతో “సుప్పటిపన్నో”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౭౪; అ. ని. ౬.౧౦; ఉదా. ౧౮) అరియసజ్జో ధోమీయతి.
అథ వా సీలాదిగుణసమ్మన్నోతి పరిపుణ్ణసీలాదిగుణో. అరియపుగ్గలానజ్ఞో అరియసచ్చప్పటివేధేన సహేవ యథారహం
సేక్ష్టాసేక్ష్టా సీలాదిధమ్మక్షణ్ణా పారిపూరిం గచ్ఛంతీతి. రితో మగ్గఫలేసూతి మగ్గేసు, ఫలేసు చ రితో, మగ్గట్టో, ఫలట్టో చాతి అత్తో.
యోతి అనియమతో అరియసజ్జం నిద్దిసతి, తస్స “త”న్తి ఇమినా నియమం వేదితబ్బం.

నను చ అరియసజ్జే న సబ్బే అరియపుగ్గలా మగ్గట్టా, నాపి సబ్బే ఫలట్టాతి? సచ్చమేతం, అవయవధమ్మేన పన
సముదాయం నిద్దిసంతో ఏవమాహ యథా “సమం చుణ్ణ”న్తి. యథా హి యోగచుణ్ణస్స అవయవేసు లబ్బమానో సమభావో
సముదాయే అపదిసీయతి “సమం చుణ్ణ”న్తి, ఏవం అరియసజ్జస్స అవయవభూతేసు అరియపుగ్గలేసు లబ్బమానో
మగ్గట్టఫలట్టభావో సముదాయభూతే అరియసజ్జే రితో “మగ్గఫలేసూ”తి అపదిట్టోతి వేదితబ్బం.

ఆరకత్తా కిలేసేహి, అనయే న ఇరియనతో, అయే చ ఇరియనతో, సదేవకేన చ లోకేన “సరణ”న్తి అరణీయతో అరియో,
దిట్టిసీలసామజ్ఞాన సంహతత్తా సజ్జో, అరియో చ సో సజ్జో చాతి అరియసజ్జో, తం అరియసజ్జం. పుజ్జభవఫలనిబ్బత్తనతో
అత్తనో సంతానం పునాతీతి వా పుజ్జాం, ఖిత్తం వుత్తం బీజం విరుహనట్టానతాయ తాయతి రక్ఖతీతి ఖేత్తం కేదారాది, ఖేత్తం
వియాతి ఖేత్తం, సత్తానం పుజ్జాస్స మహప్పలభావకరణేన విరుహనట్టానతాయ ఖేత్తన్తి పుజ్జాక్షేత్తం. అనుత్తరం వన్దేతి
సమ్మన్తో.

ఏత్థ చ “సీలాదిగుణసమ్మన్నో”తి ఏతేన అరియసజ్జస్స భగవతో అనుజాతపుత్తతం దస్సేతి, తేనస్స పభవసమ్మదా
దీపితా హోతి. “రితో మగ్గఫలేసూ”తి ఏతేన పహానసమ్మదం, జాణసమ్మదజ్ఞా దస్సేతి కిలేసానం
సముచ్చేదప్పటిప్పస్సద్ధిప్పహానదీపనతో, మగ్గఫలజాణాధిగమదీపనతో చ. “అరియసజ్జ”న్తి ఏతేన పభవసమ్మదం
సబ్బసజ్జానం అగ్గభావదీపనతో, సదేవకేన చ లోకేన అరణీయభావదీపనతో. “పుజ్జాక్షేత్తం అనుత్తర”న్తి ఏతేన లోకస్స
బహూపకారతం దస్సేతి అగ్గదక్షిణేయ్యభావదీపనతో.

తథా “సీలాదిగుణసమ్మన్నో”తి ఇదం అరియసజ్జస్స సమ్మాఉజ్జాయసామీచిప్పటిపన్నభావదీపనం. “రితో
మగ్గఫలేసూ”తి ఇదం సతిపి సంతానవిభాగేన అనేకభావే చతుపురిసయుగఅట్టపురిసపుగ్గలభావదీపనం. “అరియసజ్జ”న్తి
ఇదం ఆహునేయ్యాదిభావదీపనం. “పుజ్జాక్షేత్తం అనుత్తర”న్తి ఇదం లోకస్స హితసుఖాయ పటిపన్నతాదీపనం. తథా “రితో
మగ్గఫలేసూ”తి ఇదం అరియసజ్జస్స లోకుత్తరసరణగమనసంబ్ధావదీపనం, తేనస్స భగవతో ఓరసపుత్తభావో దస్సితో హోతి.
“సీలాదిగుణసమ్మన్నో”తి ఇమినా పనస్స విహతవిధస్తకిలేసా అనవసేసా సేక్ష్టాసేక్ష్టా సీలాదిధమ్మక్షణ్ణా దస్సితా.
“అరియసజ్జం పుజ్జాక్షేత్తం అనుత్తర”న్తి ఇమినా తేసం తేసజ్ఞోవ యథాపుత్తగుణవిసేసానం సుపరిసుద్ధతం దీపేతి. తేనస్స
మహానుభావతం, అనుత్తరదక్షిణేయ్యభావం, వన్దనారహభావం, అత్తనో చ వన్దనాకిరియాయ ఖేత్తజ్ఞతభావం దీపేతి.

సరణగమనశ్చ సావకానం సబ్బగుణానం ఆది, సపుబ్బభాగప్పటిపదా సేక్ఖా సీలక్ఖద్దాదయో మజ్జే, అసేక్ఖా సీలక్ఖద్దాదయో పరియోసానన్తి ఆదిమజ్జపరియోసానకల్యాణా సబ్బే అరియసజ్జగుణా ఇమాయ గాఢాయ పకాసితాతి వేదితబ్బం.

ఏవం గాఢాత్తయేన సజ్ఞేపతో సకలగుణసంకిత్తనముఖేన రతనత్తయస్స పణామం కత్వా ఇదాని తం నిపచ్చకారం యథాధిష్ఠితే పయోజనే పరిణామేన్తో “వన్దనాజనిత”న్తి గాఢమాహ. తత్త వన్దనాజనితన్తి వన్దనాకారేన నిబ్బత్తితం, రతనత్తయగుణాభిత్థవనవసేన, నిపచ్చకారవసేన వా ఉప్పాదితన్తి అత్తో. ఇతి ఏవం “మహాకారుణిక”న్తి ఆదిప్పకారేన. రతిజననట్టేన రతనం, బుద్ధధమ్మసజ్ఞా, చిత్తీకతాదిభావో వా రతనట్టో. వుత్తత్తోతం -

“చిత్తీకతం మహగ్గశ్చ, అతులం దుల్లభదస్సనం;

అనోమసత్తపరిభోగం, రతనం తేన వుచ్చతీ”తి. (ఘ. పా. అట్ట. ౬.౩; దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౩; సం. ని. ౫.౨౨౩; సు.

ని. అట్ట. ౧.౨౨౬; మహాని. అట్ట. ౫౦; దీ. ని. టీ. ౧.గన్ధారమ్మకథా; మ. ని. టీ. ౧.౪; సం. ని. టీ. ౧.౧.౪; అ.

ని. టీ. ౧.౧.౪; సారత్త. టీ. ౧.గన్ధారమ్మకథావణ్ణనా);

చిత్తీకతభావాదయో చ అనశ్శాసాధారణా బుద్ధాదీసు ఏవ లబ్బన్తి, రతనానం తయం రతనత్తయం, తస్మిం రతనత్తయే. హతన్తరాయోతి విధస్తఉపద్ధవో హుత్వాతి సమ్మన్తో, ఏతేన అత్తనో పసాదసమ్మత్తియా, రతనత్తయస్స చ ఖేత్తభావసమ్మత్తియా తస్స పుజ్జాస్స అత్తసంవణ్ణనాయ ఉపఘాతకఉపద్ధవానం విహననే సమత్థతం దస్సేతి. సబ్బత్థాతి సబ్బస్మిం అన్తో చేవ బహి చ, అజ్జత్తికబాహిరవత్థాసూతి అత్తో. సబ్బత్థాతి వా సబ్బస్మిం కాలే, సంవణ్ణనాయ ఆదిమజ్జపరియోసానకాలేసూతి వుత్తం హోతి. హుత్వాతి పుబ్బకాలకిరియా, తస్స “కరిస్సామత్తవణ్ణన”న్తి ఏతేన సమ్మన్తో. తస్మాతి యం రతనత్తయే వన్దనాజనితం పుజ్జం, తస్స. తేజసాతి ఆనుభావేన బలేన.

ఏవం రతనత్తయవన్దనాయ పయోజనం దస్సేత్వా ఇదాని నేత్తిప్పకరణస్స గమ్మీరత్తత్తా అత్తసంవణ్ణనాయ దుక్కరభావం దస్సేతుం “రితి”న్తి ఆదిమాహ. తత్త రితిన్తి రానం అనన్తరధానం అవిచ్ఛేదప్పవత్తిం. ఆకఙ్ఘమానేనాతి ఇచ్చమానేన పత్థయన్తేన, “అహోవతాయం సద్ధమ్మనేత్తి చిరం తిట్టేయ్యా”తి ఏవం పత్థయన్తేనాతి వుత్తం హోతి. చిరన్తి దీఘకాలం, పశ్చాదస్ససహస్సపరిమాణం కాలన్తి అత్తో. సద్ధమ్మనేత్తియాతి సద్ధమ్మసజ్ఞాతాయ నేత్తియా. సద్ధమ్మో హి వేనేయ్యసన్తానేసు అరియగుణానం నయనతో నేత్తి, సద్ధమ్మస్స వా నేత్తి సద్ధమ్మనేత్తి, తస్మా సద్ధమ్మనేత్తియా, స్వామత్తో అట్టకథాయం విచారితో ఏవ. థేరేనాతి ధిరగుణయుత్తేన. అభియాచితోతి ఆదరగారవేన యాచితో. అభిముఖం వా యాచితో, అనుత్తరం కత్వా యాచితోతి అత్తో. ఉద్దిస్స వా యాచితో, గరుతరం కత్వా యాచితోతి అత్తో, “కరోతు ఆయస్మా నేత్తిప్పకరణస్స కశ్చే అత్తసంవణ్ణన”న్తి ఏవం నేత్తియా అత్తసంవణ్ణనం పతి అజ్ఞేసితోతి వుత్తం హోతి. ఏత్త చ సద్ధమ్మస్స చిరం రితికామేన అజ్ఞాసయసమ్మన్నేన సాసనే ధిరగుణయుత్తేన సబ్రహ్మచారినా ఆదరగారవేన, అభిముఖం వా యాచితేన మే న సక్కా తస్స అభియాచనం పటిక్ఖిపితున్తి దస్సేతి “రితిం ఆకఙ్ఘమానేనా”తి గాఢాయ.

పదుముత్తరనాథస్సాతి పదుముత్తరస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స. పస్సతాతి పుట్టేనివాసచక్కునా, సమన్తచక్కునా ఏవ వా హత్థతలే రపితఆమలకం వియ అభినీహారం పస్సన్తేన. తాదినాతి తాదిభావయుత్తేన , సబ్బత్త వా నిబ్బికారేన, “అష్టాకం భగవతా”తి వచనసేనో. యస్సాతి ఆయస్మతో మహాకచ్చానత్థేరస్స. రపితోతి -

“ఏతద్గ్రం, భిక్షవే, మమ సావకానం భిక్షానం సంఖ్యతేన భాసితస్య విత్థారేన అత్తం విభజనానం యదిదం మహాకచ్ఛానో”తి (అ. ని. ౧.౧౮౮, ౧౯౭) -

ఏవం తపితో. సీలాదిగుణవిసేసేహి మహన్తా సావకాతి మహాసావకా (ధేరగా. అట్ట. ౨.౧౨౮౮; అ. ని. టీ. ౨.౩.౨౯), మహాకస్యపాదయో, తేసు అయమాయస్మా అజ్ఞాతరోతి, మహాసావకో చ సో గుణవిసేసయోగతో ఉత్తమో చాతి మహాసావకుత్తమో.

ఝానాదీసు సాతీసయానం ఆవజ్ఞనాదివసీభావానం, అరియిద్ధివసేన పరమస్య చ చేతోవసీభావస్య అధిగతత్తా వసిప్పత్తో. అత్థాదీసు సవిసేసభేదగతపటిసమ్మిదాజాణత్తా పభిన్నపటిసమ్మిదో. “పణ్ణితో, భిక్షవే, మహాకచ్ఛానో, మహాపజ్ఞో, భిక్షవే, మహాకచ్ఛానో”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౦౨) అనేకేసు రానేసు భగవతా పసంసితత్తా సమ్మద్ధేన పసంసితో. తేన వుత్తం “సత్థు చేవ సంవణ్ణితో సంభావితో, విజ్ఞానజ్ఞా సబ్బహ్మచారిణ”న్తి.

అనుమోదితాతి “సాధు సాధు, కచ్ఛాన, సాధు ఖో, త్వం కచ్ఛాన, ఇమం ధమ్మసంవణ్ణనం అభాసీ”తి ఏవం అనుమోదితా. ఏకస్మిం కిర సమయే అయం మహాధేరో జమ్మవనసణ్ణే విహరన్తో అత్తనో సన్తికావచరానం భిక్షానం ఇమం హారనయపటిమణ్ణితం పకరణం అభాసి. భాసిత్యా చ భగవతో సన్తికం ఉపసజ్కమిత్యా భగవన్తం అభివాదేత్తా ఏకమన్తం నిసిన్నో యథాభాసితం ఇమం పకరణం భగవతో నివేదేసి. తం సుత్వా భగవా “సాధు సాధూ”తిఆదినా అనుమోదిత్వా “తస్మాతిహ, త్వం కచ్ఛాన, ఇమం ధమ్మసంవణ్ణనం ధమ్మనేత్తిత్వేవ ధారేహి”తి నామగ్గహణం అకాసీతి వదన్తి. దేసనాహారాదినన్దియావట్టనయాదిహారనయానుసారేనేవ సబ్బధమ్మసంవణ్ణనానం గతియోతి ఆహ “సాసనస్స సదాయత్తా, నవజ్జస్సత్థవణ్ణనా”తి.

గమ్భీరజాణోహి గమ్భీరేహి జాణోహి, న సద్ధామత్తకేన, గమ్భీరజాణోహి వా మహాపజ్ఞోహి అరియేహి. పకరణస్స గమ్భీరత్థతం, అత్తనో చ జాణస్స నాతివిసయతం విదిత్వా సంవణ్ణనారమ్మే సంసీదన్తమ్మి మం సాసనగుణాదిఉపనిస్సయసమ్మదా ఉస్సాహేసీతి ఇమమత్థం దస్సేతి “కిజ్ఞాపీ”తిఆదినా.

“పజ్ఞాపి నికాయే ఓగాహేత్వా”తి ఇమినా నేత్తియా పజ్ఞాపి మహానికాయే అనుపవిసిత్వా అవట్టానం, తేసం సంవణ్ణనాభావజ్ఞా దీపేతి. తత్థ “కతమో అస్సాదో చ ఆదీనవో చా”తిఆదిపేటకోపదేసపాలిం (పేటకో. ౨౩) ఆనేత్వా ఇధ దేసనాహారాదీనం పదత్థవినిచ్చయో పేటకేన సంసన్దనం నామ. “యథాబల”న్తి ఇమినా సబ్బధా సబ్బభాగేనాపి నేత్తియా సంవణ్ణనా మయా న సుకరా కాతుం, అత్తనో పన జాణబలానురూపం కరిస్సామీతి నిరతిమానతం దీపేతి.

సువిసుద్ధన్తి సుట్టు విసుద్ధం, నికాయన్తరలద్ధిదోసేహి అన్తరన్తరా అనుప్పవేసితేహి అసమ్మిస్సన్తి అధిప్పాయో. అసంకిణ్ణన్తి సనికాయేపి పదత్థన్తరపరికప్పనాదినా అసంకిణ్ణం తాదిససజ్కరరహితం అనాకులం సుపరిచ్చిన్నం. వివిధేహి ఆకారేహి నిచ్చినోతీతి వినిచ్చయో. అత్థానం వినిచ్చయో అత్థవినిచ్చయో. గణ్ణిట్టానభూతేసు అత్థేసు ఖిలమద్దనాకారేన పవత్తా విమతిచ్చేదకథా, నిపుణో సుఖమో సణ్ణో అత్థవినిచ్చయో ఏతస్సాతి నిపుణత్థవినిచ్చయో. అథ వా అత్థే వినిచ్చినోతీతి అత్థవినిచ్చయో, యథావుత్తలత్థవిసయజాణం, నిపుణో ఛేకో అత్థవినిచ్చయో ఏతస్సాతి నిపుణత్థవినిచ్చయో, తం నిపుణత్థవినిచ్చయం. సమయన్తి సిద్ధన్తం. ఇదం వుత్తం హోతి - మహావిహారవాసీనం సిద్ధన్తో

వుత్తనయేన సుపరిసుద్ధో, అనాకులో, సణ్ణసుఖుమవినిచ్చయో చ, సిద్ధంతం తం అవిలోమేన్తో అనుకూలతో తత్త సిద్ధంయేవ ధమ్మనేత్తిం పకాసయన్తో నేత్తిప్పకరణస్స అత్తసంవణ్ణనం కరిస్సామీతి.

పమాదలేఖన్తి అపరభాగే పోత్థకారుళ్ళకాలే పమజ్జిత్వా లిఖనవసేన పవత్తప్పమాదపాఠం. వజ్జేత్వాతి అపనేత్వా. పాళిం సమ్మా నియోజయన్తి తం తం నేత్తిపాళిం తత్త తత్త ఉదాహరణభావేన ఆనీతసుత్తే సమ్మదేవ నియోజేన్తో, అత్తసంవణ్ణనాయ వా తం తం ఉదాహరణసుత్తసజ్ఞాతం పాళిం తస్మిం తస్మిం లక్ష్ణణభూతే నేత్తిగన్ఠే సమ్మదేవ నియోజేన్తో. ఉపదేసన్తి నేత్తిఉపనిసం నేత్తిహదయం. య్వాయం సపట్టానవిభాగస్స తేత్తింసవిధస్స నేత్తిపదత్తస్స సహ నిమిత్తవిభాగేన అసజ్కరతో వవత్తితో విసయో, తం. విభావేన్తో పకాసేన్తో. తస్సా నేత్తియా కరిస్సామి అత్తవణ్ణనన్తి సమ్మన్తో.

ఏత్త చ “అభియాచితో”తి ఇమినా అత్తసంవణ్ణనాయ నిమిత్తం దస్సేతి, “రితిం ఆకజ్ఞమానేన చిరం సద్ధమ్మనేత్తియా”తి ఇమినా పయోజనం, “కరిస్సామత్తవణ్ణన”న్తి ఇమినా పిణ్ణత్తం. సంవణ్ణేయమానా హి పకరణత్థా సంవణ్ణనాయ పిణ్ణత్తో. “తముపనిస్సాయ”తిఆదినా కరణప్పకారం.

ఇదాని సంవణ్ణనాయ సవనే నియోజేన్తో “ఇతి అత్త”న్తి ఓసానగాధమాహ. తత్త “సక్కచ్చ”న్తి పదం ఉభయత్త యోజేతబ్బం “సక్కచ్చం విభజంతస్స, సక్కచ్చం నిసామయథా”తి.

గన్ఠారమ్భకథావణ్ణనా నిట్టితా.

నిదానకథావణ్ణనా

వచనత్తజాననేన విదితప్పకరణత్తసామజ్ఞత్తస్స పకరణకథా వుచ్చమానా సోభేయ్యాతి నేత్తిపదత్తపరిజాననమేవ ఆదిష్ఠి యుత్తరూపన్తి తదత్తం పుచ్చతి “తత్త కేనట్టేన నేత్తి”తి. తత్త తత్తాతి “తస్సా నేత్తియా కరిస్సామత్తవణ్ణన”న్తి యదిదం వుత్తం, తస్మిం; యస్సా కరిస్సామత్తవణ్ణనన్తి పటిజ్ఞాతం, సా నేత్తి కేనట్టేన నేత్తితి అత్తో. తత్తాతి వా “నేత్తిప్పకరణస్సా”తి ఏతస్మిం వచనే యా నేత్తి వుత్తా, సా కేనట్టేన నేత్తితి అత్తో. “నయనట్టేనా”తి ఇదం కత్తుకరణాధికరణసాధనానం సాధారణవచనన్తి “అరియధమ్మం నయతీ”తి కత్తుసాధనవసేన తావ నేత్తిసద్ధస్స అత్తం వత్వా ఇదాని కరణాధికరణసాధనవసేన వత్తుం “నయన్తి తాయా”తిఆది వుత్తం.

తథా హి వుత్తన్తి నేత్తిఉపదేసాధీనత్తా ఏవ సుత్తావబోధస్స వుత్తం. పేటకే “తస్మా నిబ్బాయితుకామేన సుతమయేన అత్థా పరియేసితబ్బా, తత్త పరియేసనాయ అయం అనుపుబ్బీ భవతి సోళస హారా పిచ్చా నయా అట్టారస మూలపదానీ”తిఆది (పేటకో. ౩). హారనయవిచారణా వినిముత్తో అత్తసంవణ్ణనావిసేసో నట్టితి ఆహ “సుత్తస్స అత్తసంవణ్ణనా నేత్తిఉపదేసాయత్తా”తి. స్వాయమత్తో పరతో పకిణ్ణకకథాయం ఆవి భవిస్సతి. ఏవం మహావిసయా చాయం నేత్తి కుతో పభవాతి ఆహ “సుత్తప్పభవా”తి, ఏతేన నేత్తియా పమాణభూతతం దస్సేతి. ఇదఞ్చ సుత్తస్స నేత్తిసన్నిస్సయతాపరిధీపనపరం, న ధేరప్పభవతాపటిక్ఖేపపరం. ధేరో హి పిచ్చా మహానికాయే ఓగాహేత్వా తంసన్నిస్సయేనేవ తేసం సంవణ్ణనాభూతం ఇమం పకరణం అభాసి, తస్మా అయమేవ సంవణ్ణనాధమ్మో, యదిదం సంవణ్ణేతబ్బధమ్మసన్నిస్సయతా.

పకరణపరిచ్ఛేదతోతి పకరణస్స విభాగతో. హరవిచారాదయో హి తయో నేత్తిప్పకరణస్స విభాగా,
పకరణభూతపరిచ్ఛేదతో వా. తీణి హి ఏతాని పకరణాని తయో అధికారా, యదిదం హరవిచారాదయో. పాళివవత్థానతోతి
పారసన్నివేసతో.

“సబ్బో హి పకరణత్తో”తిఆదినా సజ్జహవారస్స అన్వత్థసజ్జాతం దస్సేతి. “నను చేత్థ పట్టానం అసజ్జహిత”న్తి చోదకో
బృభిచారమాహ. ఇతరో యదిపి సరూపతో అసజ్జహితం, అత్థతో పన సజ్జహితన్తి దస్సేన్తో “నయిదమేవ”తిఆదినా పరిహరతి.
పున “తథా హి”తిఆదినా తమేవత్థం పాళియా పాకటతరం కరోతి. అత్థనయా నన్దియావట్టాదయో. సజ్జరత్తికా
పుజ్ఞాభిసజ్జారాదయో, కాయసజ్జారాదయో చ. తేసు అత్థనయానం అజ్ఞామజ్ఞాసజ్జహో పరతో ఆవి భవిస్సతి. ఇతరే పన
కామావచరా, రూపావచరా చ కుసలా చేతనా పుజ్ఞాభిసజ్జారో, అకుసలా చేతనా అపుజ్ఞాభిసజ్జారో, అరూపావచరా కుసలా
చేతనా ఆనేజ్ఞాభిసజ్జారో. పుజ్ఞాభిసజ్జారో చ అపుజ్ఞాభిసజ్జారో చ కాయద్వారప్పవత్తో కాయసజ్జారో, సో ఏవ వచీద్వారప్పవత్తో
వచీసజ్జారో, మనోద్వారప్పవత్తో పన తివిధోపి చిత్తసజ్జారో. ఇతి జాతివసేన పురిమత్తికే వుత్తా ఏవ ధమ్మా ద్వారవసేన
దుతియత్తికే వుత్తా, తే ఏవ చ పురిమత్తికేతి అజ్ఞామజ్ఞాసజ్జహో వేదితబ్బో.

యత్థాతి యస్మిం వారే. పేటకేతి పేటకోపదేసే. సమ్మతమానాతి సంవణ్ణనావసేన సన్నిపతన్తా.
“బృజ్జనవిధిపుథుత్తా”తి ఇదం ఏకస్మిం సుత్తే అనేకేసం హారానం సన్నిపతనస్స కారణవచనం. తథా హి
“అనేకసామత్థియనిచితా సద్ధా”తి అక్ఖరచిన్తకా వదన్తి.

“న సరూపతో”తి ఇమినా సజ్జహవారే వియ ఉద్దేసనిద్దేసవారేసుపి పట్టానస్స అత్థతో ఉద్ధటతం దస్సేతి.
మూలపదగ్గహణేనేవ గహితత్తా ఉద్దేసవారే తావ ఏవం హోతు, నిద్దేసవారే పన కథన్తి? తత్థాపి నయగ్గహణేనేవ
మూలపదానిపి గహితానీతి వేదితబ్బం. న హి మూలపదేహి వినా కాచి నయయోజనా సమ్భవతి. అపరే పన “హరనయా
వియ పట్టానం న సుత్తస్స సంవణ్ణనావిసేసో, అథ ఖో తస్మిం తస్మిం సుత్తే సంకిలేసభాగియతాదిలబ్బమానవిసేసమత్తన్తి న
తస్స పకరణస్స పదత్థసజ్జహో. ఏవజ్ఞా కత్వా తేత్తింసాయ నేత్తిపదత్థేసు పట్టానం అసజ్జహితం, ఉద్దేసనిద్దేసవారేసు చ
అనుద్ధటమేవా”తి వదన్తి.

“పాళితో ఏవ విజ్ఞాయతీ”తి వుత్తమత్థం సమత్థేన్తో “తథా హి...పే... ఆభత”న్తి ఆహ, తేన థేరేన భాసితభావో వియ
భగవతా అనుమోదితభావోపి పాళిఅనుగతో ఏవాతి దస్సేతి. సావకభాసితత్తా నిదానం న వుత్తన్తి న సక్కా వత్తున్తి చోదేన్తో
“సావక...పే... భాసిత”న్తి ఆహ. నయిదం ఏకన్తికన్తి చ సావకభాసితబుద్ధభాసితభావో నిదానావచనస్స, నిదానవచనస్స చ
అకారణం ఉభయత్థాపి ఉభయస్స దస్సనతో. తస్మా నిదానావచనేన నేత్తియా అసావకభాసితత్తా న సిజ్ఞతీతి దస్సేతి.
తేనాహ “న చ తావతా తాని అప్పమాణం, ఏవమిధాపి దట్టబ్బ”న్తి.

యేనేవ కారణేన నిదానావచనస్స పమాణభావసాధనతా, తేనేవ కారణేన ఇమస్స పకరణస్స పమాణభావసిద్ధీతి
దస్సేతి “నిదానజ్ఞా నామా”తిఆదినా. ఇదాని “అథ వా”తిఆదినా నేత్తియా నిదానావచనేన అబృభిచారహేతుమాహ.
అయత్తోత్థ పయోగో న నేత్తియా నిదానం వత్తబ్బం పాళియా అత్థసంవణ్ణనాభావతో. యా హి పాళియా అత్థసంవణ్ణనా న
తస్సా నిదానవచనం దిట్టం యథా పటిసమ్మిదామగ్గస్స, నిద్దేసాదీనజ్ఞాతి.

“అయం విభాగో”తిఆదినా ఏకవిధతో పట్టాయ యావ చతురాసీతిసహస్సప్పభేదా, తావ యథాదస్సితస్స
పకరణవిభాగస్స పున “ఆదినా నయేన పకరణవిభాగో వేదితబ్బో”తి ఇదం నిగమనం. తత్థ ఆదినా నయేనాతి ఆదిసద్దేన
అభిజ్ఞోయ్యధమ్మనిద్దేసతో పజ్జాత్తిపజ్జాపేతబ్బధమ్మవిభజనతో తియద్ధపరియాపన్నధమ్మవిచారతో చతురోఘనిత్థరణత్థతో
పఞ్చాభినన్దనాదిప్పహానతో ఛత్తణ్ణాకాయుపసమనతో సఙ్గహవారాదిసత్తవారసఙ్గహతో అట్టమిచ్ఛత్తసముగ్ఘాతదీపనతోతి
ఏవమాదీనం సఙ్గహో దట్టబ్బో.

౧. సజ్జహవారవణ్ణనా

యన్ని అనియమత్తో సబ్బనామసద్ధో కమ్మసాధనవసేన వుత్తో. అట్టావబోధనత్తో సద్దప్పయోగో అత్థపరాధీనో కేవలో అత్థపదత్తో , నో పదత్థవిపరియేసకారిణా ఇతి-సద్దేన పరభూతేన సద్దపదత్తో జాయతీతి ఆహ “యన్ని అనియమతో ఉపయోగనిద్దేసో”తి. లోకోతి కత్తునిద్దేసోతిఆదీసుపి ఏసేవ నయో.

ఏవం “య”న్నిఆదీనం గాథాపదానం కమ్మకత్తుకిరియాకత్తువిసేసనాదిదస్సనవసేన అత్థం వత్వా ఇదాని అవయవజోతనవసేన పదత్థం దస్సేతుం “లోకియన్ని ఏత్థా”తిఆదిమాహ. లోకసద్ధో ఇథ సామత్థియతో సత్తలోకవచనో దట్టబ్బో. తేనాహ “పూజనకిరియాయోగ్యభూతతావసేనా”తి. సాసనస్తరథానతో పరం పూజనా అజ్ఞాబుద్ధుప్పాదేన వేదితబ్బా, యథేతరహి విపస్సీఆదిసమ్మాసమ్ముద్ధానం. “దీపజ్జరో”తిఆదినా యదిపి బుద్ధవంసదేసనాయం (బు. వం. ౨.౭౦) భగవతావ వుత్తం, సుమేధపణ్ణితత్తభావేన పన పవత్తిం సన్ధాయ వుత్తన్తి ఆహ “యథాహ భగవా సుమేధభూతో”తి.

పరిజ్ఞాక్కుమేనాతి ఇాతపరిజ్ఞాదిపటిపాటియా. లక్ఖణావబోధప్పటిపత్తియాతి విపస్సనాయ. తేన వుత్తం “సుజ్ఞాతముఖాదీహి”తి. తథా చ వుత్తన్తి విజ్ఞాహి వేదనీయతాయ ఏవ సాసనవరస్స వుత్తం భగవతా -

“ఏతు విజ్ఞా పురిసో అసరో అమాయావీ ఉజ్జజాతికో, అహమనుసాసామి, అహం ధమ్మం దేసేమి,
యథానుసిట్టం తథా పటిపజ్జమానో న చిరస్సేవ సామజ్ఞోవ ఉస్సతి, సామం దక్ఖితీ”తిఆది (మ. ని. ౨.౨౮౧).

యం-సద్ధో సాసనవిసయో, లోకపాలసద్ధో సత్థవిసయోపి లోకం పతి గుణీభూతోతి “తస్సా”తి పటినిద్దేసస్స కథం సత్థవిసయతాతి చోదనం మనసికత్వా ఆహ “సలోకపాలోతి చేత్థా”తిఆది, గుణీభూతోపి లోకపాలసద్ధో పధానభూతో వియ పటినిద్దేసం అరహతి. అజ్ఞో హి సద్దక్కుమో, అజ్ఞో అత్థక్కుమోతి.

ధమ్మగారవేన భగవా ధమ్మం పూజేన్తో వేనేయ్యబద్ధవే అచిన్తేత్వా సమాపత్తిసమాపజ్జనధమ్మపచ్చవేక్షణాహి సత్తసత్తాహం వీతినామేసీతి ఆహ “భగవతో...పే.... దీపేతబ్బా”తి. తత్థ ఆదిసద్దేన సావకేహి ధమ్మస్సవనస్స, తేసం పచ్చగ్గమనాదీనజ్ఞా సజ్గహో వేదితబ్బో.

ఇచ్చస్సాతి ఇతి అస్స, ఏవం భగవతో అవిపరీతఅనంతరాయికనియ్యానికధమ్మదేసనాయ సబ్బజ్ఞాతానావరణభావదీపనేనాతి అత్తో. తేనాతి చతువేసారజ్జయోగేన. తదవినాభావినా దసబల...పే.... పకాసితా హోతి. ఆవేణికబుద్ధధమ్మాదీతి ఏత్థ ఆదిసద్దేన తీసు కాలేసు అప్పటిహతజ్ఞాణాని, చతుసచ్చజ్ఞాణాని, చతుపటిసమ్మిదాజ్ఞాణాని, పఞ్చగతిపరిచ్ఛేదకజ్ఞాణాని, ఛ అభిజ్ఞాజ్ఞాణాని, సత్త అరియధనాని, సత్త బోజ్జగ్గా, అట్ట విజ్ఞా, అట్టసు పరిసాసు అకమ్మనజ్ఞాణాని, అట్ట విమోక్షా, నవ సమాధిచరియా, నవ అనుపుబ్బవిహారా, దస నాథకరణా ధమ్మా, దస అరియవాసా, ద్వాదస ధమ్మచక్కాకారా, తేరస ధుతధమ్మా, చుద్దస బుద్ధజ్ఞాణాని, పన్నరస చరణధమ్మా, సోళస జ్ఞాణచరియా, సోళస ఆనాపానస్సతీ, ఏకూనవీసతి పచ్చవేక్షణజ్ఞాణాని, చతువీసతి పచ్చయవిభావనజ్ఞాణాని, చతుచత్తారీస జ్ఞాణవత్థాని, సత్తసత్తతి జ్ఞాణవత్థాని, చతువీసతికోటిసతసహస్ససమాపత్తిసజ్ఞారిమహావజిరజ్ఞాణం, అనంతనయసమస్తపట్టానపవిచయదేసనాకారప్పవత్తజ్ఞాణాని చాతి ఏవమాదీనం భగవతో గుణవిసేసానం సజ్గహో దట్టబ్బో.

అపరో నయో - గుణవిసిట్టతం దీపేతి, సా చ గుణవిసిట్టతా మహాకరుణామహాపజ్ఞాహి వేదితబ్బా తాహి సత్తుసమ్మత్తిసిద్ధితో. తత్త మహాకరుణాయ పవత్తిభేదో “బహుకేహి ఆకారేహి పస్సంతానం బుద్ధానం భగవంతానం సత్తేసు మహాకరుణా ఓక్కమతీ”తిఆదినా పటిసమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. ౧.౧౧౭) వుత్తనయేన వేదితబ్బో. మహాపజ్ఞాయ పన పవత్తిభేదో వుత్తో ఏవ. తత్త కరుణాయ భగవతో చరణసమ్మత్తి, పజ్ఞాయ విజ్ఞాసమ్మత్తి. కరుణాయ సత్తాధిపతితా, పజ్ఞాయ ధమ్మాధిపతితా. కరుణాయ లోకనాథతా, పజ్ఞాయ అత్తనాథతా. కరుణాయ పుబ్బకారితా, పజ్ఞాయ కతజ్ఞాతా. కరుణాయ అపరంతపతా, పజ్ఞాయ అనత్తంతపతా. కరుణాయ బుద్ధకరధమ్మసిద్ధి, పజ్ఞాయ బుద్ధభావసిద్ధి. కరుణాయ పరేసం తారణం, పజ్ఞాయ సయం తారణం. కరుణాయ సబ్బసత్తేసు అనుగ్గహచిత్తతా, పజ్ఞాయ సబ్బధమ్మేసు విరత్తచిత్తతా పకాసితా హోతీతి అనవసేసతో పరహితపటిపత్తియా, అత్తహితసమ్మత్తియా చ పారిపూరీ వేదితబ్బా. తీసుపి అవత్థాసూతి హేతుఫలసత్తూపకారావత్థాసు.

అభిసమయో పటివేధసాసనస్స, మనసికరణం పటిపత్తిసాసనస్స, సవనాదీహి పరిచయకరణం పరియత్తిసాసనస్సాతి తిణ్ణమ్మి వసేన యోజేతబ్బో. తేనాహ “యథారహ”న్తి. “సక్కచ్చం ధమ్మదేసనేనా”తి ఇమినా ఇథ “సాసన”న్తి వుత్తస్స తివిధస్సాపి సద్ధమ్మస్స అవిసేసేన దేసనాపూజం వత్వా ధోమనాపూజనస్స వసేన తం విభజిత్వా దస్సేన్తో “అరియం, వో భిక్ఖవే”తిఆదిమాహ. తత్త “ధోమనేనా”తి పదేనాపి “సక్కచ్చ”న్తి పదం యోజేతబ్బం. పూజనాద్వయస్సాపి వా వసేన ఇథాపి పదయోజనా వేదితబ్బా. అరియభావాదయోతి అరియసేట్టఅగ్గభావాదయో. నియ్యానాదయోతి నియ్యానహేతుదస్సనాదయో. స్వాక్ఖాతతాదయోతి స్వాక్ఖాతసన్నిటికతాదయో.

ఇదాని అరియసజ్ఞగుణానమ్మి ఇమాయ గాథాయ పకాసితభావం దస్సేతుం “యస్మా పనా”తిఆది వుత్తం. బాల్యాదిసమతిక్కమనతోతి బాలఅబ్యత్తభావాదిసమతిక్కమనతో.

జాణవిసేసో సుతచింతాభావనామయజాణాని. సోతబ్బమనసికాతబ్బపటివిజ్ఞితబ్బావత్థా అవత్థాభేదో. ఉభయన్తి బృజ్జనపదం, అత్థపదఞ్చ. ఉభయథాతి కరణకమ్మసాధనవసేన పచ్చేకం యోజేతబ్బం. పటిపజ్జితబ్బత్తాతి జాతబ్బత్తా.

“అయఞ్చ గాథా”తిఆది కేసఞ్చి వాదో. తథా హి అపరో “థేరేనేవాయం గాథా భాసితా”తి వదన్తి. అత్తూపనాయికాపి హి కదాచి ధమ్మదేసనా హోతి ఏవ యథా “దసబలసమన్నాగతో , భిక్ఖవే, తథాగతో చతువేసారజ్ఞవిసారదో”తిఆది (సం. ని. ౨.౨౧-౨౨). ఏవఞ్చ కత్వా “కతమే సోళస హారా”తిఆదివచనం సమత్థితం హోతి.

యథావుత్తఅత్థముఖేనేవాతి మూలపదసజ్ఞాతఅత్థద్ధారేనేవ. పరతో ఆగమిస్సతీతి నిద్దేసవారస్స పరియోసానే ఆగమిస్సతి “తీణి చ నయా అనూనా”తిఆదినా (నేత్తి. ౪ ద్వాదసపద).

వుచ్చతీతి కత్తరి కమ్మనిద్దేసోతి ఆహ “వదతీ”తి. అథ వా వుచ్చతీతి కమ్మకత్తునిద్దేసోయం. అయఞ్ఞోత్థ అత్తో - హారా, నయా చాతి ఉభయం పరిగ్గహితం సంవణ్ణకేన సబ్బథా గహితఞ్చ, వుచ్చతి సుత్తం, సయమేవ సుత్తం సంవణ్ణేతీతి , ఏతేన హారనయేసు వసీభావేన సుత్తసంవణ్ణనాయ సుకరతం దస్సేతి.

పకారంతరేనాతి పుట్టే “సాసన”న్తి వుత్తమత్తం “దేసనా, దేసిత”న్తి తతో అఞ్ఞేన పకారేన. నియమేత్వాతి తస్స ఏకంతతో విఞ్ఞోయ్యతం అవధారేత్వా. విఞ్ఞోయ్యతా విసిట్ఠేసు దేసనాదేసితేసు విఞ్ఞోయ్యపదే లబ్బమానా విజాననకిరియా.

దేసనాదేసితాని చ యావదేవ విజాననత్తానీతి విజాననం పథానన్తి తమేవ నిద్ధారేన్తో “తత్రాతి తస్మిం విజాననే”తి ఆహ.

ఏత్థాహాతి నవజ్జసాసననవవిధసుత్తన్తాతి ఏతస్మిం అత్తవచనే ఆహ చోదకో. తస్సాయం అధిష్పాయో - నవహి అజ్ఞేహి వవత్తితేహి అజ్ఞమజ్ఞాసజ్జరరహితేహి భవితబ్బం, తథా చ సతి అసుత్తసభావానేవ గేయ్యజ్ఞాదీనీతి నవవిధసుత్తన్తవచనం విరుజ్ఞేయ్య. అథ సుత్తసభావాని గేయ్యజ్ఞాదీని, ఏవం సతి “సుత్త”న్తి విసుం సుత్తజ్ఞం న సీయా, ఏవం సన్తే అట్టజ్జసాసనం ఆపజ్జతీతి. తేనాహ “కథం పనా”తిఆది. గేయ్యజ్ఞాదీసు కతిపయానమ్మి సుత్తభావే యథాపుత్తదోసానతివత్తి, పగేవ సబ్బేసన్తి దస్సేతి “యజ్ఞా”తిఆదినా. సజ్జహీసూతి అట్టకథాసు. పోరాణట్టకథానజ్ఞో సజ్ఞేపభూతా ఇదాని అట్టకథా “సజ్జహ”తి వుత్తా. సుత్తం నామ సగాథకం వా సీయా, నిగ్గాథకం వాతి అజ్ఞద్వయేనేవ తదుభయజ్ఞం కతన్తి విసుం సుత్తజ్ఞస్స అసమ్భవో తదుభయవినిముత్తస్స సుత్తస్స అభావతో. తేన వుత్తం “సుత్తజ్ఞమేవ న సీయా”తి. అథాపి కథజ్ఞో. సీయాతి వక్ఖమానం సామజ్ఞవిధిం సన్ధాయాహ. ఏవమ్మి అయం దోసోతి దస్సేన్తో “మజ్జలసుత్తాదీన”న్తిఆదిమాహ.

తబ్బావనిమిత్తన్తి గేయ్యజ్ఞభావనిమిత్తం. వేయ్యాకరణస్స తబ్బావనిమిత్తన్తి సమ్బద్ధో. చోదకో “గాథావిరహే”తి వచనం అగ్గణ్ణన్తో “పుచ్ఛావిస్సజ్జనం బ్యాకరణ”న్తి వచనమత్తమేవ గహేత్వా “ఏవం సన్తే”తిఆదినా చోదేతి. ఇతరో పన ఓకాసవిధితో అనోకాసో విధి బలవాతి జాయం గాథావిరహితాయేవ వేయ్యాకరణన్తి, ఇథాధిప్పేతన్తి చ దస్సేన్తో “నాపజ్జతీ”తిఆదినా పరిహరతి. తథా హీతి తేనేవ కారణేన, సతిపి సజ్జన్తరనిమిత్తయోగే అనోకాససజ్జానం బలవభావేనేవాతి అత్తో.

సజ్జహవారవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉద్దేశవారవణ్ణనా

౧. విభాగేనాతి సరూపవిభాగేన. అదిట్టం జోతీయతి ఏతాయాతి అదిట్టజోతనా. దిట్టం సంసన్దీయతి ఏతాయాతి దిట్టసంసన్దనా, సంసన్దనం చేత్థ సాకచ్చావసేన వినిచ్చయకరణం. విమతి చిజ్జతి ఏతాయాతి విమతిచ్చేదనా. అనుమతియా పుచ్చా అనుమతిపుచ్చా. “తం కిం మజ్జాథా”తి హి కా తుమ్హాకం అనుమతీతి అనుమతి పుచ్చితా. కథేతుకమ్యతాతి కథేతుకమ్యతాయ.

“హరీయన్తి ఏతేహీ”తిఆదినా కరణాధికరణకత్తుభావకమ్మసాధనానం వసేన హార-సద్దస్స అత్థం వత్వా సదిసకప్పనావసేన దస్సేతుం “హారా వియా”తిఆది వుత్తం. పున గన్ధకరణాదిఅత్తేన గన్ధాదిసద్దానం వియ హారకరణాదిఅత్తేన హారసద్దసిద్ధిం దస్సేతుం “హరయన్తీ”తిఆదిమాహ. “హరణతో, రమణతో చా”తి ఇమినా మనోహరా మనోరమా చేతే సంవణ్ణనావిసేసాతి దస్సేతి.

ఉపపత్తిసాధనయుత్తీతి లక్ష్ణణహేతు. వుత్తనయేనాతి “నను చ అజ్ఞోపి హారా యుత్తిసహితా ఏవా”తిఆదినా దేసనాహరే వుత్తనయానుసారేన.

చతున్నం బ్యూహో ఏత్థాతి భిన్నాధికరణానమ్మి పదానం అజ్ఞాపదత్తసమాసో లబ్భతి “ఉరసిలోమో”తిఆదీనం (దీ. ని. టీ. ౩.౨౪, ౩౦౩) వియాతి వుత్తం.

సేసన్తి “వివచనమేవ వేవచన”న్తి ఏవమాది.

అనుప్పవేసీయన్తీతి అవగాహీయన్తి. సమాధీయన్తీతి పరిహరీయన్తి. వినా వికప్పీనాతి జాతి సామజ్ఞం, భేదో సామజ్ఞం, సమ్మన్తో సామజ్ఞాన్తిఆదినా పదత్తన్తరభావవికప్పనమన్తరేన.

పదట్టానాదిముఖేనాతి పదట్టానవేవచనభావనాపహానముఖేన. కేచీతి పదట్టానపరిష్కారఆవట్టపరివత్తనపజ్జాత్తిఓతరణే సన్ధాయ వదతి.

౨. సమ్మన్తోతి హేతుఫలభావయోగో. తథాభూతానజ్ఞో ధమ్మానం ఏకసన్తానసిద్ధతా ఏకత్తనయో. విభాగో సతిపి నేసం హేతుఫలభావే విభత్తసభావతా. అజ్ఞో ఏవ హి హేతు, అజ్ఞం ఫలన్తి. బ్యాపారవిరహో నిరీహతా. న హి హేతుఫలానం ఏవం హోతి “అహం ఇమం నిబ్బత్తేమి, ఇమినాహం నిబ్బత్తో”తి. అనురూపఫలతా పచ్చయుప్పన్నానం పచ్చయానుకూలతా. సమూహాదిం ఉపాదాయ లోకసజ్జేతసిద్ధా వోహారమత్తతా సమ్ముతिसభావో. పథవీఫస్సాదీనం కక్షళపుసనాదిలక్షణం పరమత్తసభావో. అయజ్ఞోత్త సజ్జేపో - యస్మిం భిన్నే, ఇతరాపోహ వా చిత్తేన కతేన తథా బుద్ధి, ఇదం సమ్ముతिसచ్చం యథా ఘటే, ససమ్భారజలే చ, తచ్చిపరియాయేన పరమత్తసచ్చన్తి. పరమత్తసచ్చప్పటివేధాయాతి నిబ్బానాధిగమాయ.

అన్తోతి అబ్బన్తరో. పథానావయవేనాతి మూలభావేన. “నన్దీ దుక్ఖస్స మూల”న్తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౩) తణ్ణా “నన్దీ”తి వుత్తా. “సజ్ఞామే చ నన్దిం చరతీ”తిఆదీసు పమోదోతి ఆహ “తణ్ణాయ, పమోదస్స వా”తి.

3. జాతిభేదతోతి కుసలా, అకుసలాతి ఇమస్మా విసేసా. యుజ్జన్తితి ఏత్త హేతుఅత్థో అన్తోనీతో వేదితబ్బోతి ఆహ
“యోజీయన్తి”తి. కేహి యోజీయన్తి? సంవణ్ణనకేహీతి అధిప్పాయో. యుజ్జన్తితి వా యుత్తా హోన్తి, తేహి సమానయోగక్ఖమా
తగ్గహణేసేవ గహితా హోన్తితి అత్థో తదేకట్టభావతో. ఇమస్మిం అత్థే “నవహి పదేహి”తి సహాయోగే కరణవచనం, పురిమస్మిం
కరణే. “ఏతే ఖో”తి చ పారో. తత్త ఖో-సద్దస్స పదపూరణతా, అవధారణత్తతా వా వేదితబ్బా. ఏతే ఏవాతి ఏతే తణ్ణాదయో
ఏవ, న ఇతో అణ్ణోతి అత్థో. అట్టారసేవ న తతో ఉద్ధం, అధో వాతి. పురిమస్మిం పక్ఖే మూలపదస్తరాభావో, దుతియస్మిం తేసం
అనూనాధికతా దీపితా హోతి.

ఉద్దేసవారవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. నిర్దేశవారవణ్ణనా

౪. నిర్దేశవారే సామగ్జ్యతోతి సాధారణతో. విసేసినాతి అసాధారణతో. పదతోతి సద్దతో. లక్షణని సభావో. కమోతి అనుపుబ్బి. ఏత్తావతాతి ఏత్తకప్పమాణభావో. హేత్వాదీతి హేతుఫలభూమిఉపనిసాసభాగవిసభాగలక్షణనయా. విసేసతో పన లక్షణని సమ్బుద్ధో.

హారసభ్యేపవణ్ణనా

౧. యం, భిక్షవేతి ఏత్త యన్తి పచ్చత్తవచనం, తఇచ్చ సుఖం, సోమనస్సన్తి ద్వయేన సమానాధికరణన్తి కత్వా “అస్సాదీయతీతి అస్సాదో, సుఖం, సోమనస్సజ్ఞా”తి వుత్తం. సుఖాదివేదనా వియ మనాపియరూపాదిపి అవీతరాగస్స అస్సాదేతబ్బన్తి ఆహ “ఏవం ఇట్టారమ్మణమ్మీ”తి. “అస్సాదేతి ఏతాయాతి వా అస్సాదో, తణ్ణా”తి ఏతేన “య”న్తి హేతుఅత్థే నిపాతోతి దస్సేతి. తత్తాయమత్థో – యేన హేతునా పజ్జాపాదానక్ఖన్దే పటిచ్చ అస్సాదనీయభావేన ఉప్పజ్జతి సుఖం సోమనస్సం, అయం తణ్ణాసజ్ఞాతో అస్సాదో అస్సాదనకిరియాయ కారణన్తి. ఇతి కత్వా అయమత్థో దిట్టాభినన్దనాదిభావతో విపల్లాసేసుపి సమ్భవతీతి ఆహ “ఏవం విపల్లాసాపీ”తి. అనిట్టమ్మీతి పి-సద్దేన ఇట్టమ్మీతి యోజేతబ్బం, అనవసేసా సాసవా ధమ్మా ఇధ ఆరమ్మణగ్గహణేన గహితాతి ఆహ “సబ్బేసం తేభూమకసజ్ఞారాన”న్తి.

దుక్ఖాదుక్ఖమసుఖవేదనానన్తి ఏత్త దుక్ఖసభావా ఏవ అదుక్ఖమసుఖా వేదనా గహితా అనిట్టారమ్మణస్స అధిప్పేతత్తా, న సుఖసభావా. యం సన్దాయ వుత్తం “యాయం, భన్తే, అదుక్ఖమసుఖా వేదనా, సన్తస్మిం ఏసా పణీతే సుఖే వుత్తా భగవతా”తి (మ. ని. ౨.౮౮; సం. ని. ౪.౨౬౭). “సుఖపరియాయసబ్బావతో”తి ఇమినా ఇట్టతామత్తతోపి లేసేన సత్తానం ఆరమ్మణస్స అస్సాదనీయతా సమ్భవతీతి దస్సేతి.

ఆదీనవో దోసనిస్సన్దనతాయ దోసో, స్వాయం పీళనవుత్తియా వేదితబ్బోతి ఆహ “ఆదీనవో దుక్ఖా వేదనా, తిస్సోపి వా దుక్ఖతా”తి. ఏవం దోసత్థతం ఆదీనవస్స దస్సేత్వా ఇదాని కపణత్థతం దస్సేతుం “అథ వా”తిఆది వుత్తం. యతోతి యస్మా దోసకపణసభావత్తాతి వుత్తం హోతి.

నిస్సరతీతి వివిత్తి, సబ్బసజ్ఞారవివేకోతి అత్థో. సామగ్జ్యనిర్దేశినాతి నిస్సరణసద్దవచనీయతాసామగ్జ్ఞోన. పురిమానన్తి అస్సాదాదీనవతానం. ఉపాయో చాతిఆదీసు చ-సద్దో పదపూరణమత్తన్తి కత్వా ఆహ “పచ్చిమానజ్ఞా”తి, ఫలాదీనన్తి అత్థో. తదన్తోగధభేదానన్తి అరియమగ్గపరియాపన్నవిసేసానం.

కామభవాదీనన్తి ఆది-సద్దేన న రూపారూపభవా ఏవ గహితా, అథ ఖో తే చ సజ్ఞేభవాదయో చ ఏకవోకారభవాదయో చ గహితా. తేనాహ “తిణ్ణం తిణ్ణం భవాన”న్తి.

యావదేవ అనుపాదాపరినిబ్బానత్థా భగవతో దేసనాతి ఆహ “నను చ...పే... నిప్పాదీయతీ”తి. “వుత్తమేవా”తి ఇమినా పునరుత్తిదోసం చోదేతి. ఇతరో “సచ్చమేత”న్తి అనుజానిత్వా “తఇచ్చ ఖో”తిఆదినా పరిహరతి. “పరమ్మరాయా”తి ఏతేన అజ్ఞత్తం యోనిసోమనసికారో వియ న పరతోఘాసో ఆసన్నకారణం ధమ్మాధిగమస్స ధమ్మస్స పచ్చత్తం

వేదనీయత్వాతి దస్సేతి. తథా హి “అక్ష్మాతారో తథాగతా, పటిపన్నా పమోక్షన్తి, యూయినో మారబన్ధనా”తి (ధ. ప. ౨౭౬) వుత్తం. తదధిగమకారణం అరియమగ్గాధిగమకారణం సీయా. కిం పన తన్తి ఆహ “సమ్మత్తిభవహేతు”తి, తేన చరిమత్తభావహేతుభూతం పుణ్ణాసమ్మత్తిం వదతి.

“అత్తానుదిట్టిం ఊహచ్చ, ఏవం మచ్చుతరో సీయా”తి ఇదం అరియమగ్గస్స పుబ్బభాగపటిపదాయ ఫలభావసాధనం. యేన హి విధినా అత్తానుదిట్టిసముగ్ధాతో, మచ్చుతరణిచ్చ సీయా, సో “ఏవ”న్తి ఇమినా పకాసితోతి. అత్తానుదిట్టిసముగ్ధాతమచ్చుతరణానం ఫలభావే వత్తబ్బమేవ నత్తి.

“ధమ్మో హవే”తి పన గాఢాయం లోకియస్స పుణ్ణాఫలస్స వుత్తత్తా ఆహ “ఇదం ఫల”న్తి. యం నిబ్బత్తేతబ్బం, తం ఫలం. యం నిబ్బత్తకం, సో ఉపాయో. అయమేత్థ వినిచ్చయో. తేనాహ “ఏతేన నయేనా”తిఆది. ఉపధిసమ్మత్తితి అత్తభావసోభా.

విసుద్ధీతి ఇణదస్సనవిసుద్ధి అధిప్పేతాతి ఆహ - “ఏత్థాపి...పే... విజ్ఞాతు”న్తి. “యస్మా పనా”తిఆదినాపి తమేవత్తం వచనన్తరే పాకటతరం కరోతి.

సరూపతో ఆగతాని “యతో ఖో, భిక్షవే, భిక్షు పిణ్ణాన్నం ఉపాదానక్ఖన్ధానం సముదయిచ్చ అత్థజ్ఞమిచ్చ అస్సాదయిచ్చ ఆదీనవచ్చ నిస్సరణిచ్చ యథాభూతం పజానాతీ”తిఆదీసు (సం. ని. ౩.౨౬-౨౮). ఏకదేసేన ఆగతాని “సంయోజనియేసు, భిక్షవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో విహరతో (సం. ని. ౨.౮౩), బహుదుక్ఖా బహుపాయాసా, ఆదీనవో ఏత్థ భియ్యో (మ. ని. ౧.౧౧౭), సజ్ఞారానమేతం నిస్సరణం, యదిదం నిబ్బాన”న్తిఆదీసు (పటి. మ. ౧.౨౪; ౩.౪౧). న సరూపేన ఆగతాని యథా సామిజ్ఞాఫలసుత్తాదీసు. అత్థవసీనాతి అస్సాదేతబ్బాదిఅత్థవసీన. న పపిణ్ణతోతి న విత్థారితో.

౨. ఏసేవ నయోతి అతిదేసేన విచియమానవచనసేసో అతిదిట్టో. భావత్తే తోహి ఆహ “విస్సజ్జితన్తి విస్సజ్జనా”తి. సుత్తే ఆగతం న అత్థసంవణ్ణనావసేన అట్టకథాయం ఆగతన్తి అధిప్పాయో. పుచ్చానురూపతా ఇథ పుబ్బాపరన్తి చతుబ్బూహపుబ్బాపరతో ఇమం విసేసేత్వా దస్సేతి. పుచ్చానుసన్ధీతి పుచ్చాయ విస్సజ్జనేన అనుసన్ధానం. అట్టకథాయం పన హేటిమదేసనాయ పుచ్చానిమిత్తపవత్తఉపరిదేసనాయ సమ్మన్తో “పుచ్చానుసన్ధీ”తి వుత్తం. పుబ్బాపేక్షన్తి పుచ్చితవిస్సజ్జితపదాపేక్షం. “సుత్తసా”తి వా ఇమినా పుచ్చావిస్సజ్జనాఅనుగీతియో రపేత్వా సేసో విచయహారపదత్తో సజ్ఞహితోతి పదస్సాపి సజ్ఞహో వేదితబ్బో. ఇమస్మిం పక్షే గాఢాయం చ-సద్దో పదపూరణమత్తే దట్టబ్బో.

“చక్కు అనిచ్చ”న్తి పుట్టే “ఆమ, చక్కు అనిచ్చమేవా”తి ఏకన్తతో విస్సజ్జనం ఏకంసబ్బాకరణం. “అజ్ఞేంద్రియం భావేతబ్బం, సచ్చికాతబ్బిచ్చా”తి పుట్టే “మగ్గపరియాపన్నం భావేతబ్బం, ఫలపరియాపన్నం సచ్చికాతబ్బ”న్తి విభజిత్వా విస్సజ్జనం విభజ్జిబ్బాకరణం. “అజ్ఞేంద్రియం కుసల”న్తి పుట్టే “కిం అనవజ్జట్టో కుసలట్టో, ఉదాహు సుఖవిపాకట్టో”తి పటిపుచ్చిత్వా విస్సజ్జనం పటిపుచ్చాబ్బాకరణం. “సస్సతో అత్తా, అసస్సతో వా”తి వుత్తే “అబ్బాకతమేత”న్తిఆదినా అవిస్సజ్జనం రపనం. “కిం పనేతే కుసలాతి వా ధమ్మాతి వా ఏకత్థా, ఉదాహు నానత్థా”తి ఇదం పుచ్చనం సావసేసం. విస్సజ్జనస్స పన సావసేసతా వేనేయ్యజ్ఞాసయవసేన దేసనాయం వేదితబ్బా. అప్పాటిహీరకం సఉత్తరం. సప్పాటిహీరకం నిరుత్తరం. సేసం విచయహారనిద్దేసే సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

ఏత్త చ అస్సాదో అస్సాదహేతు యావ ఆణత్తిహేతుతి ఏవం హేతునమ్మి అస్సాదాదయో వేదితబ్బా. తత్త సజ్జేపతో సుఖసుఖపచ్చయలక్ఖణో అస్సాదో, నో విసేసతో సగ్గసమ్మత్తియా దీపేతబ్బో. సా హి తస్స ఉక్కంసో, సేసా పనేత్త భవసమ్మత్తి తదన్వాయికా వేదితబ్బా. తస్స హేతు దానమయం, సీలమయన్తా పుజ్జాకీరియవత్తు. దుక్ఖదుక్ఖపచ్చయలక్ఖణో ఆదీనవో. విపరిణామసజ్జారదుక్ఖతానం తదవరోధతో వట్టదుక్ఖస్సాపి ఏత్త సజ్జహో. విసేసతో పన కామానం ఓకారోతి దట్టబ్బో, స్వాయం సంకిలేసవత్తునా, ఇత్తరపచ్చపట్టానతాదీహి చ విభావేతబ్బో, తస్స హేతు దస అకుసలకమ్మపథా. నేక్ఖమ్మం నిస్సరణం, తస్స హేతు యథారహం తదనుచ్చవికా పుబ్బభాగప్పటిపదా. ఫలం దేసనాఫలమేవ, తస్స హేతు దేసనా. ఉపాయో యథావత్తఉపాయోవ, తస్స హేతు చత్తారి చక్కాని. ఆణత్తి ఉపదేసో, తస్స రాగగ్గిఆదీహి లోకస్స ఆదిత్తతా, సత్తు మహాకరుణాయోగో చ హేతు.

తథా చతుసు అరియసచ్చేసు సముదయేన అస్సాదో, దుక్ఖేన ఆదీనవో, మగ్గనిరోధేహి నిస్సరణం, మగ్గో వా ఉపాయో, తదుపదేసో ఆణత్తి, అనుపాదిసేసా నిబ్బానధాతు ఫలం. ఇతి అనుపుబ్బకథాయ సద్ధిం బుద్ధానం సాముక్కంసికాయ ధమ్మదేసనాయ నిద్ధారణభావేన విచయో వేదితబ్బో. పదస్స పదత్తసమ్మన్తో హేతు. నో హి తస్స పవత్తినిమిత్తం, పజ్జాస్స ఇతాకామతా, కథేకుకామతా చ. అదిట్టజోతనాదీనజ్ఞో చతున్నం ఇతాకామతా, ఇతరస్స ఇతరా. విస్సజ్జినస్స పజ్ఞో హేతు. ఏవం సేసానమ్మి యథారహం వత్తబ్బం.

3. బృజ్జనత్థానం యుత్తాయుత్తపరిక్ఖాతి బృజ్జనగ్గహణేన పదం గహితం, అత్తగ్గహణేన పజ్జాదీహి సద్ధిం అస్సాదాదయో గహితా. విచయహారపదత్తా ఏవ హి యుత్తాయుత్తాదివిసేససహితా యుత్తిహారాదీనం పదత్తా. తథా హి పదట్టానపదట్టానికభావవిసిట్టా తేయేవ పదట్టానహారస్స పదత్తా. లక్ఖణలక్ఖితబ్బతావిసిట్టా, నిద్ధారితా చ లక్ఖణహారస్స, నిబ్బచనాదివిభావనావిసిట్టా చతుబ్బూహారస్స, సభాగధమ్మవసేన, విసభాగధమ్మవసేన చ ఆవట్టనవిసిట్టా ఆవట్టహారస్స, భూమివిభాగాదివిసిట్టా విభత్తిహారస్స, పటిపక్ఖతో పరివత్తనవిసిట్టా పరివత్తనహారస్స, పరియాయవేచనవిసిట్టా వేచనహారస్స, పభవాదిపజ్జాపనవిసిట్టా పజ్జాత్తిహారస్స, ఖిందాదిముఖేహి ఓతరణవిసిట్టా ఓతరణహారస్స, పదపదత్తపజ్జారమ్మసోధనవిసిట్టా సోధనహారస్స, సామజ్జావిసేసనిద్ధారణవిసిట్టా అధిట్టానహారస్స, పచ్చయధమ్మేహి పరిక్ఖరణవిసిట్టా పరిక్ఖారహారస్స, పహతబ్బభావేతబ్బతానిద్ధారణవిసిట్టా సమారోపనహారస్స పదత్తా. “బృజ్జనస్స సభావనిరుత్తితా, అత్తస్స సుత్తాదీహి అవిలోమనం యుత్తభావో”తి ఇమినా అసభావనిరుత్తితా, సుత్తాదీహి విలోమనన్తా అయుత్తభావోతి దీపేతి, తేన యుత్తాయుత్తీనం హేతుం దస్సేతి.

4. యోనిసోమనసికారాదీతి ఆదిసద్దేన సద్ధమ్మస్సవనసప్పురిసూపనిస్సయాదిసాధారణం, అసాధారణన్తా దేయ్యపటిగ్గాహకాదిం సజ్జణ్ణాతి. సమ్భవతోతి యథారహం తస్స ధమ్మస్స అనురూపం. యావ సబ్బధమ్మాతి ఏత్త సబ్బం నామ పదేససబ్బం, న సబ్బసబ్బన్తి. అయన్తో సబ్బసద్దో యథా పఠమవికప్పే సుత్తే ఆగతధమ్మవసేన పదేసవిసయో, ఏవం దుతియవికప్పే పదట్టానపదట్టానికనిద్ధారణేన తంతంపకరణపరిచ్ఛిన్నధమ్మగ్గహణతో పదేసవిసయో ఏవ, న అనవసేసధమ్మవిసయోతి. సుత్తాగతధమ్మానం యాని పదట్టానాని, తేసన్తా యానీతి ఏవం కారణపరమ్పరానిద్ధారణలక్ఖణో పదట్టానహారో, పరిక్ఖారహారో పన సుత్తాగతధమ్మానం తంతంపచ్చయుప్పన్నానం పటిహేతుపచ్చయతావిసేసవిభావనలక్ఖణోతి సతిపి కారణవిచారణభావే అయం పదట్టానహారపరిక్ఖారహారానం విసేసో.

౩. యథా “సమానాధికరణసమానపదే”తిఆదీసు ఏకసద్దస్య అథో సమానసద్దో, ఏవం ఏకరసత్తేన భావనా “ఏకుష్పాదా”తిఆదీసు (కథా. ౪౭౩) వియ ఏకలక్ష్మణాతి ఏత్థ ఏకసద్దో సమానత్తోతి ఆహ “సమానలక్ష్మణా”తి. సంవణ్ణనావసేనాతి ఏత్థ కమ్మత్తే అన-సద్దో, సంవణ్ణేతబ్బతావసేనాతి అథో. లక్ష్మణాతి ఉపలక్ష్మణా. “నానత్తకాయనానత్తసంజ్ఞోనో (దీ. ని. ౩.౩౪౧, ౩౫౭, ౩౫౯; అ. ని. ౯.౨౪), నానత్తసంజ్ఞానం అమనసికారా”తిఆదీసు సహచారితా దట్టబ్బా. సంజ్ఞాసహగతా హి ధమ్మా తత్త సంజ్ఞాగ్గహణేన గహితా. “దదం మిత్రాని గన్ధతీ”తిఆదీసు (సం. ని. ౧.౨౪౬; సు. ని. ౧౮౯) సమానకిచ్చతా. పియవచనత్తచరియా సమానత్తతాపి హి తత్త మిత్రగన్ధనకిచ్చేన సమానకిచ్చా గయ్యన్తి సజ్ఘహవత్తుభావతో. “ఫస్సపచ్చయా వేదనా”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౧, ౩౯; మహావ. ౧; విభ. ౨౨౫; ఉదా. ౧; నేత్తి. ౨౪) సమానహేతుతా. యథా హి ఫస్సో వేదనాయ, ఏవం సంజ్ఞాదీనమ్మి సహజాతాదినా పచ్చయో హోతి ఏవాతి తేపి సమానహేతుతాయ వుత్తా ఏవ హోన్తి. తథా హి వుత్తం “తజ్ఞామనోవిజ్ఞాణధాతుసమ్మస్సజా చేతనా”తి (ధ. సం. ౫), “పుట్తో సంజ్ఞానాతి, పుట్తో చేతేతీ”తిఆది (సం. ని. ౪.౯౩). ఏవం “తత్తాపచ్చయా ఉపాదాన”న్తి (మ. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౧, ౩౯; మహావ. ౧; విభ. ౨౨౫; ఉదా. ౧; నేత్తి. ౨౪) ఏవమాదిపి ఉదాహరితబ్బం. “అవిజ్ఞాపచ్చయా సంజ్ఞారా”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౧, ౩౯; మహావ. ౧; విభ. ౨౨౫; ఉదా. ౧; నేత్తి. ౨౪) సమానఫలతా దట్టబ్బా. యథా హి సంజ్ఞారా అవిజ్ఞాయ ఫలం, ఏవం తణ్ణుపాదాదీనమ్మి తేపి తత్త గహితావ హోన్తి. తేనాహ “పురిమకమ్మభవస్మిం మోహో అవిజ్ఞా ఆయుహనా సంజ్ఞారా నికన్తి తణ్ణా ఉపగమనం ఉపాదాన”న్తి. “రూపం అస్సాదేతి అభినన్దతి, తం ఆరబ్బ రాగో ఉప్పజ్జతీ”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౨౪) వుత్తే తంసమ్మయుత్తా వేదనాదయో వుత్తా ఏవ హోన్తి సమానారమ్మణభావతో. న హి తేహి వినా తస్స ఉప్పత్తి అత్తి. ఏవమాదీహితి ఏత్థ ఆదిసద్దేన అత్తప్పకరణలిజ్ఞసద్దన్తరసన్నిధానసామత్థియాదీనమ్మి సజ్ఘహో దట్టబ్బో. అత్థాదివసేనపి హి సుత్తే అవుత్తానమ్మి వుత్తానం వియ నిద్ధారణం సమ్మవతీతి. వుత్తప్పకారేనాతి “వధకట్టేన ఏకలక్ష్మణానీ”తిఆదినా పాళియం, “సహచారితా”తిఆదినా అట్టకథాయశ్చ వుత్తేన పకారేన.

౬. “పుసనట్టేన ఫస్సో”తిఆదినా నిద్ధారేత్వా వచనం నిబ్బచనం, తం పన పదస్సేవ, న వాక్యస్సాతి ఆహ “పదనిబ్బచన”న్తి. అధిష్పాయనిదానానిపేత్త బృజ్జనముఖేనేవ నిద్ధారేతబ్బాని. నిబ్బచనపుబ్బాపరసన్ధీసు వత్తబ్బమేవ నత్తితి ఆహ “విసేసతో బృజ్జనద్వారేనేవ అత్తపరియేసనా”తి. పవత్తినిమిత్తం అజ్ఞాసయాది.

౭. “పదట్టానే”తి ఇదం సుత్తే ఆగతధమ్మానం కారణభూతేపి ధమ్మే నిద్ధారేత్వా సభాగతో, విసభాగతో చ ఆవట్టనం కాతబ్బన్తి దస్సనత్తం వుత్తం, న తన్తివసేన. తస్మా పదట్టాననిద్ధారణాయ వినాపి ఆవట్టనం యుత్తమేవాతి సిద్ధం హోతి. పదస్స వా సద్దపవత్తిట్టానం పదట్టానం పదత్తో. ఏతస్మిం పక్షే “ఆరమ్మధ నిక్కమధాతి (సం. ని. ౧.౧౮౫; నేత్తి. ౨౯; పేటకో. ౩౮; మి. ప. ౫.౧.౪) వీరియస్స పదట్టాన”న్తి (నేత్తి. ౨౯) ఏత్థ య్వాయమారమ్మధాతుఆదికో అత్తో వుత్తో, తం వీరియసద్దస్స పవత్తిట్టానం వీరియసద్దాభిధేయ్యో అత్తోతి ఏవమత్తో వేదితబ్బో. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. సేసకం నామగహితతో ఇతరం, తం పన తస్స పటిపక్ఖభూతం వా సియా, అజ్ఞాం వాతి ఆహ “విసభాగతాయ అగ్గహణేన వా”తి. సంవణ్ణనాయ యోజేన్తోతి యథావుత్తవిసభాగధమ్మనిద్ధారణభూతేన అత్తకథనేన పాళియం యోజేన్తో. తేనాహ “దేసన”న్తి. “పటిపక్ఖే”తి ఇదం నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం సభాగధమ్మవసేనపి ఆవట్టనస్స ఇచ్చితత్తా.

౮. నామవసేనాతి సాధారణనామవసేన. పాళియం పన “మిచ్చత్తనియతానం సత్తానం, అనియతానఞ్చ సత్తానం దస్సనపహతబ్బా కిలేసా సాధారణా”తిఆగతత్తా (నేత్తి. ౩౪) “దస్సనపహతబ్బాదినామవసేనా”తి వుత్తం. వత్తువసేనాతి సత్తసంతానవసేన. సో హి ధమ్మానం పవత్తిట్టానతాయ ఇథ “వత్తు”తి అధిప్పేతో. తేనాహ – “పుధుజ్జనస్స, సోతాపన్నస్స చ కామరాగభ్యాపాదా సాధారణా”తిఆది (నేత్తి. ౩౪). వుత్తవిపరియాయేనాతి నామతో, వత్తుతో చ ఆవేణికతాయ. తంతంమగ్గఫలట్టానఞ్చో తంతంమగ్గఫలట్టతా, భబ్బానం భబ్బతా, అభబ్బానం అభబ్బతా అసాధారణా.

౯. “భావితే”తి ఇదం భావనాకిరియాయ ఉపలక్ష్ణం, న ఏత్థ కాలవచనిచ్చాతి ఆహ “భావేతబ్బేతి అత్థో”తి. భావనా చేత్థ ఆసేవనాతి, కుసలసద్దోపి అనవజ్జట్టోతి వేదితబ్బో . పటిపక్ఖతోతి విపక్ఖతో. విసదిసూదాహరణేన బృతిరేకతో యథాధిప్పేతధమ్మప్పతిట్టానా హేసా.

౧౦. పదత్థస్సాతి పదాభిధేయ్యస్స అత్థస్స, సభావధమ్మస్స వా.

నిత్థపో దేసనా. పభవో సముదయో.

౧౧. “అవుత్తానమ్మి సజ్గహో”తి ఇమినా అవుత్తసముచ్చయత్థో చ-సద్దోతి దస్సేతి.

౧౨. “గాథారుత్థో”తి ఇమినా పాళిఆగతోవ పఞ్ఠో వేదితబ్బో, న ఇతరోతి దస్సేతి. తేనాహ “బుద్ధాదీహి బ్యాకతే”తి. తస్స అత్థస్సాతి ఆరద్ధస్స అత్థస్స, తేన ఆరమ్భసోధనస్స విసయమాహ. ఏత్థ చ అత్థద్వారేనేవ పదపుచ్చాసోధనమ్మి కరీయతీతి పున “తస్స అత్థస్సా”తి వుత్తం. అథ వా విస్సజ్జితమ్మీతి విస్సజ్జనే. విస్సజ్జనసోధనేన హి పఞ్ఠాసోధనం. పఞ్ఠోతి పుచ్చాయం. గాథాయన్తి ఉపలక్ష్ణం, తేన గాథాయం, సుత్తగేయ్యాదీసు చాతి వుత్తం హోతి. యమారబ్భాతి యం సీలాదిమారబ్బ గాథాదీసు దేసితం, తస్మిం ఆరమ్మేతి అత్థో. పుచ్చితాతి పుచ్చాకారిన్, “కా ఏత్థ పదసుద్ధి, కా పఞ్ఠాసుద్ధి, కా ఆరమ్భసుద్ధి”తి ఏవం పుచ్చాకారిన్ పుచ్చం కత్వా పవత్తితా సుద్ధాసుద్ధపరిక్ఖాతి యోజనా.

౧౩. న వికప్పయితబ్బాతి యథా లోకే “జాతి సామణ్ణం, భేదో సామణ్ణం, సమ్మన్దో సామణ్ణ”న్తిఆదినా సామణ్ణం జాతిఆదిం, తబ్బిదురఞ్చ విసేసం వికప్పేన్తి పరికప్పేన్తి, ఏవం న వికప్పయితబ్బాతి అత్థో. యదా యో కాలవిసేసో “స్వ”తి లద్ధవోహరో, తదా సో తందివసాతిక్కమే “అజ్ఞా”తి, పున తందివసాతిక్కమే “హియ్యో”తి వోహరీయతీతి అనవట్టితసభావా ఏతే కాలవిసేసా. దిసాయపి “ఏకం అవధిం అపేక్షిత్యా పురత్తిమా దిసా, తతో అజ్ఞం అపేక్షిత్యా పచ్చిమా నామ హోతీ”తిఆదినా అనవట్టితసభావతా వేదితబ్బా. జాతిఆదిఅపేక్షాయాతి జాతిఆదిదుక్ఖవిసేసాపేక్షాయ. సచ్చాపేక్షాయాతి సచ్చసామణ్ణాపేక్షాయ. “తత్త్వా”తి వుచ్చమానం కామతత్త్వాదిఅపేక్షాయ సామణ్ణమ్మి సమానం సచ్చాపేక్షాయ విసేసో హోతీతి ఏవమాదిం సన్ధాయాహ “ఏస నయో సముదయాదీసుపీ”తి.

౧౪. ఏత్థాతి ఏతస్మిం బుద్ధవచనే. తేనాహ “సిక్ఖత్తయసజ్ఞాతస్సా”తిఆది. యథారుతం యథాకథితం సద్దతో అధిగతం నిర్ధారితం, న అత్థప్పకరణలిజ్ఞసద్దంతరసన్నిధానాదిప్పమాణంతరాధిగతం . “అత్థతో దస్సితా”తి ఇదం యస్మిం సుత్తే భావనావ కథితా, న పహానం, తం సన్ధాయ వుత్తం.

౧౭. తణ్ణావిజ్ఞాహి కరణభూతాహి. సంకిలేసో పక్ఖో ఏతస్సాతి సంకిలేసపక్ఖో, సంకిలేసపక్ఖికో సుత్తఠో, తస్స నయనలక్ఖణోతి యోజనా. వోదానపక్ఖస్స సుత్తత్థస్సాతి సమ్మన్తో. వుట్టానగామినియా, బలవవిపస్సనాయ చ దుక్ఖాదీసు పరిఞ్ఞోయ్యతాదీని మగ్గానుగుణో గహణాకారో అనుగాహణనయో. యది ఏవం కథం నయోతి ఆహ “తస్స పనా”తిఆది. తత్త “నయవోహరో”తి ఇమినా నయాధిట్టానం నయోతి వుత్తన్తి దస్సేతి.

౧౮. బాధకాదిభావతోతి బాధకపభవసన్నినియ్యానభావతో. అజ్ఞాథాభావాభావేనాతి అబాధకఅప్పభవఅసన్ని అనియ్యానభావాభావేన. సచ్చసభావత్తాతి అముసాసభావత్తా. అవిసంవాదనతోతి అరియసభావాదిభావస్స న విసంవాదనతో ఏకన్తికత్తాతి అత్తో.

౧౯. సంకిలిట్టధమ్మాతి సంకిలేససమన్నాగతా ధమ్మా సద్ధమ్మనయకోవిదాతి సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదిధమ్మనయకుసలా, ఏకత్తాదినయకుసలా వా.

౨౦. అత్థవిస్సజ్జనేసూతి “ఇమే ధమ్మా కుసలా”తిఆదినా (ధ. సం. ౧) సుత్తే కతపజ్ఞావిస్సజ్జనేసు చేవ అట్టకథాయ కతఅత్థసంవణ్ణనాసు చ. “వోదానియా”తి ఇమినా అనవజ్ఞధమ్మా ఇధ కుసలాతి అధిప్పేతా, న సుఖవిపాకాతి దస్సేతి. తస్స తస్స అత్థనయస్స యోజనత్థం మనసా వోలోకయతేతి యోజనా.

౨౧. యది కరణభూతం, కథం తస్స అత్థన్తరాభావోతి ఆహ “యేన హి”తిఆది. దిసాభూతధమ్మానం వోలోకయనసమానయనభావతో వోహరభూతో, కమ్మభూతో చ నయో, న నన్దియావట్టాదయో వియ అత్థభూతోతి “వోహరనయో, కమ్మనయో”తి చ వుచ్చతి.

ద్వాదసపదవణ్ణనా

౨౩. అపరియోసితే పదేతి ఉచ్చారణవేలాయం పదే అసమత్తే, విప్పకతేతి అత్తో. పరియోసితే హి “పద”న్త్వే సమజ్ఞా సేయా, న “అక్ఖర”న్తి అధిప్పాయో. పదస్స వేవచనతాయ అత్థవసేన పరియాయం ఖరన్తం సజ్ఞరన్తం వియ హోతి, న ఏవం వణ్ణో అవేవచనత్తాతి ఆహ పరియాయవసేన అక్ఖరణతో”తి. న హి వణ్ణస్స పరియాయో విజ్జితీ”తి ఇదం అకారాదివణ్ణవిసేసం సన్ధాయ వదతి, న వణ్ణసామజ్ఞం. తస్స హి వణ్ణో అక్ఖరన్తి పరియాయో వుత్తో ఏవాతి.

అక్ఖరసద్ధస్స అత్థం వత్తా తప్పసజ్ఞేన వణ్ణసద్ధస్సపి వత్తుం “కేనట్టేన వణ్ణో”తిఆదిమాహ. తత్త నను పదేన, వాక్యేన వా అత్తో సంవణ్ణీయతి, న అక్ఖరేనాతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “వణ్ణో ఏవ హి”తిఆది. పదాదిభావేనాతి పదవాక్యభావేన. యథాసమ్మన్థన్తి యథాసజ్జేతం. అయం-సద్ధో ఇమస్సత్థస్స వాచకో, అయం అత్తో ఇమస్స సద్ధస్స వచనీయోతి యథాగహితసజ్జేతానురూపం సద్ధత్థానం వాచకవచనీయభావో. అథ వా య్వాయం సద్ధత్థానం అజ్ఞామజ్ఞం అవినాభావో, సో సమ్మన్తో. తదనురూపం ఏకక్ఖరం నామపదం “మా ఏవం మజ్ఞాసీ”తిఆదీసు మా-కారాది. కేచీతి అభయగిరివాసినో. తే హి అభిధమ్మదేసనం “మనసాదేసనా”తి వదన్తి, యతో రాహులాచరియో “విసుద్ధకరుణానం మనసాదేసనా వాచాయ అక్ఖరణతో అక్ఖరసజ్ఞాతా”తి ఆహ.

సత్యప్రధానాన్ని ద్రవ్యప్రధానం. నామపదే హి ద్రవ్యమావిభూతరూపం, కిరియా అనావిభూతరూపా యథా “ఘనో”తి (మం. ని. ౩.౧౨౬; సం. ని. ౨.౧, ౩౯; మహావం. ౧; విభ. ౨౨౨; ఉదా. ౧; నేత్తి. ౨౪). ఆఖ్యాతపదే పన కిరియా ఆవిభూతరూపా, ద్రవ్యమనావిభూతరూపం యథా “ఘనతీ”తి. తేన నేసం సత్యకిరియాప్రధానతా వుత్తా.

కిరియావిసేసగ్రహణనిమిత్తాన్ని కిరియావిసేసావబోధహేతు కిరియావిసేసదీపనతో, యథా “చిరప్పవాసి”న్తి (ధ. ప. ౨౧౯) ఏత్త ప-సద్దో వసనకిరియాయ వియోగవిసిట్టతం దీపేతి. “ఏవం మనసి కరోథ, మా ఏవం మనసాకత్తా”తిఆదీసు కిరియావిసేసస్స జోతకో ఏవం-సద్దో. “ఏవంసీలా (దీ. ని. ౩.౧౪౨) ఏవంధమ్మా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౧౩; మం. ని. ౩. ౧౯౮; సం. ని. ౨.౩౭౮) సత్యవిసేసస్స. ఏవం సేసనిపాతపదానమ్పేతి అధిష్ఠాయో. తేనాహ “కిరియాయ...పే.... నిపాతపద”న్తి.

సజ్ఞేపతో వుత్తం, కిం పన తన్తి ఆహ “పదాభిహిత”న్తి. అథ వా సజ్ఞేపతో వుత్తం, యో అక్ఖరేహి సజ్ఞాసితోతి వుచ్చతి. పదాభిహితం పదేహి కథితం, యో పదేహి పకాసితోతి వుచ్చతి. తదుభయం, యది పదసముదాయో వాక్యం, తస్య కో పరిచ్ఛేదో. యావతా అధిష్ఠేతత్తపరియోసానం, తావతా ఏకవాక్యన్తిపి వదన్తి, బహూపేత్త పకారే వణ్ణేన్తి. కిం తేహి, సాఖ్యాతం సాఖ్యయం సకారకం సవిసేసనం “వాక్య”న్తి దట్టబ్బం. నను చ పదేనపి అత్తో బృజ్జీయతీతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “పదమత్తసవనేపి హి”తిఆది. ఆకారేసు వాక్యవిభాగేసు అభిహితం కథితం నిబ్బచనం ఆకారాభిహితం నిబ్బచనం. “అభిహితన్తి చ పాళిఆగత”న్తి వదన్తి.

“నిబ్బానం మగ్గతి, నిబ్బానత్థికేహి వా మగ్గీయతి, కిలేసే వా మారేన్తో గచ్ఛతీతి మగ్గో”తిఆదినా (ధ. సం. అట్టం. ౧౬) నిబ్బచనానం విత్థారో. తంనిద్దేసకథనత్తా నిద్దేసోతి ఇమమత్తమాహ “నిబ్బచనవిత్థారో నిరవసేసదేసనత్తా నిద్దేసో”తి. పదేహితి వాక్యవయవభూతేహి, వాక్యతో విభజ్జమానేహి వా ఆఖ్యాతాదిపదేహి. తేనాహ “వాక్యస్స విభాగో”తి, తథా చాహ “అపరియోసితే”తిఆది. అపరే పన “పకతిపచ్చయలోపాదేసాదివసేస అక్ఖరవిభాగో ఆకారో, నిరుత్తినయేన పదవిభాగో నిబ్బచనం, వాక్యవిభాగో నిద్దేసో. వణ్ణపదవాక్యాని హి అవిభత్తాని, విభత్తాని చ ఛ బృజ్జానపదానీ”తి వదన్తి. ఛట్టం వచనన్తి ఛట్టం పదం. కాతబ్బన్తి “అక్ఖరం పదం బృజ్జానం ఆకారో తథేవ నిరుత్తి నిద్దేసో ఛట్టవచన”న్తి గాథాయం ఏవం కత్తబ్బం, సంవణ్ణనావసేస వా ఆకారపదం చతుత్తం కాతబ్బన్తి అత్తో. సబ్బో సద్దవోహరో విభత్తేహి, అవిభత్తేహి చ అక్ఖరపదవాక్యేహి, తదణ్ణప్పకారో నత్తీతి ఆహ “యానిమానీ”తిఆది.

౨౪. కాసనాసద్దో కమ్మత్తోతి దస్సేతుం “కాసీయతీ”తిఆది వుత్తం. పదేహి తావ అత్తస్స సజ్ఞాసనా, పకాసనా చ హోతు, పదావధికాపి సంవణ్ణనా ఇచ్చితాతి అక్ఖరేహి పన కథన్తి ఆహ “అక్ఖరేహి సుయ్యమానేహి”తిఆది. పదత్తసమ్మటిపత్తీతి పదాభిధేయ్యలత్తావబోధో. “అక్ఖరేహి సజ్ఞాసీతి”తిఆదినా అక్ఖరకరణం సజ్ఞాసనభూతం ఉగ్ఘటనకిరియం వదన్తేన యథావుత్తో అత్తో సాధితోతి దస్సేతుం “తథా హి”తిఆది వుత్తం.

విభజనుత్తానీకమ్మపజ్ఞాత్తీతి ఏకత్తనిద్దేసో సమాహారోతి అయం ద్వంద్వసమాసో. ఉభయేనాతి “వివరణా, విభజనా”తి ఇమినా ద్వయేన. ఏతేహితి ఏత్త ఏవ-కారో లుత్తనిద్దిట్టోతి ఆహ “ఏతేహి ఏవా”తి. “సజ్ఞాసనా...పే.... అభావతో”తి ఇమినా యథాధిష్ఠేతలనూనావధారణఫలం దస్సేతి. ఉగ్ఘటనాదీతి ఆదిసద్దేన విపశ్చాననయాని సజ్ఞణ్ణాతి.

౨౫. సమ్మా యుత్తోతి సమ్మా అవిపరీతం, అనవసేసతో చ యుత్తో సహితో. తథా హి వుత్తం “అనూనా”తి. సబ్బో హి పాళిఅట్టో అత్తపదఅత్తనయేహి అనవసేసతో సజ్జహితో. తేనాహ “సబ్బస్స హీ”తిఆది.

౨౬. కస్మా పనేత్త మూలపదపదట్టానాని అసజ్జహితానీతి? పదత్తంతరాభావతో. మూలపదాని హి నయానం సముట్టానమత్తత్తా పదట్టానానీతి దస్సితోయం నయో. తేన వుత్తం “ఇతో వినిముత్తో కోచి నేత్తిపదత్తో నత్తి”తి.

నేత్తియా కారణభూతాయ. హారా సంవణ్ణేతబ్బాతి సుత్తస్స అత్తసంవణ్ణనావసేన హారా విత్తారేతబ్బా. స్వాయన్తి సో అయం సంవణ్ణనాక్కమో. యేన అనుక్కమేన నేత్తియం దేసితా, తేనేవ సుత్తే అత్తసంవణ్ణనావసేన యోజేతబ్బాతి. ఏవం సిద్ధేతి దేసనాక్కమేనేవ సిద్ధే. అయం ఆరమ్భాతి “సోళస హారా పఠమ”న్తి ఏవం పవత్తో ఆరమ్భో. ఇమమత్తన్తి ఇమం వుచ్చమాననియమసజ్ఞాతం అత్తం.

యది దేసితక్కమేనేవ హారనయా సుత్తే యోజేతబ్బా సియుం, కిం సో కమో కారణనిరపేక్షో, ఉదాహు కారణసాపేక్షోతి? కిళ్ళోత్త - యది తావ కారణనిరపేక్షో హారనయానం అనుక్కమో, అనేకే అత్తా వుచ్చమానా అవస్సం ఏకేన కమేన వుచ్చన్తీతి. ఏవం సన్తే యేన కేనచి కమేన సుత్తే యోజేతబ్బా సియుం, తథా సతి నియమో నిరత్తకో సియా. అథ కారణసాపేక్షో, కిం తం కారణన్తి? ఇతరో కారణగవేసనం అకత్వా అత్తో ఏవేత్త గవేసితబ్బోతి అధిప్పాయేన “నాయమనుయోగో న కత్థచి అనుక్కమే నివిసతీ”తి వత్వా “న పన మయం దేవానంపియస్స మనోరథవిఘాతాయ చేతేమా”తి కమకారణం విచారేన్తో “అపిచా”తిఆదినా దేసనాహారస్స తావ ఆదితో దేసనాయ కారణం పతిట్టపేతి. తత్త ధమ్మదేసనాయ నిస్సయో అస్సాదాదీనవనిస్సరణాని, సరీరం ఆణత్తి. పకతియా సభావేన. నిద్ధారణేన వినాపి పతిట్టాభావతో నిస్సయభావతో.

“తథా హి వక్ఖతీ”తిఆదినా యథావుత్తం అత్తం పాకటతరం కరోతి. ఏస నయో ఇతరేసుపి.

విచయానంతరన్తి విచయహారానంతరం. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. తథా హీతి లక్ఖణహారవిభజ్జే యుత్తాయుత్తానం కారణపరమ్పరాయ పరిగ్గహితసభావానం అవుత్తానమ్మి ఏకలక్ఖణతాయ గహణం వుత్తం.

అత్తతో నిద్ధారితానన్తి అత్తుద్ధారపుట్టాపరానుసన్ధిఆదిఅత్తతో సుత్తంతరతో ఉద్ధటానం సంవణ్ణీయమానసుత్తే ఆనీతానం పాళిధమ్మానం. సద్దతో, పమాణంతరతో చ లద్ధానం ఇథ విచారేతబ్బత్తా ఆహ “నిరవసేసతో”తి. అత్తస్సాతి అభిధేయ్యత్తస్స. ధమ్మస్సాతి సభావధమ్మస్స. తత్త తత్త తం అభినిరోపేతీతి తస్మిం తస్మిం అత్తే, ధమ్మే చ తం నామం అభినిరోపేతి, “అయమేవంనామో”తి వోహరతి. “అత్తస్స, ధమ్మస్సా”తి పదద్వయేన సామన్హితో అత్తో, ధమ్మో చ అనవసేసత్వా గహితోతి ఆహ “అనవసేసపరియాదాన”న్తి, యతో వుత్తం “తత్త తత్తా”తి. తథాతి యథా అనవసేసత్తావబోధదీపకం అనవసేసపరియాదానం కతం చతుబ్బూహపాళియం, ఏవం పునపునం గబ్బముపేతీతి ఏత్త అసద్దవతీ అత్తా పవత్తివసేన లబ్బమానా సమ్మాపటిపత్తి ఉద్ధటాతి ఉపసంహరత్తో తథా-సద్దో.

తేనేవాతి సుత్తంతరసంసన్దనస్స సభాగవిసభాగధమ్మంతరావట్టనూపాయభావతో ఏవ. యతోతి సభాగవిసభాగధమ్మవట్టనస్స సాధారణాదిధమ్మవిభజనూపాయత్తా. పటివిభత్తసభావేతి పటిభాగభావేన విభత్తసభావే.

తే ధమ్మాతి పటిపక్ఖతో పరివత్తితథమ్మా. న పరియాయవిభావనా పజ్జత్తివిభాగపరిగ్గాహికాతి ఆహ “పరియా...పే.... సుబోధనఞ్చా”తి.

పుచ్చావిసోధనం విస్సజ్జనం. ఆరమ్భవిసోధనం దేసనాయ అత్థకథనం. తదుభయవిచారో ధాతాదీసు అసమ్ముయ్హంతస్సేవ సమ్భవతీతి ఆహ “ధాతాయతనా...పే.... సమ్మాదేతు”న్తి. సుద్ధో ఆరమ్భోతిఆదిపాళినిదస్సనేనపి అయమేవత్థో ఉదాహటోతి వేదితబ్బం.

“కారణాకారో”తి పదట్టానం సన్ధాయ వదతి. పభేదతో దేసనాకారోతి వేవచనం. నిర్ధారేత్వా వుచ్చమానానీతి ఉద్ధరిత్వా సమారోపియమానానీతి అధిష్పాయో. సుత్తస్స అత్థం తథత్తావబోధాయాతి సుత్తస్స పదత్థావగమముఖేన చతుసచ్ఛాభిసమయాయ.

వేనేయ్యత్తయయుత్తో అత్థనయత్తయూపదేసో “వేనేయ్యత్తయప్పయోజితో”తి వుత్తో. వేనేయ్యత్తయజ్ఞో పచ్చయసమవాయే తదుపదేసఫలం అధిగచ్ఛంతం అత్థం పయోజేతి నామాతి. తదనుక్కమేనేవాతి తేసం ఉగ్గటితజ్ఞాఆదీనం దేసనానుక్కమేనేవ. తేతి తయో అత్థనయా. తేసన్తి ఉగ్గటితజ్ఞాఆదీనం. యథా ఉద్దేసాదీనం సజ్ఞేపమజ్ఞిమవిత్తారవుత్తియా తిణ్ణం పుగ్గలానం ఉపకారతా, ఏవం తేసం అత్థనయానం. తస్సాతి అత్థనయత్తస్స. తత్థాతి తస్సం తస్సం భూమియం.

సముట్టానం నిదానం. అనేకథా సద్దనయతో, నిరుత్తినయతో చాతి అనేకప్పకారం. పదత్థో సద్దత్థో. విధి అనువాదోతి ఇదమేత్థ విధివచనం, అయమనువాదోతి అయం విభాగో వేదితబ్బో. సమాధాతబ్బోతి పరిహరితబ్బో. అనుసన్ధియా అనురూపం నిగమేతబ్బన్తి యాయ అనుసన్ధియా సుత్తే ఉపరి దేసనా పవత్తా, తదనురూపం సంవణ్ణనా నిగమేతబ్బా. పయోజనన్తి ఫలం. పిణ్ణత్థోతి సజ్ఞేపత్థో. అనుసన్ధితి పుచ్చానుసన్ధిఆదిఅనుసన్ధి. ఉపోగ్గాటోతి నిదస్సనం. చాలనాతి చోదనా. పచ్చపట్టానం పరిహారో.

పకతిఆదిపదావయవం భిన్దిత్వా కథనం భేదకథా యథా “దిబ్బన్తీతి దేవా”తి (మ. ని. అట్ట. ౧.౧౦౩). పదస్స అత్థకథనం తత్త్వకథా యథా “బుద్ధోతి యో సో భగవా సయమ్ము అనాచరియకో”తి (మహాని. ౧౯౨; చూళని. పారాయనత్థతిగాథానిద్దేస ౯౭; పటి. మ. ౧.౧౬౧). పరియాయవచనం వేవచనగ్రహణం యథా “పజ్జా పజాననా”తి (ధ. స. ౧౬). విచయయుత్తిచతుబ్బూహపరివత్తనహారేకదేససజ్ఞహితా, వేవచనహారసజ్ఞహితా చాతి ఆహ “తే ఇథ కతిపయహారసజ్ఞహితా”తి.

అత్తనో ఫలం ధారేతీతి ధమ్మాతి హేతునో ధమ్మభావో వేదితబ్బో. ఇహపకహేతుపి ఇహకరణట్టేన కారకే పక్ఖిపిత్వా ఆహ “కారకో సమ్మాపకోతి దువిధో”తి. పున చక్ఖుబీజాదినిబ్బత్తకమేవ కారణం కత్వా దస్సేన్తో “పున...పే.... తివిధో”తిఆదిమాహ. “తయో కుసలహేతు”తిఆదినా (ధ. స. ౧౦౦౯-౧౦౬౦) ఆగతా అలోభాదయో, లోభాదయో చ హేతుహేతు నామ. “చత్తారో ఖో, భిక్ఖవే, మహాభూతా హేతు, చత్తారో మహాభూతా పచ్చయో రూపఘ్ఠస్థస్స పజ్జాపనాయా”తిఆదినా (మ. ని. ౩.౮౬) ఆగతో పచ్చయహేతు నామ. కుసలాకుసలం కమ్మం అత్తనో విపాకం పతి ఉత్తమహేతు నామ. చక్ఖాదిబీజాది చక్ఖువిజ్ఞాణఅజ్ఞారాదీనం అసాధారణహేతు నామ. కుసలాకుసలానం సతిపి పచ్చయధమ్మభావే ఇట్థానిట్టఫలవిసేసహేతుభావదస్సనత్థం విసుం గహణం, సద్దమగ్గానం పన ఇహపకసమ్మాపకహేతుభావదస్సనత్థన్తి

దట్టబ్బం. అజ్కరాదికస్స అసాధారణహేతు బీజాదిసమానజాతియహేతుతాయ సభాగహేతు . సాధారణహేతు భుససలిలాదిఅసమానజాతియతాయ అసభాగహేతు. ఇన్ద్రియబద్ధసన్తానికో అజ్జత్తికహేతు, ఇతరో బాహిరహేతు. కేచి పన “ససన్తానికో అజ్జత్తికహేతు, ఇతరో బాహిరహేతు”తి వదన్తి. పరిగ్గాహకో ఉపత్తమ్భకో. పరమ్మరహేతు ఉపనిస్సయపచ్చయో.

నిబ్బానస్స అనిబ్బత్తనియేపి సముదయప్పహాససముదయనిరోధానం అధిగమాధిగస్తబ్బభావతో నిబ్బానం పతి మగ్గస్స హేతుభావో వియ మగ్గం పతి నిబ్బానస్స ఫలభావో ఉపచారసిద్ధోతి ఆహ “ఫలపరియాయో లబ్భతీ”తి.

పటిపజ్జమానభూమి మగ్గధమ్మా. పటిపన్నభూమి ఫలధమ్మా.

కిచ్చతోతి సరసతో. లక్ఖణతోతి ఉపలక్ఖణతో. సామణ్ణతోతి సమానభావతో. తేన సమానహేతుతా, సమానఫలతా, సమానారమ్మణతా చ గహితా హోతీతి. తత్థ యం వత్తబ్బం, తం హేట్టా లక్ఖణహారనిద్దేసవణ్ణనాయం వుత్తమేవ.

అపిచేత్త సమ్మయోగవిప్పయోగవిరోధపకరణలిక్ఖసద్దస్తరసన్నిధానసామత్తియాదీనమ్మి వసేన నయవిభాగో వేదితబ్బో. తత్థ సమ్మయోగతో తావనయవిభాగో – “నాహం, భిక్షవే, అణ్ణం ఏకధమ్మమ్మి సమనుపస్సామి, యం ఏవం లహుపరివత్తం, యథయిదం చిత్త”న్తి (అ. ని. ౧.౪౮) చిత్తస్స లహుపరివత్తితా గహితా, తంసమ్మయోగతో చేతసికానమ్మి గహితావ హోతి అణ్ణత్థ నేసం చిత్తేన సమ్మయోగదీపనతో. అథ వా “సణ్ణేనో”తి. సణ్ణాసహితతావచనేన హి నేసం వేదనాచేతనాదివస్తతాపి సమ్మయోగతో దీపితా హోతి.

విప్పయోగతో – “అహేతుకా”తి. హేతుసమ్మయుత్తా హి ధమ్మా “సహేతుకా”తి వుత్తాతి తబ్బిధురా ధమ్మా విప్పయోగతో “అహేతుకా”తి వుత్తాతి విణ్ణాయతి. అథ వా “అసణ్ణేనో”తి. సణ్ణావిప్పయుత్తా హి ధమ్మపవత్తి ఇధాధిప్పేతా, న సణ్ణాయ అభావమత్తన్తి విణ్ణాయతి.

విరోధతో – “అట్టమకో (యమ. ౩.ఇన్ద్రియయమకపాళి.౪౩౯), సద్ధానుసారీ”తి (పు. ప. మాతికా ౭.౩౬) చ వుత్తే తం సన్తతియం సంయోజనత్తయప్పహానం విణ్ణాయతి, తథా “సతి వా ఉపాదిసేసే అనాగామితా”తి (దీ. ని. ౨.౪౦౪; మ. ని. ౧.౧౩౭) వుత్తే పఞ్చోరమ్భాగ్రియసంయోజనప్పహానం , “దిట్ఠేవ ధమ్మే అణ్ణా”తి (దీ. ని. ౨.౪౦౪; మ. ని. ౧.౧౩౭) వుత్తే అనవసేససంయోజనప్పహానం విణ్ణాయతి.

పకరణతో – “అబ్యాకతా ధమ్మా”తి (ధ. స. మాతికా). అధికారతో హి కుసలాకుసలభావేన న కథితాతి జాయతి. “ఉపధీ హి నరస్స నోచనా”తి (సం. ని. ౧.౧౨, ౧౪౪) చ. బాహిరా హి ధమ్మా ఇథ “ఉపధీ”తి అధిప్పేతాతి విణ్ణాయతి.

లిక్ఖతో – “సీతేనపి రుప్పతి, ఉత్తేనపి రుప్పతీ”తిఆది (సం. ని. ౩.౭౯). సీతాదిగ్గహణేన హి లిక్ఖేన భూతుపాదాయప్పకారస్సేవ ధమ్మస్స రూపభావో, న ఇతరస్స.

సద్దస్తరసన్నిధానతో – “కాయపస్సద్ధి, కాయాయతన”న్తి. “యా వేదనాక్ఖన్ధస్సా”తిఆదివచనతో హి పురిమో కాయసద్ధో సమూహవాచీ, ఇతరో ఆయతనసద్దసన్నిధానతో పసాదవాచీ.

సామర్థ్యంతో - “సబ్బం, భిక్షవే, ఆదిత్యం (సం. ని. ౪.౨౮; మహావ. ౨౪), సబ్బే తస్మి దణ్డస్సా”తి (ధ. పం. ౧౨౯) చ, తథా “సబ్బావంతం లోకం మేత్తాసహగతేన చేతసా...పే... ఫరిత్వా విహరతీ”తిఆది (దీ. ని. ౧.౨౧౬; ౩.౩౦౮; మ. ని. ౧.౭౭, ౨౩౨, ౪౨౯, ౨౦౯; ౨.౩౦౯; ౩.౨౩౦; విభ. ౬౪౨). ఏత్థ హి సతిపి సబ్బసద్ధస్స అనవసేససత్తవాచకత్తే ఆదిత్తతా సాపేక్షస్సేవ అత్థస్స వాచకత్తా పదేసవాచీ సబ్బసద్ధో, లోకసద్ధోపి సత్తవాచీ. సత్తారమ్మణా హి అప్పమజ్ఞాతి. తథా “మాతరం పితరం హన్త్వా”తి (ధ. పం. ౨౯౪-౨౯౫) సబ్బేన సబ్బం హి సపటిక్ఖపతో, మాతుపితుఘాతకమ్మస్స చ మహాసావజ్జతాపవేదనతో, ఇథ చ తదనుజ్ఞాయ కతాయ మాతుపితుట్టానియా తాదిసా కేచి పాపధమ్మా వేనేయ్యవసేస గహితా విజ్ఞాయతి. కే పన తేతి? తణ్ణామానా. తణ్ణా హి జననీ సత్తానం. “తణ్ణా జనేతి పురిస”న్తి (సం. ని. ౧.౨౧-౨౭) హి వుత్తం. పితుట్టానియా మానో తం నిస్సాయ అత్తసమ్మగ్గణ్ణతో “అహం అసుకస్స రుజ్ఞో, రాజమహామత్తస్స వా పుత్తో”తి యథా. సామర్థ్యయాదీనన్తి ఆదిసద్ధేన దేసపకతిఆదయో సజ్జయ్యన్తి.

లబ్భమానపదర్థనిర్ధారణముఖేనాతి తస్మిం తస్మిం సుత్తే లబ్భమానఅస్సాదాదిహారపదర్థనిర్ధారణద్వారేన. యథాలక్షణన్తి యం యం లక్షణం, లక్షణానురూపం వా యథాలక్షణం. హేతుఫలాదీని ఉపధారేత్వా యోజేతబ్బాని తేసం వసేనాతి అధిష్పాయో. ఇదాని హేతుఫలాదయో యే యస్మిం హరే సవిసేసం ఇచ్చితబ్బా, తే దస్సేతుం “విసేసతో పనా”తిఆదిమాహ. తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

నిర్దేసవారవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౪. పటినిద్దేసవారవణ్ణనా

౧. దేసనాహారవిభజ్జవణ్ణనా

౨. అన్వత్తసంజ్ఞాతన్తి అత్థానుగతసంజ్ఞాభావం, “దేసనాహారో”తి అయం సంజ్ఞా అన్వత్థా అత్థానుగతాతి అత్తో.

అవ్వుత్తమేవాతి పుట్టే అసంవణ్ణితపదమేవ. “ధమ్మం వో”తిఆది (మ. ని. ౩.౪౨౦) వచనస్స సమ్మన్దం దస్సేతుం “కత్థ పనా”తిఆది వుత్తం. తేపిటకస్స హి బుద్ధవచనస్స సంవణ్ణనాలక్ఖణం నేత్తిప్పకరణం, తత్తా పరియత్తిధమ్మసంజ్ఞాహకే సుత్తపదే సంవణ్ణేతబ్బభావేన గహితే గహితమేవ హోతి. తేనాహ “దేసనాహారేన...పే... దస్సేతి”తి.

యేసం అస్సాదాదీనం విభజనలక్ఖణో దేసనాహారో, తే గాథాయ, ఇథాపి చ ఆగతే “అస్సాదం ఆదీనవ”న్తిఆదినా ఉదాహరణవసేన విభజితుం “తత్థ కతమో అస్సాదో”తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ తత్థాతి తస్సం “అస్సాదాదీనవతా”తి గాథాయం వుత్తో కతమో అస్సాదో. అథ వా “అస్సాదం ఆదీనవ”న్తిఆదినా యో ఇథ అస్సాదాదీనం ఉద్దేసో, తత్థ కతమో అస్సాదోతి చేతి అత్తో. ఏస నయో సేసేసుపి. కమ్మకరణత్థభిన్నస్స వिसయవिसయితాలక్ఖణస్స అస్సాదద్వయస్స నిదస్సనత్థం గాథాద్వయుదాహరణం, తథా కామవిపరిణామలక్ఖణస్స, వట్టదుక్ఖలక్ఖణస్స చాతి దువిధస్సాపి ఆదీనవస్స నిదస్సనత్థం “అరియమగ్గో నిబ్బాన”న్తి దువిధస్సాపి నిస్సరణస్స నిదస్సననిదస్సనత్థత్తా ద్వే ద్వే గాథా ఉదాహటా.

ధమ్మో హవే రక్ఖతి ధమ్మచారిన్తి (జా. ౧.౧౦.౧౦౨-౧౦౩; నేత్తి. ౨, ౨౬, ౩౧; పేటకో. ౨౨) ఏత్థ ధమ్మచారిణో మగ్గఫలనిబ్బానేహి సాతీసయారక్ఖా సమ్మవతి, సమ్మత్తిభవస్సాపి విపరిణామసంజ్ఞారదుక్ఖతాహి దుగ్గతిభావో ఇచ్చితోవాతి అధిస్సాయేనాహ “నిస్సరణం అనామసిత్వా”తి. తథా హి వక్ఖతి “నిబ్బానం వా ఉపనిధాయ సబ్బా ఉపపత్తియో దుగ్గతి”తి.

అవేక్ఖస్సూతి విధానం. తస్సా పన అవేక్ఖాయ పవత్తిఆకారో, వिसయో, కత్తా చ “సుజ్ఞాతో, లోకం, మోఘరాజా”తి పదత్తయేన వుత్తాతి ఆహ - “సుజ్ఞాతో...పే... ఆణత్తి”తి. తత్థ సజ్ఞారానం సుజ్ఞాతా అనత్తసభావతాయ, అత్తసుజ్ఞాతాయ చ సియా. యతో తే న వసవత్తిణో, అత్తసారవిరహితా చ, యతో తే అనత్తా, రిత్తా, తుచ్ఛా చ అత్తనా, తదుభయం దస్సేతి “అవసవత్తితా”తిఆదినా. ఏవం మచ్చుతరో సియాతి ఏవం పటిపత్తియా మచ్చుతరో భవేయ్యాతి అత్తో. పరికప్పేత్వా విధియమానస్స మచ్చుతరణస్స పుట్టభాగపటిపదా దేసనాయ పచ్చక్ఖతో సిజ్ఞమానం సాతీసయం ఫలన్తి ఆహ “తస్స యం...పే... ఫల”న్తి.

౬. ఉదాహరణవసేనాతి నిదస్సనవసేన. తత్థ “పుగ్గలవిభాగేనా”తి ఇమినా ఉగ్గటితజ్ఞాఆదిపుగ్గలపయోజితో అస్సాదాదీసు భగవతో దేసనావిసేసోతి దస్సేతి.

ఘటితమత్తన్తి సోతద్వారానుసారేన మనోద్వారికవిజ్ఞాణసంతానేన ఆలమ్బితమత్తం. సస్సతాదిఆకారస్సాతి సస్సతుచ్ఛేదాకారస్స. ఇదజ్ఞో ద్వయం ధమ్మదేసనాయ చాలేతబ్బం, న అనులోమికఖన్తి, యథాభూతజ్ఞాణం వా. ఏతస్మిన్జ్ఞో చతుక్కే ఆసయసామజ్ఞతా. వుత్తజ్ఞోతం -

“సస్పృతుచ్చేదదిట్ఠీ చ, ఖన్తి చేవానులోమికా;

యథాభూతశ్చ యం శాణం, ఏతం ఆసయసజ్జిత”ని. (విసుద్ధి. మహాటీ. ౧.౧౩౬; దీ. ని. టీ.

౧.పరమమహాసజ్జితకథావణ్ణనా; సారత్థ. టీ. ౧.పరమమహాసజ్జితకథావణ్ణనా, వేరజ్జకణ్ణవణ్ణనా; వి. వి. టీ.

౧.వేరజ్జకణ్ణవణ్ణనా);

చలనాయాతి విక్ఖమ్మనాయ. పరానువత్తియాతి సముచ్చేదనాయ. ఉగ్గటితే జానాతితి ఉగ్గటితజ్ఞాతి

మూలవిభుజాదిపక్షేపన సద్దసిద్ధి వేదితబ్బా. **విపశ్చిత**ని “విసమం చన్దిమసూరియా పరివత్తన్తి”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౭౦)

వియ భావనపుంసకనిద్దేసోతి ఆహ “మన్దం సణిక”ని. నిస్సరణఆదీనవనిస్సరణఅస్సాదీనవనిస్సరణానం విభావనా వేనేయ్యత్తయవినయనసమత్థా.

చత్తారోతి అస్సాదో చ ఆదీనవో చ అస్సాదో ఆదీనవో చ అస్సాదో నిస్సరణజ్ఞాతి ఏతే చత్తారో. యది నిస్సరణవిభావనా వేనేయ్యవినయనసమత్థా, కస్మా పశ్చామో న గహితోతి ఆహ “**ఆదీనవావచనతో**”తి. యది హి ఉగ్గటితజ్ఞాం సన్ధాయ అయం నయో వుచ్చతి, నిస్సరణమత్తేన సిద్ధం సియా. అథ విపశ్చితజ్ఞాం, నేయ్యం వా, ఆదీనవో చ నిస్సరణజ్ఞా అస్సాదో చ ఆదీనవో నిస్సరణజ్ఞా వత్తబ్బో సియా? తథా అప్పవత్తత్తా న గహితో. తేనాహ “ఆదీనవావచనతో”తిఆది. **దేసన**ని సామజ్ఞతో గహితం “సుత్తేకదేసం గాథం వా”తి విసేసేతి. పదపరమఅగ్గహణశ్చోత్త సఉపాయస్స నిస్సరణస్స అనామట్టత్తా.

“**కల్యాణ**”ని ఇమినా ఇట్టవిపాకో, “**పాపక**”ని అనిట్టవిపాకో అధిప్పేతోతి ఆహ “**అయం అస్సాదో, అయం ఆదీనవో**”తి. లాభాదీనం పుజ్జాఫలత్తా తదనురోధం వా సన్ధాయ “**అయం అస్సాదో**”తి వుత్తం. తబ్బిపరియాయేన అలాభాదీనం **ఆదీనవతా** వేదితబ్బా.

కామాతి కిలేసకామసహితా వత్తుకామా. **విరూపరూపేనాతి** అప్పతిరూపాకారేన. **మథేన్తి** మద్దన్తి. **పబ్బజితోమ్మీతి** పబ్బజ్జం ఉపగతో అమ్మి. **అపణ్ణక**ని అవిరజ్జనకం. **సామజ్ఞ**ని సమణభావో. సమితపాపభావోయేవ సేయ్యా సున్దరతరో.

తత్త “**కామా హి చిత్రా మధురా మనోరమా**”తి అయం అస్సాదో, “**విరూపరూపేన మథేన్తి చిత్త**”ని అయం ఆదీనవో, “**అపణ్ణకం సామజ్ఞ**”ని ఇదం నిస్సరణన్తి ఆహ “**అయం...పే... నిస్సరణజ్ఞా**”తి.

ఫలాదీనం ఏకకవసేన చ తికవసేన చ పాళియం ఉదాహరత్తా వుత్తం “**దుకవసేనపీ**”తి.

సుఖా పటిపదా, దుక్ఖా పటిపదాతి యా ద్వే పటిపదా, తాసు ఏకేకా దన్తఖిప్పాభిజ్ఞతాయ ద్వే ద్వే హోన్తితి ఆహ “**పటిపదాభిజ్ఞాకతో విభాగో పటిపదాకతో హోతి**”తి. కతపుబ్బకిచ్చస్స పథవీకసిణాదీసు సబ్బపరమం “**పథవీ**”తిఆదినా పవత్తమనసికారో పఠమసమన్నాహరో. ఉపచారన్తి ఉపచారజ్ఞానం. పటిపజ్జితబ్బతాయ ఝానమ్మి “**పటిపదా**”తి వుచ్చతి. తదజ్ఞా హేటిమపజ్ఞతో అధికా పజ్ఞాతి కత్వా “**అభిజ్ఞా**”తి వుచ్చతి.

కిలేసేతి నీవరణప్పకారే, తంసహగతకిలేసే చ. **అజ్ఞపాతుభావ**ని వితక్కాదిఝానజ్ఞపటిలాభం.

అభినివిసన్తోతి పట్టపేన్తో. రూపారూపం పరిగ్గణన్తోతి రూపారూపధమ్మే లక్ష్మణాదీహి పరిచ్ఛిన్దిత్వా గణ్ణన్తో. పరిగ్గహితరూపారూపస్స మగ్గపాతుభావదన్ధతా చ నామరూపవవత్తానాదీనం కిచ్చసిద్ధియా సీయాతి న రూపారూపపరిగ్గహకిచ్చతాయ ఏవ దుక్ఖాపటిపదతా వత్తబ్బాతి చే? న, నామరూపవవత్తాపనాదీనం పచ్చనీకకిలేసమన్దతాయ సుఖసిద్ధియమ్మి తథాసిద్ధవిపస్సనాసహగతానం ఇన్ద్రియానం మన్దతాయ మగ్గపాతుభావతో. రూపారూపం పరిగ్గహేత్వాతి అకిచ్చేనపి పరిగ్గహేత్వా, కిచ్చేన పరిగ్గహితే వత్తబ్బమేవ నత్తి. ఏవం సేసేసుపి. నామరూపం వవత్తాపేన్తోతి “నామరూపమత్తమేతం, న అజ్ఞో కోచి సత్తాదికో”తి వవత్తాపనం కరోన్తో. కతో పనేత్త వారో యుత్తరూపోతి? యో కోచి సకిం, ద్విక్ఖత్తుం, అనేకసత్తక్ఖత్తున్తి ఏవమాదీసు హి విక్ఖమ్మనవారేసు సకిం, ద్విక్ఖత్తుం ఇచ్చి విక్ఖమ్మనవారో సుఖా పటిపదా ఏవ, న తతో ఉద్ధం సుఖా పటిపదా హోతి, తస్మా తిక్ఖత్తుం విక్ఖమ్మనవారతో పట్టాయ దుక్ఖా పటిపదా వేదితబ్బా. అపిచ కలాపసమ్మసనావసానే ఉదయబ్బయానుపస్సనాయ ఉప్పన్నస్స విపస్సనుపక్కిలేసస్స తిక్ఖత్తుం విక్ఖమ్మనేన కిచ్చతావారో దుక్ఖా పటిపదా వేదితబ్బా. ఏత్త దన్ధతా పటిపదాయ ఏతస్స అకిచ్చత్తేపి పురిమానం కిచ్చత్తే దుక్ఖాపటిపదతా వుత్తనయావ. యస్స పన సబ్బత్థ అకిచ్చతా, తస్స పరముక్కుంసగతా సుఖా పటిపదా వేదితబ్బా.

యథా నామరూపపరిగ్గహకిచ్చతాయ మగ్గపాతుభావదన్ధతాయ దుక్ఖా పటిపదా దన్ధాభిజ్ఞా వుత్తా, తథా తబ్బిపరియాయేన చతుత్థే, తదుభయవోమిస్సతావసేన దుతియా, తతియా చ ఇతబ్బాతి దస్సేన్తో ఆహ “ఇమినా...పే... వేదితబ్బా”తి. వట్టదుక్ఖతో నియ్యానస్స అధిప్పేతత్తా “విపస్సనాపక్ఖికా ఏవా”తి వుత్తం.

హేతుపాయఫలేహేతి ఏత్త తన్హాచరితతా, మన్దపజ్ఞాతా చ పరమాయ పటిపదాయ హేతు, తన్హాచరితతా, ఉదత్తపజ్ఞాతా చ దుతియాయ, దిట్టిచరితతా, మన్దపజ్ఞాతా చ తతియాయ, దిట్టిచరితతా, ఉదత్తపజ్ఞాతా చ చతుత్థియా. ఉపాయో పన యథాక్కుమం సతిసమాధివీరియపజ్ఞాన్ద్రియాని , సతిపట్టనరూపసమ్మప్పధానసచ్ఛాని చ ఉపనిస్సయభూతాని. ఫలం వట్టదుక్ఖతో నియ్యానం.

సమాధిముఖేనాతి సమాధిముఖేన భావనానుయోగేన. తేనేవాహ “సమథపుబ్బజ్ఞమాయ విపస్సనాయ”తి. ఇథాతి ఇమస్మిం నేత్తిప్పకరణే. వక్ఖతి “రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి సేక్ఖఫల”న్తి, “రాగవిరాగా చేతోవిముత్తికామధాతుసమతిక్కుమ”న్తి చ. సోతి అనాగామీ.

తేనాతి పటిపక్ఖేన. తతోతి పటిపక్ఖతో. సమానాధికరణవసేన చ చేతోవిముత్తిసద్ధానం సమాసం కత్వా భిన్నాధికరణవసేన వత్తుం “అథ వా”తిఆది వుత్తం. పున “చేతసో వా”తిఆదినా అజ్ఞాపదత్తవసేన చేతోవిముత్తిపదానం సమాసం దస్సేతి. విజ్ఞాణపరియాయేన చేతో-సద్దేన వుత్తయోజనా న సమ్మవతీతి ఆహ “యథాసమ్మవ”న్తి.

హా-సద్దో గతిఅత్థో, గతి చేత్త ఇథాగతి అధిప్పేతాతి ఆహ “హతబ్బాతి గమేతబ్బా”తి. నేతబ్బాతి ఇహేతబ్బా.

2. తన్తి పుగ్గలవిభాగం. ఇథావిభాగేనాతి సుతమయాదిఇథాప్పభేదేన. నిబ్బత్తనన్తి ఉప్పాదనం. తత్థాతి తస్మిం ఉగ్గటితజ్ఞాతాతిఆదిపుగ్గలవిభాగభూతే దేసనాభాజనే. దేసనాయన్తి సుత్తే. తం దస్సేతున్తి తం పుగ్గలవిభాగం దస్సేతుం. “స్వాయం హరో కథం సమ్మవతీ”తి కేచి పఠన్తి.

సాతి వుత్తప్పకారధమ్మత్థానం వీమంసనపజ్ఞా. అధికారతోతి “సత్థా వా ధమ్మం దేసయతీ”తిఆదిఅధికారతో. సామత్థియతో ఉగ్గటితజ్ఞాఆదివేనేయ్యవినయనసమత్థభావతో. పరియత్తిధమ్మస్స ఉపధారణన్తి ఏత్థాపి “అధికారతో సామత్థియతో వా”తి ఆనేత్వా యోజేతబ్బం.

“వీమంసాదిపరియాయవతీ పరమవికప్పవసేన, వీమంసాదివిభాగవతీ దుతియవికప్పవసేన, చిన్తాయ హేతుభూతాయ నిబ్బత్తా చిన్తామయీ”తి ఏవమాదివుత్తనయానుసారేన సక్కా యోజేతున్తి ఆహ “సేసం వుత్తనయమేవా”తి.

సుతచిన్తామయజాణేసూతి సుతమయజాణే చ చిన్తామయజాణే చ సుతచిన్తామయజాణేసు చ సుతచిన్తామయజాణేసూతి ఏకదేససరూపేకసేనో వేదితబ్బో. చిన్తామయజాణేయేవ హి పతిట్ఠితా మహాబోధిసత్తా చరిమభవే విపస్సనం ఆరభన్తి, ఇతరే సుతచిన్తామయజాణేసూతి. తేహీతి తథా పరన్తేహి. వుత్తనయేనాతి “ఉపాదారూపం పరిగ్గణ్ఠాతి, అరూపం పరిగ్గణ్ఠాతీ”తిఆదినా పటిపదాకథాయం (నేత్తి. అట్ట. ౨) వుత్తనయేన.

౮. పరతో ఘోసో పచ్చయభూతో ఏతిస్సాతి అధిప్పాయో. “పచ్చత్తసముట్ఠితేన చ యోనిసోమనసికారేనా”తి ఇదం ఆవుత్తినయేన దుతియం ఆవట్ఠతీతి వేదితబ్బం. తేన సావకానం భావనామయజాణుప్పత్తి సజ్ఞహితా హోతి. సావకానమేవ వా జాణుప్పత్తి ఇధాధిప్పేతా ఉగ్గటితజ్ఞాఆదివిభాగకథనతో. ఏతస్మిం పక్ఖే పుట్టే వుత్తఏకసేననయోపి పటిక్ఖిత్తో దట్ఠబ్బో. “ఆసయపయోగపబోధస్స నిష్పాదితత్తా”తి ఏతేన పచ్చిమచక్కద్వయపరియాపన్నాని పుబ్బహేతుసజ్ఞహాని సుతచిన్తామయజాణాని సన్ధాయ “ఇమా ద్వే పజ్ఞా అట్ఠీ”తి వుత్తన్తి దస్సేతి. అట్ఠిభావో చేతాసం పటిపక్ఖేన అనుపద్దుతతా వేదితబ్బా. అపరిక్ఖతత్తా అనభిసజ్ఞతత్తా. సుతమయజాణస్సాపి పురిమసిద్ధస్స.

౯. దేసనాపటిపదాజాణవిభాగేహీతి నిస్సరణదేసనాదిదేసనావిభాగేహి, దుక్ఖాపటిపదాదిపటిపదావిభాగేహి, సుతమయజాణాదిజాణవిభాగేహి.

అవసిట్ఠపారిసజ్ఞేనాతి ఖత్తియగహపతిపరిసపరియాపన్నేన. అట్టన్నన్తి ఖత్తియపరిసా బ్రాహ్మణగహపతిసమణచాతుమహారాజికతావతింసమారబ్రహ్మపరిసాతి ఇమాసం అట్టన్నం.

సమత్థేతీతి సమత్థం సమ్మన్దత్థం కరోతి.

తమేవ ద్వాదసపదభావం దీపేత్వాతి సమ్మన్దో. తదత్థస్సాతి ఛఛక్కపరియాయత్థస్స (మ. ని. ౩.౪౨౦ ఆదయో). సబ్బపరియత్తిధమ్మసజ్ఞాహకత్తా ఛఛక్కపరియాయస్స, తదత్థస్స చ ధమ్మచక్కప్పవత్తేన సుత్తేన (సం. ని. ౨.౧౦౮౧; మహావ. ౧౩; పటి. మ. ౨.౩౦) సజ్ఞహితత్తా వుత్తం “సబ్బస్సాపి...పే... విభావేన్తో”తి. విసయిభావేన బృజ్జనపదానం, విసయభావేన అత్థపదానం సమ్మన్దం సన్ధాయాహ “తేసం...పే... సమ్మన్దభావ”న్తి.

పదావయవో అక్ఖరాని. పదత్థోతి పదత్థావయవో. పదత్థగ్గహణస్సాతి పదత్థావబోధస్స. విసేసాధానం విసేసుప్పత్తి. వాక్యభేదేతి వాక్యవిసేసే. చిత్తపరితోసనం చిత్తారాధనం. బుద్ధినిసానం పజ్ఞాయ తేజనం తిక్ఖభావకరణం.

నానావాక్యవిసయతాపి సిద్ధా హోతి పదాదీహిపి సజ్కాసనస్స సిద్ధత్తా . ఏకవాక్యవిసయతాయ హి అత్థపదానం సజ్కాసనాదయో యథాక్యమం అక్ఖరాదివిసయా ఏవాతి నియమో సియా. ఏతేనాతి అత్థపదానం నానావాక్యవిసయత్తేన.

ఉగ్గటనాదిఅత్థానీతి ఉగ్గటనవిపశ్చాననయనప్పయోజనాని.

౧౦. ఉపతిట్ఠతి ఏత్థాతి ఉపట్టితన్తి ఉపట్టితసద్దస్స అధికరణత్తతం దస్సేతుం “ఉపతిట్ఠనట్ఠాన”న్తి వుత్తం యథా “పదక్కన్త”న్తి. తేనాహ “ఇదం నేన”న్తిఆది. పటిపత్తిదేసనాగమనేహీతి పటిపత్తిగమనదేసనాగమనేహి. “కిచ్చం వతాయం లోకో ఆపన్నో జాయతి చ...పే.... జరామరణస్సా”తిఆదినా జరామరణతో పట్టాయ పటిచ్చసముప్పాదముఖేన విపస్సనం అభినివిసిత్వా మహాగహనం చిన్దితుం నిసానసిలాయం ఫరసుం నిసేన్తో వియ కిలేసగహనం చిన్దితుం లోకనాథో ఇాణఫరసుం తేజేన్తో బుద్ధభావాయ హేతుసమ్మత్తియా పరిపాకగతత్తా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాధిగమాయ విపస్సనాగబ్బం గణ్ఠాపేన్తో అన్తరన్తరా నానాసమాపత్తియో సమాపజ్జిత్వా అనుపదధమ్మవిపస్సనావసేన అనేకాకారవోకారసజ్ఞారే సమ్మసన్తో ఛత్తింసకోటిసతసహస్సముఖేన యం ఇాణం పవత్తేసి, తం “మహావజిరఇాణ”న్తి వదన్తి. అట్టకథాయం పన “చతువీసతికోటిసతసహస్ససమాపత్తిసజ్ఞాపిమహావజిరఇాణ”న్తి (దీ. ని. అట్ట. ౩.౧౪౧) ఆగతం, తం దేవసికం వళజ్ఞానకసమాపత్తీనం పురేచరానుచరఇాణం సన్ధాయ వుత్తం. యం పన వక్ఖతి “ఇాణవజిరమోహజాలపదాలన”న్తి, తం సహ విపస్సనాయ మగ్గఇాణం వేదితబ్బం. ఏతం బ్రహ్మచరియన్తి సాసనబ్రహ్మచరియం అధిప్పేతన్తి తం దస్సేన్తో “బ్రహ్మనో”తిఆదిమాహ.

దేసనాయాతి కరణత్తే ఇదం కరణవచనం. నియుత్తోతి ఏత్థ హేతుఅత్తో అన్తోనీతోతి దస్సేన్తో “నిద్ధారేత్వా యోజితో”తి ఆహ.

దేసనాహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. విచయహారవిభజ్జవణ్ణనా

౧౧. జాతిలిజ్జకాలసాధనవిభత్తిసజ్ఞ్యావిసేసాదితో సద్దతో పదవిచయో కాతబ్బో. తత్త కరియమానో చ యథాసభావనిరుత్తియా ఏవ కతో సుకతో హోతీతి దస్సేన్తో “ఇదం నామపదం ...పే.... అయం సద్దతో పదవిచయో”తి వత్వా “సో పనాయ”న్తిఆదిమాహ. వత్తబ్బఅత్థసంవణ్ణనాతి తంతంపదవచనీయస్స అత్థస్స భేదం వత్వా పరియాయేహి వివరిత్వా కథనం.

విచియమానస్స సుత్తపదస్సాతి పుచ్చావసేన పవత్తసుత్తపదస్స. “సుత్తన్తరపదానిపి పుచ్చావసేనేవ పవత్తానీ”తి వదన్తి “న సబ్బమ్మి సుత్తపద”న్తి. ఏకస్సేవ పదస్స సమ్భవన్తానం అనేకేసం అత్థానం ఉద్ధారో అత్థుద్ధారో. ఏకస్సేవ పన అత్థస్స సమ్భవన్తానం అనేకేసం పదానం ఉద్ధారో పదుద్ధారో. సబ్బే హి సంవణ్ణియమానే సుత్తే లబ్బమానే సబ్బే పదత్తే. నవ సుత్తన్తే సుత్తగేయ్యాదివసేన నవప్పకారే సుత్తస్మిం ఆనేత్వా విచినతీతి యోజనా. అథ వా “సబ్బే నవ సుత్తన్తే”తి ఇమినా పవచయలక్ఖణేన హారేన సుత్తగేయ్యాదీని సబ్బానిపి నవప్పకారాని సుత్తాని విచినతీతి అత్తో. తేనాహ “సుత్తగేయ్యాదికే”తిఆది.

“కోసలానం పురా రమ్మా”తిఆదికా (సు. ని. ౯౮౨) ఛపజ్ఞాస గాథా వత్తుగాథా. “పారాయనమనుగాయిస్స”ని (సు. ని. ౧౧౩౭ ఆదయో) పన ఆదికా ఏకూనవీసతి గాథా అనుగీతిగాథా. ఇదం నామం కతన్తి ఇదం “పారాయన”ని నామం కతం. తేనాహ “పారం గమనీయా ఇమే ధమ్మా, తస్మా ఇమస్స ధమ్మపరియాయస్స ‘పారాయనన్త్యేవ అధివచన””ని (సు. ని. పారాయనత్థతిగాథా; చూళని. పారాయనత్థతిగాథా ౧౪౯ ఆదయో). బుద్ధియం విపరివత్తమానన్తి ఇమస్స విచయహరవిభజ్ఞస్స దేసనాకాలే ఆయస్మా మహాకచ్ఛానో అత్తనో బుద్ధియం వత్తమానం కత్వా ఏవమాహాతి యోజనా.

ఏకంసబ్బాకరణస్స అయన్తి ఏకంసబ్బాకరణీయా, ఏకంసేన వా బ్యాకాతబ్బత్తా ఏకంసబ్బాకరణీయా, ఏకంసబ్బాకరణయోగ్గాతి అత్థో. సేసపదద్వయేపి ఏసేవ నయో. తపనీయాతి రపేతబ్బత్తా అబ్యాకరణీయాతి అత్థో. సమయన్తరపరిచయేన నివారణధమ్మం పతి సంసయపక్ఖన్తో పుచ్చతీతి అధిప్పాయేనాహ “విమతిచ్ఛేదన”ని. పకతియా పన నివారణధమ్మం అజానన్తో జాతుకామతాయ పుచ్చతీతి అదిట్టజోతనాయ పుచ్చాపి సీయా. తథా హి వక్ఖతి “లోకస్స నివారణాదీని అజానన్తేనా”తి.

ఏకవత్తుపరిగ్గహాతి ఏకస్స అభిధేయ్యత్తస్స గహణతో.

విముత్తిపరిపాచకఇన్ద్రియాని వివట్టపక్ఖే రితస్స సద్ధాదయో ధమ్మా, కిం పనేత్థ అరియానమ్పి ఇన్ద్రియలోకేన సజ్ఞహో హోతీతి ఆహ “పరియాపన్నధమ్మవసేనా”తిఆది.

కాళపక్ఖచాతుద్దసీఘనవనసణ్ణమేఘపటలచ్ఛాదనఅడ్డరత్తీనం వసేన చతురజ్ఞసమన్నాగతేన. వివిచ్ఛాతి విచికిచ్ఛాయ. తేనాహ “విచికిచ్ఛాహేతూ”తి. దుక్ఖమస్స మహబ్బయన్తి ఏత్థ వుత్తం “అస్సా”తి పదం “జప్పాభిలేపనం అస్స బ్రూమి”తి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బన్తి దస్సేన్తో “జప్పా తణ్ణా అస్స లోకస్సా”తి ఆహ. “సబ్బసత్తాన”నిఆదినా, “సబ్బసోవా”తిఆదినా చ అన్వయతో, బృతిరేకతో చ సాతిసయం అవిజ్ఞాయ నీవరణభావం దస్సేతి. “దూరే సన్తో పకాసన్తి (ధ. ప. ౩౦౪; నేత్తి. ౧౧), రత్తో అత్థం న జానాతీ”తి (నేత్తి. ౧౧, ౨౭) గాథాద్వయేనాపి అనుగీతివిచయం దస్సేతీతి యోజేతబ్బం.

రూపావచరాతి రూపావచరసత్తా. విపరిణామదుక్ఖతాయ ముచ్చనస్స కారణవచనన్తి సమ్మన్తో. యతో వట్టదుక్ఖతో ముచ్చనం. తం వట్టదుక్ఖం అనవసేసపరియాదానవసేస సజ్ఞారదుక్ఖతాగహణేన.

ఏకాధారన్తి ఏకవత్తు అధిట్టానం. నివారణం విక్ఖమ్భనం పిధానం సముచ్ఛేదోతి అత్తద్వయస్స పుచ్చితత్తా “అనేకాధారం దస్సేతు”ని వుత్తం. తేనాహ “నివారణసజ్ఞాతం సంవరం...పే.... పిధియ్యన్తి పచ్చిజ్జన్తీ”తి (సు. ని. అట్ట. ౨.౧౦౪౧; చూళని. అట్ట. ౩). తస్సన్తో “నివారణసజ్ఞాతం విక్ఖమ్భనం, సంవరం, పిధానఇచ్చ కథేహి”తి.

“వోదాన”ని ఇమినా సోతానం విక్ఖమ్భనవిసుద్ధి, “పుట్టాన”ని ఇమినా సముచ్ఛేదవిసుద్ధి అధిప్పేతాతి ఆహ “పుచ్చాయ దువిధత్థవిసయతం వివరితుం ‘ఏవ’న్తిఆది వుత్త”ని. తథా చాహ “వోదాయతి...పే.... అరియమగ్గీ”తి.

దిట్టిమానావిజ్ఞాసోతాపి తణ్ణాసోతానుగాతి ఆహ “యేభుయ్యేన అనురోధవసేనా”తి. ఉపచారవసేనాతి నిస్సీతుపచారవసేన. సబ్బస్మాతి చక్ఖతో యావ మనతోతి సబ్బస్మా ద్వారతో. సబ్బప్పకారేనాత్తి

తణ్ణాయనమిచ్చాభినివేసనఉన్నమనాదిప్పకారేన.

తమేవ సతిన్తి యాయం సతి పుబ్బభాగే సోతానం విక్ఖమ్భనవసేన వుత్తా, తమేవ సతిం. మగ్గక్షణే సోతానం సంవరం పిధానం బ్రూమి. యస్మా పన పిధాయికాపి సతి మగ్గక్షణే పజ్ఞానుగా, పజ్ఞాకిచ్చమేవేత్త అధికం, తస్మా వుత్తం “పజ్ఞాయేతే పిధీయరే”తి.

సంవరపిధానానన్తి ఏత్త సంవరసద్దేన నివారణం వుత్తం.

యస్మిం యస్మిం అరియమగ్గే అనధిగతే యం యం అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణం ఉప్పజ్జనారహం, తస్మిం తస్మిం అధిగతే తం తం విజ్ఞాణం అనుప్పాదనిరోధేన నిరుజ్జతి సద్ధిం అత్తనా సమ్మయుత్తనామరూపేనాతి ఆహ “తస్స తస్స విజ్ఞాణస్స నిరోధేన సహేవా”తి. అనుప్పాదనిరోధో హి ఏత్త “నిరోధో”తి అధిప్పేతో అనుపాదిసేసనిబ్బానస్స అధిప్పేతత్తాతి. అనుసన్ధీయతి ఏతేనాతి అనుసన్ధి, ఇథ పుచ్చియమానో అత్తో.

సహ విసయేన దస్సేతున్తి ఏత్త సచ్చాని ఏవ విసయో. పహతబ్బసభావం సముదయసచ్చం, తస్స విసయో దుక్ఖసచ్చం. “సంయోజనియేసు, భిక్ఖవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో విహరతో తణ్ణా పవడ్డతీ”తి (సం. ని. ౨.౫౩, ౫౭) హి వుత్తం. పహయకసభావం మగ్గసచ్చం, తస్స విసయో నిరోధసచ్చన్తి ఆహ “సహ విసయేన...పే.... సచ్చేసు”తి. కామశ్చోత్త “సముదయో ద్వీసు భూమీసు పహీయతీ”తి ఆరద్ధం, “దస్సనేన తీణి సంయోజనాని పహీయన్తి, భావనాయ సత్త సంయోజనాని పహీయన్తీ”తి పన విభాగవచనమేవ వత్తన్తి ఆహ “పహయకవిభాగముఖేన పహతబ్బవిభాగం దస్సేతు”న్తి.

నిరవసేసకామరాగబ్యాపాదా తతియమగ్గేన పహీయన్తి, ఇతరే చతుత్తమగ్గేనాతి వుత్తం “ఇతరేహి పన నిరవసేస”న్తి. తత్థాతి కమ్మవిపాకవట్టప్పభేదేన తేధాతుకే భవత్తయే. సంయోజనవసేనాతి సబ్బదా యోజనవసేన బద్ధనవసేన.

౧౨. అగ్గఫలజాణతాయ ఏకమ్మి సమానం తన్నిమిత్తస్స ఖయానుప్పాదారమ్మణస్స పచ్చవేక్షణజాణస్స వసేన ఫలవోహరేన ద్వే నామాని లభతి.

సోమనస్సనామలాభో ఇమినా ఆరమ్మణసజ్కేతేనాతి తదత్థం వివరన్తో “ఖయే...పే.... సమజ్ఞాయా”తి ఆహ.

౧౩. తగ్గహణేనేవాతి ఫస్సపజ్ఞామకపజ్ఞారూపిన్ద్రియగ్గహణేనేవ. సహచరణాదినాతి సహజాతాదిఅనన్తరాదిపచ్చయభావేన చేవ నిస్సయారమ్మణాదినా చ. “సమ్మయుత్త”న్తి ఇమినా సహితతా అవిసిట్ఠతా ఇథాధిప్పేతాతి ఆహ “అవిభాగేన గహణీయభావం సన్ధాయా”తి.

కథం సమాధిన్ద్రియం ఉప్పాదేతీతి ఆహ “సతిగ్గహణేన చేత్థ పరియుట్టానప్పహానం ఇథాధిప్పేత”న్తి. న హి సమాధినా పరియుట్టానప్పహానం సమ్భవతి.

పదహతి ఏతేనాతి పధానం, వీరియం. తేతి వీరియసజ్ఞారా. ఏకరసేనాతి యథా ఇన్ద్రియాని ఏకరసాని హోన్తి, ఏవం ఏకరసభావేన సరణతో పవత్తనతో. తథా పవత్తియా ఏవ సుట్టు వత వీరియం వాహేసీతి యోగినా సజ్కప్పేతబ్బతో

తదుపగవీరియవాహనట్టిన “సమ్మహంసనా”తి వుత్తం. తేనాహ “ఏవం మే...పే.... హేతుభావతో”తి.

ఇద్ధిసద్దస్స పరమో కత్తుఅత్తో, దుతియో కరణత్తో వుత్తో, పాదసద్దస్స ఏకో కరణత్తో ఏవ. పజ్జితబ్బా చ ఇద్ధి వుత్తా, న చ ఇష్టుతి. పజ్జితబ్బా చ ఇద్ధి పజ్జనకరణేన పాదేన సమానాధికరణా న హోంతీతి “పరమేన అత్తేన ఇద్ధి ఏవ పాదో”తి కథం సక్కా వత్తుం, తథా ఇద్ధికిరియాకరణేన సాధేతబ్బా బుద్ధిసజ్ఞాతా ఇద్ధి పజ్జనకిరియాకరణేన పజ్జితబ్బాతి ద్విన్నం కరణానం న సమానాధికరణా సమ్మవతీతి “దుతియేన అత్తేన ఇద్ధియా పాదో”తి కథం సక్కా వత్తున్తి చే? సక్కా, పాదస్స ఇష్టుమానకోట్టాస ఇష్టునకరణాపాయభావతో. అథ వా “పరమేన అత్తేన ఇద్ధియా పాదో, దుతియేన అత్తేన ఇద్ధి ఏవ పాదో ఇద్ధిపాదో”తి ఏవం యోజనతో. కథం? అనంతరత్తో పచ్చాసత్తిజాయేన ఇథ పరమోతి అధిప్పేతో, తతో పురిమో దుతియోతి.

“ఛన్దం చే భిక్కు అధిపతిం కరిత్వా లభతి సమాధి”నిఆది (విభ. ౪౩౨) వచనతో
ఛన్దసమాధిప్పధానసజ్ఞారసమన్నాగతం ఇద్ధిపాదం భావేతీతి ఏత్థాపి ఛన్దాధిపతి సమాధి ఛన్దసమాధీతి అధిపతిసద్దలోపం కత్వా సమాసో వుత్తోతి విజ్ఞాయతి. అధిపతిసద్దత్థదస్సనవసేనేవ పన “ఛన్దహేతుకో, ఛన్దాధికో వా సమాధీ”తి సమ్మోహవిసోదనియం (విభ. అట్ట. ౪౩౧) వుత్తం, తస్మా ఇధాపి ఛన్దాధిపతి సమాధి ఛన్దసమాధీతి వేదితబ్బో. తం పన ఛన్దం వుత్తనయేన సద్ధాసీసేన దస్సేన్తో “సద్ధాధిపతీయ్యా చిత్రేకగ్గతా”తి వుత్తం. “ఇదం పధాన”న్తి వా వీరియం వుత్తం. వీరియసద్ధాపేక్షాసహితం ఏకవచనేన వత్వా చతుర్బిధస్సపి వీరియస్స అధిప్పేతత్తా నిబ్బత్తేతబ్బధమ్మవిభాగేన చ “ఇమే సజ్ఞారా”తి వుత్తం. తేన పధానభూతా సజ్ఞారాతి ఏవం సమాసో వేదితబ్బో. సజ్ఞతసజ్ఞారాదినివత్తనత్థోచ్చత్థ పధానగ్గహణం. అథ వా తం తం విసేసం సజ్ఞరోతీతి సజ్ఞరో, సబ్బమ్మి వీరియం. తత్త చతుకేచ్చసాధకతో అజ్ఞాస్స నివత్తనత్థం పధానగ్గహణన్తి పధానభూతా సేట్టభూతాతి అత్తో.

వీరియద్ధిపాదనిద్దేసే “వీరియసమాధిప్పధానసజ్ఞారసమన్నాగత”న్తి (విభ. ౪౩౨) ద్విక్ఖత్తుం వీరియం ఆగతం. తత్త పురిమం సమాధివిసేసనం “వీరియాధిపతి సమాధి వీరియసమాధీ”తి, దుతియం సమన్నాగమజ్ఞదస్సనత్తం. ద్వే ఏవ హి సబ్బత్త సమన్నాగమజ్ఞాని సమాధి, పధానసజ్ఞారో చ. ఛన్దాదయో సమాధివిసేసనాని. పధానసజ్ఞారో పన పధానవచనేనేవ విసేసితో, న ఛన్దాదీహితి న ఇథ వీరియాధిపతితా పధానసజ్ఞారస్స వుత్తా హోతి. వీరియజ్ఞా సమాధిం విసేసేత్వా రితమేవ సమన్నాగమజ్ఞవసేన పధానసజ్ఞారవచనేన వుత్తన్తి నాపి ద్వీహి వీరియేహి సమన్నాగమో వుత్తో హోతి. యస్మా పన ఛన్దాదీహి విసిట్టో సమాధి తథా విసిట్టేనేవ తేన సమ్మయుత్తో పధానసజ్ఞారో, సేసధమ్మా చ, తస్మా సమాధివిసేసనానం వసేన “చత్తారో ఇద్ధిపాదా”తి వుత్తా. విసేసనభావో చ ఛన్దాదీనం తంతంఅపస్సయనవసేన హోతీతి ఛన్దసమాధి...పే.... ఇద్ధిపాదన్తి ఏత్త నిస్సయత్థేపి పాదసద్దేన ఉపాయత్తేన ఛన్దాదీనం ఇద్ధిపాదతా వుత్తా హోతి. తథా హి అభిధమ్మే ఉత్తరచూళభాజనీయే “చత్తారో ఇద్ధిపాదా ఛన్దిద్ధిపాదో”తిఆదినా (విభ. ౪౨౭) ఛన్దాదీనమేవ ఇద్ధిపాదతా వుత్తా. పజ్ఞాపుచ్చకే చ “చత్తారో ఇద్ధిపాదా – ఇథ భిక్కు ఛన్దసమాధీ”తి (విభ. ౪౬౨) ఆరభిత్వాపి పున ఛన్దాదీనంయేవ కుసలాదిభావో విభత్తో. ఉపాయద్ధిపాదదస్సనత్థమేవ హి నిస్సయద్ధిపాదదస్సనం కతం. అజ్ఞాథా చతుర్బిధతావ న హోతీతి. అయమేత్త పాళివసేన అత్థవినిచ్చయో వేదితబ్బో.

తదజ్ఞసముచ్చేదనిస్సరణవివేకనిస్సితత్తం వత్వా పటిప్పస్సద్ధివివేకనిస్సితస్స అవచనం “ఛన్దసమాధి...పే.... ఇద్ధిపాదం భావేతీ”తి (విభ. ౪౩౨) భావేతబ్బానం ఇద్ధిపాదానం వుత్తత్తా. భావిత్తిద్ధిపాదస్స హి సచ్చికాతబ్బా

ఫలపరియాపన్నా ఇద్దిపాదాతి.

వోస్సగ్గసద్దో పరిచ్చాగత్తో, పక్ష్తన్దనత్తో చాతి వోస్సగ్గస్స దువిధతా వుత్తా. యథావుత్తేన పకారేనాతి తదజ్ఞసముచ్చేదప్పకారేన, తన్నిన్నభావారమ్మణప్పకారేన చ. పరిణమన్తం విపస్సనక్ఖణే.

౧౪. పుబ్బభాగపజ్ఞాయాతి ఏకావజ్జననానావజ్జనవీధీసు పవత్తఉపచారపజ్ఞాయ. అధిగమపజ్ఞాయాతి అప్పనాపజ్ఞాయ. పున పుబ్బభాగపజ్ఞాయాతి నానావజ్జనుపచారపజ్ఞాయ, పటిసన్దిపజ్ఞాయ వా. ఉపచారపజ్ఞాయాతి ఏకావజ్జనే, సబ్బత్త వా పవత్తఉపచారపజ్ఞాయ.

పుచ్చావిస్సజ్జనవిచయోపీతి యథావుత్తాయ పుచ్చాయ విస్సజ్జనవిచయోపి. వుత్తనయానుసారేనాతి అదిట్టజోతనా, విమతిచ్చేదనా చాతి హేత్తా వుత్తనయానుగమనేన.

౧౫. సేఖే అసేఖేతి సేక్ఖే అరియపుగ్గలే, అసేక్ఖే అరియపుగ్గలే. విపస్సనాపుబ్బజ్ఞమప్పహనేతి విపస్సనం పురేచారికం కత్వా పవత్తకిలేసప్పహనే, పహానాభిసమయేతి అత్తో.

“యం అనిచ్చం దుక్ఖం అనత్తా”తి పాళిం దస్సేత్వా పున “యం అనిచ్చే దుక్ఖే అనత్తనే”తి వచనం ఏవమ్పేత్త పరన్తితి దస్సేతుం.

సేససంకిలేసవోదానధమ్మాతి గేధతో అవసెట్టసంకిలేసధమ్మా చ సబ్బవోదానధమ్మా చ. అభావేనాతి అభావనేన అభావకరణేన.

పయోగపరక్కమన్తి భుసం యోగో పయోగో, పయోగోవ పరక్కమో పయోగపరక్కమో, చిత్తం. ఉక్ఖిపతీతి కోసజ్జపక్ఖే పతితుం అదేన్తో కుసలపక్ఖే ఉద్ధం ఖిపేన్తో వియ పవత్తతి. పధానవీరియన్తి అకుసలానం అనుప్పాదనట్టేన ఉత్తమవీరియం. యోజేతబ్బానీతి “ఆసేవమానో వాయమతీ”తిఆదినా యోజేతబ్బాని. అనుప్పన్నాతి అవత్తబ్బతం ఆపన్నానన్తి భూమిలద్ధారమ్మణాధిగ్గహితావిక్ఖమ్మితాసముగ్ధాటితుప్పన్నానం.

౧౬. “అట్టమకస్స ఇన్ద్రియానీ”తి వుత్తత్తా “పఠమమగ్గే సద్ధాదయో”తిఆది వుత్తం. ఇన్ద్రియగ్గహణఇచ్చ పాళియం నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం.

అసుభానుపస్సనా కాయానుపస్సనాసతిపట్టానన్తి ఆహ “సతిపట్టానభావనాయ సునిగ్గహితో కామవితక్కో”తి. సమాధి ఉప్పజ్జమానో కామవితక్కమ్మి నిగ్గహేత్వా ఏవ ఉప్పజ్జతీతి దస్సేన్తో “అనవజ్జసుఖపదట్టానేనా”తిఆదిమాహ. “కుసలేసు ధమ్మేసు ఆరద్ధవీరియో”తిఆదినా ధమ్మచ్చన్దతో ఉప్పజ్జమానో వీరియచ్చన్దో ఖన్తిం పరిబ్రూహేతీతి దస్సేతి. అనవజ్జధమ్మానం ఉపకారకధమ్మాసేవనం వియ అనుపకారకధమ్మపరివజ్జనమ్మి పజ్ఞానిసేవనేన వ హోతీతి ఆహ “సమాధిఆదీన”న్తిఆది.

౧౭. సబ్బధమ్మాధిట్టానం దేసనం పుగ్గలాధిట్టానేన విభజితుం “లోకో నామా”తిఆది వుత్తన్తి దస్సేన్తో “సబ్బధమ్మానన్తి...పి.... దస్సేతు”న్తి ఆహ. మహగ్గతధమ్మేసు రానం తంసమ్పాదనావ. తథా సేసేసు. వడ్డియమానేసూతి

యథా విముత్తిం పరిపాచయన్తి, ఏవం బ్రూహియమానేసు.

దస్సనపరిజ్ఞాతి రూపారూపధమ్మానం సలక్ఖణతో, పచ్చయతో చ పరిజాననా. తేనాహ “జాతపరిజ్ఞా”తి.
పటిపక్ఖవిధమనేన సద్ధిం లక్ఖణత్తయవిభావనా ఇధ “భావనాపరిజ్ఞా”తి అధిప్పేతాతి ఆహ “భావనా...పే.... పరిజ్ఞా చా”తి .
దస్సనత్థా పరిజ్ఞా దస్సనపరిజ్ఞా, భావనత్థా పరిజ్ఞా భావనాపరిజ్ఞాతి ఏవం వా ఏత్థ అత్తో దట్ఠబ్బో.

కక్ఖళపుసనాదీతి కక్ఖళాదిపుసనాది. అభిజానిత్వాతి అభిజ్ఞాయ పజ్ఞాయ జానిత్వా, రితస్స అభిజాననహేతు వాతి
అత్తో. అత్తోతి ఫలం. నయోతి వుత్తనయో.

“యం అసజ్జత”న్తిపి పఠన్తి. చతునయకోవిదోతి ఏకత్తనానత్తాదినయచతుక్కే నిపుణో. దేసనాయుత్తికుసలోతి
ధమ్మానం దేసనావిధిమ్మి కుసలో.

సదిసీ కాతబ్బా సంసన్దనవసేనాతి అధిప్పాయో. ఆనేతబ్బా “అయం దేసనా ఇమాయ దేసనాయ ఏవం సంసన్దతీ”తి.
అత్థతో అపేతన్తి అయుత్తత్తం. అసమ్మన్దత్థన్తి అజ్ఞామజ్ఞం అసమ్మన్దపదత్తం. నను పట్టానవిచారో నయవిచారో వియ హారేహి
అసమ్మిస్సో విచారణన్తరోతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “యస్మా పనా”తిఆది. ఇధ నిక్కిత్తోతి ఇధ సుత్తవిచయే
సుత్తత్థవిచారభావతో నిక్కిత్తో, ఏతేన వా పట్టానస్స హరన్తోగధభావదస్సనేనేవ మూలపదానం వియ పట్టానస్స
పదత్తన్తరాభావో దస్సితోతి వేదితబ్బం.

ఇమస్స సుత్తస్సాతి సంవణ్ణియమానసుత్తం సన్ధాయాహ. కస్మిం వా పదేతి సంవణ్ణియమానం గాథం సన్ధాయాహ.
తబ్బిచయేనాతి పుచ్చాదివిచయేన, అస్సాదాదివిచయేన చ.

విచయహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

3. యుత్తిహారవిభజ్జవణ్ణనా

౧౮. ఏవమేతస్స సుత్తస్స అత్తో న గహేతబ్బో, ఏవం పన గహేతబ్బోతి అగ్గహేతబ్బగహేతబ్బానం అత్థానం
విజహనగ్గహణత్థాయ యుత్తాయుత్తివిచారణాయం వజ్జేతబ్బేసు తావ పఠమం పటిపత్తితి దస్సన్తో ఆహ “అతథాకారేన
గయ్థమానా సుత్తత్థా విసయో”తి యథా “వామం ముఞ్చ, దక్ఖిణం గత్థా”తి (ధ. సం. అట్ట. ౪౯౮; విసుద్ధి. మహాటీ. ౧.౧౪;
సం. ని. టీ. ౧.౧.౨౧౩). వజ్జేతబ్బభావతో హి సుత్తపదేహి సుత్తత్థే వివేచితే గహేతబ్బభావో చ అవసిట్టో హోతి. తథా హి
వక్ఖతి “మేత్తావిహరస్స సతో బ్యాపాదో చిత్తం పరియాదాయ రస్సతీ”తి న యుజ్జతి దేసనా, ‘బ్యాపాదో పహానం అబ్భత్తం
గచ్ఛతీ”తి యుజ్జతి దేసనా”తి (నేత్తి. ౨౧).

యుత్తినిద్ధారణేన అయథాసభావతో వివేచిత్వా యథాసభావతో ధమ్మస్స గహణకారణాని కథేన్తో “మహంతా
అపదిసితబ్బా ఏతేసన్తి మహాపదేసా”తి ఇమమత్థమాహ “బుద్ధాదయో”తిఆదినా. పతిట్టానానీతి పతిట్టానసాధనాని.
సేసేసూతి సజ్ఞాపదేసాదీసు. పఠమత్తో ఏవ హి ఇధ పాళి ఆగతో, వినిచ్చయనే కారణం మహాపదేసోతి అధిప్పాయో.
సుత్తోతరణాదీతి ఆదిసద్దేన సుత్తానోతరణాదిపి సజ్ఞయ్యతి. సుత్తోతరణవినయసన్దస్సనాని హి కేనచి యథాభతస్స గన్ధస్స

“ధమ్మా”తి వినిచ్చయనే కారణం. సుత్తానోతరణవినయాసన్ధస్సనాని “అధమ్మా”తి. యది ఏవన్తి యది యథాభతస్స గన్ధస్స సుత్తవినయేహి సంసన్ధనం “ధమ్మా”తి, అసంసన్ధనం “అధమ్మా”తి వినిచ్చయకారణం, ఏవం సన్తేతి అట్టో. సమ్మదీయతి జాపీయతి ధమ్మా ఏతేహీతి సమ్మదాయా, అక్ఖాతారో.

వినియన్తి రాగాదయో ఏతేనాతి వినయో, కారణం. తేనాహ “రాగాదివూపసమనిమిత్త”న్తి. కిం పన తం? సాధిట్టానసమథవిపస్సనాదిధమ్మా. యే పరతో “తేచత్తాలీసం బోధఙ్గమా ధమ్మా”తి (నేత్తి. ౨౪) వక్ఖతి.

వినయమహాపదేసా కప్పియానులోమతో అనులోమకప్పియం నామ, తంసదిసతాయ సుత్తన్తమహాపదేసాపి అనులోమకప్పియన్తి అట్టకథావోహరో. తేన వుత్తం “యం అనులోమకప్పియన్తి వుచ్చతీ”తి.

యదిపి తత్త తత్త పవత్తా భగవతో పక్కిణ్ణకదేసనా అట్టకథా, సా పన ధమ్మసఙ్గాహకేహి తేపిటకం బుద్ధవచనం సఙ్గాయిత్వా తస్స అత్తసంవణ్ణనానురూపేన వాచనామగ్గం ఆరోపితత్తా ఆచరియవాదో నామ. తేన వుత్తం “ఆచరియవాదో నామ అట్టకథా”తి. తిస్సోపి సఙ్గీతియో ఆరుఱ్ఱో ఏవ హి బుద్ధవచనస్స అత్తసంవణ్ణనాభూతో కథామగ్గో పచ్చా తమ్మపణ్ణియేహి మహాధేరేహి సీహళభాసాయ రపితో. అత్తనోమతి థేరవాదో. సమేన్తమేవ గహేతబ్బన్తి యథా పాళియా సంసన్ధతి, ఏవం మహాపదేసతో అత్తా ఉద్ధరితబ్బాతి దస్సేతి. పమాదపారవసేన ఆచరియవాదస్స కదాచి పాళియా అసంసన్ధనాపి సియా, సో న గహేతబ్బోతి దస్సేన్తో ఆహ – “సుత్తేన సమేన్తో ఏవ గహేతబ్బో”తి.

చతుహి మహాపదేసేహి యుజ్జతీతి చతుహి మహాపదేసేహి న విరుజ్జతి. ఇదాని తం అవిరుజ్జనాకారం దస్సేన్తో “యేన యేనా”తిఆది వుత్తం. సుత్తోతరణాది ఏవ హేత్త కారణం. తస్స చ అనేకాకారతాయ “పకారేనా”తి వుత్తో. సంవణ్ణియమానే సుత్తే సంవణ్ణనావసేన గహేతబ్బన్తి సమ్మన్తో. ఆభతేనాతి ఆనీతేన. సుత్తతోతి సుత్తన్తరతో. అయఱ్ఱోత్త అత్తో – కేనచి పసఙ్గేన సుత్తన్తరతో ఉద్ధరిత్వా ఆనీతేన సుత్తపదేన సుత్తోతరణాదినా, కారణప్పకారేన చ చతుమహాపదేసావిరోధేన సంవణ్ణియమానే సుత్తే సంవణ్ణనావసేన అత్తజాతం గహేతబ్బన్తి. తేనాహ “తేన...పే... కాతబ్బా”తి. తత్త యుత్తిహారయోజనా కాతబ్బాతి యుత్తినిద్ధారణవసేన అయం యుత్తిహారో యోజేతబ్బో. అథ వా యుత్తిహారయోజనా కాతబ్బాతి ఇమినా హరేన వక్ఖమాననయేన యుత్తిగవేసనం కత్వా తాయ యుత్తియా సబ్బహారయోజనా కాతబ్బాతి అత్తో. లక్ఖణఱ్ఱోతం యుత్తిగవేసనాయ, యదిదం యుత్తిహారో. తేనాహ “సబ్బేసం హారానం, యా భూమీ, యో చ గోచరో తేసం. “యుత్తాయుత్తపరిక్ఖా”తి (నేత్తి. ౪), “ఇమాయ యుత్తియా అఱ్ఱామఱ్ఱోహి కారణేహి గవేసితబ్బ”న్తి (నేత్తి. ౨౦) చ.

౧౯. యది వా సబ్బాని పదాని ఏకం అత్తం అభివదన్తీతి యోజనా.

౨౦. జరాయం రితస్స అఱ్ఱాధత్తన్తి రితస్స యం అఱ్ఱాధత్తం అఱ్ఱాధాభావో, అయం జరా నామ. ఖణికమరణం ఖణికనిరోధో. సముచ్చేదమరణం ఖీణాసవానం ఖన్ధపరినిట్టానం.

కేవలస్సాతి జరాయ అమిస్సస్స. అఱ్ఱావ జరా, అఱ్ఱాం మరణన్తి “పటిఱ్ఱాతస్స కేవలస్స మరణస్స దిట్టత్తా”తి హేతు. యథా తం దేవానన్తి సదిసూదాహరణం, విసదిసూదాహరణం పన ఇద్ధిపాదాదయో, అన్వయబ్యతిరేకా గహేత్వా యోజేతబ్బా.

తేహీతి జరామరణహి.

“జీరణభిజ్జనసభావా”తి ఇమినా లేసిన తణ్ణాజరామరణానం అనణ్ణత్తం యోజేతి. యదిపి “అణ్ణో తణ్ణో, అణ్ణో జరా, అణ్ణం మరణ”న్తి సిద్ధోవాయమత్తో, యం సన్ధాయ వుత్తం “న ఇద”న్తిఆది, తథాపి సక్కుణేయ్యపరిహారాయం చోదనాతి అజ్ఞారుళ్లం తత్థ దోసం దస్సేతుం “యది చ యథా జరామరణ”న్తి పాళిపవత్తాని దస్సేన్తో “యది...పే.... దస్సేతి”తి ఆహ. భావోతి అధిప్పాయో. ఏతేసన్తి తణ్ణాజరామరణానం.

“ఇమాయ యుత్తియా అణ్ణమణ్ణోహి కారణోహి గవేసితబ్బ”న్తి చ కేచి పరన్తి, బ్యణ్ణనతోపి గవేసితబ్బం, అణ్ణత్థ అత్థతో అణ్ణత్థమ్మీతి అధిప్పాయో. తమేవ బ్యణ్ణనతో అణ్ణత్థం దస్సేతుం పాళియం “సల్లోతి వా”తిఆది వుత్తం. ఇమేసన్తి సల్లధూపాయనానం. ఇచ్చావిపరియాయేతి ఇచ్చిత్తాలాభే, అప్పచ్చయసమవాయే వా. ఇదమ్మి సమత్థనం హోతి యథాధిప్పేతస్స అణ్ణత్థస్స బ్యతిరేకదస్సనభావతో. జరామరణవిపరియాయేతి జరామరణే అసతి. న హి యథాధిప్పేతజరామరణాభావే తణ్ణా న హోతీతి.

ద్విధా వుత్తాతి ద్విప్పకారేన వుత్తా, ద్విక్ఖత్తం వా వుత్తా. యం ఇదం...పే.... ఆరమ్మణకరణవసేన వా అభిలపనన్తి ఏవం కిరియాపరామసనం యోజేతబ్బన్తి వేదితబ్బం. విసేసోతి అయం ఏతాసం ఇచ్చాతణ్ణానం పకతిసజ్ఞాతో విసేసో. “ద్విహి నామేహి”తిపి పాళి. యదిపి ఏవన్తి కామం విసయవిసేససు ఏవం యథావుత్తలవత్తావిసేసేన ఇచ్చాతణ్ణానం అత్తి కాచి భేదమత్తాతి అత్తో. సభావతో పన భేదో నత్తీతి దస్సేన్తో “తథాపి”తి ఆహ.

ఇచ్చన్తీతి కామేన్తి. తణ్ణాయనా పాతుకామతా. సన్తాపనట్ఠేనాతి పరిదహనభావేన. ఆకడ్డనట్ఠేనాతి అవహరణట్ఠేన. సరితానీతి రాగవసేన అల్లాని. తంసమ్మయుత్తపీతివసేన సినిద్ధాని సిసేహితాని. విసత్తికాతి విత్థతా రూపాదీసు తేభూమకధమ్మేసు బ్యాపనవసేన. విసటాతి పురిమవేవచనమేవ త-కారస్స ట-కారం కత్వా వుత్తం. విసాలాతి విపులా. విసక్కతీతి పరిసక్కతి సహతి. రత్తో హి రాగవత్థనా పాదేన తాళియమానోపి సహతి. “ఓసక్కనం, విప్పన్దనం వా విసక్కన”న్తి వదన్తి. అనిచ్చాదికం నిచ్చాదితో గణ్ఠన్తి విసంవాదికా హోతి. విసంహరతీతి తథా తథా కామేసు ఆనిసంసం దస్సేన్తీ వివిధేహి ఆకారేహి నేక్ఖమ్మాభిముఖప్పవత్తితో చిత్తం సంహరతి సంఖిపతి. విసం వా దుక్ఖం, తం హరతి, వహతీతి అత్తో. దుక్ఖనిబ్బత్తకస్స కమ్మస్స హేతుభావతో విసమూలా, విసం వా దుక్ఖాదిభేదా వేదనా మూలం ఏతాయాతి విసమూలా, దుక్ఖసముదయత్తా విసం ఫలం ఏతిస్సాతి విసఫలా. రూపాదిదుక్ఖస్సేన పరిభోగో ఏతాయ, న అమతస్సాతి విసపరిభోగా. సబ్బత్థ నిరుత్తివసేన పదసిద్ధి వేదితబ్బా. యో పనేత్థ పథానో అత్తో, తం దస్సేతుం పున “విసతా వా పనా”తిఆది వుత్తం.

సిసేహనం పేమకరణం. బన్ధనట్ఠేనాతి సంయోజనట్ఠేన. ఆసీసనట్ఠేనాతి ఇచ్చనట్ఠేన. అభినన్దనట్ఠేనాతి అస్సాదనట్ఠేన, సమ్మటిచ్చనట్ఠేన వా.

౨౧. అనభిరతీతి ఉక్కణ్ణా. జాణనిబ్బిదాతి నిబ్బిదానుపస్సనా. యథా చ దుక్ఖూ...పే.... చారేసు యుత్తి వుత్తాతి యోజనా.

సుఖాపటిపదాదన్ధాభిజ్ఞో సుఖాపటిపదాఖిప్పాభిజ్ఞో సుఖాపటిపదాదయో. యో దుక్ఖాయ పటిపదాయ విసేసం అధిగన్తుం భబ్బో, తస్స సుఖాపటిపదాయోగ్యస్స వియ కరియమానా ధమ్మదేసనా విసేసావహా న హోతి, తస్మా సా న

యుత్తాతి ఇమమత్తం దస్సేతి “రాగచరితో”తిఆదినా. రాగచరితస్స తథా తథా కామానం ఆదీనవం, ఓకారం, సంకిలేసం, నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసంసం అవిభావేత్వా ఆదితో విపస్సనాకథావ కరియమానా న విసేసావహా హోతి ఆసయస్స అసోధితత్తాతి ఏతమత్తం దస్సేన్తో పాళియం “విపస్సనా...పే... దేసనా”తి ఆహాతి వేదితబ్బం. సేసపదేసుపీతి యథా “రాగచరితస్స”తిఆదినా రాగచరితకోట్టాసవసేన పాళియం దేసనాయ అయుత్తి వుత్తా, ఇమినా నయేన సేసపదేసుపి దోసచరితకోట్టాసాదీసుపి “దోసచరితస్స పుగ్గలస్స అసుభం దేసేయ్యా”తిఆదినా పాళియం అవుత్తోపి యథాసమ్మవమత్తో నిద్ధారేత్వా వత్తబ్బో. కస్మా పన యుత్తిహారే అయుత్తినిద్ధారణా కతాతి చోదనం మనసి కత్వా ఆహ “ఏత్థ చా”తిఆది. సేసేసుపి ఏసేవ నయోతి సేసేసుపి దోసచరితాదివసేన నిద్ధారితేసు అయుత్తిగవేసనేసు అయమేవ ఉపాయో. అనులోమప్పహాన”న్తిపి పాళి, సో ఏవత్తో.

“యావతికా ఇాణస్స భూమీ”తి ఏతేన యుత్తిహారస్స మహావిసయతం దస్సేతి. కస్మా పనాయం మహావిసయోతి? యుత్తివిచారభావతో, సంవణ్ణేతబ్బస్స చ ధమ్మస్స నానానయనిపుణాదిగుణవిసేసయోగతోతి దస్సేన్తో “తం కీస్స హేతూ”తి ఆహ.

అపరభాగేతి పచ్చాభాగే. మేత్తావిహారభాగస్స అపరిహీనతావచనతో అయోగో వుత్తో. తేనాహ “సతో”తి. యథావుత్తకారణతో ఏవాతి పటిపక్ఖత్తా ఏవ.

పహానేకటభావతో దిట్టిమజ్జితస్స. ఆదీనవదస్సనేన వితక్కం జిగుచ్చంతా దుతియజ్ఞానస్స ఆసన్న ఉపచారజ్ఞానధమ్మాపి వితక్కారమ్మణా న హోన్తి, పగేవ దుతియజ్ఞానధమ్మాతి అధిప్పాయేనాహ “ఆరమ్మణకరణత్తో హేత్థ సహగతసద్దో”తి.

ఏవం యుత్తిహారలక్షణం ఆగమతో యుత్తాయుత్తివిచారం దస్సేత్వా ఇదాని ఆగమానుగతాయ యుత్తియాపి తం దస్సేతుం గుణముఖేన దోసవిభజనం విభజన్తో “అపిచేత్తా”తిఆదిమాహ. తం ఉత్తానత్థమేవ.

యుత్తిహారవిభజనవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పదట్టానహారవిభజనవణ్ణనా

౨౨. తేసం తేసన్తి అనవసేసపరియాదానం, తేన యే సుత్తే వుత్తా చ ధమ్మా, యే చ తేసం కారణభూతం, తేసం సబ్బేసమ్మీతి వుత్తం హోతి. సబ్బధమ్మయాథావఅసమ్మటివేధోతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “కత్థ పన సో”తిఆది వుత్తం.

పియాయితబ్బజాతియన్తి పేమనీయసభావం. మిచ్చాపటిపదాతి పమాదాపత్తి, మిచ్చాభినివేసో వా. ఏకవారం ఉప్పన్నాపి పాణాతిపాతచేతనా వేరప్పసవనతో దోసస్స, ఏకవారం ఉప్పన్నాపి పమాదాపత్తి, మిచ్చాభినివేసో వా మోహస్స ఉప్పత్తికారణన్తి పాళియం అవుత్తమ్మి నయతో నిద్ధారేతబ్బన్తి దస్సేన్తో “దోసస్స...పే... ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో”తి ఆహ. నిమిత్తత్థగ్గహణలక్షణం వణ్ణసణ్ణానం, అనుబ్యజ్జనత్థగ్గహణలక్షణం అనుబ్యజ్జనన్తి “నిమిత్తానుబ్యజ్జనగ్గహణలక్షణా”తి వుత్తం. తత్థ తత్థ నిమిత్తం ఇత్తిపురిసనిమిత్తం. అనుబ్యజ్జనం హత్థపాదహాసితకథితాది. ఫన్నో పచ్చయో ఏతిస్సాతి ఫస్సపచ్చయా, తంభావో ఫస్సపచ్చయతా. అస్సాదేతి ఏతాయాతి అస్సాదో, తత్థా.

వత్సాని ఇోయ్యధమ్మోతి ఆహ “వత్సానివిప్పటిపత్తి వినయసభావపటివేదో”తి. ఇథాధిప్పేతం సమ్మాపటిపత్తిం దస్సేతుం “సీలసమాధిసమ్మదాన”న్తి వుత్తం. ఏకదేసుపలక్ఖణవసేన, వణ్ణగన్ధరాగిసప్పాయవసేన వా పాళియం “వినీలకవిపుబ్బకగ్గహణలక్ఖణా అసుభసణ్ణా”తి వత్సా “తస్సా నిబ్బిదాపదట్టాన”న్తి వుత్తం నిబ్బిదం దస్సేన్తో “నిబ్బిదా”తిఆది వుత్తం. తత్త పరితస్సనతో విసేసేతుం “జాణేనా”తి విసేసితం. తథా పవత్తన్తి నిబ్బిదనాకారేన పవత్తనం.

యోనిసో ఉమ్ముజ్జన్తియా విదేహరజ్జో ధీతాయ రుచాయ జాతిస్సరజ్జాణం కమ్మస్సకతజ్జాణస్స కారణం అహోసి, న పన అసప్పురిసూపనిస్సయతో, అయోనిసో ఉమ్ముజ్జన్తస్స తస్సేవ రజ్జో సేనాపతిసో అలాతస్స బీజకస్స దాసస్సాతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “ఇమస్స చ...పే.... ఉదాహరితబ్బో”తి ఆహ. సోతి పసాదో. అవత్థావిసేసోతి సమ్మయుత్తధమ్మానం అనావిలభావలక్ఖితో అవత్థాభేదో. ఆయతనగతోతి రానగతో, రతనత్తయవినయోతి అత్తో. “కాయో”తిఆదినా అవత్థావిసేసేన వినా సభావసిద్ధమేవ పదట్టానం దస్సేతి.

ఇమస్మిం చ రాసే పాళియం పుట్టే యేసం ధమ్మానం పదట్టానం నిద్ధారితం, తే ధమ్మా యేసం ధమ్మానం పదట్టానాని హోన్తి, తే దస్సేతుం “అపరో నయో”తిఆది ఆరద్ధన్తి వేదితబ్బం. అస్సాదమనసికారో అయోనిసోమనసికారలక్ఖణో వుత్తో నిదస్సనమత్తఅత్తోతి వేదితబ్బో, యేభుయ్యేన సత్తానం లోభవసేన అయోనిసోమనసికారా సంవత్తన్తిత్తి దస్సనత్తం వా ఏవం వుత్తం. ఉపపత్తి ఏవ ఓపపచ్చయం, తస్స భావో ఓపపచ్చయికన్తి ఆహ “ఉపపత్తిభవభావేనా”తి. వవత్తితభావోతి వవత్తితభావో రూపస్స దస్సనాదిపటినియతారమ్మణకిచ్చతా. భవస్స అజ్ఞానీతి భవస్స కారణాని. దుతియే అజ్ఞానీతి అవయవా, కమ్మవట్టమ్మి వా కారణజ్ఞభావేన యోజేతబ్బం.

కమ్మట్టానస్సాతి భావనాయ బ్రూహనా వడ్డనా. తేసూతి తిత్తజ్ఞాతాదీసు. కల్యాణమిత్తస్స సమ్మదేవ పయిరుపాసనాయపీతి తం నిస్సాయ లద్ధేన సబ్బాయ ధమ్మస్సవసేన ధమ్మపసంహితం పామోజ్జం హోతీతి తిత్తజ్ఞాతా పీతజ్ఞాతాయ పదట్టానం. ఏవం యాయ విముత్తియా సతి విముత్తిజ్ఞాణదస్సనం హోతీతి సా తస్స పదట్టానన్తి అయమత్తో పాకటోతి ఆహ “పురిమానం...పే.... సువిజ్ఞోయ్యో ఏవా”తి. సహ అధిట్టానేనాతి ఇాతపరిజ్ఞాయ సద్ధిం. ఇాతపరిజ్ఞా హి తీరణపరిజ్ఞాయ అధిట్టానం. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

పదట్టానహారవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. లక్ఖణహారవిభజ్గవణ్ణనా

౨౩. “లక్ఖణహారస్స వినయం పుచ్చతీ”తి వుత్తం, “కో పన తస్స వినయో”తి వుత్తే సమానలక్ఖణా అవుత్తధమ్మా. కాయానుపస్సనాయ సమారద్ధాయ వేదనానుపస్సనాదయో సుఖేనేవ సిజ్ఞన్తితి తబ్బచనేన వేదనాగతాసతిఆదీనం వుత్తభావో దస్సితో సతిపట్టానభావేన ఏకలక్ఖణత్తాతి కాయానుపస్సనాసతిపట్టానస్స సద్ధానుగ్గహితాని వీరియసతిసమాధిపజ్జాన్తియాని సాధనం, ఏవం ఇతరేసమ్మీతి కత్వా వుత్తం. అయం అత్తో అట్టకథాయమేవ (నేత్తి. అట్ట. ౨౧) పరతో ఆగమిస్సతి. ఇమినా నయేన సేసేసుపి ఏకలక్ఖణతానిద్దేసేసు అత్తో వేదితబ్బో. పరతోతి చతుబ్బూహహారవణ్ణనాయం (నేత్తి. అట్ట. ౨౦).

అసమ్మిస్సతోతి వేదనాదయోపి ఏత్థ సితా ఏత్థ పటిసన్ధాతి కాయే వేదనాదిఅనుపస్సనాపసజ్ఞేపి ఆపన్నే తదసమ్మిస్సతోతి అత్తో.

అవయవిగాహసమజ్ఞాతిధావనసారాదానాభినివేసనిసేధనత్తం కాయం అభగపచ్చజ్ఞేహి, తాని చ కేసాదీహి, కేసాదికే చ భూతుపాదాయరూపేహి వినిబ్బుజితుం “తథా న కాయే”తిఆదిమాహ. పాసాదాదినగరావయవసమూహే అవయవివాదినోపి అవయవిగాహణం కరోన్తి. నగరం నామ కోచి అత్తో అత్థితి పన కేసజ్ఞే సమజ్ఞాతిధావనం సియాతి ఇత్థిపురిసాదిసమజ్ఞాతిధావనే నగరనిదస్సనం వుత్తం. అజ్ఞో కోచి సత్తాదికో. యం పస్సతి ఇత్థిం, పురిసం వా. నను చక్కునా ఇత్థిపురిసదస్సనం నత్థీతి? సచ్చం నత్థి, “ఇత్థిం పస్సామి, పురిసం పస్సామీ”తి పన పవత్తసమజ్ఞావసేన “యం పస్సతి”తి వుత్తం. మిచ్ఛాదస్సనేన వా దిట్ఠియా యం పస్సతి, న తం దిట్ఠం రూపాయతనం హోతి, రూపాయతనం వా తం న హోతీతి అత్తో. అథ వా తం కోసాదిభూతుపాదాయసమూహసజ్ఞాతం దిట్ఠం న హోతి, దిట్ఠం వా యథావుత్తం న హోతీతి అత్తో. యం దిట్ఠం తం న పస్సతీతి యం రూపాయతనం, కేసాదిభూతుపాదాయసమూహసజ్ఞాతం వా దిట్ఠం, తం పజ్ఞాచక్కునా భూతతో న పస్సతీతి అత్తో.

న అజ్ఞాధమ్మానుపస్సీతి న అజ్ఞాసభావానుపస్సీ, అసుభాదితో అజ్ఞాకారానుపస్సీ న హోతీతి వుత్తం హోతి.

పథవీకాయన్తి కేసాదిం పథవీధమ్మసమూహత్తా “కాయో”తి వదతి, లక్ఖణపథవిమేవ వా అనేకభేదభిన్నం సకలసరీరగతం పుట్టాపరియభావేన పవత్తమానం సమూహవసేన గహేత్వా “కాయో”తి వదతి. ఏవం అజ్ఞాత్థాపి.

ఆకారసమూహసజ్ఞాతస్సాతి అనిచ్చతాదిఆకారసముదాయపరియాయస్స.

తీసు భవేసు కిలేసేతి భవత్తయవిసయకిలేసే. సబ్బత్తికన్తి సబ్బత్త లీనే, ఉద్ధతే చ చిత్తే ఇచ్చితబ్బత్తా, సబ్బే వా లీనే, ఉద్ధతే చ భావేతబ్బా బోజ్ఞత్తా అత్తికా ఏతాయాతి సబ్బత్తికా. అన్తో సజ్ఞోచోతి అన్తో ఓలీయనా, కోసజ్ఞన్తి అత్తో.

౨౪. గహితేసుతి భావనాగ్గహణేన గహితేసు, భావితేసుతి అత్తో, వచనేన వా గహితేసు. భావనాగ్గహణాదిపనత్తత్తా పన వచనేన గహణస్స భావనాగ్గహణమేత్త పధానం. యస్స సతిపట్టానా భావితా, తస్స సమ్మప్పధానాదయో బోధిపక్ఖియధమ్మా న భావితాతి నేతం రానం విజ్ఞతీతి చ సమానలక్ఖణతాపదేసేన ఇమమత్తం దస్సేతుం పాళియం “చతుసు సతిపట్టానేసు భావియమానేసు చత్తారో సమ్మప్పధానా భావనాపారిపూరిం గచ్ఛన్తీ”తిఆది వుత్తం.

విపల్లాసా పహీయన్తి ఉజ్జవిపచ్చనీకభావతో. “ఆహారసముదయా కాయస్స సముదయో, ఫస్ససముదయా వేదనానం సముదయో (సం. ని. ౫.౪౦౮), సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణం, విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూప”న్తి (సం. ని. ౧.౧, ౩౯; మ. ని. ౩.౧౨౬; మహావ. ౧; ఉదా. ౧; విభ. ౨౨౫) వచనతో కాయాదీనం సముదయభూతా కటళీకారాహారఫస్సమనోసజ్ఞేతనావిజ్ఞాణాహారాకాయాదీనం పరిజాననేన పరిజ్ఞాతా హోన్తి తప్పటిపక్ఖప్పహనతోతి దస్సేన్తో “చత్తారో ఆహారా”తిఆదిమాహ. సబ్బత్తాతి “ఉపాదానేహి అనుపాదానో భవతీ”తి ఏవమాదీసు.

తత్త యస్మా పఞ్చ కామగుణా సవిసేసా కాయే లబ్ధన్తీతి విసేసేన కాయో కాముపాదానస్స వత్తు, సుఖవేదనస్సాదవసేన పరలోకనిరపేక్షో “నత్థి దిన్న”న్తిఆది (దీ. ని. ౧.౧౭౧; మ. ని. ౧.౪౪౫; ౨.౯౪-౯౫, ౨౨౫; ౩.౯౧,

౧౧౬; సం. ని. ౩.౨౧౦; ధ. సం. ౧౨౨౧; విభ. ౯౩౮) పరామాసం ఉప్పాదేతీతి దిట్టుపాదానస్స వేదనా, చిత్తే నిచ్చగ్గహణవసేన సస్సతస్స “అత్తనో సీలాదివసేన పరిసుద్ధపరామసనం హోతీ”తి సీలబ్బతుపాదానస్స చిత్తం, నామరూపపరిచ్ఛేదేన భూతం భూతతో అపస్సంతస్స “అత్తాభినివేసో హోతీ”తి అత్తవాదుపాదానస్స ధమ్మా వత్తు, తస్మా “చతుసతిపట్టానేసు భావియమానేసు ఉపాదానేహి అనుపాదానో భవతీ”తి వుత్తం.

యస్మా పన వుత్తనయేనేవ కాయో కామయోగస్స వత్తు, భవేసు సుఖగ్గహణవసేన భవస్సాదో హోతీతి భవయోగస్స వేదనా, సంతతిఘనగ్గహణవసేన చిత్తే అత్తాభినివేసో హోతీతి దిట్టియోగస్సచిత్తం, ధమ్మవినిబ్బోగస్స దుక్కరత్తా, ధమ్మానం ధమ్మమత్తతాయ చ దుప్పటివిజ్ఞత్తా సమ్మోహో హోతీతి అవిజ్ఞాయోగస్స ధమ్మా, వత్తు, తస్మా చతుసతిపట్టానభావనాయ తేసు తేసం పహనసిద్ధితో యోగేహి విసంయుత్తతా వుత్తా. ఏతేనేవ ఆసవేహి అనాసవతా, ఓఘేహి నిత్తిణ్ణతా చ సంవణ్ణితా హోతి కామరాగాదీనం ఏవ కామయోగకామాసవకామాఘాదిభావతో.

వుత్తనయేనేవ కాయో అభిజ్ఞాకాయగన్ధస్స వత్తు, “దుక్ఖాయ వేదనాయ పటిఘానుసయో అనుసేతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౬౨) దుక్ఖదుక్ఖవిపరిణామదుక్ఖసంఖ్యరదుక్ఖభూతా వేదనా విసేసేన బ్యాపాదకాయగన్ధస్స వత్తు, చిత్తే నిచ్చాభినివేసవసేన సస్సతస్స “అత్తనో సీలేన సుద్ధీ”తిఆదిపరామసనం హోతీతి సీలబ్బతపరామాసస్స చిత్తం వత్తు, సప్పచ్చయనామరూపదస్సనాభావతో భవవిభవదిట్టిసంఖ్యతో ఇదంసచ్చాభినివేసో హోతీతి తస్స ధమ్మా వత్తూతి చతుసతిపట్టానాతి యోజేతబ్బం.

వుత్తనయేనేవ విసేసతో కాయో రాగసల్లస్స వత్తు, వేదనా దోససల్లస్స, “చిత్తం నిచ్చగ్గహణవసేన అత్తాభినివేసం అత్తానం సేయ్యాదితో దహతీ”తి చిత్తం మానసల్లస్స, వుత్తనయేనేవ ధమ్మా మోహసల్లస్స వత్తూతి చతుసతిపట్టానాతి యోజేతబ్బం.

యస్మా పన కాయానుపస్సనాదీహి కాయవేదనాచిత్తధమ్మేసు పరిజ్ఞాతేసు రూపవేదనాసంఖ్యసంఖ్యరత్తా పరిజ్ఞాతా హోన్తి, చిత్తే హి పరిజ్ఞాతే సంఖ్యాపి పరిజ్ఞాతావ హోతి, తస్మా “విజ్ఞాణట్టితియో చస్స పరిజ్ఞాం గచ్ఛన్తీ”తి వుత్తం.

తథా విసేసతో కాయే సాపేక్షా ఛన్దాగతిం గచ్ఛతీతి కాయో ఛన్దాగతియా వత్తు, వుత్తనయేనేవ వేదనా బ్యాపాదస్స నిమిత్తన్తి సా దోసాగతియా వత్తు, సంతతిఘనగ్గహణవసేన సరాగాదిచిత్తే సమ్మోహో హోతీతి మోహాగతియా చిత్తం, ధమ్మసభావానవబోధేన భయం హోతీతి భయాగతియా ధమ్మా వత్తూతి చతుసతిపట్టానభావనాయ అగతిగమనప్పహనం హోతీతి ఆహ “అగతిగమనేహి చ న అగతిం గచ్ఛతీ”తి.

“అకుసలస్స సోమనస్సస్స వసేనా”తి ఇదం “అయమ్మి అత్థో సమ్మవతీ”తి కత్వా వుత్తం. “సుఖాయ వేదనాయ రాగానుసయో అనుసేతీ”తి (మ. ని. ౧.౪౬౨) పన వచనతో సుఖవేదనాగ్గహణేన తత్థానుసయనేన సముదయసచ్చం దేసితన్తి వేదితబ్బం. దేసితం దుక్ఖం అరియసచ్చన్తి దుక్ఖదుక్ఖగ్గహణేన సాతీసయం దుక్ఖం అరియసచ్చం పకాసితం హోతీతి పాళియం “దుక్ఖం అరియసచ్చం దేసిత”న్తి వుత్తం. సహచరణాదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేత్థా నిద్దేసవారవణ్ణనాయం (నేత్తి. అట్ట. ౨ ఆదయో) వుత్తం.

లక్ష్మణహారవిభజనవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. చతుర్బ్యూహహారవిభజనవణ్ణనా

౨౫. హారానన్తి నిద్ధారణే సామివచనం. హరేసు ఇమస్స చతుర్బ్యూహహారస్స విసేసతో సుత్తస్స బృజ్జనవిచయభావతోతి యోజనా. తేన వుత్తం “బృజ్జన...పే... దస్సేతీ”తి. యాయాతి నిరుత్తియా.

యథారహన్తి సంవణ్ణీయమాసే సుత్తే యం యం అరహతి నిబ్బచనం వత్తుం, తంతంలోకసమజ్ఞానురోధేనేవ. పుబ్బభాగపటిపదా సమ్మాదేత్వా పచ్ఛా సచ్ఛాభిసమయం పాపుణాతీతి ఆహ “సమ్ముతి...పే... హోతీ”తి, తంతంపజ్ఞాత్తిగ్గహణముఖేన పరమత్థగ్గహణం హోతీతి ఏవం వా ఇమినా సమ్మన్దో.

యమిదం అనిన్ద్రియబద్ధరూపసన్తానం సన్ధాయ “ఉభయమన్తరేనా”తి ఇథ వుత్తం. ఓతరణహరే (నేత్తి. అట్ట. ౪౨ ఆదయో) పనస్స ద్వారప్పవత్తపస్సాదిధమ్మే సన్ధాయ వుత్తభావం దస్సేతుం “ఉభయమన్తరేనాతి ఫస్ససముదితేసు ధమ్మేసు”తి అత్తో వుత్తో. అట్టకథాచరియా పనాహు “అన్తరేనాతి వచనం పన వికప్పన్తరదీపన”న్తి. తస్మా అయమేత్థ అత్తో – న ఇమం లోకం, న హురం లోకం, అథ ఖో ఉభయమన్తరేనాతి. అపరో వికప్పో – ఉభయమన్తరేనాతి వా వచనం వికప్పన్తరాభావదీపనం. తస్సత్తో – న ఇమం లోకం, న హురం లోకం నిస్సాయ ఝాయతి ఝాయీ, ఉభయమన్తరేన పన అజ్ఞం రానం అత్తీతి.

యేపి చ “అన్తరాపరినిబ్బాయీ, సమ్భవేసీ”తి చ ఇమేసం సుత్తపదానం అత్తం మిచ్ఛా గహేత్వా అత్తి ఏవ అన్తరాభవోతి వదన్తి, తేపి యస్మా అవిహాదీసు తత్త తత్త ఆయువేమజ్ఞం అనతిక్కమిత్వా అన్తరా అగ్గమగ్గాధిగమేన అనవసేసకిలేసపరినిబ్బానేన పరినిబ్బాయన్తీతి అన్తరాపరినిబ్బాయీ, న అన్తరాభవభూతోతి పురిమస్స సుత్తపదస్స అత్తో. పచ్చిమస్స చ యే భూతా ఏవ, న పున భవిస్సన్తి, తే హి (కథా. అనుటీ. ౨౦౭) ఖీణాసవా, పురిమపదేహి “భూతా”తి వుత్తా. తబ్బిపరీతతాయ సమ్భవం ఏసన్తీతి సమ్భవేసీనో. అప్పహీనభవసంయోజనత్తా సేక్ఖా, పుధుజ్జనా చ. చతుసు వా యోనీసు అణ్ణజజలాబుజసత్తా యావ అణ్ణకోసం, వత్తికోసం న భిన్దన్తి, తావ సమ్భవేసీ నామ. అణ్ణకోసతో, వత్తికోసతో చ బహి నిష్ఠన్తా భూతా నామ. సంసేదజటపపాతికా చ పరమచిత్తక్షణే సమ్భవేసీ నామ, దుతియచిత్తక్షణతో పట్టాయ భూతా నామ. యేన వా ఇరియాపథేన జాయన్తి, యావ తతో అజ్ఞం న పాపుణన్తి, తావ సమ్భవేసీ, తతో పరం భూతాతి అత్తో, తస్మా నత్తీతి పటిక్ఖిపితబ్బం. సతి హి ఉజ్జకే పాళిఅనుగతే అత్తే కిం అనిద్ధారితసామత్తియేన అన్తరాభవేన అత్తభావపరికప్పితేన పయోజనన్తి.

యం పన యే “సన్తానవసేన పవత్తమానానం ధమ్మానం అవిచ్ఛేదేన దేసన్తరేసు పాతుభావో దిట్టో. యథా తం వీహిఆదిఅవిజ్ఞాణకసన్తానే, ఏవం సవిజ్ఞాణకసన్తానేపి అవిచ్ఛేదేన దేసన్తరేసు పాతుభావేన భవితబ్బం. అయశ్చ నయో సతి అన్తరాభవే యుజ్జతి, నాజ్ఞాథా”తి యుత్తిం వదన్తి. తేహి ఇద్ధిమతో చేతోవసిప్పత్తస్స చిత్రానుగతికం కాయం అధిట్టహస్తస్స ఖణేన బ్రహ్మలోకతో ఇధూపసజ్కమనే, ఇతో వా బ్రహ్మలోకగమనే యుత్తి వత్తబ్బా. యది సబ్బత్తేవ విచ్చిన్నదేసే ధమ్మానం పవత్తి న ఇచ్చితా, యదిపి సియా “ఇద్ధివిసయో అచిన్తేయ్యో”తి, తం ఇధాపి సమానం “కమ్మవిపాకో అచిన్తేయ్యో”తి వచనతో, తస్మా తం తేసం మతిమత్తమేవ. అచిన్తేయ్యసభావా హి సభావధమ్మా, తే కత్తచి

పచ్చయవిసేసిన విచ్చిన్నదేసే పాతుభవన్తి, కట్టచి అవిచ్చిన్నదేసే చ. తథా హి ముఖఘోసాదీహి అజ్ఞాస్మిం దేసే ఆదాసపబ్బతప్పదేసాదికే పటిబిమ్బపటిఘోసాదికం పచ్చయుప్పన్నం నిబ్బత్తమానం దిస్సతి, తస్మా న సబ్బం సబ్బత్థ ఉపనేతబ్బన్తి అయమేత్థ సజ్జేపో. విత్థారతో పన పటిబిమ్బస్స ఉదాహరణభావసాధనాదికో అన్తరాభవవిచారో కథావత్థుప్పకరణస్సటీకాయం (కథా. అనుటీ. ౨౦౭) గహేతబ్బో.

అపరే పన “ఇథాతి కామభవో, హురన్తి అరూపభవో, ఉభయమన్తరేనాతి రూపభవో వుత్తో”తి వదన్తి, “ఇథాతి పచ్చయధమ్మా, హురన్తి పచ్చయుప్పన్నధమ్మా, ఉభయమన్తరేనాతి పణ్ణత్తిధమ్మా వుత్తా”తి చ వదన్తి, తం సబ్బఅట్టకథాసు నత్తి, తస్మా వుత్తనయేనేవ అత్తో వేదితబ్బో. అవసిట్టం రూపన్తి ఆపోధాతుఆకాసధాతూహి సద్ధిం లక్ష్ణరూపాని, ఓజశ్చ సన్ధాయాహ అనిన్ద్రియబద్ధరూపస్స అధిప్పేతత్తా. తస్స ఖీణాసవస్స తం నిబ్బానారమ్మణం చిత్తం న జానన్తి న ఇాయన్తి “ఝాయమానా”తి వుత్తత్తా. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

చతుబ్బూహహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఆవట్టహారవిభజ్జవణ్ణనా

౨౯. అకుసలానం ధమ్మానం విద్ధంసనసభావత్తా, అకుసలానం వా పజహనే కుసలానం సమ్మాదనే పట్టపనసభావత్తా ఆరమ్భధాతు. తథాభూతాతి సీలాదీహి సమగ్గీభూతా. కామధాతుఆదికా తిధాతుయోవ తేధాతు. తస్స అభిభవనతో తేధాతుఇస్సరో మచ్చురాజా. అనాదిమతిసంసారే చిరకాలం లద్ధపతిట్టాపి అచిరకాలం భావితేహి కుసలేహి ధమ్మేహి సముచ్చిన్ననీయత్తా అబలా కిలేసాతి వుత్తం “అబలం దుబ్బల”న్తి. తేనాహ “అబలా నం బలీయన్తి”తి.

ఇదం వచనం అయం గాథాపాదో. సమాధిస్స పదట్టానన్తి ఏత్థ సమాధిస్స కారణం సమతానుయోగే నియోజనతోతి యోజేతబ్బం. ఏస నయో సేసేసుపి. పపశ్చాతి రాగాదయోవ. తథా చేవ సంవణ్ణితన్తి దేసనాయ పదట్టానభావేనేవ అత్తసంవణ్ణనా కతాతి అత్తో.

న్తి తం దేసనం. తస్మాతి సభాగాదివసేన ఆవట్టనస్స. పరిపక్కశాణానం విసేసాధిగమాయ. లాభవినిచ్చయపరిగ్గహమచ్ఛరియానీతిఆదీసు లాభోతి రూపాదిఆరమ్మణప్పటిలాభో. సో పరియేసనాయ సతి హోతితి పరియేసనాగ్గహణేన గహితో. వినిచ్చయోతి “ఏత్తకం మే రూపారమ్మణత్థాయ భవిస్సతి, ఏత్తకం సద్ధాదిఆరమ్మణత్థాయ, ఏత్తకం మయ్హం, ఏత్తకం పరస్స, ఏత్తకం పరిభుజ్జేస్సామి, ఏత్తకం నిదహిస్సామీ”తి ఏవం పవత్తో వితక్కో వినిచ్చయో. సో లాపితహేతుకత్తా పరియేసనమూలకతాయ పరియేసనాగ్గహణేనేవ గహితో, తథా పరిగ్గహమచ్ఛరియాని. తత్థ పరిగ్గహో “మమ ఇద”న్తి పరిగ్గణ్ణనం. మచ్ఛరియం “మయ్హేవ హోతూ”తి పరేహి సాధారణభావాసహనం. తేనేవస్స పోరాణా ఏవం వచనత్థం వదన్తి “మయ్హేవిదమచ్ఛరియం హోతు, మా అజ్ఞోసం అచ్ఛరియం హోతూతి పవత్తత్తా మచ్ఛరియన్తి వుచ్చత్తి”తి (దీ. ని. అట్ట. ౨.౧౦౩; అ. ని. అట్ట. ౩.౯.౨౩). పరిభోగత్థానం పన వినిచ్చయాదీనం పరిభోగన్తోగధతా వేదితబ్బా. ఛన్దరాగో దుబ్బలరాగో. అజ్ఞోసానం “మమ ఇద”న్తి తత్థావసేన బలవసన్నిట్టానన్తి ఆహ “ఛన్దరాగఅజ్ఞోసానా తత్థా ఏవా”తి. ఆరక్ఖనిమిత్తం ద్వారపిదహనమజ్ఞాసాగోపనాదినా సుట్టు రక్ఖణనిమిత్తం. పాపాని కరోన్తో పరిభోగనిమిత్తం రత్తో గిద్ధో గధితో

ముచ్చితో హుత్వా మిగోవ పరిభుజ్జననిమిత్తం పమాదం ఆపజ్జతీతి ఏవం పరియేనారక్ఖా పరిభోగనిమిత్తం. పమాదో తివిధో తణ్ణాయ వసేన కథితోతి దస్సన్తో “తివిధో తణ్ణాయాతి వుత్త”న్తి ఆహ.

అవినీసేన వుత్తన్తి “కతమేన ఉపాదానేన సఉపాదానా”తి విభాగేన పుచ్చిత్యాపి “అవిజ్ఞాయ చ తణ్ణాయ చా”తి అవినిబ్బుజిత్యా వుత్తం. తణ్ణా ఇచ్చ అవిజ్ఞ ఇచ్చ చతురుపాదానం వసేనాతి కాముపాదానాదీనం చతున్నం ఉపాదానానం వసేన విభజిత్యా ఖద్దానం దుక్ఖభావేన దుక్ఖసచ్చభావేన సహ పరిజ్ఞోయ్యభావం, ఉపాదానానం సముదయభావేన సముదయసచ్చభావేన సహ పహతబ్బభావం దస్సేతీతి యోజనా.

౩౦. “యో”తిఆదినా వుత్తో తివిధో పమాదో పరియేసతి, ఆరక్ఖణ ఇచ్చ కరోతి, పరిభోగనిమిత్త ఇచ్చాతి సమ్మన్తో. పమాదో హి పమజ్జంతస్స పుగ్గలస్స భోగానం పరియేసనాయ, ఆరక్ఖణాయ చ హేతుభూతో కత్తుభావేన ఉపచరితో, పరిభోగస్స పన నిమిత్తం. “తప్పటిపక్షేనా”తి పదస్స అత్తం వివరతి “అప్పమాదానుయోగేనా”తి, తేన సమధభావం దస్సేతి . ఖేపనాతి ఖయపాపనా. వోదానపక్ఖవిసభాగధమ్మవసేనాతి వోదానపక్ఖో చ సో పమాదస్స విసభాగధమ్మో చాతి వోదాన...పే.... ధమ్మో, సమధో, తస్స వసేన.

సమధే సతీతి అధిట్టానభూతే రూసే సతి, తం పాదకం కత్వాతి అత్తో. యా పజ్ఞాతి నామరూపపరిచ్ఛేదాదివసేన పవత్తపజ్ఞా. తేనాహ “అయం విపస్సనా”తి. పహీనేసూతి పహీయమానేసు.

వోదానపక్ఖన్తి ఆరమ్భధాతుఆదివోదానపక్ఖం నిక్ఖిపిత్వా. విసభాగధమ్మవసేనాతి పమాదవసేనేవ. సభాగధమ్మవసేనాతి పుట్టే నిక్ఖిత్తస్స ఆరమ్భధాతుఆదివోదానధమ్మస్స సమధాదిసభాగధమ్మవసేన.

పున అపరియోదాపనియం సిఖాప్పత్తపరియోదాపనం ఇధాధిప్పేతన్తి ఆహ “తం పన అరహత్తేన హోతీ”తి.

మోహసముట్టానతా వుత్తా “మోహో ఏవ సముట్టాన”న్తి కత్వా. అజ్ఞాథా పిసుణావాచాయ దోససముట్టానతా ముసావాదస్స వియ మోహసముట్టానభావా వత్తబ్బా సేయా.

కమ్మపథభావం పత్తానం, అప్పత్తాన ఇచ్చ అకుసలధమ్మానం “సబ్బపాప”న్తి పదేన పరిగ్గహితత్తా వుత్తం “కమ్మపథకమ్మవిభాగేనా”తి.

౩౧. సేసపదానన్తి “కుసలస్స ఉపసమ్మదా”తిఆదీనం (దీ. ని. ౨.౯౦; ధ. ప. ౧౮౩; నేత్తి. ౩౦, ౫౦, ౧౧౬, ౧౨౪; పేటకో. ౨౯) గాథాయ అవసిట్టపదానం. యథాధిగతన్తి అత్తనా అధిగతప్పకారం, పచ్చా భూమిదిసా.

ఉపరి యాపేన్తీతి మనుస్సలోకతో ఉపరిట్టిమం దేవలోకం గమేన్తి.

౩౨. యథావుత్తస్స ధమ్మస్సాతి సీలస్స చ మగ్గస్స చ. తణ్ణావిజ్ఞాదీనన్తి ఆదిసద్దేన తదేకట్టకిలేసా గయ్యన్తి, తేసం పదట్టానధమ్మా చ. సమధవిపస్సనాదీనన్తి ఆదిసద్దేన సామజ్ఞాఫలానం సజ్గహో. యదగ్గేన చేత్త “నిరోధో రక్ఖతీ”తి వుత్తో, తదగ్గేన మగ్గో రక్ఖణకిరియాయ కరణం వుత్తం “యేన రక్ఖతీ”తి. విసభాగధమ్మవసేన పురిమాని సభాగధమ్మావట్టనవసేన పచ్చిమాని సచ్చాని నిద్ధారితానీతి యోజేతబ్బం.

ఆవట్టహారవిభజనవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. విభజితహారవిభజనవణ్ణనా

౩౩. ధమ్మేసూతి పుణ్ణాదిదానాదిభేదభిన్నేసు సభావధమ్మేసు. తత్థ లబ్బమానోతి తేసు యథాపుత్తేసు ధమ్మేసు లబ్బమానో. భూమివిభాగోతి కామావచరాదిదస్సనాదిభూమిప్పభేదో. పదట్టానవిభాగోతి తే పుణ్ణాదిధమ్మా యేసం పదట్టానం, తేసం వా యే ధమ్మా పదట్టానం, తచ్చిభాగో. యేసం సుత్తానన్తి మూలపదట్టానభూతానం సంకిలేసభాగియాదీనం చతున్నం సుత్తానం వసేన. అసక్కురవత్థానేన హి ఏతేసు సుత్తేసు సాతిసయం ధమ్మా విభత్తా నామ హోన్తి. తేనాహ “విసేసతో”తి. యది ఏవం కస్మా వాసనాభాగియనిబ్బేధభాగియసుత్తాని ఏవేత్థ గహితానీతి? నయిదమేవం నిక్ఖమనపరియోసానభావేన ఇతరేసమ్మి గహితత్తా. యతో హి నిస్సటా వాసనాభాగియా ధమ్మా, తే సంకిలేసభాగియా. యంపరియోసానా నిబ్బేధభాగియా ధమ్మా, తే అసేక్ఖభాగియాతి ద్వయగ్గహణేనవ ఇతరమ్మి ద్వయం గహితమేవ హోతి. తేనాహ “ఇమేసం చతున్నం సుత్తానం దేసనాయా”తి. ఇమాని చత్తారి సుత్తానీతి పాళియా, వక్ఖమానాయ దేసనాయ వా ఇతరద్వయసజ్ఞహో దట్టబ్బో, న పటిక్ఖేపో.

తేనేవాతి నియమస్స అకతత్తా, తతో చ తేన తన్నిస్సితేన చ బ్రహ్మచారి భవతీతి సిద్ధం హోతి. ఏవ-సద్దో వా సముచ్చయత్తో దట్టబ్బో. సియా తస్స పటిక్ఖేపోతి తస్స అట్టసమాపత్తిబ్రహ్మచరియస్స సియా పటిక్ఖేపో. ఏవం సతి సావసేసా దేసనా సియా.

తదడ్ధాదిప్పహానద్వయం పదట్టానభూతం ఇథ గణనూపగం న హోతీతి “సముచ్చేదపటిప్పస్సద్ధిప్పహానానం వసేనా”తి వుత్తం. తథా హేత్థ కేచి “తేనేవా”తి పరన్తి. “తేనేవ బ్రహ్మచరియేనాతి పరన్తి”తి ఇదం “సంవరసీలే రితో”తి (నేత్తి. ౩౩) ఏత్థ వుత్తం పాళివికప్పం సన్ధాయ వదతి. “యస్మా...పే.... వక్ఖతీ”తి ఇదం పచ్చిమపారస్సేవ యుత్తతాయ కారణవచనం.

కథం మన్తాతి? అనిబ్బేధసభావత్తా మహగ్గతపుణ్ణానం న నిబ్బేధభాగియసుత్తేన సజ్ఞహో, వాసనాభాగియత్తా పన వాసనాభాగియసుత్తేనవ సజ్ఞహోతి. తదుపసజ్ఞా హి పచ్చిమో ఏవ పారో యుత్తతరో. ఇతరథా సావసేసా దేసనా భవేయ్య. తేనాహ “న హి...పే.... దేసేతీ”తి.

సంకిలేసభాగియఅసేక్ఖభాగియానం పరతో వక్ఖమానత్తా వుత్తం “వక్ఖమానానం...పే.... వసేనా”తి. “సబ్బతో”తి ఇదం పుబ్బపరాపేక్షం. తస్స పరాపేక్షతాయ “సబ్బతోభాగేన ఏకాదససు రానేసు పక్ఖిపిత్వా”తి అట్టకథాయం యోజితం. తత్థ పదాదికే విచయహారపదత్తే సన్ధాయ “ఏకాదససు రానేసూ”తి వుత్తం. పుబ్బపేక్షతాయ పన “సబ్బతోభాగేన దేసనాయ ఫలేనా”తిఆదినా యోజేతబ్బం.

సంకిలేసభాగియానం తడ్డాసంకిలేసాదినా దేసనానయో వేదితబ్బో. ఫలం అపాయదుక్ఖేన మనుస్సేసు దోభగ్గియేన. అసేక్ఖభాగియానం అసేక్ఖేహి సీలక్ఖన్ధాదీహి దేసనానయో. ఫలం అగ్గఫలేన చ అనుపాదిసేసాయ చ నిబ్బానధాతుయా వేదితబ్బం. ఇతరేసం పాళియం వుత్తమేవ. కామరాగబ్యాపాదఉద్ధమ్భాగియసంయోజనగ్గహణేన సంకిలేసభాగియానం,

విరాగగ్రహణేన అసేక్షగ్రహణేనైవ చ అసేక్షభాగియానం వక్షమానత్వా వుత్తం “వక్షమానానం...పే.... వసేనా”తి.
 పదపదత్థవిచారయుత్తినిద్ధారణముఖేన ధమ్మవిభత్తిఆదివిచారో కాతబ్బోతి దస్సేతుం పాళియం “విచయేన...పే....
 తబ్బానీ”తి వుత్తన్తి అట్టకథాయం “విచయేన...పే.... దస్సేతీ”తి వుత్తం.

౩౪. ఏవన్తి ఇతి. ధమ్మేతి వుత్తసభాగధమ్మే. సాధారణాసాధారణభావేహీతి సామన్వవిసేసేన విసిట్టేహి. ద్వే ధమ్మా
 సాధారణాతి ద్వే ఇమే ధమ్మా యేహి సభాగధమ్మా సాధారణా నామ హోన్తి. కతమే ద్వే? నామం, వత్తు చ. తత్త నామం
 నామపజ్ఞాత్తి, తంముఖేనేవ సద్ధతో తదత్థావగమో. సద్ధేన చ సామన్వరూపేనేవ తథారూపస్స అత్థస్స గహణం, న
 విసేసరూపేన, తస్మా సద్ధవచనీయా అత్థా సాధారణరూపనామాయత్తగహణీయతాయ నామసాధారణా వుత్తా. వత్తుతి
 పవత్తిట్టానం. యత్త హి యే ధమ్మా పవత్తన్తి, తేసం సబ్బేసం తే ధమ్మా సాధారణాతి పవత్తిట్టానసజ్ఞతానం వత్తునం
 సాధారణా. యస్మా పనిదం ద్వయం తేసం ధమ్మానం సాధారణభావే పకతిభూతం సభావభూతం, తస్మా వుత్తం “ద్వే
 ధమ్మాతి దువే పకతియో”తి. ఏకసన్తతిపతితతాయాతి సమానసన్తతిపవత్తియా. తేనాహ “సమానవత్తుకా”తి.
 దస్సనపహాతబ్బానజ్ఞో యథా మిచ్ఛత్తనియతసత్తా పవత్తిట్టానం, ఏవం అనియతాపీతి ఉభయే హి తే సమానవత్తుకా. ఏస
 నయో ఇతరేసుపి. సక్కాయదిట్టివిచికిచ్చాసీలబ్బతపరామాసా హి భిన్నసభావాపేతే ధమ్మా దస్సనేన పహాతబ్బతం
 నాతివత్తన్తీతి తే నామసామన్వతం పత్తా, రూపరాగాదయో చ భావనాయ పహాతబ్బతన్తి ఆహ “పహానేకట్టా
 నామసాధారణా”తి. యథా పన “వత్తునం సాధారణా వత్తుసాధారణా”తి అయమత్తో లబ్బతి, ఏవం “వత్తునా సాధారణా
 వత్తుసాధారణా”తి అయమ్మి అత్తో లబ్బతీతి దస్సేన్తో “సహజేకట్టా వత్తుసాధారణా”తి ఆహ. తే హి అజ్ఞామజ్ఞాం
 పుసనాదిసభావతో భిన్నాపి యస్మిం పవత్తన్తి, తేన వత్తునా సాధారణా నామ హోన్తి. ఏత్త చ లబ్బమానమ్మి
 కుసలాదినామసాధారణం అనామసిత్వా వత్తుసాధారణా తావ యోజితాతి వేదితబ్బా. పటిపక్ఖాదీహీతి ఆదిసద్ధేన
 సమానఫలతాసహజ్యతాదికే సజ్ఞణ్ణాతి. సేసపదేసూతి “పుధుజ్ఞనస్సా”తిఆదివాక్యేసు. కథం? తత్త హి పుధుజ్ఞనస్స,
 సోతాపన్నస్స చ సమ్భవతో అనాగామినో, అరహతో చ అసమ్భవతోతిఆదినా యోజేతబ్బం.

కథం తే ఓధిసో గహితాతి కేనాకారేన తే “సాధారణా”తి వుత్తధమ్మా భాగసో గహితా. “అముకస్స, అముకస్స చా”తి
 అయత్తోత్త అత్తో. సామన్వభూతా ధమ్మా సాధారణా నామ, ఏవం సన్తే కథం తేసం మిచ్ఛత్తనియతానియతాదివసేన విభాగేన
 పవత్తిట్టానతా వుచ్ఛతి, న వత్తబ్బన్తి అధిప్పాయో. అథ విభాగేన తం వత్తబ్బం, నను తే సాధారణాతి న వత్తబ్బమేవాతి?
 ఏవం సాధారణాతి మిచ్ఛత్తనియతానం, అనియతానన్తి ఇమేసం ఉభయేసంయేవ తే ధమ్మా సాధారణా. తేనాహ – “న
 సబ్బసత్తానం సాధారణతాయ సాధారణా”తి. “యస్మా”తిఆదినా తత్త కారణమాహ, తేనేతం దస్సేతి “కేచి ధమ్మా
 కేసజ్ఞేదేవ ధమ్మానం సాధారణా హోన్తి, అజ్ఞోసం అసాధారణా”తి. తేనాహ “పటినియతజ్ఞో తేసం పవత్తిట్టాన”న్తి.

ఇతరథాతి అనియతపవత్తిట్టానతాయ సబ్బేసం సాధారణా, అసాధారణా వా సియుం, తథా సతి. తథా వోహరోతి
 “సాధారణా, అసాధారణా”తి చ అయం వోహరో సామన్వో ఏవ న భవేయ్య. ఏతే ఏవ ధమ్మాతి “సాధారణా”తి వుత్తధమ్మా
 ఏవ. ఏవన్తి “మిచ్ఛత్తనియతాన”న్తిఆదినా వుత్తప్పకారేన. నియతవిసయా పరిచ్ఛిన్నప్పవత్తిట్టానా. “యోపీ”తిఆది
 పుగ్గలాధిట్టానేన వుత్తస్సేవత్థస్స పాకటకరణం. “న హీ”తిఆదినా అన్వయతో, బృతిరేకతో చ తమేవత్థం విభావేతి. సేసేపీతి
 “భావనాపహాతబ్బా”తి ఏవమాదిష్ఠిపి.

పచ్చత్తనియతోతి పాటిపుగ్గలికో. ఇతరస్సాతి అపచ్చత్తనియతస్స. తథాతి అసాధారణభావేన. కోచి ధమ్మో కఞ్చి ధమ్మం ఉపాదాయ సాధారణోపి సమానో తదఞ్చ ఉపాదాయ అసాధారణోపి హోతీతి ఆహ “సాధారణావిధురతాయా”తి. తేనాహ “తం తం ఉపాదాయా”తిఆది. తథా హి “ధమ్మతా”తి వుత్తపరమమగ్గట్టతా దీపితా, తాదిసానం ఏవ అనేకేసం అరియానం వసేన సాధారణాతి . పరమస్సాతి అట్టమకస్స. దుతియస్సాతి సోతాపన్నస్స. పున అట్టమకస్సాతి “అట్టమకస్స, అనాగామిస్స చా”తి ఏత్థ వుత్తలట్టమకస్స. తేనాహ “అనాగామిమగ్గట్టస్సా”తి. అగ్గఫలట్టతో పట్టాయ పటిలోమతో గణియమానో పరమమగ్గట్టో అట్టమకో, మగ్గట్టతాయ, పహీయమానకిలేసతాయ చ సబ్బేపి మగ్గట్టా అట్టమకా వియాతి అట్టమకా, “ఏకచిత్తక్షణతో ఉద్ధం న తిట్టతీతి అట్టమకో”తి అపరే నిరుత్తినయేన. “సీక్ఖా”తి నామం సాధారణన్తి సమ్మన్తో. ఇతరేసూతి “భబ్బాభబ్బా”తి వుత్తేసు అనరియేసు. తేనాహ పాళియం “హీనుక్కట్టమజ్జిమం ఉపాదాయా”తి.

నియామావక్కన్తియాతి అవక్కన్తనియామతాయ. ఇాణుత్థరస్సాతి ఇాణాధికస్స. తథావిధపచ్చయసమాయోగేతి ఇాణవిసేసపచ్చయసమవాయే. యథా హి ఇాణబలేన దన్ధాభిజ్ఞతా న హోతి, ఏవం పటిపదాపటిపన్నోపి సుఖేన విసోసీయతీతి. సా హి సుఖాపటిపదా భిప్పాభిజ్ఞా తంసమజ్ఞినో ఇాణుత్తరత్తా విపస్సనాయ పదట్టానన్తి వుత్తా.

ధమ్మతో అనపేతా చిన్తా ధమ్మచిన్తా, యోనిసోమనసికారేన పవత్తితత్తా ధమ్మేసు చిన్తా, ధమ్మో వా ఇాణం, తస్మా ధమ్మావహో చిన్తా ధమ్మచిన్తా, చిన్తామయఇాణస్స హేతుభూతా చిన్తాతి అత్తో.

పాళియం సుతమయపఞ్ఞాగ్గహణేన “యే తే ధమ్మా ఆదికల్యాణా...పే.... తథారూపాస్స ధమ్మా బహుస్సుతా హోన్తి”తిఆది (అ. ని. ౮.౨) సుత్తపదసంఘహో అత్తో పరిగ్గహితో, తథా యోనిసోమనసికారగ్గహణేన “సో ‘అనిచ్చ’న్తి యోనిసో మనసి కరోతీ”తిఆదినా వుత్తో ఉపాయమనసికారో పరిగ్గహితో. సమ్మాదిట్టిగ్గహణేన “సమ్మాదిట్టిం భావేతి వివేకనిస్సిత”న్తిఆదినా వుత్తా సమ్మాదిట్టి పరిగ్గహితాతి దస్సేన్తో ఆహ “అథ ఖో...పే.... దస్సేతు”న్తి. సేసన్తి “ధమ్మస్వాక్ఖాతతా”తి ఏవమాది.

యస్స చ పుట్టే అత్తో న సంవణ్ణితో, తత్థ కల్యాణమిత్తతాయ ఆయతనగతో పసాదో, చిత్తవూపసమో చ ఫలన్తి దస్సేన్తో “సప్పురిస...పే.... పదట్టాన”న్తి ఆహ. అత్తసమ్మాపణిహితత్తా పాపజేగుచ్చినిబ్బిదాదిబహులోప హోతీతి దస్సేన్తో ఆహ “అత్త...పే.... పదట్టాన”న్తి. ధమ్మో స్వాక్ఖాతో ఆదితో పట్టాయ యావ పరియోసానా సబ్బసమ్మత్తిపారిపూరిహేతూతి దస్సేన్తో “ధమ్మస్వాక్ఖాతతా...పే.... పదట్టాన”న్తి ఆహ. కుసలమూలరోపనా హి సమాపత్తిపరియోసానాతి . సజ్జసుట్టతాయ సజ్జస్స సుట్టభావాయ సజ్జస్స సప్పతిస్సతాయ “సుట్ట, భన్తే”తి వచనసమ్మటిచ్చనభావాయ. ఇతరం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

విభత్తిహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పరివత్తనహారవిభజ్జవణ్ణనా

౩౩. సమ్మాదిట్టిస్స...పే.... నిజ్జిణ్ణా భవతీతి ఏత్థ యథా మగ్గసమ్మాదిట్టివసేనత్తో వుత్తో, ఏవం కమ్మస్సకతాకమ్మపథసమ్మాదిట్ఠినమ్మి వసేన అత్తో లబ్భతేవ. కమ్మపథకథా హేసా. యథావుత్తేనాకారేనాతి “అవిముత్తావ సమానా”తి, “అవిముత్తియ”న్తి చ వుత్తప్పకారేన. మిచ్చాభినివేసవసేనాతి అసమ్మాసమ్మద్ధం ఏవ సమ్మాసమ్మద్ధోతి,

అనియ్యానికం ఏవ నియ్యానికోతి, అసంతం ఏవ పన సంతని, అనరియం ఏవ అరియోతి విపరీతాభినివేసవసేన .

మిచ్చాధిమోక్షోతి అయాధావపసాదో, అయాధావసన్నిట్టానం వా. ఉప్పన్నమోహో మిచ్చావిముత్తిజాణదస్సనని సమ్మన్తో.

౩౬. వాదానం వా అనువాదా వాదానువాదా, తేసం వాదానం ఉపాదాతి అత్తో. వాదానుపవత్తియోతి వాదానం దోసానం అనుపవత్తియో.

అన్తద్వయపరివత్తనని కామసుఖఅత్తకిలమథానుయోగసజ్ఞాతస్స అన్తద్వయస్స పటిపక్ఖవసేన పరివత్తనం.

ఏతేసుపి వారేసూతి “నియ్యానికో ధమ్మో తేసం అధమ్మో, సుఖో తేసం అధమ్మో”తి చ ఇమేసు వారేసు.

వుత్తనయేనాతి యది అత్తపరితాపనం అత్తనో దుక్ఖాపనం ధమ్మో, ధమ్మస్స పటివిరుద్ధో అధమ్మో సీయా, దుక్ఖస్స చ సుఖపటివిరుద్ధని ఝానమగ్గఫలసుఖస్స, అనవజ్జపచ్చయపరిభోగసుఖస్స చ తేసం అధమ్మభావో ఆపజ్జతీతి ఏవం వత్తబ్బా. “యం యం వా పనాతిఆదినా”తి ఇదం అవసేసపాఠామసనం. ఏత్త యం యం వా పన ధమ్మని యం వా తం వా ధమ్మం, కుసలం వా అకుసలం వా ఇట్టం వా అనిట్టం వాతి వుత్తం హోతి. రోచయతి వా ఉపగచ్ఛతి వాతి చిత్తేన రోచతి, దిట్టియా ఉపగచ్ఛతీతి. తస్స తస్స ధమ్మస్స యో పటిపక్ఖోతి తస్స తస్స రుచితస్స, ఉపగతస్స వా ధమ్మస్స యో పటిపక్ఖో నామ. స్వస్స అనిట్టతో అజ్ఞాపన్నో భవతీతి యో ధమ్మో అస్స రుచితస్స, ఉపగతస్స వా ధమ్మస్స అనిట్టతో పచ్చనీకతో అబ్బుపగతో హోతి, తేన పటిపక్ఖేన దేసనాయ పరివత్తనం పరివత్తనో హరోతి అత్తో. తేనాహ “పటిపక్ఖస్స లక్ఖణం విభావేతి”తి.

పరివత్తనహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. వేవచనహారవిభజ్జవణ్ణనా

౩౭. అజ్ఞామజ్ఞోహీతి అజ్ఞోహి అజ్ఞోహి. ఆయతిని పచ్చవేక్ఖణకాలే. కథజ్ఞీతి యేన కేనచి పకారేన, పరమం వుత్తేన పరియాయేన అప్పటివిజ్ఞున్తో అపరేన పరియాయేన పటివిజ్ఞేయ్యాతి అధిప్పాయో. పరియాయవచనం నిద్దిసతీతి సమ్మన్తో. ఏవం సబ్బత్త. తస్మిం ఖణేతి పరియాయవచనస్స వుత్తక్ఖణే. విక్ఖిత్తచిత్తానని ఆరమ్మణన్తరేహి వివిధఖిత్తచిత్తానం . అజ్ఞావిహితానని అజ్ఞాం చిన్తేనానం. కస్మా పన అజ్ఞోన పరియాయేన తదత్థావబోధనం, నను తేన వుత్తే దళ్ళీకరణం హోతీతి చోదనం సన్ధాయాహ “తేనేవా”తిఆది. తత్త తదజ్ఞోసని తేహి విక్ఖిత్తచిత్తాదీహి అజ్ఞోసం, యేహి పరమం వచనం సమ్మదేవ గహితం. తత్థాతి వుత్తవచనేవ పునప్పునం వచనే. అధిగతఅన్వత్తతాయ పునరుత్తి పరివజ్జనత్థం విసేసనభావేన తాహి తాహి సజ్ఞాహిపి అయమ్మి సద్దో ఇమస్సత్థస్స వాచకో, అయమ్మి సద్దో ఇమస్సత్థస్స వాచకోతి పజ్ఞాపనేహి. దేసేతబ్బస్స తస్స తస్స అత్తస్స అత్తనో చిత్తే ఉపనిబన్ధనం రపనం. తత్థాతి ధమ్మనిరుత్తిపటిసమ్మిదాయం. బీజావాపనం హేతుసమ్మాదనం.

ఏవం భగవతో పరియాయదేసనాయం అనేకాని పయోజనాని వత్వా ఇదాని అత్తనో సమ్మాసమ్మద్ధతాయ ఏవం తథాగతా బుద్ధలీలాయ అనేకేహి పరియాయేహి ధమ్మం దేసన్తీతి దస్సన్తో “కిం బహునా”తిఆదిమాహ.

పాళియం “పిహ నామ యా వత్తమానస్స అత్థస్స పత్థనా”తి పచ్చుప్పన్నవిసయతం దస్సేత్వా పున అనాగతవిసయతం దస్సేతుం “సేయ్యతరం వా”తిఆది వుత్తని “అనాగతపచ్చుప్పన్నత్థవిసయా తణ్ణా పిహ”తి ఆహ.

అత్తనిప్పత్తిపటిపాలనాతి ఇమస్మిం వా పదే పిహాయ ఏవత్తవసేన అనాగతపచ్చుప్పన్నత్తవిసయభావదీపనతో.

ధమ్మారమ్మణేనేవ సజ్జహితా “ధమ్మారమ్మణ”న్త్యేవ గహణం గతా. చతువీసతి పదానీతి ఏత్త
గేహసితదోమనస్సూపవిచారాదీనం చతున్నం ఛక్కానం వసేన చతువీస కోట్టాసా.

౩౮. సాయేవ పత్తనాకారేన ధమ్మనన్దితిఆదిమాహాతి ఏత్త అయమత్తో - సా ఏవ పత్తనాకారేన పవత్తియా
ఆసాదిపరియాయేన వుత్తా తత్తా రూపాదిధమ్మేసు నన్దనట్టేన ధమ్మనన్ది. తేసం ఏవ పియాయనట్టేన ధమ్మపేమం. గిలిత్వా
పరినిట్టపేత్వా రానతో ధమ్మజ్ఞోసానన్తి.

ఇమినాపీతి న కేవలం “పజ్ఞా పజాననా”తిఆదిఆవేణికపరియాయేనేవ వేవచనం వత్తబ్బం, అథ ఖో ఇమినా
ఆధిపతీయ్యాదిసాధారణపరియాయేనపి వేవచనం వత్తబ్బన్తి అత్తో. ఇమినావ నయేనాతి ఏతేన పరియాయవచనేన . న హి
దేసనత్తసాధనం “ఇతిపి సో భగవా”తిఆదిపాళినయదస్సనన్తి దస్సేతి. బలనిప్పత్తిగతోతిఆదీసు దససు తథాగతబలేసు
నిప్పత్తిం పారిపూరిం గతో. సమ్మాధిపహానన్తరాయదేసనా విసేసచోదనాసు విసారదభావసజ్ఞాతాని చత్తారి ఇాణాని పత్తో
అధిగతోతి వేసారజ్జప్పత్తో.

లోభజ్ఞాసయాదిఅజ్ఞాసయం విసేసేన అతివత్తోతి అజ్ఞాసయవీతివత్తో. అతీతహేతుసజ్ఞేపాదిసజ్ఞేపవిరహితతాయ
అసజ్ఞేపసజ్ఞాతం నిబ్బానం, అకుప్పధమ్మతాయ గుణేహి వా అసజ్ఞేపం అసజ్ఞేయ్యం గతో ఉపగతోతి అసజ్ఞేపగతో. సేసం
సువిజ్ఞోయ్యమేవ. ఉద్ధేయ్యన్తి ఉద్ధరితబ్బం.

ధమ్మానుస్సతియం ఏవం అత్తో దట్టబ్బోతి సమ్మన్తో. సంసారదుక్ఖతో పాతి, సన్తేన సుఖేన రమేతి చాతి వా పారం.

అభూతపుబ్బత్తాతి అనుప్పన్నపుబ్బత్తా, తేనస్స నిచ్చతంవ విభావేతి కేనచి దేవతోపసగ్గాదినా అనుపసజ్జనీయత్తా
అనుపసట్టత్తా.

“దుప్పస్స”న్తిపి పాళి, దురధిగమన్తి అత్తో. గుణసోభాసురభిభావేనాతి గుణేహి సోభాయ, సుగన్ధిభావేన చ.

యథా అక్ఖణవేధీ పుగ్గలో సిప్పనిప్పత్తియా రత్తన్దకారతిమిసాయ అచిరక్ఖణాలోకేన అతిసుఖుమమ్మి దూరగతం లక్ఖం
విజ్ఞితి, ఏవం అరియసావకో సీలసమ్మత్తియా అతిసుఖుమం నిబ్బానం చతుసచ్చధమ్మం ఏకపటివేధేనేవ పటివిజ్ఞితితి ఆహ
“సిప్పిచ్చా సీలం అక్ఖణవేధితాయా”తి. లోకికన్తి నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం లోకుత్తరధమ్మఓలోకనస్సాపి అధిట్టానభావతో.

వేవచనహారవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. పజ్ఞాత్తిహారవిభజ్గవణ్ణనా

౩౯. భగవతో సాభావికధమ్మకథాయాతి అత్తనో భావో సభావో, సభావేన నిబ్బత్తా, తతో వా ఆగతాతి సాభావికా, సా ఏవ
ధమ్మకథాతి సాభావికధమ్మకథా, బుద్ధానం సాముక్కుంసికధమ్మకథాతి అత్తో , తాయ కరణభూతాయ ధమ్మదేసనాయ
అనజ్ఞత్తేపి కథాదేసనానం ఉపచారసిద్ధేన భేదేనేవం వుత్తం, అవయవసముదాయవిభాగేన వా. తేనాహ “కా చ పకతికథాయ
దేసనా? చత్తారి సచ్చానీ”తి. ఇదజ్ఞో అత్తస్స దేసనాయ అభేదోపచారం కత్వా వుత్తం. తస్సా దేసనాయ పజ్ఞాపనా. అయం

పశ్చాత్తిహారోతి సజ్జేపేనేవ పశ్చాత్తిహారస్య సరూపమాహ. సాతి యథావుత్తదేసనా. తథా తథాతి యథా యథా సచ్చాని దేసేతబ్బాని, తథా తథా. కథశ్చేతాని దేసేతబ్బాని? పరిశ్శోయ్యాదిప్పకారేన. యథాధిప్పేతన్ని అధిప్పేతానురూపం, బోధనేయ్యబద్ధవానం బోధనాధిప్పాయానుకూలన్ని అత్తో. అత్తన్ని దేసేతబ్బత్తం, దుక్ఖాదిఅత్తమేవ వా. నిక్ఖేపతీతి పతిట్టాపేతి. యతో “చత్తారో సుత్తనిక్ఖేపా”తిఆది (మ. ని. అట్ట. ౧.మూలపరియాయసుత్తవణ్ణనా) అట్టకథాసు వుచ్చతి.

తత్థాతి నిక్ఖేపదేసనాయన్ని అత్తో. మగ్గపక్ఖియాతి దుక్ఖసచ్చతో బహికతాతి అధిప్పాయో.

యస్మిం తానేతి యస్మిం భవాదిసజ్జాతే తానే. యథావుత్తా దేసనాతి చతురాహారపటిబద్ధరాగాదిముఖేన వట్టదీపనీ వుత్తప్పకారా దేసనా.

౪౧. తేపరివట్టవసేనాతి ఏత్థాపి “సచ్చేసు”తి యోజేతబ్బం. పరిశ్శాపశ్శాత్తితి ఆహాతి సమ్మన్థో. అజ్ఞత్తరతో, సమాహితోతి పదద్వయేన సమాధానవిసిట్టం అజ్ఞత్తరతతాభావనం దీపేతి గోచరజ్ఞత్తతాదీపనతో. కేవలో హి అజ్ఞత్తసద్దో అజ్ఞత్తజ్ఞత్తగోచరజ్ఞత్తేసుపి వత్తతి. అజ్ఞత్తరతతావిసిట్టశ్చ సమాధానం సాతీసయం చిత్తట్టితిం దీపేతీతి ఇమమత్తం దస్సేతి “సమాధానవిసిట్టస్సా”తిఆదినా.

అసజ్జనట్టేనాతి ఆసజ్జనట్టేన. తథా దస్సనన్ని అతథాభూతస్సాపి భబ్బరూపస్స వియ అత్తనో విదంసనం. అలక్ఖికోతి విలక్ఖికో.

కామానన్ని కామావచరథమ్మానం. రూపానన్ని రూపావచరథమ్మానం. నిస్సరణన్ని కామానం రూపావచరథమ్మా నిస్సరణం, తేసం అరూపావచరథమ్మా నిస్సరణం. ఏవం తంసభావానన్ని సఉత్తరసభావానం. తథాతి యథా సజ్ఞతథమ్మానం నిస్సరణభావతో, కిలేససముచ్చేదకస్స అరియమగ్గస్స ఆరమ్మణభావతో చ అత్తేవ అసజ్జతా ధాతు, తథా వుచ్చమానేనాపి కారణేన అత్తేవ అసజ్జతా ధాతుాతి దస్సేతి. కత్థచి విసయేతి అసజ్జతధాతుం సన్ధాయ వదతి. అవిపరీతత్తోతి భూతత్తో. “యతో ఖో భో అయం అత్తా పశ్చాహి కామగుణేహి సమప్పితో సమగ్గీభూతో పరిచారేతి, ఏత్తావతా ఖో భో అయం అత్తా పరమదిట్టధమ్మనిబ్బానప్పత్తో హోతి (దీ. ని. ౧.౯౪), సపకట్టనిబ్బానభావినో”తి చ ఏవమాదీసు ఉపచారవుత్తిసబ్బావతో. యథా తం సీహసద్దోతి యథా “సీహో మాణవకో”తిఆదినా మాణవకాదీసు ఉపచారవుత్తిసా వత్తమానో మిగరాజే భూతత్తవిసయే దిట్టో, ఏవం నిబ్బానసద్దోపి కామగుణరూపజ్ఞానసమగ్గితాసు ఉపచారవుత్తియా వత్తమానో కత్థచి విసయే అవిపరీతత్తో. యత్త చ విసయే అవిపరీతత్తో, సా అసజ్జతా ధాతు. హత్తతలే సఆమలకం వియ శోయ్యం పచ్చక్షతో పస్సంతస్స ఏకప్పమాణస్స సత్తువచనమేవేత్త పమాణన్ని దస్సేన్తో “కిం వా ఏతాయ యుత్తిచిన్తాయా”తిఆదిమాహ. “పటిశ్శాతస్స అత్తస్స సిద్ధియా పకాసనాపశ్శాత్తి”తి నిగమం సన్ధాయాహాతి.

పశ్చాత్తిహారవిభజ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧.౨. ఓతరణహారవిభజ్గవణ్ణనా

౪.౨. ఇన్ద్రియేహీతి కరణే కరణవచనం “మగ్గేన గచ్చతీ”తిఆదీసు వియ, “ఫరసునా ఛిన్దతీ”తి ఏవమాదీసు వియ చ. ఓతరణాతి అనుప్పవేసనా.

పశ్చాత్తప్త సజ్జ్ఞానవసేన సమూహజ్యోతి వియాతి యోజనా. అధిచిత్తఅనుయుతానం
సద్దహనుస్సహనుపట్టానసమాదహనేహి సద్ధాదీసు ఉపకరోంతేసు ఏవ పశ్చా దస్సనకిచ్చం సాధేతీతి దస్సేన్తో “సద్ధా..పి....
వుత్తానీ”తి ఆహ. నో చ భవజ్ఞాతి తేసం సజ్ఞారానం పవత్తికారణతాభావం దస్సేతి.

౪౩. తథా వుత్తీతి “నిస్సయో”తి వుత్తీ. చేతనాసీసేన తణ్ణం ఏవ వదతి చేతనాసహచరణతో.

రత్తస్సాతి మగ్గేన అసముచ్చిన్నరాగస్స. యేన పుగ్గలో “రత్తో”తి వుచ్చతి, తస్స రాగస్స సమ్మద్ధినీ సుఖా వేదనా
వుత్తా తత్త తస్స అనుసయనతో. తేనాహ “సుఖాయ...పి.... వుత్త”న్తి. ఏస నయో సేసేసుపి. తేనాహ “తథా”తిఆది.

తాని ఏవ ఇన్ద్రియానీతి సుఖసోమనస్సుపేక్షిన్ద్రియాని. “సజ్ఞారపరియాపన్నానీ”తి వచనం సన్ధాయాహ “ఇథ
వేదనాసీసేన చేతనా వుత్తా”తి. న హి వేదనా సజ్ఞారక్షణధపరియాపన్నా హోతి. తణ్ణాయ, దిట్టియాతి చ ఉపయోగే
కరణవచనన్తి దస్సేన్తో “తణ్ణాయ”తిఆదిమాహ. ఇదాని ఉపయోగవసేనేవ “తణ్ణాయ”తిఆదీనం అత్తం దస్సేతుం “యథా
వా”తిఆదిమాహ. తత్త సేసధమ్మానన్తి తణ్ణావజ్జితఅవిసిట్ఠధమ్మానం. తణ్ణాయ నిస్సయభావేతి యదా తణ్ణా తేసం నిస్సయో
హోతి.

తణ్ణాయ సేసధమ్మానం పచ్చయభావేతి యదా సేసధమ్మా తణ్ణాపచ్చయా హోన్తి. “కరజకాయసన్నిసిత్తా”తి ఇమినా
వేదనాదిక్షణత్తయనిసిత్తాపి గహితా కాయప్పస్సద్ధిభావతో. కారణభావన్తి పరమ్పరహేతుభావం. తణ్ణాదిట్ఠిఉపయేనాతి
దిట్ఠిఉపయేన చ దిట్ఠిసహగతతణ్ణాఉపయేన చ.

“ఆగతీతి ఇధాగతి, గతీతి పేచ్చభవో”తి పదద్వయేన వుత్తమేవత్తం పాకటతరం కాతుం పాళియం “ఆగతిగతీపి న
భవన్తి”తి వుత్తం. ఇథ హురన్తి ద్వారారమ్మణధమ్మా దస్సితా ఆసన్నదూరభావేహి ద్వారారమ్మణేహి వినివత్తేత్వా గహితత్తా.
ఇథ ద్వారప్పవత్తధమ్మా “ఉభయమన్తరేనా”తి పదస్స అత్తభావేన వుత్తా. చతుబ్బూహహారే పన అనిన్ద్రియబద్ధరూపధమ్మా
తథా వుత్తా. కారణభూతేన అనన్తరపచ్చయభూతేన, ఉపనిస్సయపచ్చయభూతేన చ. యే ధమ్మా ఉపాదాయ “అత్తా”తి
సమజ్ఞా, తేసం విజ్ఞాణాదిధమ్మానం అభావేన అనుప్పాదధమ్మతం ఆపాదితత్తాతి అత్తో. “అనిస్సితస్స చలితం
నత్థీ”తిఆదినా పటిలోమతో పచ్చయభావో దస్సితోతి దస్సేన్తో పాళియం “ఏసేవన్తో దుక్ఖస్సాతి పటిచ్చసముప్పాదో”తి వత్త్వా
నను “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తిఆదికో పటిచ్చసముప్పాదోతి చోదనం సన్ధాయ యథావుత్తస్స పటిచ్చసముప్పాదభావం
దస్సేతుం “సో దువిధో”తిఆదినా లోకియలోకుత్తరవసేన పటిచ్చసముప్పాదో విభత్తో. తదత్థతాయాతి
వీతరాగవిముత్తిఅత్థతాయ. తట్టావన్తి లోకుత్తరపటిచ్చసముప్పాదభావం.

ఓతరణహారవిభజ్జవణ్ణా నిట్టితా.

౧౩. సోధనహారవిభజ్జవణ్ణా

౪౪. సోధేతి నామాతి పుచ్చితమత్తం హత్థతలే రపితఆమలకం వియ పచ్చక్ఖతో దస్సేన్తో నిగ్గుమ్మం నిజ్జటం కత్వా
వివరన్తో తబ్బిసయఅజ్ఞాణసంసయాదిమలూపనయనేన సోధేతి, ఏవం సోధేన్తో చ పదస్స అత్థేన అభేదోపచారం కత్వా “పదం
సోధేతి”చ్చేవ వుచ్చతి. తేనాహ “పదం సోధేతి నామా”తి. పుచ్చాయ విస్సజ్జనమేవేత్త సోధనన్తి ఆహ “తదత్థస్స

విస్మజ్జనతో”తి. ఆరభీయతీతి ఆరమ్భో, దేసనాయ పకాసియమానో అథ్థో. తేనాహ “న తావ...పే.... పబోధితత్తా”తి. ఇధ సోధనం నామ పటిచ్చన్నరూపస్స అత్థస్స దేసనానుభావేన వివటభావకరణన్తి తమత్తం ఉపమాయ విభావేతుం “అశ్శాణపక్ఖన్దాన”న్తిఆది వుత్తం.

సోధనహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. అధిట్టానహారవిభజ్జవణ్ణనా

౪౬. ధారయితబ్బాతి ఉపధారేతబ్బా, ఉపలక్ఖితబ్బాతి అథ్థో. వుత్తమేవ “సామశ్శావిసేసకప్పనాయ వోహారభావేన అనవట్టానతో”తిఆదినా (నేత్తి. అట్టం ౧౪).

తం తం ఫలన్తి నిరయాదిం తం తం ఫలం. అశ్శాంతాతి గతా. యోసీతి ఏకజాతి. సమానవసేన మిస్సీభవతి ఏతాయాతి హి యోని, ఉపపత్తి. పేచ్చాతి మరిత్వా. ఉస్సన్నతాయాతి వితక్కబహులతాయ. “ఉస్సన్నత్తా”తిపి వదన్తి. సస్సతాదీహి వా ఉస్సన్నత్తా. అసురజాతియా నిబ్బత్తాపనకో అసురజాతినిబ్బత్తనకో.

సజ్ఞాతి పజ్ఞా. పజ్ఞాపధానా చ భావనాతి ఆహ “పటిసజ్ఞాయ పటిపక్ఖభావనాయా”తి.

౪౭. పట్టటభావేన పథవీ. సభావధారణట్టేన, నిస్సత్తనిట్టివట్టేన చ ధాతు. ఆపీయతి, అప్పాయతీతి వా ఆపో. తేజనవసేన తిక్ఖతావసేన, దహనవసేన వా తేజో. వాయనవసేన వేగగమనవసేన, సముదీరణవసేన వా వాయో. వీసతి ఆకారాతి కేసాదయో వీసతి కోట్టాసా, పకారా వా. కక్ఖళలక్ఖణాధికతాయ కేసాదీ కక్ఖళలక్ఖణా వుత్తా.

పాటియేక్కో పథవీధాతుకోట్టాసోతి పథవీకోట్టాసమత్తో, అత్తసుశ్శాధమ్మమత్తోతి అథ్థో. సన్తప్పతీతి ఏత్త సరీరపకతిమతిక్కమిత్వా ఉణ్ణభావో సంతాపో, సరీరదహనవసేన పవత్తో మహాదాహో, అయమేతేసం విసేసో. యేన చ జీరీయతీతి ఏకాహికాదిజరారోగేన జరీయతీతి చ అథ్థో యుజ్జతి. “సతవారం తాపేత్వా తాపేత్వా ఉదకే పక్ఖపిత్వా ఉద్ధటసప్పి సతథోతసప్పీ”తి వదన్తి. రసరుధిరమంసమేదన్హారుఅట్టిఅట్టిమిజ్జా రసాదయో. కేచి న్హారుం అపనేత్వా సుక్కం సత్తమం ధాతుం వదన్తి. వివేకన్తి విసుంభావం, విసదిసభావన్తి అథ్థో. వత్తుసజ్ఞతో హి ఆహారో పరిణామం గచ్ఛన్తో పాణభక్ఖగహణిపదనియ ముత్తకరీసభావేహి వియ అత్తనాపి విసదిసరససజ్ఞాతం విసుంభావం నిబ్బత్తేన్తో తబ్బావం గచ్ఛతీతి వుచ్చతి, తథా రసాదయోపి రుధిరాదికోట్టాసం. తేనాహ “రసాదిభావేన వివేకం గచ్ఛతీ”తి.

సభావలక్ఖణతోతి అసుచిభావేన లక్ఖితబ్బతో.

౪౮. యాథావసరసలక్ఖణన్తి రసితబ్బోతి రసో, పటివిజ్ఞితబ్బో సభావో, అత్తనో రసో సరసో, యాథావో సరసో, యాథావసరసో యాథావసరసో ఏవ లక్ఖితబ్బత్తా లక్ఖణన్తి యాథావసరసలక్ఖణం. అథ వా యాథావసరసలక్ఖణన్తి అవిపరీతం అత్తనో పవత్తిసజ్ఞాతం కిచ్చశ్శోవ పీళనసజ్ఞాతం లక్ఖణశ్శా. “ఇదం కిచ్చం, ఇదం లక్ఖణ”న్తి అవిజ్ఞాహేతు ఇాతుం న సక్కోతి, తచ్చిసయశాణుప్పత్తిం నివారేన్తి ఛాదేత్వా పరియోనన్దిత్వా తిట్టతీతి వుత్తా. తేన వుత్తం “జానితుం పటివిజ్ఞితుం న దేతీ”తి. తయిదమస్సా కిచ్చన్తి కిచ్చతో కథితా. కథితాతి చ వుత్తా, యతో చ అవిజ్ఞా అసమ్మటివేధరసాతి వుచ్చతి.

జాయతి ఏత్థాతి జాతి, ఉప్పత్తిట్టానం. యదిపి నిరోధమగ్గే అవిజ్ఞా ఆరమ్మణం న కరోతి, తే పన జానితుకామస్స తప్పటిచ్చాదనవసేన అనిరోధమగ్గేసు నిరోధమగ్గగ్గహణస్స కారణభావేన పవత్తమానా తత్త ఉప్పజ్జితీతి వుచ్చతి, తేసమ్మి అవిజ్ఞాయ ఉప్పత్తిట్టానతా హోతి, ఇతరేసం ఆరమ్మణభావేన చాతి.

అత్థానత్థన్తి హితాహితం. సమ్మోహవిసోదనియం పన “అత్థత్థ”న్తి (విభ. అట్ట. ౨౨౬) వుత్తం, తత్త అత్థో ఏవ అత్థత్థోతి అత్థస్స అవిపరీతతాదస్సనత్తం దుతియేన అత్థసద్దేన విసేసనం. న హి ఇాణం అనత్థే “అత్థో”తి గణ్ఠాతీతి. కారణాకారణన్తి ఏత్థాపి ఏవం దట్టబ్బం. అత్థత్థన్తి వా ఆమేడితవచనం సబ్బేసం అత్థానం పాకటకరణభావప్పకాసనత్తం, ఫలం ఫలన్తి అత్థో, హితపరియాయేపి ఏసేవ నయో. న్తి అత్థానత్థాదికం. ఆకారన్తి అత్థాదికారణమేవ.

పటివిద్ధస్స పున అవేక్షనా పచ్చవేక్షణా. దుచిన్తితచిన్తితాదిలక్షణస్స బాలస్స భావో బాల్యం. సమ్మజానాతీతి సమం పకారేహి జానాతి. బలవమోహో పమోహో. సమంతతో మోహనం సమ్మోహో. దుగ్గతిగామికమ్మస్స విసేసపచ్చయత్తా అవిన్దియం. విన్దతీతి లభతి. అనవజ్ఞధమ్మానం విజ్ఞా వియ విసేసపచ్చయో న హోతీతి విన్దియం న విన్దతి. అయం అవిజ్ఞాయ వేమత్తతాతి అయం “దుక్ఖే అజ్ఞాణ”న్తిఆదినా కిచ్చజాతిలక్షణేహి వుత్తో అవిజ్ఞాయ అవిసేసో. విజ్ఞాతిఆదీనం వుత్తనయానసారేన అత్థో వేదితబ్బో.

పాసాణసక్ఖరవాలికావిరహితా భూమి సత్థాతి “సత్థట్టేనా”తి వుత్తం.

తత్తకమేవ కాలన్తి పఞ్చకప్పసతాని. విభూతం సమత్తిక్కన్తం రూపసజ్ఞాసజ్ఞాతం రూపం ఏతాయాతి విభూతరూపం, సమాపత్తిన్తి పదత్తో. న హి కాచి అరూపసమాపత్తి రూపసజ్ఞాసహగతా పవత్తీతి. నిరోధసమాపత్తియం వత్తబ్బమేవ నత్తి, తత్త నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనసమాపత్తియా విసుం గహితత్తా వుత్తం “సేసారుప్పసమాపత్తియో”తి.

దమథం అనుపగచ్చన్తో దుట్టస్సో ఖలుజ్కుస్సో. ఉత్తరిదమథాయాతి అరియమగ్గదమథాయ.

ఇతరోతి దుక్ఖాపటిపదో ఖిప్పాభిజ్ఞో, సుఖాపటిపదో చ ఖిప్పాభిజ్ఞో. ఉభయతోభాగేహితి రూపకాయనామకాయభాగేహి. ఉభయతోతి విక్ఖమ్మనసముచ్చేదవిముత్తివసేన.

అనేకోపీతి సభావేన అనేకోపి. ఏకసద్ధాభిధేయ్యతాయాతి సామజ్ఞాసద్ధాభిధేయ్యతాయ.

అధిట్టానహారవిభజ్జవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౫. పరిక్ఖారహారవిభజ్జవణ్ణనా

౪౯. “హినోతీ”తి పదస్స అత్థం దస్సేన్తో “కారణభావం గచ్చతీ”తి ఆహ అనేకత్తత్తా ధాతునం. ఏతీతి ఆగచ్చతి, ఉప్పజ్జితీతి అత్థో.

అవిజ్ఞాయపి హేతుభావేతి ఏత్త అవిజ్ఞా అనంతరాయ అవిజ్ఞాయ
అనంతరసమనంతరూపనిస్సయనత్థివిగతాసేవనపచ్చయేహి, అనంతరాయ పన సహజాతాయ

సహజాతలజ్ఞామజ్ఞానిస్సయసమ్మయుత్తఅత్తిఅవిగతహేతుపచ్చయేహి, అసహజాతాయ ఉపనిస్సయకోటియా ఏవ పచ్చయో హోతితి వేదితబ్బం. అత్తనో ఫలం కరోతితి కారణన్ని ఆహ “కారణభావో చ ఫలాపేక్షాయా”తి.

నిబ్బత్తిఅత్తో ఫలత్తో ఫలసజ్ఞాతో అత్తో.

యో సభావోతి పుజ్ఞాదిఅభిసజ్ఞారానం యో అభిసజ్ఞరణసభావో, సో హేతు. సేసపదేసూతి విజ్ఞాణాదిపదేసు. యథావుత్తప్పభేదోతి “అసాధారణలక్షణో హేతు”తిఆదినా వుత్తప్పభేదో. యో కోచి పచ్చయోతి జనకాదిభేదం యం కిళ్ళి కారణం. అభిసజ్ఞరణతోతి పచ్చక్షతో, పరమ్మరాయ చ నిబ్బత్తనతో.

పరిక్ఖారహారవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౬. సమారోపనహారవిభజ్ఞవణ్ణనా

౨౦. సుత్తేన గహితేతి సుత్తే వుత్తే. పదట్ఠానగ్గహణం అధిట్ఠానవిసయదస్సనత్థం, వేవచనగ్గహణం అధివచనవిభాగదస్సనత్థన్తి యోజనా. విసయాధిట్ఠానభావతోతి విసయసజ్ఞాతపవత్తిట్ఠానభావతో. వనీయతీతి భజీయతి. వనతీతి భజతి సేవతి. వనుతేతి యాచతి, పత్థేతీతి అత్తో . పళ్ళా కామగుణా కామతణ్ణాయ కారణం హోతి ఆరమ్మణపచ్చయతాయ. నిమిత్తగ్గాహో అనుబ్యజ్ఞనగ్గాహస్స కారణం హోతి ఉపనిస్సయతాయాతి ఏవం సేసేసుపి యథారహం కారణతా వత్తబ్బా.

౨౧. “కాయే కాయానుపసీ విహరాహీ”తిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేట్ఠా లక్షణహారవిభజ్ఞవణ్ణనాయం (నేత్తి. అట్ట. ౨౩) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. అయం పన విసేసో – రూపధమ్మపరిజ్ఞాయాతి రూపూపికవిజ్ఞాణట్టితిపరిజ్ఞాయ.

“దుక్ఖ”న్ని పస్సన్తి సా వేదనానుపస్సనాతి యోజేతబ్బం. వేదనాహేతుపరిజ్ఞాయాతి ఫస్సపరిజ్ఞాయ. “వేదనావసేనా”తి పదేన అత్తనా ఉప్పాదితదుక్ఖవసేన. వేదనాపరిజ్ఞాయాతి వేదనూపికవిజ్ఞాణట్టితిపరిజ్ఞాయ. నిచ్చాభినివేసపటిపక్షతో అనిచ్చానుపస్సనాయాతి అధిప్పాయో. నిచ్చసజ్ఞానిమిత్తస్సాతి నిచ్చసజ్ఞాహేతుకస్స. సజ్ఞాపరిజ్ఞాయాతి సజ్ఞాపికవిజ్ఞాణట్టితిపరిజ్ఞాయ. పఠమమగ్గవజ్ఞత్తా అగతిగమనస్స వుత్తం “దిట్ఠాభినివేసస్స...పే... అగతిగమనస్స చా”తి.

సజ్ఞరపరిజ్ఞాయాతి సజ్ఞరూపికవిజ్ఞాణట్టితిపరిజ్ఞాయ.

సమారోపనహారవిభజ్ఞవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితా చ హారవిభజ్ఞవణ్ణనా.

౧. దేసనాహారసమ్మాతవణ్ణనా

“ఏవ”న్తిఆది హారసమ్మాతదేసనాయ సమ్మన్దదస్సనం. తత్త పురిమేన ఉపమాద్వయేన సుపరికమ్మకతమణికోట్టిమసదిసీ, సువిరచితజమ్మనదాభరణసదిసీ చ పాళి. తత్త కతనానావణ్ణపుప్పుపహారసదిసీ,

వివిధరంసిజాలాసముజ్జలబద్ధనానారతనావలిసదీసి చ హరవిభక్తదేసనాతి దస్సేతి. పచ్చిమేన తస్స పణితమహారహే జటాహి సద్ధిం దుక్కురతరతం దీపేతి. యాయం గాథా వుత్తాతి యోజనా.

౨౨. యస్మాయం హరవిభక్తవారో నప్సయోజేతి యథావుత్తేన కారణేన, తస్మా సా హరవిభక్తవారస్స ఆదిష్ఠి న పచ్చామట్టాతి అధిష్ఠాయో . హరసమ్మాతవారో పన తం పయోజేతీతి యస్మా పన హరసమ్మాతవారో తం గాథం పయోజేతి యథావుత్తేనేవ కారణేన, తస్మా “సోళస...పే.... ఆహ”తి ఆహ. యోజనానయదస్సనన్తి యోజనాయ నయదస్సనం.

తేనాతి “తం మచ్చునో పద”న్తి వచనేన. సబ్బం విపల్లాసన్తి ద్వాదసవిధమ్పి విపల్లాసం. సామజ్ఞాస్స...పే.... వోహరీయతి యత్త పతిట్ఠితం సామజ్ఞం, సో విసేసో. అత్తతో పన సజ్ఞాదయో ఏవ రూపాదివిసయం విపరీతాకారేన గణ్ఠాన్తే విపల్లాసోతి దస్సేన్తో “సజ్ఞావిపల్లాసో”తిఆదిమాహ.

ఇన్దజాలాదివసేన మణిఆదిఆకారేన ఉపట్టహన్తే ఉపాదానక్ఖన్దపఞ్చకే అహంమమాదికారణతాయ నిరుత్తినయేన “అత్తా”తి వుచ్చమానో తంబుద్ధివోహరప్పవత్తినిమిత్తతాయ అత్తభావో సుఖాదీనం వత్తుతాయ “అత్తభావవత్తూ”తి పవుచ్చతీతి ఆహ “తేహి”తిఆది. తేసన్తి ఉపాదానక్ఖన్దానం. విపల్లాసానం పవత్తిఆకారో “అసుభే సుభ”న్తిఆది. విసయో కాయవేదనాచిత్తధమ్మా. అవిజ్ఞా చ...పే.... ఏవ సమ్మోహపుబ్బకత్తా సబ్బవిపల్లాసానం. చ-సద్ధో సుభసుఖసజ్ఞానన్తి ఏత్థాపి ఆనేత్వా యోజేతబ్బో.

తత్థాయం యోజనా - “అవిజ్ఞా చ సుభసుఖసజ్ఞానం పచ్చయో ఏవ, న తత్థా ఏవ, అవిజ్ఞా సుభసుఖసజ్ఞానఞ్చ పచ్చయో, న నిచ్చఅత్తసజ్ఞానం ఏవా”తి. ఏవం సన్తేపి పురిమానం ద్విన్న్యం విపరీతసజ్ఞానం తత్థా, పచ్చిమానం అవిజ్ఞా విసేసపచ్చయోతి దస్సేన్తో ఆహ “తథాపీ”తిఆది. అవిజ్ఞాసీసేన చేత్త దిట్టియా గహణం వేదితబ్బం. తేనాహ “దిట్ఠినివుతం చిత్త”న్తి , “యో దిట్ఠివిపల్లాసో”తి చ ఆది, యథా చ అవిజ్ఞాసీసేన దిట్టియా గహణం, ఏవం దిట్ఠిసీసేన అవిజ్ఞాయపి గహణం సియాతి ఆహ “దిట్ఠిసీసేన అవిజ్ఞా వుత్తా”తి. తత్థావిజ్ఞాసు సుభసుఖసజ్ఞానం యథా తత్థా విసేసపచ్చయో, న ఏవం అవిజ్ఞా. నిచ్చఅత్తసజ్ఞానం పన యథా అవిజ్ఞా విసేసపచ్చయో, న తథా తత్థాతి దస్సేన్తో “మోహో విసేసపచ్చయో”తి ఆహ.

పచ్చిమానం ద్విన్న్యం...పే.... హోతీతి అతీతంసే తత్థాభినివేసస్స బలవభావాభావతో. తేనేవ హి “సో అతీతం రూపం అత్తతో సమనుపస్సతి”చ్చేవ వుత్తం, న “అభినన్దతీ”తి. తత్థావిపల్లాసోతి తత్థం ఉపనిస్సాయ పవత్తో విపల్లాసో, న హి తత్థా సయం విపల్లాసో. తేనాహ “తత్థామూలకో విపల్లాసో”తి. దిట్ఠాభినన్దనవసేనాతి తత్థంపనిస్సయదిట్ఠాభినన్దనవసేన, యతో సో “తత్థావిపల్లాసో”తి వుత్తో. ఏతేనాతి “యో తత్థావిపల్లాసో”తిఆదిపారేన. సోళస సజ్ఞోవాదా, అట్ఠ అసజ్ఞోవాదా, అట్ఠ నేవసజ్ఞోవాదా, పఞ్చ పరమదిట్ఠధమ్మనిబ్బానవాదా చ, యథా అత్తనో గతాయ, నిబ్బానప్పత్తియా చ పరికప్పవసేన సుభసుఖాకారగ్గాహినో, న ఏవం సత్త ఉచ్చేదవాదాతి ఆహ “యేభుయ్యేనా”తి. పటిపక్ఖవసేనపీతి విసుద్ధివసేనపి. యావ హి ఉపక్కిలేసా, తావ చిత్తం న విసుజ్ఞతేవ. యదా చ తే పహీనా, తదా విసుద్ధమేవ. తేనాహ “న హి”తిఆది. “అరక్ఖితేన చిత్తేనా”తి పాళిం నిష్ఠిపిత్వా విపల్లాసముఖేనేవ దేసనాయ నిర్ధారియమానత్తా వుత్తం “యథానుసన్ధినావ గాథం నిట్ఠపేతు”న్తి.

మారస్సాతి కిలేసమారస్స. తస్స హి వసే రితో సేసమారానం హత్థగతో ఏవాలి. తేనాహ
“కిలేసమారగ్గహణేనా”తిఆది.

మారబన్ధనన్తి సత్తమారపక్ఖే మారస్స బన్ధనన్తి మారబన్ధనం. సో హి కిలేసబన్ధనభూతే అత్తనో సమారకపరిసే మజ్జతి.
తేన వుత్తం “అన్తలి...పే... మోక్షసీ”తి (మహావ. 33). ఇతరమారపక్ఖే మారోవ బన్ధనన్తి మారబన్ధనం. విసజ్ఞారో నిబ్బానం.

మోహసమ్మయోగతో చిత్తం “మూళ్లా”న్తి వుత్తన్తి రత్తదుట్టానమ్మి మూళ్లాతాయ సబ్బావే “మూళ్లా”న్తి విసుం వచనం
ఆవేణికమోహవసేన వుత్తన్తి దస్సేన్తో “ద్విన్నం మోమూహచిత్తుప్పాదానం వసేనా”తి ఆహ. ఏవన్తి ఏవం
రాగాదిఅకుసలప్పత్తియా కుసలభణ్ణచ్చేదనతో అరక్ఖితం చిత్తం హోతి, సబ్బోపి మిచ్ఛాభినివేసో ఏత్థేవ సజ్గహం సమోసరణం
గచ్ఛతీతి ఆహ “మిచ్ఛాదిట్టి ...పే... వేదితబ్బ”న్తి. సబ్బేపీతి “అరక్ఖితం, మిచ్ఛాదిట్టిహతం, ధినమిద్ధాభిభూత”న్తి తీహిపి
పదేహి వుత్తధమ్మా.

చక్కునాతి ద్వారేన. రూపన్తి విసభాగవత్తుసన్నిస్సితం రూపాయతనం. నిమిత్తగ్గాహీతి “ఇత్థి”తి వా పురిసో”తి వా
“సుభ”న్తి వా “అసుభ”న్తి వా పరికప్పితనిమిత్తం గణ్ఠాతి, తస్స వా గహణసీలో. అనుబ్యజ్జానగ్గాహీతి
హత్థపాదహసితకథితాదిప్పభేదే కిలేసానం అను అను బ్యజ్జానతో అనుబ్యజ్జానసంజ్ఞితే ఆకారే గణ్ఠాతి, తేసం వా గహణసీలో.
యత్వాధికరణన్తి యం నిమిత్తం, నిమిత్తానుబ్యజ్జానగ్గహణనిమిత్తన్తి అత్థో. ఏవం “చక్కున్త్రియం అసంవుతం విహరన్త”న్తి, యో
“నిమిత్తగ్గాహీ, అనుబ్యజ్జానగ్గాహీ”తి చ వుత్తో పుగ్గలో, తమేనం చక్కున్త్రియం చక్కుద్వారం అసంవుతం సతికవాటేన అపిహితం
కత్వా వత్తన్తం, తస్స చ రూపస్స ఇట్టాకారగ్గహణే అభిజ్ఞా, అనిట్టాకారగ్గహణే దోమనస్సం, అసమపేక్షనే మోహో
మిచ్ఛాభినివేసే మిచ్ఛాదిట్టితి ఏవం అభిజ్ఞాబ్యాపాదా, అజ్ఞో చ లామకట్టేన పాపకా అకోసల్లసమ్మూతట్టేన అకుసలా ధమ్మా
అన్వాసస్సవేయ్యం అను అను పవత్తేయ్యం.

తస్స సంవరాయ న పటిపజ్జతీతి తస్స చక్కుద్వారస్స సంవరాయ సతికవాటేన పిదహనత్తం న పటిపజ్జతి. సా పన
అప్పటిపత్తి చక్కున్త్రియస్స అనారక్ఖాసంవరస్స అనుప్పాదోతి దస్సేన్తో “న రక్ఖతి...పే... ఆపజ్జతీ”తి ఆహ. జవనే
ఉప్పజ్జమానేపి హి అసంవరో తేన ద్వారేన పవత్తనతో “చక్కున్త్రియాసంవరో”త్వేవ వుచ్చతీతి. సేసద్వారేసుపి వుత్తనయేనేవ
అత్థో వేదితబ్బో. “పుబ్బన్తకప్పనవసేన చా”తిఆదినా సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం విత్థారతో దస్సేన్తో “సజ్ఞేపతో చ విత్థారో అజ్ఞో”తి
కత్వా తం సముచ్చినన్తో “యా చ ఖో ఇమా”తిఆదిమాహ.

యథావుత్తా అకుసలా ధమ్మాతి ద్వారదస అకుసలచిత్తుప్పాదధమ్మా, తేసం వత్తూని వా. తే హి సముదయవజ్జా
పఞ్చపాదానక్ఖన్దా. “ఏవ”న్తి ఇమినా నేత్తిపాళియం, అట్టకథాయఞ్చ నిద్ధారితప్పకారేన. ఇథాతి ఇమిస్సం “అరక్ఖితేన
చిత్తేనా”తి గాథాయం.

యదిపి దేసనాహారసమ్పాతపాళియం “తస్మా రక్ఖితచిత్తస్సా”తి గాథా సరూపతో న గహితా, అత్థతో పన “తేసం భగవా
పరిజ్ఞాయా”తిఆదినా గహితా ఏవాలి తస్సా గహితభావం విభావేతుం “కథం దేసేతీ”తి పుచ్చిత్వా “తస్మా రక్ఖితచిత్తస్సా”తి
గాథం ఉద్ధరి.

యోనిసోమనసికారేన కమ్మం కరోన్తోతి “సో ‘ఇదం దుక్ఖ’న్తి యోనిసో మనసి కరోతీ”తిఆదినా నయేన విపస్సనాసజ్ఞాతేన యోనిసోమనసికారేన భావనాకమ్మం కరోన్తో, భావేన్తోతి అత్తో . యథాభూతజ్ఞానన్తి జాతపరిజ్ఞాయ పుబ్బభాగవిపస్సనాయ “అవిజ్ఞాసముదయా రూపసముదయో, అవిజ్ఞానిరోధా రూపనిరోధో”తిఆదినా (పటి. మ. ౧.౨౦) సమపజ్ఞాసాయ ఆకారేహి. నిరయగతియం దుక్ఖదుక్ఖతా, సుగతివిసేసే బ్రహ్మలోకేకదేసే సజ్ఞారదుక్ఖతా, ఇతరత్త ద్వే తిస్సోపీతి దస్సేన్తో ఆహ “యథాసమ్భవం తివిధదుక్ఖతాయోగేనా”తి.

దేసనాహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. విచయహారసమ్మాతవణ్ణనా

౨౩. కుసలధమ్మారమ్మణాతి కుసలధమ్మే ఉద్దిస్స పవత్తిమత్తం సన్ధాయ వుత్తం, న తేసం ఆరమ్మణపచ్చయతం ఇధ “కుసలా ధమ్మా”తి లోకుత్తరధమ్మానం అధిప్పేతత్తా. న హి కదాచి అనుపాదానియా ధమ్మా ఉపాదానారమ్మణా హోన్తి. ఫలధమ్మే ఉద్దిస్స పవత్తాయ తణ్ణాయ గహితత్తా “కుసల...పీ... దట్టబ్బో”తి వుత్తం. దేసనాహారేతి దేసనాహారసమ్మాతే. కథం పన కుసలభావోతి “కుసలా”తి వచనమత్తం గహిత్యా చోదేతి, తజ్ఞా నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం, పహానహేతుభావోపిస్సా సియా చోదకేన సమ్మటిచ్చితోవ. “మానోపి దువిధో”తిఆదినా మానస్స చ తస్సా తణ్ణాయ చ సేవితబ్బభావో అకుసలానం పహానాయ, కుసలానం ఉప్పత్తియా చ పచ్చయభావతో.

నేక్ఖమ్మస్సితం దోమనస్సం నామ “అరియభూమిం పాపుణీతుం నాసక్ఖి”న్తి అనుసోచతో ఉప్పన్నం దోమనస్సన్తి సమ్మన్తో. ఏవన్తి ఇమినా పాళియం వుత్తప్పకారేన, పిహం ఉపట్టపేత్వా ఛసు ద్వారేసు ఇట్టారమ్మణే ఆపాధగతే అనిచ్ఛాదివసేన విపస్సనం పట్టపేత్వాతి యోజనా. ఇట్టారమ్మణజ్ఞోత్త యథావుత్తలనుసోచనదోమనస్సప్పత్తీనం యథాభినివిట్టస్స ఆరమ్మణస్స అనిట్టతాయాతి దస్సనత్తం. “కథం నేక్ఖమ్మవసేనా”తి పదస్స అత్తం వివరితుం “విపస్సనావసేనా”తిఆది వుత్తం. విపస్సనాదివినిముత్తా వా పఠమజ్ఞానాదివసేన వుత్తా కుసలా ధమ్మా ఇధ నేక్ఖమ్మం. అనుస్సతిగ్గహణేన ఉపచారజ్ఞానమేవ గహితన్తి “పఠమజ్ఞానాదివసేనా”తి వుత్తం. ఆదిసద్దేన దుతియజ్ఞానతో పట్టాయ యావ అగ్గఫలా ఉపరివిసేసా సజ్ఞహితా. యాయ పజ్ఞావిముత్తియా.

ఉపేక్ఖాసతిపారిసుద్ధిభావేనాతి ఉపేక్ఖాజనితసతిపారిసుద్ధిసబ్బావేన. కమ్మయోగ్గన్తి విపస్సనాభావనాదికమ్మస్స యోగ్గం అనురూపం అనుచ్ఛవికం. అస్సన్ధియేతి అస్సన్ధియహేతు, “అస్సన్ధియేనా”తిపి పఠన్తి, సో ఏవత్తో. ఓభాసగతన్తి జ్ఞాణోభాసగతం. కామం పుబ్బేపి పజ్ఞా వుత్తా, అస్సన్ధియాదీహి పన అజ్ఞోసం కిలేసానం విధమనమ్మి పజ్ఞాయ ఏవ హోతి, సా చ ఏవంభూతాతి దస్సనత్తం “ఓభాసగతం కిలేసన్ధికారే న ఇజ్ఞాతీ”తి వుత్తం.

కోపో కోధో. అప్పచ్చయో దోమనస్సం. ఇద్ధివిధజ్ఞాణాదికా ఛ అభిజ్ఞా పాకటా ఏవాతి “ద్వే చ విసేసే”తి వుత్తధమ్మే దస్సేతుం “మనోమయిద్ధి, విపస్సనాజ్ఞానా”తి ఆహ. అజ్ఞణాని రాగాదయో. ఉపక్కిలేసా అభిజ్ఞావిసమలోభాదయో. అనులోమనం తదేకత్వతా. ఫన్దనా దుబ్బలా విక్లేపప్పవత్తి. బలవతీ అనవట్టానం. సబ్బో మిచ్ఛాభినివేసో అయోనిసోమనసికారేన హోతి, మిచ్ఛావితక్కేన చ. తత్త అయోనిసోమనసికారో అకుసలచిత్తుప్పాదో తప్పరియాపన్నో

మిచ్చావితక్కి విక్లేపసహితో ఏవాలి వుత్తం “మిచ్చాభినివేసహేతుతాయ దిట్టిపక్ష్”తి వుత్తజ్ఞోతం “వితక్కిపి దిట్టిటానం, అయోనిసో మనసికారోపి దిట్టిటాన”న్తి (పటి. మ. ౧.౧౨౪).

అథ వా ఇజ్ఞానాతి ఫన్దనా, దిట్టపరిత్తానో. యథాహ “తదపి తేసం భవతం సమణబ్రాహ్మణానం అజానతం అపస్సతం వేదయితం తణ్ణాగతానం పరితస్సితవిప్పన్దితమేవా”తి (దీ. ని. ౧.౧౦౨ ఆదయో). అట్టితీతి అనవట్టానం, దిట్టివితక్కి. తేన హి పుథుజ్జనే కాలే సస్సతం, కాలే ఉచ్చేదన్తి తం తం దిట్టిగ్గహణం పక్వన్దన్తో సత్తతో పరిబ్బట్టఅన్దో వియ, సముద్దే విస్సట్టవాహనికా వియ, యన్తే యుత్తగోణో వియ చ తథా తథా పరిబ్బమతి. తేనాహ “దిట్టియోపి దిట్టిటానం, వితక్కిపి దిట్టిటాన”న్తి (పటి. మ. ౧.౧౨౪) చ. ఏతస్మిన్చ పక్లే మిచ్చాభినివేసతాయ, మిచ్చాభినివేసహేతుతాయ చ తస్సా ద్వే పక్ఖాతి ఏకదేససరూపేకసేసో కతోతి వేదితబ్బం.

“ఏవ”న్తిఆదినా “సో ఉపరిమ”న్తిఆదిపాళియం సమ్మన్దం దస్సేతి. పటిఘసజ్ఞాతి భుమ్మత్తే పచ్చత్తవచనన్తి దస్సేన్దో “పటిఘ...పి... సజ్ఞాసూ”తి ఆహ. రూపావచరసజ్ఞాతి సజ్ఞాసేసిన రూపావచరజ్ఞానాని వదతి. నానత్తసజ్ఞాతి నానాసభావా, నానాసభావే వా ఆరమ్మణే సజ్ఞా. రపేత్వా పటిఘసజ్ఞా అవసిట్టకామావచరసజ్ఞా హేతా. తా సమతిక్కుమతీతి తా రూపసజ్ఞానానత్తసజ్ఞాయో ఆరమ్మణేహి సద్ధిం సమ్మదేవ అతిక్కుమతి.

రూపావచరజ్ఞానోభాసోపి కసిణారమ్మణా. కసిణనిస్సన్దో హి ఆరుప్పజ్ఞానుప్పత్తి. దస్సనన్తి కసిణరూపానం దస్సనం. అభిజ్ఞాబ్యాపాదప్పహనేన సద్ధిం వీరియారమ్మో ఉపకారకో సమథో సతిపస్సద్ధియో పరిక్ఖారజ్ఞతా వుత్తా ఏవ. సతిరహితం సమ్మసనం నామ నత్తితి “యా ఉపట్టితా సతి అసమ్ముట్టా, అయం విపస్సనా”తి వుత్తం. తేన సతిసేసిన విపస్సనా గహితాతి దస్సేతి. సమ్మోసానం పహానమాహాతి సమ్మన్దో.

౨౪. పచ్చప్పన్నసుఖఆయతిసుఖవిపాకకిరియనిరామిసలకాపురిససేవితభావేహి ఏవ సేసా పాళియం ఏతస్స సమాధిస్స సన్తపణీతతాదివిసేసా వుత్తా, తేపి ఇథ సజ్ఞహితాతి తేసం పదానం అత్తం దస్సేన్దో “అజ్ఞసన్తతాయా”తిఆదిమాహ. తత్త అజ్ఞసన్తతాయాతి ఫలర్ఝానజ్ఞానం ఉపసన్తతాయ. కిలేసదరథసన్తతాయాతి కిలేసదరథపటిప్పస్సద్ధియా. పణీతోతి ఉళారో. ఏకోదిభావేనాతి మగ్గసమాధిసజ్ఞాతేన ఏకోదిభావేన. ఏకోదిభావన్తి సమాధానం. లోకియసమాధిస్స పచ్చనీకనీవరణపరమజ్ఞాననికన్తిఆదీని నిగ్గహేతబ్బాని, అజ్ఞో చ కిలేసా వారేతబ్బా. ఇమస్స పన అరహత్తసమాధిస్స పటిప్పస్సద్ధకిలేసత్తా న నిగ్గహేతబ్బం, వారేతబ్బా ఇన్దీతి సో మగ్గానన్తరం సమాపత్తిక్ఖణేవ అప్పయోగేనేవ అధిగతత్తా, రితత్తా చ అపరిహానివసేన వా అధిగతత్తా నససజ్ఞారనిగ్గయ్యవారితగతో.

“సతివేపుల్లప్పత్తో”తి ఏతేన అప్పవత్తమానాయపి సతియా సతిబహులతాయ సతో ఏవ నామాతి దస్సేతి. “యథాపరిచ్చిన్నకాలవసేనా”తి ఏతేన పరిచ్చిన్నసతియా సతోతి దస్సేతి.

వక్ఖమానేనాతి “పీతిఫరణా”తిఆదినా అనన్తరం వక్ఖమానేన. “పీతిఫరణతా”తి పన పాళి ఆగతా. తం “పిచ్చాజ్ఞికో సమ్మాసమాధీ”తి (దీ. ని. ౩.౩౨౨) సమాధిఅజ్ఞభావేన పజ్ఞా ఉద్దిట్టాతి కత్వా వుత్తం. తతో ఏవ అట్టకథాయం “పీతిఫరణతా”తిఆదీన ఇన్దీతి అత్తసంవణ్ణనా కతా. తత్త “సో ఇమమేవ కాయం వివేకజేన పీతిసుఖేన అభిసన్దేతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౨౬) నయేన పీతియా, సుఖస్స చ ఫరణం వేదితబ్బం. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

సమాధివసేన సమధో ఉద్ధతోతి సభావవసేన సమధో ఉద్ధతో, న ఉపకారకధమ్మవసేనాతి అధిష్పాయో.

౨౦. రాగపటిపక్ఖత్తా సమాధిస్స “అధిచిత్తసిక్ఖాయ సిక్ఖన్తో”తి వుత్తం. వుత్తనయానుసారేనాతి

“సుఖపణిడిఆదిసముద్ధాటనేన అప్పణిహితో”తిఆదినా. ఏత్థ చ సజ్ఞారానం ఖణభగ్గరతం సమ్మదేవ పస్సంతస్స న రాగో పతిట్టం లభతీతి అనిద్ధానుపస్సనా రాగచరితస్స సప్పాయా వుత్తా, తథా సజ్ఞారానం సభావదుక్ఖతం సమ్మదేవ పస్సంతస్స పకతియాపి దుక్ఖితేసు దుక్ఖప్పాదనం వణే ఖారోదకసేకసదిసన్తి న దోసో పతిట్టం లభతీతి దుక్ఖానుపస్సనా దోసచరితస్స సప్పాయా వుత్తా, తథా సజ్ఞారేసు సమ్మదేవ ఘనవినిబ్బోగే కతే అత్తసుజ్ఞాతాయ ఉపట్టహమానాయ న మోహో పతిట్టం లభతీతి అనత్తానుపస్సనా మోహచరితస్స సప్పాయా వుత్తాతి వేదితబ్బం. రాగపటిపక్ఖత్తా సమాధిస్స “అధిచిత్తసిక్ఖాయ సిక్ఖన్తో”తి వుత్తం. ఏస నయో ఇతరేసు. సేసమేత్థ సువిజ్ఞోయ్యం.

ఖన్తిబహులో ఉప్పన్నం అరతిం అనభిరతిం అభిభుయ్య విహరన్తో సుఖేన సమాధిం అధిగచ్ఛతీతి ఖన్తిప్పధానతాపి సమధపక్ఖభజనస్స కారణం వుత్తా. ఉట్టానం సమ్మజ్జతీతి సమ్మన్నకాయికవీరియం. సమ్మాకమ్మంతవాయామానం యో కాయికాదివికప్పో వుత్తో పాళియం, సో నేసం కాయికస్స పయోగస్స సముట్టానవసేన వేదితబ్బో.

“ఖిప్పాధిగమో”తి ఇమినా మగ్గాసేవనభావం దస్సీతి. “విపస్సనాయ విముత్తాధిగమో”తి ఇమినా విపస్సనానుభావేన సముచ్ఛేదవిముత్తి విక్ఖమ్భనవిముత్తి వియ సమథానుభావేనాతి దస్సీతి. లోకియేహీతి నిస్సక్కువచనం. మహన్తానన్తి ఉఱారానం, పణీతానన్తి అత్తో.

౨౧. తన్తి విచయహారం. విసంవాదనహేతూనం లోభాదీనం పాపధమ్మానం. సోధేన్తోతి యథా సరణాదివిసయా అజ్ఞాణాదిసంకిలేసా న పవత్తన్తి, ఏవం సోధేన్తో. పరిపూరేన్తాతి యథా సీలం అఖణ్డాదిభావేన పరిపుణ్ణం హోతి అనూనం, ఏవం పరిపూరేన్తా.

“తథా పటిపజ్జన్తో”తి ఇమినా సత్థు మహాపతికారభావో పరిపుణ్ణో దస్సితోతి పఠమవాదే “దస్సనాభూమిశ్చ భావనాభూమిశ్చా”తి వుత్తం.

యస్స అత్థాయాతి యస్స యస్స పహానత్థాయ. తథా పటిపన్నస్సాతి యథా అసుభజ్ఞానాదిం పాదకం కత్వా అనాగామిమగ్గాదిఅధిగమో హోతి, తథా పటిపన్నస్స.

వధితన్తి ఘాతితం.

“మనుస్సభూతో”తి ఇదం పుట్టాపరాపేక్షం కత్వా “పితా మనుస్సభూతో వీణాసవో”తి చ తథా “మాతా మనుస్సభూతా”తి యోజేతబ్బం. భేదానురూపస్స సావనం అనుస్సావనం, భేదానురూపేన వా వచనేన విజ్ఞాపనం.

౨౨. మనుస్సత్తన్తి మనుస్సజాతితా. లిఙ్గసమ్మతీతి పురిసభావో. హేతూతి మనోవచీపణిధానసిద్ధియా సద్ధిం పుట్టహేతుసమ్మదా. సత్థారదస్సనన్తి సత్థు సమ్ముఖీభావో. గుణసమ్మతీతి అభిజ్ఞాసమాపత్తిలాభో. అధికారోతి అత్తనో సరీరనిరపేక్షం సత్థు ఉపకారకరణం. ఛన్దతాతి బుద్ధభావాయ దళ్లచ్ఛన్దతా అనివత్తిధమ్మతా.

న ఉప్పజ్జన్తి పన అట్టితి “న మే ఆచరియో అట్టి, సదిసో మే న విజ్ఞతీ”తిఆది (మ. ని. ౧.౨౮౨; ౨.౩౪౧; కథా. ౪౦౨; మహావ. ౧౧; మి. ప. ౪.౨.౧౧) ఇమిస్సా లోకధాతుయా రత్వా వదన్తేన భగవతా “కిం పనావుసో సారిపుత్త, అట్టేతరహి అఙ్ఘో సమణో వా బ్రాహ్మణో వా భగవతో సమసమో సమ్మోధియన్తి ఏవం పుట్టో అహం, భన్తే, ‘సోతి వదేయ్య”న్తి (దీ. ని. ౩.౧౬౧) వత్వా తస్స కారణం దస్సేతుం “అట్టానమేతం అనవకాసో, యం ఏకిస్సా లోకధాతుయా ద్వే అరహన్తో సమ్మాసమ్మద్ధా”తి (దీ. ని. ౩.౧౬౧; అ. ని. ౧.౨౭౭) ఇమం సుత్తం దస్సేన్తేన ధమ్మసేనాపతినావ బుద్ధఖేత్తభూతం ఇమం లోకధాతుం రపేత్వా అఙ్ఘత్థ అనుప్పత్తి వుత్తా హోతీతి అధిప్పాయో.

ఖేత్తపరిగ్గహో కతో నామ హోతి “ఇదం బుద్ధఖేత్తం నామా”తి.

ఏవం తానాట్టానభావం గతాతి వుత్తప్పకారేన తానభూతా, వుత్తనయేన వా అఙ్ఘోపి యథారహం తానాట్టానభావేన పవత్తా. సత్తపఙ్గాత్తియా ఉపాదానభూతాతి ఇన్ద్రియబద్ధే ఖన్ధే సన్ధాయ వదతి.

౨౮. ఫలస్స పచ్చక్షకారితాతి “ఇమస్స కమ్మస్స ఇదం ఫల”న్తి తంతంకమ్మఫలావబోధో. అప్పదానాభావోతి పచ్చయసమవాయే కమ్మస్స ఏకన్తతో ఫలుప్పాదనం. తేనాహ “కతూపచితాన”న్తి.

౨౯. అఙ్ఘోసితవత్తునాతి తణ్ణాభినివేసవసేన అభినివిట్టవత్తునా. రూపభవఅరూపభవాదినాతి భవతణ్ణా వియ సయం దస్సేతి.

ఖన్ధత్తయవసేనాతి సీలాదిక్షన్ధత్తయవసేన. పటిపదావిభాగేనాతి “సబ్బత్థగామినీ”తి ఆదిపటిపదాయ భేదేన.

తత్థతత్థగామినీతి నిరయాదినిబ్బానన్తి ద్వీసు గన్ధబ్బట్టానేసు తత్థ తత్థేవ గమనసీలా. సబ్బత్థగామినీతి యథావుత్తేసు సబ్బట్టానేసు చ గమనసీలా.

సఙ్ఘోవో కాళసుత్తం సఙ్ఘతో రోరువో మహారోరువో తాపనో మహాతాపనో అవీచీతి ఏతే అట్ట మహానిరయా. ఏకేకస్స చత్తారి చత్తారి ద్వారాని, ఏకేకస్మిం ద్వారే చత్తారో చత్తారో గూఢనిరయాదయోతి ఏవం సోళస ఉస్సదనిరయే వణ్ణేన్తి.

సక్కుసుయామాదికో జేట్టకడేవరాజా. పజాపతివరుణకాసానాదయో వియ దుతియాదిట్టానన్తరకారకో పరిచారకో.

కిలేసకామపక్ఖేతి “సఙ్కప్పో కామో, రాగో కామో, సఙ్కప్పరాగో కామోతి (మహాని. ౧) ఏత్థ వుత్తసఙ్కప్పవసేన వుత్తం. సోపి హి విబాధతి, ఉపతాపేతి చాతి కిలేసత్తసమ్మవతో కిలేసకామో వుత్తో, న కిలేసవత్థభావతో. కామపటిసంయుత్తోతి కామరాగసఙ్ఖాతేన కామేన సమ్మయుత్తో, కామపటిబద్ధో వా. అఙ్ఘోసు చ కామపటిసంయుత్తేసు ధమ్మేసు విజ్ఞమానేసు వితక్కే ఏవ కామసద్ధో ధాతుసద్ధో నిరుళ్లోతి వేదితబ్బో వితక్కస్స కామసఙ్కప్పవుత్తియా సాతిసయత్తా. ఏస నయో బ్యాపాదధాతుఆదీసు. పరస్స, అత్తనో చ దుక్ఖాపనం విహింసా. తం తు మిచ్ఛాహి విహింసా.

బీజాదిధాతునానత్తవసేన ఖన్ధాదినానత్తం వేదితబ్బం. ఖన్ధోతి ద్వీధాభూతగ్గో.

౬౦. అజ్ఞాసయధాతూతి అజ్ఞాసయసభావో. యథా గూఢాదీనం సభావో ఏనో యం గూఢాదీహేవ సంసన్ధతి, ఏవం పుగ్గలానం అజ్ఞాసయస్సేవేస సభావో, యం దుస్సీలాదయో దుస్సీలాదికేహేవ సంసన్ధన్తి.

సద్ధామూలకత్తా కుసలకిరియాయ వుత్తం “యం సద్ధావసేనా”తిఆది. తథా హి వుత్తం “సద్ధా బీజ”న్తి (సు. ని. ౭౭). యం లోభవసేన, సద్ధావసేన చ దోసవసేన, సద్ధావసేన చ మోహవసేన, సద్ధావసేన చాతి యోజేతబ్బం. వీరియవసేనాతి సమ్మప్పధానవీరియవసేన. పజ్ఞావసేనాతి మగ్గసమ్మాదిట్టివసేన.

అకుసలస్స కమ్మస్స కతోకాసతాయ పాళియం వుత్తత్తా “విపాకావరణేన నివుత”న్తి వుత్తం. తం పన నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం కమ్మావరణాదీహేపి నివుతతాయ ఇచ్చితత్తా. తథా హి యథా దేవదత్తం కోకాలికం సునక్ఖత్తం లిచ్చవిపుత్తన్తి ఉదాహరణం, యదిపి భగవా పటివేధస్స అట్టానతం దిస్సా నిబ్బేధభాగియదేసనం న దేసేతి, వాసనాభాగియం పన తథారూపస్స దేసేతి ఏవాతి దస్సేన్తో “సచ్చప్పటివేధ”న్తిఆదిమాహ. అజాతసత్తుఆదీనన్తి ఆదిసద్ధేన సచ్చకాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో. తస్సాపి భగవా అనాగతే వాసనత్తాయ ధమ్మం దేసేసి. సత్తా హి “అనాగతే తమ్మపణ్ణిదీపే సాసనం పతిట్టహిస్సతీ”తి తత్తాయం కులఘరే నిబ్బత్తో పబ్బజిత్వా కాళబుద్ధరక్ఖితత్థేరో నామ పభిన్నపటిసమ్మిదో మహాఖీణాసవో భవిస్సతీతి ఇదం దిస్సా ధమ్మం దేసేసి, సో చ తథా అహోసీతి.

అసమ్ముణ్ణేతి ఏకన్తతో విపాకదానసమత్తతావసేన పారిపూరిం అనుపగతే. దిట్టపనిస్సయదిట్టిసహగతస్స కమ్మం సన్ధాయ “కమ్మే అసమ్ముణ్ణే”తి వుత్తం. తేనాహ “కిలేసన్తరాయ మిస్సకం కమ్మన్తరాయం దస్సేత్వా”తి.

౬౧. దిట్టి పనేత్త పధానభావేన పాళియం గహితా సీలబ్బతపరామాసస్స అధిప్పేతత్తా. తథా హి వుత్తం “యథా పుణ్ణిశ్చ గోవతికం, అచేలశ్చ కుక్కురవతిక”న్తి. అసమ్ముణ్ణత్తా ఏవ హి తస్స మిచ్ఛాదిట్టికమ్మసమాదానస్స తేసం భగవా “చత్తారిమాని, పుణ్ణ, కమ్మానీ”తిఆదినా (మ. ని. ౨.౮౧) ధమ్మం దేసేసి. తాయ చ దేసనాయ తే తం దిట్టిం పటినిస్సజ్జిత్వా సమ్మత్తే పతిట్టహింసు.

౬౨. పగుణతాయ వోదానం పగుణవోదానం. తదేవ పరమజ్ఞానాదీహి వుట్టహిత్వా దుతియజ్ఞానాదిఅధిగమస్స పచ్చయత్తా వుట్టానం నామ హోతీతి ఆహ “వుట్టానం పగుణవోదాన”న్తి. భవజ్ఞవుట్టానం భవజ్ఞప్పత్తి. భవజ్ఞచిత్తే హి ఉప్పన్నే తంసమగ్గిసమాపత్తితో వుట్టితో నామ హోతి. సజ్ఞావేదయితలపగమో ఏవ అపగమవిమోక్షో.

ఇదం వుట్టానన్తి ఇదం యథావుత్తం కోసల్లం వుట్టానహేతుభావతో వుట్టానం. తథా హి వుత్తం “వోదానమ్మి తమ్మా తమ్మా సమాధిమ్మా వుట్టాన”న్తి (విభ. ౮౨౮). ఇమాయ పన వుట్టానపాళియా అసజ్ఞహితత్తా “నిరోధసమాపత్తియా వుట్టానం పాళిముత్తకవుట్టానం నామా”తి సమ్మోహావిసోదనియం (విభ. అట్ట. ౮౨౮) వుత్తం. యే పన “నిరోధతో ఫలసమాపత్తియా వుట్టాన”న్తి పాళియం నత్తితి వదేయ్యం, తే “నిరోధా వుట్టహన్తస్స నేవసజ్ఞానాసజ్ఞాయతనం ఫలసమాపత్తియా అనన్తరపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్ట. ౧.౧.౪౧౭) ఇమాయ పాళియా పటిసేధేతబ్బా.

౬౩. అయం చస్స ఆసయోతి ఏత్థ ఆసయజాననాదినా యేహి ఇన్ద్రియేహి యేహి పరోపరేహి సత్తా కల్యాణపాపాసయాదికా హోన్తి, తేసం పజాననం విభావేతీతి వేదితబ్బం. ఏవశ్చ కత్వా

ఇన్ద్రియపరోపరియత్తఆసయానుసయజ్ఞాణానం విసుం అసాధారణతా, ఇన్ద్రియపరోపరియత్తనానాధిముత్తికతాజ్ఞాణానం విసుం బలతా చ సిద్ధా హోతి.

థామగతోతి ఏత్థ థామగమనం నామ అజ్ఞోసం అసాధారణో కామరాగాదీనం ఏవ ఆవేణికో సభావో వేదితబ్బో, యతో “థామగతో అనుసయం పజహతీ”తి (పటి. మ. 3.20) వుత్తం.

ఆవజ్ఞనమత్తేనేవ సరతి ఆకట్టాయత్తపుత్తికత్తా. వుత్తజ్ఞో “ఆకట్టపటిబద్ధం బుద్ధస్స భగవతో జ్ఞాణం, మనసికారపటిబద్ధం బుద్ధస్స భగవతో జ్ఞాణ”నిఆది (మహాని. 100; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేస 100; పటి. మ. 3.21). సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం వియ హి సబ్బం భగవతో జ్ఞాణం పరికమ్మనిరపేక్షంతి.

౬౪. ఉపక్కిలేసవిముత్తత్తాతి ఏత్థ చిత్తాది ఏవ ఉపక్కిలేసా, నిబ్బత్తకస్స వా కమ్మస్స పారిబన్ధకిలేసా. కసిణకమ్మపరికమ్మరూపనిబ్బత్తనకసిణభావో చుద్దసవిధేన చిత్తపరిదమనం అభిజ్ఞాభినీహరోతి సబ్బత్థాపి వీరియబలస్స బహూపకారత్తా వుత్తం “వీరియభావనాబలనిబ్బత్త”ంతి. దిబ్బసదిసత్తాతి దిబ్బే భవంతి దిబ్బం, యథావుత్తం పసాదచక్కు, దిబ్బం వియాతి దిబ్బం, అగ్గతం అభిజ్ఞాణం. దిబ్బవిహరో చత్తారి రూపావచరజ్ఞానాని. తేసం వసేన నిబ్బత్తిత్వా పటిలద్ధబ్బత్తా దిబ్బం, తేన దిబ్బహేతుకత్తా దిబ్బంతి వుత్తంతి దస్సేతి. దిబ్బవిహరసన్నిస్సితత్తాతి రూపావచరచతుత్థజ్ఞానేన నిస్సయపచ్చయేన నిబ్బత్తత్తా, తేన దిబ్బనిస్సేతం దిబ్బంతి దస్సేతి. దివుసద్ధం అక్ఖరచిన్తకా కీళాదీసు పరంతి వుత్తం “తం సబ్బం సద్దసత్థానుసారేన వేదితబ్బ”ంతి. పురిమా హి తయో అత్థా కీళత్థస్స వసేన, ఇతరే జుతిగతిఅత్థవసేనేవ దస్సేతాతి.

మనుస్సూపచారంతి మనుస్సగోచరం. దట్టం న సక్కా ఇత్తరఖణత్తా ఖణపచ్చుప్పన్నస్స. “ఆసన్నచుతికా”తిఆదినా సంతతిపచ్చుప్పన్నవసేన “చవమానే ఉపపజ్జమానే”తి వుత్తంతి దస్సేతి. “మోహనిస్సన్దయుత్తత్తా”తిఆదినా సత్తానం హీనపణీతత్తాదిభావస్స మోహాదికమ్మనిదానహేతుకతం, నిస్సన్దపలతజ్ఞా దస్సేతి. దిబ్బచక్కుస్స పాదకం ఏతేసంతి దిబ్బచక్కుపాదకాని. తేన వుత్తం “దిబ్బచక్కునా సహేవ ఇజ్జంతీ”తి. తాని హిస్స పరిభణ్ణజ్ఞాణాని.

సమాదీయంతి సమాదానాని, కమ్మాని సమాదానాని ఏతేసంతి కమ్మసమాదానా. సమాదాతబ్బనానావిధకమ్మాతి అత్తో పురిమే అత్థే, దుతియే పన కమ్మాని సమాదాపేంతి కమ్మసమాదానా, మిచ్చాదిట్టియా కమ్మసమాదానా మిచ్చాదిట్టికమ్మసమాదానా, హేతుఅత్థే చేతం కరణవచనం.

తం వాచంతి తం అరియానం ఉపవదనవాచం. తం చిత్తంతి సముత్థాపకచిత్తం. తం దిట్టింతి యేన మిచ్చాగాహేన అరియే అనుద్ధంసేతి, మిచ్చాభినివేసం. అయమ్పేత్థ అత్తో – యథా నామ హేతుసమ్మన్నస్స భిక్కునో విసుద్ధం సీలం, సమాధిజ్ఞా సమ్మాదేత్వా రితస్స దన్తో సతుప్పాదో ఖిప్పాభిజ్ఞాయ దిట్టేవ ధమ్మే అజ్ఞా, సతి వా ఉపాదిసేసే అనాగామితా. ఏవమేవం యో అరియూపవాదీ యథావుత్తచిత్తదిట్టిహి అపక్కమిత్వా అప్పతిరూపం సభావం “మయా, భన్తే, తుమ్హాకం ఉపరి వుత్తంతి అచ్చయదేసనాయ తే న ఖమాపేతి, సో కాయస్స భేదా నిరయే ఏవాతి. తేసు పసన్నచిత్తస్స ఖమాపనజ్ఞోత్థ తేసం వాచాదీనం పహానం పటినిస్సగ్గేవ. ఇతో సావజ్జతరం నామ అజ్ఞం నత్తి సబ్బానత్థవిధానతో, సబ్బహితసుఖపరిధంసనతో చ.

కాయస్స భేదాతి ఇథ కాయసద్దో అత్తభావపరియాయోతి ఆహ “ఉపాదిన్నక్ఖన్ధపరిచ్చాగా”తి. తదనన్తరంతి తస్స మరణసజ్ఞాతస్స ఖన్ధపరిచ్చాగస్స అనన్తరం. అభినిబ్బత్తక్ఖన్ధో పరసద్దో, అనోరిమభూతవత్తువిసయో వా సీయా,

అవధివిసేసనమత్తం వా. తేసు పురిమం సన్ధాయాహ “అభినిబృత్తక్షణగహణే”తి, పచ్చిమస్స పన వసేన “చుతితో ఉద్ధ”న్తి.

పుత్తవిపరియాయేనాతి “సుట్టు చరితం, సోభనం వా చరిత”న్తిఆదినా. హననన్తి ఘాతనం.

కారణాకారణన్తి రానాట్టానం. చేతనాచేతనాసమ్మయుత్తధమ్మే నిరయాదినిబ్బానగామిపటిపదాభూతే కమ్మన్తి గహేత్వా ఆహ “కమ్మపరిచ్ఛేదమేవా”తి. కమ్మవిపాకన్తరం కమ్మవిపాకవిసేసో కమ్మవిపాకస్స విభాగో. అప్పేతుం న సక్కోతి అట్టమనవమబలాని వియ, తంసదిసం ఇద్ధివిధజాణం వియ వికుబ్బితుం, ఏతేనస్స బలసదిసతజ్ఞా నివారేతి. ఝానాదిజాణం వియ వా అప్పేతుం , వికుబ్బితుజ్ఞా. యదిపి హి ఝానాదిపచ్చవేక్షణాజాణం ఇధ ఛట్టం బలన్తి తస్స సవితక్కుసవిచారతా వుత్తా, తథాపి ఝానాదీహి వినా పచ్చవేక్షణా నత్థీతి ఝానాదిసహగతం జాణం తదన్తోగధం కత్వా ఏవం వుత్తం. అథ వా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం ఝానాదికిచ్చం వియ న సబ్బం బలకిచ్చం కాతుం సక్కోతీతి దస్సేతుం “ఝానం హుత్వా అప్పేతుం, ఇద్ధి హుత్వా వికుబ్బితుజ్ఞా న సక్కోతీ”తి (విభ. మూలటీ. ౮౩౧) వుత్తం, న పన కస్సచి బలస్స ఝానఇద్ధిభావోతి దట్టబ్బం.

విచయహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. యుత్తిహారసమ్మాతవణ్ణనా

౬౨. పటిపక్ఖపటిబాళ్హా కుసలా ధమ్మా ఉప్పజ్జితుమేవ న సక్కోన్తి, ఉప్పన్నాపి సమ్మదేవ అత్తనో కిచ్చం కాతుం అసమత్థతాయ అనుప్పన్నసదిసాతి పటిపక్ఖనివారణేన కుసలానం ధమ్మానం కిచ్చకరణభావం దస్సేతుం “మనచ్చట్టాని... పే.... భవిస్సతీ”తి వుత్తం. విహరన్తస్సాతి విహరణహేతు. విహరన్తోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో, తేన రక్ఖితచిత్తతా వుత్తనయేన ఏకన్తతో సమ్మాసజ్కప్పగోచరతాయ చ సంవత్తతీతి దస్సేతి. వుత్తనయేనాతి మిచ్ఛాసజ్కప్పానం అవసరం అదత్వా వినోధితనేక్ఖమ్మాదివితక్కుతాయ. అవిపరీతమేవాతి కాయాదిఅసుభాదితో ఆదానం. వినిపాతభయన్తి దుగ్గతిభయం. సబ్బోపి చాయమత్థోతి “సమ్మాసజ్కప్పగోచరో సమ్మాదిట్టి భవిస్సతీ”తిఆదీసు అత్తో యుత్తియా యుత్తో ఏవ అనరూపకారణభావతో.

యుత్తిహారసమ్మాతవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పదట్టానహారసమ్మాతాదివణ్ణనా

౬౬. యస్మా వా సంకిలేసతో రక్ఖితచిత్తస్స తీణి సుచరితాని పారిపూరిం గచ్ఛన్తి, తస్మా రక్ఖితచిత్తస్సాతి ఏత్త యాయం రక్ఖితచిత్తతా, సా కాయసుచరితాదీనం తిణ్ణం సుచరితానం పదట్టానన్తి ఏవమేత్త అత్తో వేదితబ్బో. అత్తాధీనన్తి అత్తపరాధీనం.

తతో ఏవాతి కారణగహణేన ఫలస్స గహితత్తా ఏవ.

౬౮. తత్థ ఇతిసద్దోతి “పరిపాలీయతీ”తి ఇతిసద్దో.

౭౩-౪. పాళియం పజ్ఞాన్తియాని తీహి ఖన్ఢేహి సజ్గహితానీతి ఏత్త సద్ధావీరియసత్తిన్తియేహి పాతిమోక్ఖాది తివిధం సీలం గహితం సోధేతబ్బత్తా. తేసన్తి తేహి సీలక్ఖన్దో సజ్గహితో. సమాధిపజ్ఞాన్తియేహి సమాధిపజ్ఞాన్తిగహితాతి పాకటోయమత్తో,

తథా సేసమ్మితి ఆహ “ఇతో పరేసు...పే.... వుత్తనయమేవా”తి.

౭౬. హేతుహేతుసముప్పన్నపచ్చయపచ్చయుప్పన్నసజ్ఞతస్సాతి ఏత్థ హేతుపచ్చయవిభాగో హేత్థా వుత్తోయేవ.

పదట్టానహారసమ్మాతాదివణ్ణనా నిట్టితా.

మిస్సకహారసమ్మాతవణ్ణనా

ఇదాని యస్మా సుత్తేసు హారానం యోజనానయదస్సనత్తా హారసమ్మాతదేసనా హారవిభజ్జదేసనా వియ న హారసరూపమత్తదస్సనత్తా, తస్మా పేటకోపదేసే ఆగతనయానుసారేన అపరేహి విపరియామేహి హారసమ్మాతయోజనావిధిం దస్సేన్తో “అపిచా”తిఆదిమాహ. తత్థ విజ్ఞావిజ్ఞాయ కుసలాకుసలచిత్తప్పవత్తియా అలోభాదోసలోభదోసాపి పరమ్మరభావేన పవత్తన్తి నిదానభావతోతి దస్సేన్తో “ఛ ధమ్మా...పే.... మూలానీ”తి ఆహ. యథా చ నిదానభావేన పుబ్బజ్ఞమతా, ఏవం అత్తనో వసేవత్తనేనాపి పుబ్బజ్ఞమతా లబ్బతేవాతి వుత్తం “సాధిపతికానం అధిపతి, సబ్బచిత్తుప్పాదానం ఇన్ద్రియానీ”తి. అలోభస్సాతి అలోభయుత్తస్స చిత్తుప్పాదస్స. నేక్ఖమ్మచ్చన్దేనాతి కుసలచ్చన్దేన. నేక్ఖమ్మసద్ధో పబ్బజ్ఞాదీసు నిరుత్తో. వుత్తజ్ఞో

“పబ్బజ్ఞా పరమం ఝానం, నిబ్బానశ్చ విపస్సనా;

సబ్బేపి కుసలా ధమ్మా, ‘నేక్ఖమ్మ’న్తి పవుచ్చరే”తి. (ఇతిపు. అట్టం. ౧౦౯; దీ. ని. టీ. ౨.౩౨౯; అ. ని. టీ.

౨.౨.౬౬) -

తేసు ఇథ కుసలా ధమ్మా అధిప్పేతా. తేన వుత్తం “కుసలచ్చన్దేనా”తి. నేక్ఖమ్మచ్చన్దేన ఉపనిస్సయభూతేన, న అధిపతిభూతేన. ఇదం వుత్తం హోతి - అలోభప్పధానో చే చిత్తుప్పాదో హోతి, నేక్ఖమ్మచ్చన్దేన ఉపనిస్సయభూతేన మనో తస్స పుబ్బజ్ఞమో హోతి. సేసపదద్వయేపి ఏసేవ నయో.

యదగ్గేన తేసం ధమ్మానం మనో పుబ్బజ్ఞమం, తదగ్గేన తేసం జేట్టం, పధానశ్చాతి వుత్తం “మనోసేట్ఠాతి మనో తేసం ధమ్మాన”న్తిఆది. మనోమయతా మనేన కతాదిభావో, సో చ మనస్స తేసం సహజాతాదినా పచ్చయభావో ఏవాతి వుత్తం “మనోమయాతి...పే.... పచ్చయో”తి. తే పనాతి ఏత్థ పన-సద్ధో వీసేసత్థదీపకో, తేనేతం దస్సేతి - యదిపి తేసం ధమ్మానం ఛన్దాదయోపి పచ్చయా ఏవ, ఇన్ద్రియాదిపచ్చయేన పన సవిసేసం పచ్చయభూతస్స మనస్సేవ వసేనేవ వుత్తం “మనోమయా”తి. తత్థ ఛన్దసముదానీతాతి యథావుత్తనేక్ఖమ్మాదిఛన్దేన సమ్మా ఉద్ధముద్ధం నీతా, తతో సముదాగతాతి అత్థో. తతో ఏవ నేక్ఖమ్మవితక్కాదితో సముప్పన్నత్తా అనావిలసజ్జప్పసముట్ఠానా. తజ్ఞామనోవిజ్ఞాణధాతుసమ్మస్సేన సహాధిట్ఠానతో ఫస్ససమోధానా. “పుట్టో, భిక్షవే, వేదేతి, పుట్టో సజ్ఞానాతి, పుట్టో చేతేతీ”తి (సం. ని. ౪.౯౩) హి వుత్తం. ఇదం మనోకమ్మన్తి కాయజ్ఞవాచకభవోపనం అకత్వా సద్ధాసమన్నాగతేన పసన్నేన మనసా పవత్తం ఇదం కుసలం మనోకమ్మం. తం పన అనభిజ్ఞాసహగతం, అబ్యాపాదసహగతం, సమ్మాదిట్ఠిసహగతన్తి తివిధం హోతి.

భాసతీతి అవిసంవాదనాదినా వాచకభవోపనావసేన పవత్తేన్తియా వచీవిజ్ఞాత్తియా సాధేతబ్బం సాధేతీతి అత్థో, తేన కాయద్వారతో పవత్తకుసలవచీకమ్మమ్మి సగ్గహితం హోతి. తథా హి వక్ఖతి “వచీవిజ్ఞాత్తివిప్పారతో, తథా సాదియనతో చ

భాసతీ"తి. సబ్బమ్మి వచీకమ్మం సచ్చాదివసేన చతుర్బిధం. కరోతీతి అత్తనో, పరేసగ్నా హితాహితాని కారణాకారణేహి కాయజ్ఞచోపనావసేన పవత్యేన్తియా కాయవిజ్ఞాత్రియా సాధేతబ్బం సాధేతీతి అత్తో, తేన వచీద్వారతో పవత్తకుసలకాయకమ్మమ్మి సగ్గహితం హోతి. తథా చ వక్ఖతి "కాయవిజ్ఞాత్రివిప్పారతో, తథా సాదియనతో చ కరోతీ"తి (నేత్తి. అట్ట. ౭౬ మిస్సకహారసమ్మాతవణ్ణనా). కమ్మపథవసేన గయ్ఘమానే పాణాతిపాతాదివసేన తం తివిధం హోతి. తేనాహ "ఇతి దసకుసలకమ్మపథాదస్సీతా"తి. దసపుజ్ఞాకిరియవత్తువసేనాపి గాథాయ అత్తో యుజ్జతి. తథా హి వక్ఖతి "సో పసన్నచిత్తో"తిఆది. భాసతి వా కరోతి వా కేవలం మనసా పవత్తతీతి అనియమత్తో వా-సద్దో. తథా చేవ సంవణ్ణితం.

దసవిధస్స కుసలకమ్మస్సాతి దసవిధస్స కుసలకమ్మపథకమ్మస్స, వక్ఖమాననయేన వా దసపుజ్ఞాకిరియవత్తుసజ్ఞాతస్స కుసలకమ్మస్స. నను తత్త దానాదిమయం తివిధమేవ పుజ్ఞాకిరియవత్తు వుత్తన్తి? సచ్చం, తం పన ఇతరేసం తదన్తోగధత్తా.

"సుఖమన్వేతీ"తి సజ్ఞేపేన వుత్తం సుఖానుగమం విత్థారేన దస్సేన్తో "ఇథస్సు పురిసో"తిఆదిమాహ. తత్త ఏవం సన్తన్తి ఏవం భూతం, అప్పహీనానుసయో హుత్వా సుఖవేదనీయఫస్ససమ్మూతన్తి అత్తో.

తత్త "యం మనో"తిఆదినా గాథాత్థవసేన చతుసచ్చం నిద్ధారేతి. ఆదితో వవత్థాపితేసు ఖన్ధాదీసు ఖన్ధముఖేన సచ్చానం కథితత్తా సత్తానం భిన్నరుచిభావతో నానానయేహి విపస్సనాభూమికోసల్లత్తం, పుబ్బాపరసమ్మన్ధదస్సనత్థిగ్గా ఏవం వుత్తం "ఏవం...పే... నిద్ధారేతబ్బానీ"తి. సచ్చముఖేన అస్సాదాదికే నిద్ధారేత్వా దేసనాహారసమ్మాతం యోజేతుం "తత్త సముదయేనా"తిఆదిమాహ, తం వుత్తనయమేవ. యజ్ఞోత్త అజ్ఞామ్మి అత్తతో న విభత్తం, తం హేత్థా వుత్తనయత్తా, ఉత్తానత్తత్తా చాతి వేదితబ్బం.

మననలక్ఖణేతి మననలక్ఖణహేతు. "మననలక్ఖణేనా"తి వా పారో. ఈహాభావతో బ్యాపారాభావతో. యేన పసాదేన సమన్నాగతత్తా మనో "పసన్నో"తి వుత్తో, తస్స పసాదస్స కిచ్చం మనే ఆరోపేత్వా ఆహ "అకాలుసియతో, ఆరమ్మణస్స ఓకప్పనతో చ పసన్నేనా"తి. తథా సాదియనతోతి వాచాయ వత్తబ్బం అవత్తావ ఫస్ససాదియనతో అనుజానతో. దుతియే తథా సాదియనతోతి కాయేన కాతబ్బం యథా కతం హోతి, తథా వాచాయ సంవిధానతో. తథా పసుతత్తాతి యథా సుఖమన్వేతి, తథా ఉపచితత్తా ఏవాతి అత్తో. తతోతి తతో కారణా, మనసా పసన్నేన, భాసనేన, కరణేన చ హేతునాతి వుత్తం హోతి. అనజ్ఞత్తాతి ఏతస్మిం పన అత్తే. తతోతి తతో ఏవ. యో హి పసన్నమనో తేన యం భాసనం, కరణగ్గా, తతో ఏవ నం సుఖమన్వేతీతి వుత్తం హోతి. సాతభావతోతి సాతవేదనాభావతో. ఇట్టభావతోతి మనాపభావతో. కమ్మతో విపాకుప్పత్తిఫలదానసమత్థభావేన కమ్మస్స నిబ్బత్తత్తా విపాకస్సేవ అనిబ్బత్తత్తాతి ఆహ "కత్తూ...పే... అన్వేతీతి వుత్త"న్తి కారణాయత్త వుత్తితోతి కతభావహేతుకత్తా కమ్మస్సాతి అధిప్పాయో. అసజ్ఞన్తితోతి యస్మిం సన్తానే కమ్మం నిబ్బత్తం, తదజ్ఞసన్తానా సజ్ఞమనతో.

ఆధిపచ్చయోగతోతి సహజాతాధిపతివసేన ఆధిపచ్చయుత్తత్తా. సహజాతధమ్మానజ్ఞో తంసమ్మయుత్తస్స మనస్స వసేన పుబ్బుగ్గమతా ఇధాధిప్పేతా. తతో ఏవాతి ఆధిపచ్చయోగతో ఏవ. మనస్సాతి ఉపయోగత్తే సామివచనం. తేసం ధమ్మానన్తి సమ్మన్దో. కుసలభావో యుజ్జతి పసాదస్స యోనిసోమనసికారహేతుకత్తా . నను విభజ్జబ్యాకరణేసు తేసం సావకానం సద్ధా ఉప్పజ్జతీతి? నాయం సద్ధా, తదాకారా పన అకుసలా ధమ్మా తథా వుచ్చన్తీతి వేదితబ్బం. తథా హి వక్ఖతి

“నాయం పసాదో”తిఆది (నేత్తి. అట్టం. ౭౬ మిస్సకహారసమ్పాతవణ్ణనా). సుఖం అన్వేతీతి యుజ్జతి కమ్మస్స ఫలదానే సమత్తభావతో. యథా హి కతం కమ్మం ఫలదానసమత్తం హోతి, తథా కతం ఉపచితన్తి వుచ్చతీతి.

మనోపవిచారా ఇథ నేక్ఖమ్మసితా సోమనస్సూపవిచారా, ఉపేక్ఖూపవిచారా చ వేదితబ్బా కుసలాధికారత్తా. తే పన యస్మా చిత్తం నిస్సాయేవ పవత్తన్తి, నానిస్సాయ, తస్మా వుత్తం “మనో మనోపవిచారానం పదట్టాన”న్తి. కుసలపక్ఖస్స పదట్టానన్తి ఏత్థ కుసలో తావ ఫస్సో కుసలస్స వేదనాక్ఖన్ధస్స సజ్ఞాక్ఖన్ధస్స సజ్ఞారక్ఖన్ధస్స సహజాతాదినా పచ్చయో హోతి. “పుట్టో, భిక్ఖవే, వేదేతి, పుట్టో సజ్ఞానాతి, పుట్టో చేతేతీ”తి (సం. ని. ౪.౯౩) వుత్తం. ఏవం వేదనాదీనమ్మి వేదితబ్బం. సద్ధాదీనమ్మి పచ్చయభావే వత్తబ్బమేవ నత్తి. సబ్బస్సాతి చతుభూమకస్స. కామావచరా హి కుసలా ధమ్మా యథారహం చతుభూమకస్సాపి కుసలస్స పచ్చయా హోన్తి, ఏవం ఇతరభూమకాపి.

“పసన్నేన మనసా భాసతీ”తి వుత్తత్తా విసేసతో సమ్మావాచాపచ్చయం భాసనం ఇథాధిప్పేతన్తి వుత్తం “భాసతీతి సమ్మావాచా”తి. తత్థాయమధిప్పాయో “భాసతీతి యమిదం పదం, ఇమినా సమ్మావాచా గహితా హోతీ”తి. కరోతీతి సమ్మాకమ్మన్తోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సుపరిసుద్ధే కాయవచీకమ్మే రితస్స ఆజీవపారిసుద్ధి, న ఇతరస్సాతి వుత్తం “తే సమ్మాఆజీవస్స పదట్టాన”న్తి. తత్థ తేతి సమ్మావాచాకమ్మన్తా. యస్మా పన ఆజీవట్టమకే సీలే పతిట్టితస్స ఉప్పన్నానుప్పన్నానం అకుసలధమ్మానం పహానానుప్పాదనాని, అనుప్పన్నుప్పన్నానం కుసలధమ్మానం ఉప్పాదనపారిపూరియా చ సమ్భవన్తి, తథా సమ్మావాయామే రితస్సేవ కాయాదీసు సుభసజ్ఞాదివిద్ధంసినీ సమ్మాసతి సమ్భవతి, తస్మా వుత్తం “సమ్మాఆజీవో...పే....పదట్టాన”న్తి. జేట్టకసీలం పాతిమోక్ఖసంవరో, సద్ధాసాధనో చ సోతి ఆహ “తం సీలస్స పదట్టాన”న్తి.

తేసన్తి కాయవచీకమ్మానం. కమ్మపచ్చయతాయాతి కుసలకమ్మహేతుకతాయ.

పదత్తో చ వుత్తనయేనాతి “మననతో ఆరమ్మణవిజాననతో”తిఆదినా.

అయం ఆవట్టోతి అయం సభాగవిసభాగధమ్మావట్టనవసేన ఆవట్టో. ఏత్థ హి కుసలమూలసమ్మత్తమగ్గాదినిద్ధారణా సభాగధమ్మావట్టనా. అవిజ్ఞాభవత్తణ్ణానం నిద్ధారణా విసభాగధమ్మావట్టనా.

విభత్తిహారే పదట్టానభూమివిభాగా వుత్తనయా, సువిజ్ఞోయ్యా చాతి ధమ్మవిభాగమేవ దస్సేన్తో “నయిద”న్తిఆదిమాహ. తత్థ “నయిదం యథారుతవసేన గహేతబ్బ”న్తి సుత్తస్స నేయ్యత్తతం వత్వా “యోహి”తిఆదినా తం వివరతి. “దుక్ఖమేవ అన్వేతీ”తి కస్మా వుత్తం, నను యత్థ కత్థచి హితేసితా కుసలమేవాతి? నయిదమీదిసం సన్ధాయ వుత్తం, అధమ్మం పన ధమ్మాతి, ధమ్మఞ్చ పన అధమ్మాతి దీపనేన లోకస్స సబ్బానత్థబీజభూతేసు సకలహితసుఖుపాయపట్టిక్ఖేపకేసు తిత్థకరేసు అసన్తగుణసమ్భావనవసేన పవత్తమిచ్ఛాధిమోక్ఖం సన్ధాయ వుత్తం. యో హి లోకే అప్పమత్తకమ్మి పుజ్ఞం కాతుకామం పాపికం దిట్టిం నిస్సాయ పటిబాహతి, సోపి గారయ్హో, కిమజ్ఞం పన అరియవినయే సమ్మాపటిపత్తిం పటిబాహన్తేసూతి దుక్ఖఫలావ తత్థ సమ్భావనాపసంసా పయిరుపాసనా. తథా హి వుత్తం – “న ఖో అహం, మోఘపురిస, అరహత్తస్స మచ్చరాయామి, అపిచ తుయ్హేవేతం పాపకం దిట్టిగతం...పే.... దీఘరత్తం అహితాయ దుక్ఖాయ సంవత్తతీ”తి

(దీ. ని. ౩.౭), “యో నిన్దియం పసంసతి (సు. ని. ౬౬౩; సం. ని. ౧.౧౮౦, ౧౮౧; అ. ని. ౪.౩; నేత్తి. ౯౨), సబ్బస్సాపి అనత్తస్స మూలం బాలూపసేవనా”తి చ.

ఇదశ్శో సుత్తన్ని “మనోపుబ్బభగ్గమా...పే...పద”న్ని (ధ. ప. ౧, ౨) పఠమం గాథం సన్ధాయ వదతి. ఏతస్సాతి సంవణ్ణీయమానసుత్తస్స.

కిచ్చపశ్శత్తీతి అధిపతిపచ్చయసజ్ఞాతస్స కిచ్చస్స పశ్శాపనం. పథానపశ్శత్తీతి పథానభావస్స పశ్శాపనా. సహజాతపశ్శత్తీతి తేసం ధమ్మానం మనసా సహభావపశ్శాపనా.

మహాభూతాతీతి ఇతిసద్ధో ఆదిఅత్తో, తేన మహాభూతావినాభావీ సబ్బో రూపధమ్మో సజ్జయ్యతి.

“మనోపుబ్బభగ్గమా”తి సమాసపదే “మనో”తి పదం తదవయవమత్తన్ని ఆహ “నేవ పదసుద్ధీ”తి. తేనేవాహ “మనోపుబ్బభగ్గమాతి పదసుద్ధీ”తి. “ఛాయావ అనపాయినీ”తి ఇదం సుఖానుగమస్స ఉదాహరణమత్తం, న యథాధిప్పేతత్థపరిసమాపనం. “సుఖమన్వేతీ”తి పన యథాధిప్పేతత్థపరిసమాపనన్ని వుత్తం “పదసుద్ధి చేవ ఆరమ్మసుద్ధి చా”తి.

ఏకత్తతాతి మనోపుబ్బభగ్గమాదిసామజ్ఞాం సన్ధాయ వదతి. ఏవం సేసేసుపి. వేమత్తతా “మనోపుబ్బభగ్గమా”తిఆదినా సామజ్ఞతో వుత్తధమ్మే పసాదో ధారణాయ నివత్తేత్వా పసన్నసజ్ఞాతే విసేసే అవత్థాపనతో. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. పసాదో సినేహసభావో, అస్సద్ధియం వియ లూఖసభావం దోసం వినోదేతీతి ఆహ “బ్యాపాదవిక్ఖమ్భనతో”తి. బహిద్ధాతి సద్ధేయ్యవత్థం సన్ధాయాహ. ఓకప్పనతోతి ఆరమ్మణం అనుపవిసిత్వా అనుపక్ఖన్దిత్వా సద్ధహనతో.

దేయ్యధమ్మాదయోతి ఏత్థ ఆదిసద్ధేన సంవేగహిరోత్తప్పకసిణమణ్డలాదయో సజ్జయ్యన్తి. ఇట్టారమ్మణాదయోతి ఆదిసద్ధేన ఇట్టమజ్జత్తారమ్మణా, ద్వారధమ్మా, మనసికారోతి ఏవమాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో. తథా ఫస్సోతి యథా వేదనాదీనం ఇట్టారమ్మణాదయో పచ్చయో, ఏవం ఫస్సోపీతి పచ్చయతాసామజ్ఞమేవ ఉపసంహరతి తథా-సద్ధో. వేదనాదీనన్ని హి వేదనాదయో తయో ఖన్ధా గహితా. విజ్ఞాణస్స వేదనాదయోతి నామరూపం సన్ధాయ వదతి.

“సీలమయస్స అదోసో పదట్ఠాన”న్ని వుత్తం ఖన్తిపథానత్తా సీలస్స. అధిట్ఠాతీతి అనుయుజ్జాతి ఉప్పాదేతి. సోతి ఏవం కుసలచిత్తం భావేన్తో. “అనుప్పన్నాన”న్తిఆదినా భావనాపహానసమారోపనాని దస్సేన్తో నిబ్బేధభాగియవసేన గాథాయ అత్తం విచినిత్వా సమారోపేతి, ఏవమ్మి సక్కా యోజేతున్తి వాసనాభాగియవసేన పదట్ఠాననిద్దేసే ఉదాహరీయతి.

ఏవం “మనోపుబ్బభగ్గమా ధమ్మా”తి గాథాయ వసేన హారసమ్మాతయోజనావిధిం దస్సేత్వా ఇదాని గాథాంతరేన దస్సేతుం “తథా దదతో పుజ్జా”న్తిఆదిమాహ. తత్థ భావనామయన్తి పశ్శాభావనామయం.

“అలోభో కుసలమూల”న్తిఆది దానాదీనం అలోభాదిపథానత్తా వుత్తం, సబ్బత్థ చ “వుత్త”న్ని పదం ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. తేసన్ని రాగాదీనం. నిస్సరణన్తి చ పరినిబ్బానమేవ సన్ధాయ వదతి.

పరిచ్ఛాగసీలో అలోభజ్ఞాసయో కామేసు ఆదీనవదస్సావీ సమ్మదేవ సీలం పరిపూరేతీతి ఆహ “దదతో...పే.... పదట్ఠాన”ని. ఇథ ఓళారికా నామ కిలేసా వీతిక్కమావత్ఠానం, తప్పహానం తదఙ్గప్పహానేన వేదితబ్బం. మజ్జిమానని పరియుట్ఠానావత్ఠానం. సుఖుమానని అనుసయావత్ఠానం. కతావీభూమి ని వీణాసవభూమిం.

దదతోతి మగ్గసహగతేన అలోభేన సదేవకస్స లోకస్స అభయదానం దదతో. పుజ్జాని లోకుత్తరకుసలం. సంయమతోతి మగ్గపరియాపన్నేహి సమ్మావాచాకమ్మన్తాజీవేహి దిట్ఠేకట్ఠాదిసంకిలేసతో మగ్గసంయమేన సంయమంతస్స. వేరని పాణాతిపాతాదిపాపం. కుసలోతి మగ్గసమ్మాదిట్ఠియా కుసలో విచక్షణో. జహాతి పాపకన్తి తేహి తేహి మగ్గేహి తం తం పహాతబ్బం పాపధమ్మం ఓధిసో జహాతి సముచ్చిన్నతి. తేనాహ “మగ్గో వుత్తో”తి.

“దదతో”తిఆదినా పుట్టే అవిభాగేన కుసలమూలాని ఉద్ధటానీతి ఇదాని విభాగేన తాని ఉద్ధరన్తో “లోకియకుసలమూల”నిఆదిమాహ.

పుథుజ్జనభూమి సేక్ఖభూమి దస్సితా పహానస్స విప్పకతభావదీపనతో. అసేక్ఖభూమి దస్సితా అనుపాదాపరినిబ్బానదీపనతో.

సగ్గగామినీ పటిపదా పుబ్బభాగప్పటిపత్తి.

పుజ్జో కథితే పుజ్జాఫలమ్మి కథితమేవ హోతీతి వుత్తం “దదతో...పే.... దేసనమాహ”తి. సచ్చకమ్మట్ఠానేన వినా సంకిలేసప్పహానం నట్ఠీతి దస్సేన్తో ఆహ “కుసలో...పే.... దేసనమాహ”తి.

వేరసద్దో అదిన్నాదానాదిపాపధమ్మేసుపి నిరుళ్లోతి వుత్తం “ఏవం సబ్బానిపి సిక్ఖాపదాని విత్థారేతబ్బానీ”తి. ద్వేపి విముత్తియో సేక్ఖాసేక్ఖవిముత్తియో, సఉపాదిసేసఅనుపాదిసేసవిముత్తియో చ. తథా హి వక్షతి “నిబ్బుతోతి ద్వే నిబ్బానధాతుయో”తిఆది (నేత్తి. అట్టం. ౭౬).

కారణాపచారేన, కారణగ్గహణేన వా ఫలం గహితన్తి ఆహ “ద్వే సుగతియో”తిఆది. వట్టవివట్టసమ్మత్తియో ఇమిస్సా దేసనాయ ఫలం, తస్స దానం సీలం భావనా ఉపాయో, “సమ్మత్తిద్వయం ఇచ్చన్తేన దానాదీసు అప్పమత్తేన భవితబ్బ”ని అయమేత్థ భగవతో ఆణత్తితి ఇమమత్తం సన్ధాయాహ “ఫలాదీని యథారహం వేదితబ్బానీ”తి.

విచయోతి విచయహారసమ్మాతో, సో వుచ్చతీతి అత్తో. ఏస నయో ఇతో పరేసుపి. “తివిధమ్మి దానమయ”నిఆదినా పదత్థవిచయం దస్సేతి, తేన అస్సాదాదయో, ఇతరే చ విచయహారపదత్థా అత్తో విచితా ఏవ హోన్తీతి. రూపాదిఆరమ్మణస్స పరిచ్ఛాగో వుత్తోతి సమ్బన్దో. సబ్బోతి సకలో అనవసేసతో కిచ్చస్స వుత్తత్తా.

దానాభిరతస్స చాగాధిట్ఠానం పారిపూరిం గచ్చతీతి వుత్తం “దదతో...పే.... పదట్ఠాన”ని. విరతిసచ్చే, వచీసచ్చే చ తిట్ఠతో సచ్చాధిట్ఠానం పారిపూరిం గచ్చతీతి వుత్తం “సంయమ...పే.... పదట్ఠాన”ని. కోసల్లయోగతో చ పాపప్పహానతో చ పజ్ఞాపారిపూరిం గచ్చతీతి వుత్తం “కుసలో...పే.... పదట్ఠాన”ని. అనవసేసరాగాదీసు పహీనేసు ఉపసమో ఉపట్టితో నామ హోతీతి వుత్తం “రాగ...పే.... పదట్ఠాన”ని.

కుసులోతి పుగ్గలాధిష్ఠానేన కోసల్లసమ్మాదిట్టి వుత్తాతి ఆహ “కుసులో...పే.... మగ్గజ్ఞాదిభావేన ఏకలక్ష్మణత్తా”తి. ఆదిసద్దేన బోధిపక్ఖియభావాదిం సజ్ఞణ్ఠాతి. ఖేపేతబ్బభావేనాతి పహాతబ్బభావేన.

అవేరతన్తి అసపత్తతం. కుసులధమ్మేహీతి అనవజ్జధమ్మేహి, ఫలనిబ్బానేహీతి అధిప్పాయో. దానస్స మహప్పలతా, సీలాదిగుణేహి సత్థు అనుత్తరదక్షిణేయ్యభావో, అనుపాదాపరినిబ్బానన్తి ఇమేసం పచ్చవేక్షణా ఇమస్స దానస్స నిదానన్తి అయమత్తో పాళియం నిరుళ్లోవ. నిబ్బచననిదానసన్ధయో సువిజ్ఞోయ్యావాతి ఆహ “నిబ్బచననిదానసన్ధయో వత్తబ్బా”తి.

పటిపక్ఖనిద్దేసేన సముదయోతి దేసనత్తం పటిపక్ఖనిద్దేసనేన నిద్ధారితో అయం మచ్చరియాదిసంకిలేసపక్ఖికో సముదయో. అలోభేన...పే.... దానాదీహీతి యేహి అలోభాదీహి దానాదయో ధమ్మా సమ్భవన్తి, తాని దానాదిగ్గహణేనేవ గహితానీతి కుసులమూలాని నిద్ధారేతి “ఇమాని తీణి కుసులానీ”తి. తేసన్తి కుసులమూలానం.

భయహీతు దేతి పణ్ణాకారాదివసేన. రాగహీతు దేతి సభాగవత్థుస్స. ఆమిసకిళ్ళిక్ఖహీతు దేతి లజ్జాదివసేన. అనుకమ్మన్తో వా కరుణాఖేత్తే. అపచయమానో గుణఖేత్తే, ఉపకారఖేత్తే వా. భయూపరతోతి భయేన ఓరతో. తేన తథారూపేన సంయమేన వేరం న చియితేవ. ఏవం సబ్బస్స అకుసులస్స పాపకో విపాకోతి యోజనా.

“దదతో”తిఆదినా యథా దానపటిక్ఖేపేన పరివత్తనం దస్సితం, ఏవం పహానపటిక్ఖేపేనపి పరివత్తనం దస్సేతబ్బన్తి వుత్తం “అకుసులో పన న జహాతీ”తి.

కమ్మఫలం సద్దహన్తో దానకిరియాయం పదహన్తో యేన విధినా దానం దాతబ్బం, తత్త సతిం ఉపట్టపేన్తో చిత్తం సమాదహన్తో సమ్మాదిట్టిం పురక్ఖరోన్తో దానే సమ్మాపటిపన్నో హోతీతి ఆహ “దానం నామ...పే.... హోతీ”తి.

భావనాపహానసమారోపనాని పాళియం సరూపతో విజ్ఞాయన్నీతి పదట్టానవేవచనసమారోపనాని దస్సేతుం “తం సీలస్స పదట్టాన”న్తిఆది వుత్తం, తం సువిజ్ఞోయ్యం. అజ్ఞాఞ్చ యదేత్థ అత్థతో న విభత్తం, తం వుత్తనయత్తా, ఉత్తానత్థత్తా చాతి వేదితబ్బం.

హారసమ్పాతవారవణ్ణనా నిట్టితా.

నయసముట్టనవారవణ్ణనా

౭౯. “విసయభేదతో”తి సజ్జేపిన పుత్తమత్థం విత్థారతో వివరితుం “యథా హి”తిఆదిమాహ. తత్త నయతోతి నయగ్గాహతో. న హి పటివేధజ్ఞాణం వియ విపస్సనాజ్ఞాణం పచ్చక్షతో పవత్తతీతి. అనుబుజ్ఞయమానోతి అభిసమయజ్ఞాణస్స అనురూపం బుజ్ఞయమానో. యథా ఏకపటివేధేనేవ మగ్గజ్ఞాణం పవత్తతి, ఏవం తదనుచ్ఛవికం విపస్సనాజ్ఞాణేన గయ్యమానోతి అత్థో. ఏవజ్ఞా కత్వా నన్దియావట్టాదీనం తిణ్ణం అత్తనయభావో సమత్తితో హోతీతి. తథా హి అత్థవిసేససరూపతాయ తయో నయా “సుత్తత్తో”తి వుత్తా, పదత్తవిచారభావేపి పన హారా “బృజ్జనవిచయో”తి. యది ఏవం కథం తయోతి చోదనం సన్ధాయాహ “పటివిజ్ఞత్తానం పనా”తిఆది. తత్త ఏకమేకో సంకిలేనవోదానానం విభాగతో ద్విసజ్ఞహోతి యోజనా. చతుఛఅట్టదిసో చాతి న పచ్చేకం తే నన్దియావట్టాదయో చతుఛఅట్టదిసా, అథ ఖో యథాక్కుమన్తి. “ఏవ”న్తిఆది యథాపుత్తస్స అత్తస్స నిగమనం.

తథా చాతి యథాపుత్తస్స అత్తస్స ఉపచయేన సమత్తనా. పుట్టా కోటి న పజ్ఞాయతీతి ఏత్త యం వత్తబ్బం, తం పరతో పట్టానకథాయం ఆవి భవిస్సతి. “అన్ధం తమం తదా హోతి, యం లోభో సహతే నర”న్తిఆది (చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౨౮) వచనతో కామతణ్ణాపి పటిచ్చాదనసభావా, యతో కామచ్చన్దం “నీవరణ”న్తి వుత్తం. అవిజ్ఞాయ పన భవేసు ఆదీనవప్పటిచ్చాదనం సాతిసయన్తి. తథా అవిజ్ఞాపి సంయోజనసభావా, యతో సా బహిద్ధా సంయోజనభావేన వుత్తా. ఏవం సన్తేపి తణ్ణాయ బద్ధనట్టో సాతిసయో అపేక్షితభావతోతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “తథాపి...పే.... వుత్త”న్తి ఆహ.

“సంయుత్తా”తి పదస్స సమ్మయుత్తాతి అత్థోతి ఆహ “మిస్సితా”తి. “అవిజ్ఞాభిభూతా...పే.... అభినివిసన్తా”తి ఏతేన అవిజ్ఞాయ అయాథావగహణహేతుతం దస్సేతి, తతో సో అవిన్దియం విన్దితీతి అవిజ్ఞాతి వుచ్చతి. కిలిస్సనం ఉపతాపనన్తి ఆహ “కిలిస్సనప్పయోగం అత్తపరితాపనపటిపత్తి”న్తి. అల్లీయనం సేవనం.

దుక్ఖన్తి ...పే.... జానన్తీతి అత్తనా అనుభూయమానం తథా తథా ఉపట్టితం కాయికచేతసికదుక్ఖం, ఇతరమ్మి వా ఏకదేసం జానన్తి. తణ్ణాయపి ఏసేవ నయో. సభాగవిసభాగపటిపజ్ఞితబ్బాకారతో తత్త తేసం జ్ఞాణం నత్తేవాతిదస్సేన్తో “ఇదం దుక్ఖ”న్తిఆదిమాహ. పవత్తిపవత్తిహేతుమత్తమ్మీతి “పవత్తి పవత్తిహేతు”తి ఏత్తకమ్మి. కా పన కథాతి పచురజనసాధారణే లోకియేపి నామ అత్తే యేసం జ్ఞాణస్స పటిఘాతో, పరమగమ్మీరే అరియానం ఏవ విసయభూతే లోకుత్తరే నివత్తినివత్తిహేతుసజ్ఞాతే అత్తే కా నామ కథా, చిన్నా కథాతి అత్థో. అట్టసమాపత్తిపభేదస్స కేవలస్స సమథస్స తాదిసే కాలే బాహిరకానజ్ఞా ఇజ్ఞనతో “విపస్సనాధిట్టాన”న్తి విసేసితం. వూపసమో సముచ్చేదో, పటిప్పస్సద్ధి చ.

“సంసారస్స అనుపచ్చేదనతో”తి ఇదం దిట్టిగతానం దిట్టిగతికమతదస్సనం. సో హి పుత్తముఖదస్సనే అసతి సంసారో ఉచ్చిజ్జేయ్యాతి భాయతి. యతో వుత్తం –

“గణ్ణుప్పాదో కికి చేవ, కున్తి బ్రాహ్మణధమ్మికో;

ఏతే అభయం భాయన్తి, సమ్మాళ్లా చతురో జనా”తి. (సు. ని. అట్ట. ౨.౨౯౩; అ. ని. టీ. ౩.౫.౧౯౨);

తదభిజ్ఞాతి తం యథావృత్తఅన్తద్వయం అభిజానన్తి గుణం ఆరోపేత్వా జానన్తీతి తదభిజ్ఞా. అత్తభజ్జానతో,
రోగగణ్డసల్లసదిసతాయ అత్తభావసంకిలేసానఇచ్చ రోగగణ్డసల్లతా.

సక్కాయదస్సనేతి ఏత్థ దిట్టిదస్సనం, సక్కాయోవ దస్సనం సక్కాయదస్సనన్తి అత్తో వేదితబ్బో. తేసన్తి దిట్టిచరితానం.
అత్తాభినివేసో బలవా. తస్మా యథాఉపట్టితం రూపం “అత్తా”ఇచ్చేవ గణ్డన్తీతి అధిప్పాయో. తథా వేదనాదిం. తణ్ణాచరితో పన
యథాఉపట్టితం రూపం తణ్ణావత్తుం కత్వా అత్తనియాభినివేసేన అభినివిసన్తా తదజ్ఞమేవ అత్తతో సమనుపస్సన్తి. ఏవం
వేదనాదీసు. తేనాహ “తణ్ణాచరితా”తిఆది. విజ్జమానేతి పరమత్థతో ఉపలబ్బమానే. కాయేతి సమూహే. దిట్టియా పరికప్పితో
అత్తాది ఏవ పరమత్థతో నుపలబ్బతి, దిట్టి పన లబ్బతేవాతి ఆహ “సతీ వా విజ్జమానా”తి.

సక్కాయదస్సనముఖేనాతి సక్కాయదిట్టిముఖేన.

ఉచ్చేదసస్సతన్తి తంసహచరణతో ఉచ్చేదసస్సతదిట్టి వుత్తా. “ఉచ్చేదసస్సతవాదా”తిపి పాఠో.

కసిణాయతనానీతి కసిణజ్ఞానాని.

తేజేత్వాతి నిసానేత్వా.

౮౧. ఏత్తావతా నన్దియావట్టస్స భూమిరచనవసేన సంకిలేసపక్ఖో దస్సితోతి ఆహ “తత్థ దిట్టిచరితోతిఆదినా వోదానపక్ఖం
దస్సితీ”తి. “యస్మా సల్లేఖే తిబ్బగారవో”తి ఇమినా తత్థ తిబ్బగారవత్తా సంలేఖానుసంతతవుత్తినా భవతీతి దస్సితీ.
సేససుపి ఏసేవ నయో. మిచ్చాధిమోక్ఖో సద్ధాపతిరూపకో అవత్తుస్మిం పసాదో.

పుగ్గలాధిట్టానేన ధమ్మమేవ విభజతీతి ఆహ “సత్తాపి...పే.... దస్సితీ”తి.

యే హి కేచీతి ఏత్థ హి-సద్ధో నిపాతమత్తం. “ఇమాహి ఏవ చతుహి పటిపదాహీ”తిపి పాళి. దుక్ఖాపటిపదాదివిభాగేన
మగ్గో ఏవ ఇథ వుత్తోతి ఆహ “పటిపదా హి మగ్గో”తి చతుద్దిసాసజ్ఞాతం మగ్గన్తి చతుద్దిసాసజ్ఞాతం పవత్తనుపాయం. ద్వే దిసా
ఏతిస్సాతి ద్వీదిసా. నన్దియావట్టస్సాతి నన్దియావట్టనయస్స.

౮౨. వివత్తతి వట్టం ఏత్థాతి వివత్తం, వివత్తం ఏవ వివట్టం, అసజ్ఞతథాతు, నిబ్బుతి ఏవ వా. తేన వుత్తం “నిబ్బాన”న్తి.

“కత్థ దట్టబ్బ”న్తి వా పాళి. ఉపచయేతి ఉపచయావత్థాయన్తి అత్తో. దసన్నన్తి లోభాదికిలేసవత్థానం.
విపల్లాసహేతుభావతోతి సుభసజ్ఞాదివిపల్లాసహేతుకభావతో. విపరియేసగ్గాహావసేన హి ఆదీనవేసు ఏవ సంయోజనియేసు
ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సితా. న హి యథాభూతజ్ఞాణే సతి తథా సమ్మవో. తేన వుత్తం “దసన్నం...పే.... భావతో”తి.
దసవిధకారణేతి దసవిధే కారణే, దసవిధస్స వా కారణే. అయోనిసోమనసికారపరిక్ఖతా ధమ్మా సుభారమ్మణాదయో.

తబ్బిసయా కిలేసాతి ఆహారపరిజ్ఞాపరిబన్ధభూతా కిలేసా. విజ్ఞాణట్టితీసుపి ఏసేవ నయో. కాయే పవత్తమానో పఠమో
విపల్లాసో కాయసముదాయే, కాయేకదేసే చ కలళీకారే ఆహారే పవత్తో ఏవ హోతీతి వుత్తం “పఠమే ఆహారే విసయభూతే
పఠమో విపల్లాసో పవత్తతీ”తి. తథా వేదనాయం పవత్తమానో దుతియవిపల్లాసో తప్పచ్చయే ఫస్సాహారే, చిత్తే పవత్తమానో

తతియవిపల్లానో తప్పచ్చయే మనోసజ్జాతనాహరే, ధమ్మేసు పవత్తమానో చతుత్థవిపల్లానో తప్పచ్చయే విజ్ఞాణాహరే
 పవత్తో ఏవ హోతితి వుత్తం “చతుత్థే ఆహరే చతుత్థో విపల్లానో”తి. తేనాహ “సేసాహరేసుపి ఏసేవ నయో”తి. ఆహరసేసిన వా
 ఆహరపటిబద్ధో ఛన్దరాగో గహితో. విజ్ఞాణట్టితీసుపి ఏసేవ నయో. తేనేవాహ “ఆహరసేసిన తబ్బిసయా కిలేసా అధిప్పేతా”తి.
 పఠమే ఆహరే విసయభూతేతి చ పఠమే ఆహరే ఛన్దరాగస్స విసయభావం పత్తే, తబ్బావం అనతిక్కన్తేతి అత్తో.
 అప్పహీనచ్చన్దరాగస్స హి తత్త విపల్లాసా సమ్భవన్తి, న ఇతరస్స. తథా దుతియవిపల్లాసాదీసు అప్పహీనేసు. ఇతరే
 ఉపాదానాని పవత్తన్తేవ అప్పహీనత్తాతి ఆహ “సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో”తి. యస్మా చ ఉపాదానాదీసు అప్పహీనేసుపి
 యోగాదయో పవత్తన్తేవ యథారహం తంసభావత్తా, తదేకత్థసభావతో చ, తస్మా వుత్తం పాళియం “పఠమే ఉపాదానే పఠమో
 యోగో”తిఆది. తేనాహ “సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో”తి.

౮౩. అపరిజానన్తస్సాతి ఇతపరిజ్ఞాయ, తీరణపరిజ్ఞాయ, పహనపరిజ్ఞాయాతి తీహి పరిజ్ఞాహి పరిచ్చిన్దిత్వా
 అజానన్తస్స, తేసం సముదయజ్ఞా అత్థభగ్గమజ్ఞా అస్సాదజ్ఞా ఆదీనవజ్ఞా నిస్సరణజ్ఞా యథాభూతం అనవబుజ్ఞన్తస్సాతి
 అత్తో. తిబ్బో బహలో ఛన్దరాగో హోతి తత్తాచరితభావతోతి అధిప్పాయో. ఇతి ఉపక్కిలేసస్స దిట్టాభినివేసస్స హేతుభావతోతి
 ఇమమత్తం సన్ధాయాహ “వుత్తనయేనేవా”తి. సుభసుఖసజ్జాకాముపాదానకామభవయోగఅభిజ్ఞాకాయగన్ధకామభవాసవ-
 కామభవోఘరాగసల్లఛన్దాగతిగమనాని తత్తాపక్కికతాయ, తత్తాసభావతాయ చ తత్తాపధానాని.
 సీలబ్బతుపాదానబ్యాపాదకాయగన్ధదోససల్లదోసాగతిగమనాని పన తత్తాభావే భావతో , విజ్ఞాణట్టితియో తత్తావిసయతో,
 సబ్బేసం వా తత్తావిసయతో తత్తాపధానతా లబ్బతేవ. పచ్చిమకానం దిట్టిపధానతా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బా.

౮౪. కబళీకారే ఆహరేతి కబళీకారాహరవిసయే ఛన్దరాగే. “అప్పహీనే”తిఆదికం పరియాయకథం ముజ్జేత్వా
 నిప్పరియాయమేవ దస్సేన్తో కబళీకారాహరస్స “అసుభసభావత్తా, అసుభసముట్టానత్తా చా”తి వుత్తం. లబ్బమానే హి ఉజ్జకే
 అత్తే కిం పరియాయకథాయాతి. ఛన్దరాగో వా తత్త అత్తసిద్ధోతి ఏవమ్మేత్త అత్తో వుత్తో. న హి తత్త అసతి ఛన్దరాగే విపల్లానో
 సమ్భవతి. దుక్ఖసభావత్తాతి సజ్ఞారదుక్ఖతాయ దుక్ఖసభావత్తా. దుక్ఖపచ్చయత్తాతి తివిధదుక్ఖతాలక్ఖణస్స దుక్ఖస్స కారణతో.
 విజ్ఞాణే నిచ్చసజ్ఞానో. తథా హి సాతి నామ భిక్ఖు కేవట్టపుత్తో “తంయేవ విజ్ఞాణం సన్ధావతి సంసరతీ”తి తత్త నిచ్చాభినివేసం
 సంవేదేసి. యేభుయ్యేన సజ్ఞారేసు అత్తసజ్ఞాతా దిట్టిగతికానం “చేతనా అత్తా”తిఆదిదిట్టిపరిదీపనేసు వేదితబ్బా.
 “భవవిసుద్ధీ”తి పదస్స అత్తవచనం “నిబ్బుతిసుఖ”న్తి. “సీలబ్బతేహి...పే.... సుఖన్తి దళ్ళం గణ్ణాతీ”తి ఇమి
 సీలబ్బతుపాదానం ఇథ భవుపాదానన్తి దస్సేతి. తథా హి వక్ఖతి “సీలబ్బతుపాదానసజ్ఞాతేన భవుపాదానేనా”తి.

పచ్చయా హోన్తి ఉపనిస్సయపచ్చయాదినా. పఠమే యోగే రితీతి పఠమే యోగే పతిట్టితో. అప్పహీనా హి కిలేసా
 కమ్మవట్టాదీనం కారణభూతా తంసమగ్గేనో సత్తస్స పతిట్టాతి వుచ్చన్తి. పరస్స అభిజ్ఞాయనం పరాభిజ్ఞాయనం.
 భవపత్తనాయ భవదిట్టిభవరాగవసేన పియాయితస్స వత్తునో విపరిణామజ్ఞాధాభావే దోమనస్సుప్పత్తిం సన్ధాయ వుత్తం
 “భవరాగ...పే.... పదూసేన్తీ”తి.

గన్ధిత్యాతి గన్ధిం కత్వా. ద్విధాభూతం రజ్జుఆదికే వియ గన్ధికరణజ్ఞో గన్ధనం. చిత్తం పరియాదాయ తిట్టన్తా ఆసవానం
 ఉప్పత్తిహేతు హోన్తీతి సమ్మన్తో. పరియుట్టానప్పత్తా ఏకచ్చే కిలేసా విసేసతో ఆసవుప్పత్తిహేతు హోన్తీతి దస్సనత్తం
 అట్టకథాయం ఉప్పటిపాటివచనం. తప్పటిపక్షే విసయే పత్తేతీతి యోజనా. తబ్బిసయబహులే భవే పత్తేతీతి యథా
 మానుసకేహి కామేహి నిబ్బిన్నరూపా దేవూపపత్తి. తంసభావత్తాతి దిట్టిసభావత్తా. అపరాపరన్తి అజ్ఞామజ్ఞాం. ఏకచ్చా హి

దిట్టి ఏకచ్ఛస్స దిట్టాభినివేసస్స కారణం హోతి, యథా సక్కాయదిట్టి ఇతరాసం. అభినివిసంతస్సాతి అభినివేసనహేతు.

“అయోనిసోమనసికారతో...పే... అవిజ్ఞాసవో ఉప్పజ్జతీ”తి ఇదం సచ్చాభినివేసస్స ఫలభూతం అవిజ్ఞాసవం దస్సేతి ఏకంతవస్సిమేఘువుట్టానేన వియ మహోఘుప్పవత్తి. అవిజ్ఞాసవో సిద్ధో హోతి వుట్టిహేతుకమహోఘసిద్ధియా ఉపరిమేఘువుట్టానం వియ.

“నన్దీరాగసహగతా”తిఆదీసు (మహావ. ౧౪) వియ తబ్బావత్థో సహగతసద్దోతి ఆహ “అనుసయ...పే... భూతా వా”తి. చిత్తస్స అబ్బంతరసంఘాతం హదయన్తి విపాకచిత్తప్పవత్తిం సన్ధాయ వదతి. విపాకవట్టిపి కిలేసవాసనాహితా అత్తి కాచి విసేసమత్తా.

లోభసహగతస్స విజ్ఞాణస్స. ఇతరస్స దోససహగతాదికస్స. బృజ్జనేన వియ భోజనస్స ఆరమ్మణస్స అభిసంఘరణం విసేసాపాదనం ఉపసేచనం, నన్ది సప్పీతికతత్త్వా ఉపసేచనం ఏతస్సాతి నన్దూపసేచనం ఉపసేచనభూతాయపి నన్దియా రాగసల్లఉపనిసతో. ఉపసితే పన వత్తబ్బమేవ నత్తితి దస్సేతుం పాళియా “రాగసల్లేన నన్దూపసేచనేన విజ్ఞాణేనా”తి వుత్తన్తి తమత్తం పాకటం కాటుం “కేన పన తం నన్దూపసేచన”న్తి పుచ్చతి.

రాగసల్లేనాతి హేతుమ్హి కరణవచనన్తి దస్సేన్తో “రాగసల్లేన హేతుభూతేనా”తి ఆహ. ఉపనిస్సయపచ్చయత్థో చేత్థ హేత్వత్థో. ఉపగంతబ్బతో విజ్ఞాణేనాతి విభత్తిం పరిణామేత్వా యోజేతబ్బం. “పతిట్టాభావతో”తి ఇమినా విజ్ఞాణస్స నిస్సయాదిపచ్చయతం వదతి. తేనాహ “రూపక్ఖంధం నిస్సాయ తిట్ఠతీ”తి. ఏవం దుతియాదివిజ్ఞాణటితీసుపి నిస్సయాదిపచ్చయతా వత్తబ్బా పతిట్టావచనతో.

౮౫. యదిపి అకుసలమూలాదికే తిపుక్ఖలస్స, తత్థాదికే నన్దియావట్టస్స దిసాభావేన వక్ఖతి, తథాపి అజ్ఞామజ్ఞానుప్పవేసతో ఏకస్మిం నయే సిద్ధే ఇతరేపి సిద్ధా ఏవ హోన్తీతి ఇమస్స విసేసస్స దస్సనత్తం “ఆహారాదయో...పే... వవత్థపేతు”న్తి వుత్తం. వక్ఖమానే వా అకుసలమూలతత్త్వాదికే ఆదిసద్దేన సజ్ఞహేత్వా “ఆహారాదయో”తి వదన్తో “నయాన”న్తి బహువచనమాహ. ఏకస్స అత్తిస్సాతి రాగచరితస్స ఉపక్కిలేసతాసంఘాతస్స ఏకస్స పయోజనస్స. బృజ్జనత్థోపి గహితో, న బృజ్జనమేవ గహితన్తి సుత్తపదాని అజ్ఞామజ్ఞాపరియాయవచనాని యథారహం తత్త్వావత్తూనం తత్త కథితత్తా వుత్తం “సవత్థుకా తత్త్వా వుత్తా”తి. దోసవత్తూనం, దిట్టివత్తూనఞ్చ తత్త కథితత్తా “సవత్థుకో దోసో, సవత్థుకా దిట్టి చ వుత్తా”తి ఇమమత్తం సన్ధాయాహ “వుత్తనయానుసారేనా”తి.

దుక్ఖాకారేన సహ దుక్ఖాకారం గహేత్వాతి అత్థో. ఏవఞ్చోతన్తి యది తంతంఅనుపస్సనాబహులస్స వసేన పురిమాహారద్వయాదీసు విమోక్షముఖవిసేసనిద్ధారణం కతం, ఏతం ఏవమేవ వేదితబ్బం, న అజ్ఞాధా. తత్త కారణం వదన్తో “న హి”తిఆదిమాహ. తస్సత్థో – యథా అరియమగ్గానం ఓధిసో కిలేసప్పజహనతో పహతబ్బేసు ధమ్మేసు నియమో అత్తి, న ఏవం విపస్సనాయ పరిజ్ఞాపహానానం అనిచ్చన్తికత్తాతి.

అపరే పనాహు – పురిమే ఆహారద్వయే పరికిలేసభావేన, దుక్ఖపచ్చయత్తా చ దుక్ఖలక్ఖణం సుపాకటం. తత్త పురిమే విజ్ఞాణటితిద్వయవిజ్ఞాణాహారే తతియవిజ్ఞాణటితియం అనిచ్చలక్ఖణం, మనోసఞ్చోతనాహారే చతుత్తవిజ్ఞాణటితియం అనత్తలక్ఖణం సుపాకటన్తి తిస్సన్నం అనుపస్సనానం పవత్తిముఖతాయ తేహి అప్పణిహితాదివిమోక్షముఖేహి పరిజ్ఞం

గచ్చనీతి. తథా విపల్లాసాదీసు పురిమద్వయం దుక్ఖానుపస్సనాయ ఉజువిపచ్చనీకం, ఇతరద్వయం అనిచ్ఛానత్తానుపస్సనానం. ఇతి పవత్తిముఖతాయ చ ఉజువిపచ్చనీకతాయ చ ఇమే ధమ్మా యథారహం అప్పణిహితాదివిమోక్షముఖేహి పరిజ్ఞోయ్యా, పహాతబ్బా చ వుత్తా. తత్థ సుభసుఖసంజ్ఞాకాముపాదానసీలబ్బతుపాదానకామయోగభవయోగఅభిజ్ఞాకాయ గన్ధకామాసవకామోఘ భవోఘ రాగసల్లభన్దలగతిగమనాని సుఖస్సాదవసేన పవత్తనతో దుక్ఖానుపస్సనాయ పటిపక్ఖభావతో బ్యాపాదకాయగన్ధదోససల్లదోసలగతిగమనాని పవత్తిముఖతాయ అప్పణిహితాదివిమోక్షముఖేన పహాతబ్బాని. తతియసంజ్ఞాదయో నిచ్ఛాభినివేసతన్నిమిత్తాహి అనిచ్ఛానుపస్సనాయ పటిపక్ఖభావతో అనిమిత్తవిమోక్షముఖేన పహాతబ్బా. చతుత్థసంజ్ఞాదయో అత్తాభినివేసతన్నిత్తాహి అనత్తానుపస్సనాయ పటిపక్ఖభావతో సుజ్ఞాతవిమోక్షముఖేన పహాతబ్బా. తత్థ మానసల్లభయలగతిగమనానం నిచ్ఛాభినివేసనిమిత్తతా వేదితబ్బా. న హి అనిచ్ఛతో పస్సతో మానజప్పనం, భయం వా సమ్మవతి. అవిజ్ఞాయోగాదీనం అత్తాభినివేసనిమిత్తతా పాకటా ఏవాతి.

౮౬. అప్పమజ్ఞావజ్ఞా రూపావచరసమాపత్తియో దిబ్బవిహారా “దేవూపపత్తిసంవత్తనికకుసలసమాపత్తియో చా”తి కత్వా, సతిపి తబ్బావే పరహితపటిపత్తితో, నిద్దోసతాయ చ సేట్టా విహారాతి చతస్సో అప్పమజ్ఞా బ్రహ్మవిహారా, చతస్సో ఫలసమాపత్తియో అరియవిహారా “ఆరకా కిలేసేహి అరియానం విహారా”తి. చతస్సో ఆరుప్పసమాపత్తియో ఆనేజ్ఞావిహారా , సతిపి దేవూపపత్తిసంవత్తనికకుసలసమాపత్తిభావే ఆనేజ్ఞాసంతతాహి లోకియేసు సిఖాప్పత్తితో.

అధికరణభేదేనాతి వత్తుభేదేన.

యం అభిణ్ణం న పవత్తతి, తం అచ్చరియన్తి దస్సేతుం “అన్ధస్స...పి... ఉప్పజ్జనక”న్తి వుత్తం. అధితిట్ఠతి సీలాది ఏతేన సచ్చేన, ఏత్థి వా సచ్చే నిమిత్తభూతే, అధిట్ఠానమత్తమేవ వా తం సచ్చన్తి ఏవం కరణాధికరణభావత్థా పచ్చయవసేన వేదితబ్బా సమానాధికరణసమాసపక్ఖే. తథా అజ్ఞాపదత్థసమాసపక్ఖే. ఇతరస్మిం పన సమాసే కరణాధికరణత్థా ఏవ, తే చ ఖో సీలాదివసేన చ వేదితబ్బా. సుఖన్తి ఝానవిపస్సనామగ్గఫలనిబ్బానసుఖం. లోకియవిపాకసుఖమ్మి లబ్బతేవ. “నాజ్ఞాత్ర బోజ్ఞా...పి... పాణిన”న్తి (సం. ని. ౧. ౯౮) హి ఇమాయ గాథాయ సజ్గహితా అనత్తపరిహారముఖేన సత్తానం అభయా నిబ్బానసమ్మత్తిసుఖావహా చత్తారో ధమ్మా ఇథ “సుఖభాగియా”తి వుత్తాతి. అనవసేసపరియాదానతోతి ఫరణవసేన అనవసేసగ్గహణతో.

పఠమస్స సతిపట్టానస్స పఠమపటిపదావసేన పవత్తస్సాతి అధిప్పాయో. ఏవం సేసేసుపి. “యథా హి”తిఆదినా యథావుత్తపటిపదాసతిపట్టానానం నానన్తరియకతం ఉపమాయ విభావేతి. సతిపి చ సబ్బాహి పటిపదాహి సబ్బేసం సతిపట్టానానం నియమాభావే నానన్తరికభావేన దేసనాక్కమేనేవేత్థి నేసం అయమనుక్కమో కతోతి వేదితబ్బో. అథ వా కాయవేదనాసు సుభసుఖసంజ్ఞానం దుబ్బినివేరియతాయ అసుభదుక్ఖానుపస్సనానం కిచ్చసిద్ధితో పురిమేన పటిపదాద్వయేన పురిమం సతిపట్టానద్వయం యోజితం తదభావతో. ఇతరేన ఇతరం. తాని హి పురిమేసు సతిపట్టానేసు కతకమ్మస్స ఇచ్చితబ్బాని. అథ వా యథా తణ్ణాచరితదిట్ఠిచరితానం మన్దతిక్ఖపజ్ఞానం వసేన చతస్సో పటిపదా యోజితా, ఏవం చత్తారి సతిపట్టానాని సమ్మవన్తీతి దస్సేతుం పటిపదాసతిపట్టానానం అయమనుక్కమో కతో.

“తథా”తి ఇమినా యథా సమానపటిపక్షతాయ పరమస్య సతిపట్టానస్య భావనా పరమస్య ఝానస్య విసేసావహా, ఏవం పీతిసహగతాదసమానతాయ దుతియసతిపట్టానాదిభావనా దుతియజ్ఞానాదీనం విసేసావహాతి ఇమమత్తం ఉపసంహరతి. పీతిపటిసంవేదనాదీతి ఆదిసద్దేన సుఖపటిసంవేదనం, చిత్తసజ్ఞాపటిసంవేదనం, పస్యమ్భనశ్చ సజ్ఞాతి. చిత్తస్య అభిప్పమోదనగృహణశ్చోత్త నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం పటిసంవేదనసమాదహనవిమోచనానమ్పి వసేన పవత్తియా ఇచ్చితబ్బత్తా. అనిచ్చవిరాగాదీతి ఆదిసద్దేన నిరోధపటినిస్సగ్గా సజ్ఞయ్యన్తి.

రూపావచరసమాపత్తీనన్తి ఏత్త పటిలద్ధమత్తం పరమజ్ఞానం పరమజ్ఞానసమాపత్తియా పగుణవసీభావాపాదనస్య పచ్చయో హోతి, న ఇతరాసం. ఇతరాసం పన అధిట్టానభావేన పరమ్మరాయ పచ్చయో హోతి వేదితబ్బం. బ్యాపాదవిహింసావితక్కఅరతిరాగా బ్యాపాదవితక్కాదయో. సుఖేనాతి అకిచ్చేన, అకసిరేనాతి అత్థో.

దిబ్బవిహారాదికే చత్తారో విహారే పదట్టానం కత్వా నానాసంతానేసు ఉప్పన్నాయ వుట్టానగామినివిపస్సనాయ యథాక్కమం అనుప్పన్నాకుసలానుప్పాదనాదివసేన పవత్తివిసయం సన్ధాయ పాళియం “పఠమో విహారో భావితో బహులీకతో”తిఆది వుత్తం. సమ్మప్పధానసదిసజ్ఞోత్త సమ్మప్పధానం వుత్తం. అరియవిహారే చ హేట్టిమే నిస్సాయ ఉపరిమగ్గాధిగమాయ వాయమంతస్య అయం నయో లబ్బతి. మగ్గపరియాపన్నసేవ వా సమ్మప్పధానస్య నానాసంతానికస్య యథావుత్తవిపస్సనాగమనేన తంతంకిచ్చాదికస్య వసేనేతం వుత్తం. సక్కా హి విపస్సనాగమనేన సద్ధిన్తియాదితిక్ఖతావిసేసో వియ వీరియస్య కిచ్చవిసేసవిసయో మగ్గో విజ్ఞాతుం.

తథా సిఖాప్పత్తఉపేక్షాసతిపారిసుద్ధిదిబ్బవిహారం నిస్సాయ ఉప్పన్నం పరమం సమ్మప్పధానం మానప్పహానం ఉక్కంసేతి, బ్రహ్మవిహారసన్నిస్సయే ఉప్పన్నం దుతియం సమ్మప్పధానం కామాలయసముగ్ధాతం, అరియవిహారసన్నిస్సయేన ఉప్పన్నం తతియం సమ్మప్పధానం అవిజ్ఞాపహానం, సంతవిమోక్షసన్నిస్సయేన ఉప్పన్నం చతుత్తం సమ్మప్పధానం భవూపసమం ఉక్కంసేతితి దస్సేతుం “పఠమం సమ్మప్పధాన”న్తిఆది వుత్తం.

పహీనమానో న విసంవాదేయ్యాతి మానప్పహానం సచ్చాధిట్టానం వడ్డేతి విసంవాదననిమిత్తసేవ అభావతో. అప్పహీనమానో హి మాననిస్సయేన కిశ్చే విసంవాదేయ్య. కామాలయే, దిట్టాలయే చ సముగ్ధాటితే చాగపటిపక్షస్య అవసరో ఏవ నత్తితి ఆలయసముగ్ధాతో చాగాధిట్టానం వడ్డేతి. అవిజ్ఞాయ సముచ్చిన్నాయ పజ్జాబుద్ధియా పరిబంధోవ నత్తి, భవసజ్ఞారేసు ఓస్సట్టోసు అభవూపసమస్య ఓకానోవ నత్తితి మానప్పహానాదయో సచ్చాధిట్టానాదికే సంవడ్డేన్తితి దస్సేతుం “మానప్పహాన”న్తిఆది వుత్తం.

అవిసంవాదనసీలో ధమ్మచ్చన్దబహులో ఛన్దాధిపతేయ్యం సమాధిం నిబ్బత్తేతి. చాగాధిముత్తో నేక్ఖమ్మజ్ఞాసయో అకోసజ్జబహులతాయ వీరియాధిపతేయ్యం, ఇాణుత్తరో చిత్తం అత్తనో వసే వత్తేన్తో చిత్తాధిపతేయ్యం, వూపసంతసభావో ఉపసమహేతుభూతాయ వీమంసాయ వీమంసయతో వీమంసాధిపతేయ్యం సమాధిం నిబ్బత్తేతి సచ్చాధిట్టానాదిపారిసుద్ధిచన్దసమాధిఆదీనం పారిపూరియా సంవత్తతీతి దస్సేతుం “సచ్చాధిట్టానం భావిత”న్తిఆది వుత్తం.

ధమ్మచ్చన్దబహులో ఛన్దసమాధిమ్మి రితో ఇట్టానిట్టచళారమ్మణాపాతే అనవజ్జసేవీ హోతి. ఆరద్ధవీరియో వీరియసమాధిమ్మి రితో సంకిలేసపక్షస్య సంతపనవసేనేవ పుజ్ఞం పరిపూరేతి. చిత్తం అత్తనో వసే వత్తేన్తో చిత్తసమాధిమ్మి రితో

పజ్ఞాయ ఉపకారానుపకారకే ధమ్మే పరిగ్గణ్ఠన్తో బుద్ధిం ఫాతిం గమిస్సతి. వీమంసాసమాధిమ్మి రితో ధమ్మవిచయబహులో ఉపధిపటినిస్సగ్గావహమేవ పటిపత్తిం బ్రూహేతీతి ఇమమత్థం దస్సేతుం “ఛన్దసమాధి భావితో”తిఆది వుత్తం.

దూరాదూరపచ్చత్తికనివారణే బహూపకారో ఇన్ద్రియసంవరో మేత్తాయ విసేసుప్పత్తిహేతుతో మేత్తం వడ్డేతి. తపేన సంకిలేసధమ్మే విక్ఖమ్భేన్తో వీరియాధికో పరదుక్ఖాపనయనకామతం సాహత్తికం కరోతీతి తపో కరుణం సంవడ్డేతి. పజ్ఞా పరియోదాపితా సావజ్ఞానవజ్జధమ్మే పరిగ్గణ్ఠన్తి పహాసనిపాతతో ముదితం రక్ఖన్తి పరిబ్రూహేతి. ఉపధినిస్సగ్గో పక్ఖన్దో నిన్నపోణపబ్బారోవ సమ్మదేవ సత్తసజ్ఞారేసు ఉదాసిసో హోతీతి సో ఉపేక్ఖావిహారం పరివడ్డేతీతి ఇమమత్థం దస్సేతుం “ఇన్ద్రియసంవరో భావితో”తిఆది వుత్తం. తేనాహ “యో యస్స విసేసపచ్చయో, సో తం పరిపూరేతీతి వుత్తో”తి.

౮౭. దిసాభావేనాతి నయానం దిసాభావేనాతి యోజేతబ్బం. అట్టోపిస్స పుట్టే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. యేన చతుక్కేన యస్స రాగచరితాదిపుగ్గలస్స వోదానం విసుద్ధి. యథా అపరిజ్ఞాతా, అప్పహీనా చ పరమాహారవిపల్లాసాదయో రాగచరితాదీనం పుగ్గలానం ఉపక్కిలేసా, ఏవం పరమపటిపదాదయో భావితా బహులీకతా నేసం విసుద్ధియో హోన్తీతి వుత్తనయానుసారేన సక్కా విజ్ఞాతున్తి ఆహ “హేట్థా వుత్తనయమేవా”తి.

అథ వా పురిమాహి ద్వీహి పటిపదాహి సిజ్ఞమానా విపస్సనా అత్తనో కిచ్చవుత్తిసజ్ఞాతం పవత్తిదుక్ఖమ్మి సజ్ఞణ్ఠన్తి దుక్ఖానుపస్సనాబాహుల్లవిసేసతో దుక్ఖలక్ఖణం పటివిజ్ఞన్తి “అప్పణిహితం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తా. తతియాయ పటిపదాయ సిజ్ఞమానా సుఖప్పవత్తికతాయ సమ్మదేవ సంతతిఘనం భిన్దిత్వా అనిచ్చలక్ఖణం విభావేన్తి “అనిమిత్తం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తా. చతుత్థాయ పన పటిపదాయ సిజ్ఞమానా సుఖప్పవత్తికతాయ, విసదశాణతాయ చ సమూహకిచ్చారమ్మణఘనం భిన్దిత్వా సమ్మదేవ అనత్తలక్ఖణం విభావేన్తి “సుజ్ఞాతం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తా.

తథా కాయవేదనానుపస్సనా విసేసతో దుక్ఖలక్ఖణం విభావేన్తి, చిత్తానుపస్సనా అనిచ్చలక్ఖణం, ధమ్మానుపస్సనా అనత్తలక్ఖణన్తి తా యథాక్కమం “అప్పణిహితాదివిమోక్షముఖ”న్తి వుత్తా.

సప్పీతికతాయ అస్సాదాని పరమదుతియజ్ఞానాని విరజ్జనవసేన విసేసతో దుక్ఖతో పస్సన్తియా విపస్సనాయ వసేన “అప్పణిహితం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తాని. తతియం సంతసుఖతాయ బాహిరకానం నిచ్చాభినివేసవత్తుభూతం సభావతో “అనిచ్చ”న్తి పస్సన్తియా విపస్సనాయ వసేన “అనిమిత్తం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తం. చతుత్థం ఉపక్కిలేసవిగమాదీహి పరిసుద్ధం సుసమాహితం యథా పరేసం, ఏవం అత్తనో చ యథాభూతసభావావబోధహేతుతాయ సమ్మదేవ “సుజ్ఞా”న్తి పస్సన్తియా విపస్సనాయ వసేన “సుజ్ఞాతం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తం.

ఏవం విహారానం విపస్సనావసేనేవ విమోక్షముఖతా, తత్త “దిబ్బట్రహ్మవిహారానం సంతసుఖతాయ అస్సాదనీయతా”తిఆదినా అప్పణిహితవిమోక్షముఖతా యోజేతబ్బా. అరియవిహారస్స పజ్ఞాధికత్తా విసేసతో అనత్తానుపస్సనాసన్నిస్సయతాయ సుజ్ఞాతవిమోక్షతా. ఆనేజ్ఞవిహారస్స సంతవిమోక్షతాయ అనిచ్చలక్ఖణప్పటివేధస్స విసేసపచ్చయసభావతో అనిమిత్తవిమోక్షముఖతా యోజేతబ్బా.

తథా పురిమానం ద్విన్నం సమ్మప్పధానానం సంకిలేసవిసయత్తా కిలేసదుక్ఖవీతిక్కమస్స దుక్ఖానుపస్సనాబాహుల్లత్తా అప్పణిహితవిమోక్షముఖతా. తతియస్స అనుప్పన్నకుసలుప్పాదనేన ధమ్మానం ఉదయవయవంతతావిభావనతో

అనిచ్చలక్షణం పాకటన్తి అనిమిత్తవిమోక్షముఖతా. చతుర్థస్య ఉప్పన్నానం రితత్తం బ్యాపారాపజ్జనేన ధమ్మానం అవసవత్తితాదీపనతో అనత్తలక్షణం సుపాకటన్తి సుజ్ఞతవిమోక్షముఖతా.

మానప్పహానాలయసముగ్ధాతానం సహాయతణ్ణాపహానతాయ తణ్ణాపణిధివిసోధనతో అప్పణిహితవిమోక్షముఖతా. అవిజ్ఞాపహానస్స పజ్ఞాకిచ్చాధికతాయ సుజ్ఞతవిమోక్షముఖతా. భవూపసమస్స సజ్ఞారనిమిత్తపటిపక్ఖతాయ అనిమిత్తవిమోక్షముఖతా.

పకతియా దుక్ఖసభావే సజ్ఞారే శాణసచ్చేన అవిసంవాదేన్తో దుక్ఖతో ఏవ పస్సతి, చాగాధివిముత్తతాయ తణ్ణం విదురీకరోన్తో రాగప్పణిధిం వినోసేతీతి పురిమం అధిట్ఠానద్వయం “అప్పణిహితం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తం. ఇతరస్స పన అధిట్ఠానద్వయస్స సుజ్ఞతానిమిత్తవిమోక్షముఖతా వుత్తనయా ఏవ.

ఛన్దాధిపతేయ్యా చిత్రేకగ్గతా విసేసతో ధమ్మచ్చన్దవతో నేక్ఖమ్మవితక్కబహులస్స హోతి, వీరియాధిపతేయ్యా పన కామవితక్కాదికే వినోదేన్దస్సాతి తదుభయం నిస్సాయ పవత్తా విపస్సనా విసేసతో రాగాదిప్పణిధీనం వినోసనతో “అప్పణిహితం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తా. చిత్రాధిపతేయ్యం , వీమంసాధిపతేయ్య ఇచ్చా నిస్సాయ పవత్తా యథాక్కమం అనిచ్చానత్తానుపస్సనాబాహుల్లతో “అనిమిత్తం విమోక్షముఖం, అప్పణిహితం విమోక్షముఖ”న్తి చ వుత్తా.

అభిజ్ఞావినయసో ఇన్ద్రియసంవరో, కామసజ్కప్పాదివినోదసో తపో చ వుత్తనయేనేవ పణిధిపటిపక్ఖతో అప్పణిహితం విమోక్షముఖం, బుద్ధి అనత్తానుపస్సనానిమిత్తం, ఉపధిపటినిస్సగ్గో నిమిత్తగ్గాహపటిపక్ఖోతి తదుభయసన్నిస్సయా విపస్సనా యథాక్కమం “సుజ్ఞతం, అనిమిత్తం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తా.

ఆసన్నపచ్చత్తికరాగం పటిబాహన్తి మేత్తా రాగపణిధియా పటిపక్ఖో, కరుణా పరదుక్ఖాపనయనాకారవుత్తికా దుక్ఖసహగతాయ దుక్ఖానుపస్సనాయ విసేసపచ్చయోతి తదుభయసన్నిస్సయా విపస్సనా “అప్పణిహితం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తా. ముదితా సత్తానం మోదగ్గహణబహులా తదనిచ్చతాదస్సనతో అనిచ్చానుపస్సనాయ విసేసపచ్చయోతి తన్నిస్సయా విపస్సనా అనిమిత్తం విమోక్షముఖం. ఉపేక్ఖా శాణకిచ్చాధికతాయ అనత్తానుపస్సనాయ విసేసపచ్చయోతి తన్నిస్సయా విపస్సనా “సుజ్ఞతం విమోక్షముఖ”న్తి వుత్తాతి ఏవమేత్థ పవత్తిఆకారతో విపస్సతో నిస్సయతో, కిచ్చతో చ భిన్ద్రిత్వా విమోక్షముఖాని యోజితానీతి.

సమతిక్కమనం పరిజ్ఞాపహాన ఇచ్చ. సపరసన్తానేతి అత్తనో, పరేస ఇచ్చ సన్తానే, తేన కాయికో, వాచసికో చ విహరో “విక్కిళిత”న్తి వుత్తోతి దస్సేతి “వివిధో హరో”తి కత్వా. తస్స పన విభావనా ఇధ అధిప్పేతా నయస్స భూమిభావతో. యేన పటిపక్ఖభావేన. తేసం పటిపక్ఖభావోతి తేసం ఆహారాదీనం పటిపక్ఖభావో పహాతబ్బభావో పటిపదాదీనం పటిపక్ఖభావో పహాయకభావోతి యోజేతబ్బం. తత్త పటిపదాగ్గహణేన విపస్సనా కథితా. విపస్సనా చ చత్తారో ఆహారే పరిజానన్తి తప్పటిబద్ధధన్దరాగం పజహాతీతి ఉజ్జకమేవ తేసం పటిపక్ఖతా, ఏవం ఝానాదీనమ్మి ఉపాదానాదిపటిపక్ఖతా వేదితబ్బా తదుపదేసేన విపస్సనాయ కథితత్తా. విపల్లాససతిపట్ఠానానం పటిపక్ఖభావో పాకటో ఏవ. న్తి సీహావిక్కిళితం. వీసతియా చతుక్కేహి విసభాగతో విత్థారేన విభత్తన్తి తీహి పదేహి సఙ్గహేత్వా కథికత్తా వుత్తం “సజ్ఞేపేన దస్సేన్తో”తి.

ఇన్ద్రియానన్తి సద్ధాదిఇన్ద్రియానం. దసన్నం చతుక్కానం నిద్ధారణాతి యోజనా.

౮౮. నిగ్గచ్ఛతీతి నిక్ష్మమతి. తతో నిద్ధారేత్వా వుచ్చమానో హి నిగ్గచ్ఛన్తో వియ హోతీతి. చత్తారో పుగ్గలేతి “తణ్ణాచరితో మన్తో”తిఆదినా (నేత్తి. ౬) వుత్తే చత్తారో పుగ్గలే. పుగ్గలాధిట్టానన చేత్త ధమ్మా వుత్తేతి ఆహ “భూమిం నిద్దిసిత్వా”తి. తతో ఏవాతి యథావుత్తపుగ్గలచతుక్కుతో ఏవ. ఇతరత్థాపీతి “సుఖాయ...పే.... పుగ్గలా”తి ఏత్థాపి. సాధారణాయాతి పరమచతుత్థాహిపి విమిస్సాయ. యథావుత్తాసూతి దుతియతతియాసు.

హేట్టాతి దేసనాహారవిభజ్యవిచయహారసమ్మాతవణ్ణనాసు.

ఏసేవ నయోతి కుసలమూలాదిద్వాదసతికసజ్ఘహో అనవజ్ఞపక్ఖో. “వోదాయతి సుజ్ఞతి ఏతేనాతి వోదాన”న్తి (నేత్తి. అట్ట. ౧౧) వం నేతబ్బతం సన్ధాయాహ.

యథా హరఉద్దేసో కతో, ఏవం నయానం అకరణే కారణం, పయోజనం ఇన్ద్ర విభావేతుకామో “కస్మా పనా”తిఆదిమాహ. నయేహి నయన్తరేహి. సమ్భవదస్సనత్థన్తి ఉపపత్తిదస్సనత్థం. తత్త సమ్భవో అనుద్దేసక్కుమేన నిద్దిసనే కరణం దస్సనం పయోజనం. యది హి ఇమే నయా ఉప్పత్తిట్టానవసేన అసంకిణ్ణా భవేయ్యం, హారా వియ ఉద్దేసానుక్కుమేనేవ నిద్దిసితబ్బా సియుం. తథా హి వుత్తం హారానం ఉద్దేసావసానే “ఏతే సోళస హారా పకిత్తితా అత్తతో అసంకిణ్ణా”తి (నేత్తి. ౧).

యస్మా పనేతే మూలపదేహి మూలపదన్తరనిద్ధారణేన అజ్ఞామజ్ఞం తే నిగ్గచ్ఛన్తి, తస్మా ఏకస్మిం నిద్దిట్టే ఇతరోపి అత్తతో నిద్దిట్టోయేవ నామ హోతీతి ఇమస్స అత్తస్స దస్సనత్థం “ఉద్దేసానుక్కుమేన నిద్దేసో న కతో”తి.

ఇదాని తమేవ సజ్ఞేపేన వుత్తమత్థం విత్తారేన దస్సేతుం “పరమనయతో హి”తిఆది వుత్తం. తత్త తణ్ణాదిట్టిచరితవసేన ద్విధా పుగ్గలే విభజిత్వా తేసం వసేన నన్దియావట్టనయం నీహరిత్వా పున తే ఏవ తణ్ణాదిట్టిచరితే చతుప్పటిపదావిభాగేన విభజిత్వా సీహవిక్కిళితస్స నయస్స సమ్భవో దస్సితో, తే ఏవ చతుప్పటిపదాభేదభిన్నే పుగ్గలే పున ఉగ్ఘటితజ్ఞాఆదివిభాగేన తిథా విభజిత్వా తిపుట్టలస్స నయస్స సమ్భవో దస్సితో. తం సన్ధాయాహ “పరమనయతో...పే.... నిద్దిట్టో”తి.

యస్మా సుభసుఖసజ్ఞాహి లోభో, నిచ్చసజ్ఞాయ దోసో “ఇమినా మే అనత్తో కతో”తి ఆఘాతుప్పత్తితో , అత్తసజ్ఞాయ మోహో గహితో హోతి. తథా అసుభసజ్ఞాదీహి అలోభాదయో, తస్మా ధమ్మాధిట్టానవసేన తతియనయతో దుతియనయస్స సమ్భవో. యస్మా పన లోభే సతి సమ్భవతో లోభగ్గహణేనేవ దోసో గయ్యతి. లోభో చ తణ్ణా, మోహో అవిజ్ఞా, తప్పటిపక్ఖతో అలోభాదోసేహి సమథో గయ్యతి, అమోహేన విపస్సనా, తస్మా ధమ్మాధిట్టానవసేనేవ దుతియనయతో పరమనయస్స సమ్భవోతి ఇమం విసేసం దీపేతుం ఉద్దేసానుక్కుమేన నిద్దేసో న కతోతి దస్సేన్తో “ధమ్మాధిట్టానవసేన పనా”తిఆదిమాహ.

తేనేవాతి తతియనయతో దుతియనయస్స వియ దుతియనయతో పరమనయస్సపి సమ్భవతో. ఏవం పాళియం పుగ్గలాధిట్టానవసేన ఆగతం నిస్సాయ అట్టకథాయం ధమ్మాధిట్టానవసేనేవ నయనిగ్గమో నిద్ధారితోతి అయమేవ విసేసో. యది ఏవన్తి పాళియం ఆగతప్పకారతో అజ్ఞోనపి పకారేన నయా నిద్ధారేతబ్బా, ఏవం సన్తే యథా పుగ్గలాధిట్టానవసేన పరమనయతో తతియనయస్స, తతియనయతో దుతియనయస్స సమ్భవో దస్సితో, ఏవం ధమ్మాధిట్టానవసేనేవ

పరమనయతో తతియనయదుతియనయానం, ధమ్మాద్రిట్టానవసేనేవ దుతియనయతో తతియనయస్స సమ్మవో దీపేతబ్బోతి ఇమమత్థమాహ “ద్వే హుత్వా...పే.... సియా”తి.

తత్థ నయోతి పచ్ఛా వుత్తదుతియనయో. అత్థతోతి అత్థాపత్తితో, అత్థతో లబ్బమానత్తా ఏవ సరూపేన న కథితోతి అత్థో. ఇదాని తం అత్థాపత్తిం ఏకన్తికం కత్వా దస్సేతుం “యస్మా”తిఆది వుత్తం. అనుప్పవేసో ఇచ్చితో తంతంనయమూలపదానం నయన్తరమూలపదేసు సమవరుజ్ఞనతో. తథా హి “యత్థ సబ్బో అకుసలపక్ఖో సజ్ఘహం సమోసరణం గచ్ఛతి, యత్థ సబ్బో కుసలపక్ఖో సజ్ఘహం సమోసరణం గచ్ఛతీ”తి (నేత్తి. ౩) చ వుత్తం. అయశ్చ అత్థోతి “నయానం అజ్ఞామజ్ఞాఅనుప్పవేసో నిగ్గమో”తి అయం దువిధో అత్థో. పిటకానం అత్థకథనం పేటకం, సో ఏవ ఉపదేసోతి పేటకోపదేసో, ఉపదేసభూతా పరియత్తిసంవణ్ణనాతి అత్థో.

ఆదితో పట్టాయాతి నయానం అజ్ఞామజ్ఞాఅనుప్పవేసనిగ్గమమత్తమేవ అవిభావేత్వా నయవిచారస్స పరమావయవతో పభుతి విభావనా దీపనా పకాసనా.

దోసదిట్ఠీతి అప్పస్సాదతాదిదోసగాహికదిట్ఠీ, దోసదస్సినోతి అత్థో. తే హి అసమూహతానుసయా, కామేసు చ ఆదీనవదస్సినో. ఇదజ్ఞో నేసం అజ్ఞద్వయం అత్తకిలమథానుయోగస్స కారణం వుత్తం. నత్తి అత్థోతి యో రాగాభిభూతేహి అన్ధబాలేహి పరికప్పితో దిట్ఠధమ్మికో కామేహి అత్థో, సో మధుబిన్ధుగిద్ధస్స మధులిత్తసత్థధారావలేహానసదిసో అప్పస్సాదో బహుదుక్ఖో బహుపాయాసో బహుఆదీనవో సవిఘాతో సపరిఘాహో సమ్మరాయికో తథేవాతి సబ్బదాపి విజ్ఞాజాతికస్స కామేహి పయోజనం న విజ్ఞతి. అనజ్ఞోసితాతి అనభిభూతా విహరన్తి. తేన వుచ్చతి సుఖా పటిపదాతి తేన మన్దకిలేసభావేన తేసం పుగ్గలానం అకిచ్చేన సిజ్ఞమానా విపస్సనా పటిపదా “సుఖా పటిపదా”తి వుచ్చతి. అజ్ఞోసితాతి అభినివిట్టా. ఇమే సబ్బే సత్తాతి ఇమే తణ్ణాదిట్ఠిచరితభావేన ద్విధా వుత్తా అపరిమాణప్పభేదా సబ్బేపి పటిపజ్ఞంతా సత్తా.

సుఖేన పటినిస్సజ్జన్తీతి కిలేసే అకిచ్చేన పజహన్తి. “ఇమా చతస్సో పటిపదా”తిఆది పటిపదానం ఏత్తావతాయం, విసయభావకిచ్చేసు చ బృభిచారాభావదస్సనం. అయం పటిపదాతి నిగమనం, అయం పటిపదా యాయ వసేన సీహావిక్కిళితస్స నయస్స భూమిదస్సనత్తం చత్తారో పుగ్గలా నిద్ధారితాతి అధిప్పాయో. చతుక్కుమగ్గేన కిలేసే నిద్దిసతీతి అనన్తరం వక్ఖమానేన ఆహారాదిచతుక్కుమగ్గేన దసవత్తుకే కిలేససమూహే నిద్దిసతి. చతుక్కుమగ్గేన అరియధమ్మేసు నిద్దిసితబ్బాతి తప్పటిపక్ఖేన పటిపదాదిచతుక్కుమగ్గేన అరియధమ్మేసు బోధిపక్ఖియేసు విసయభూతేసు నిద్ధారేత్వా కథేతబ్బా.

ఇదశ్చ పమాణం చత్తారో ఆహారాతి ఇమేసం విపల్లాసానం పవత్తియా పమాణం, యదిదం చత్తారో ఆహారా. ఇదం వుత్తం హోతి – యావదేవ చత్తారో ఆహారా పరిజ్ఞం న గచ్ఛన్తి, తావదేవ చత్తారో విపల్లాసే విభజన్తి. యావదేవ చత్తారో విపల్లాసా అప్పహీనా, తావదేవ చత్తారి ఉపాదానాని పరిబ్రూహన్తీతి. ఏవం సబ్బత్థ యథారహం వత్తబ్బం. తేనాహ “ఏవం ఇమాని సబ్బాని దస పదానీ”తి. “యోజేతబ్బానీ”తి చ వచనసేసో.

“అభిజ్ఞాయ గన్ఠతీ”తి ఇమినా అభిజ్ఞాయనమేవ గన్ఠనన్తి దస్సేతి. ఏస నయో సేసేసుపి. పపశ్శోన్తోతి దిట్టాభినివేసం విత్తారేన్తో.

విప్పటిసారుప్పత్తిహేతుభావో కిలేసానం ఆసవనన్తి ఆహ “ఆసవన్తి”తి. కిం విప్పటిసారాతి తేన కిలేసానం వీతిక్కమవత్తుం వదతి. యస్మా అప్పహీనానుసయస్సేవ విప్పటిసారా, న ఇతరస్స, తస్మా “యే విప్పటిసారా, తే అనుసయా”తి వుత్తం. పదద్వయేనపి ఫలూపచారేన కారణం వుత్తం.

పఠమేన పదేనాతి యథావుత్తేసు దససు సుత్తపదేసు పఠమేన పదేన. పఠమాయ దిసాయాతి తదత్తసజ్ఞాతాయ సీహావిక్కిళితస్స సంకిలేసపక్ఖే పఠమాయ దిసాయ.

ఇతీతి ఏవం, వుత్తనయేనాతి అత్తో. కుసలాకుసలానన్తి యథావుత్తఅనవజ్జసావజ్జధమ్మానం. పక్ఖపటిపక్ఖవసేనాతి వోదానపక్ఖతప్పటిపక్ఖవసేన. యోజనాతి పఠమదిసాదిభావేన యుత్తే కత్వా మనసానుపేక్ఖనా. “మనసా వోలోకయతే”తి (నేత్తి. ౪) హి వుత్తం.

తస్మాతి దిసాలోకనస్స. సోతాపత్తిఫలాదీనం పరియోసానతా ఇన్ద్రియవసేన వేదితబ్బా. యేసజ్ఞో సద్ధాదీనం ఇన్ద్రియానం వసేన సతిపట్టానాదీని సిజ్ఞన్తి, తేసం వసేన సోతాపత్తిఫలాదీనం పరియోసానతా. తత్త సోతాపత్తిఫలే సద్ధిన్ద్రియం పారిపూరిం గచ్ఛతి. సోతాపన్నో హి సద్ధాయ పరిపూరికారీ. సకదాగామిఫలే వీరియిన్ద్రియం పారిపూరిం గచ్ఛతి. సకదాగామీ హి ఆరద్ధవీరియో ఉపరిమగ్గాధిగమాయ. అనాగామిఫలే సమాధిన్ద్రియం పారిపూరిం గచ్ఛతి. అనాగామీ సమాధిస్మిం పరిపూరికారీ. అగ్గఫలే అరహత్తే సత్తిన్ద్రియశ్చ పజ్ఞాన్ద్రియశ్చ పారిపూరిం గచ్ఛతి. అరహో హి సతివేపుల్లప్పత్తో, పజ్ఞావేపుల్లప్పత్తో చాతి.

అపరే పనాహు - సద్ధాబలేన సుభసజ్ఞాయ పహానం. సద్ధహన్తో హి పటిక్కులమనసికారే కమ్మం కరోతి. వీరియబలేన సుఖసజ్ఞాయ పహానం. వీరియవా హి సుఖస్సాదం అభిభవిత్యా యోనిసోమనసికారమనుయుజ్జాతి. సమాధిబలేన నిచ్చసజ్ఞాయ పహానం. సమాహితో హి సజ్ఞారానం ఉదయబ్బయం పరిగ్గణ్ణన్తో అనిచ్చసజ్ఞం పటిలభతి. పజ్ఞాబలేన అత్తసజ్ఞాయ పహానం. పజ్ఞావా హి సజ్ఞారానం అవసవత్తితం సల్లక్ఖేన్తో అత్తసుజ్ఞాతం పటివిజ్ఞతి. సతి పన సబ్బత్థాపి ఇచ్చితబ్బా. తేనాహ “సతిం చ ఖ్వాహం, భిక్ఖవే, సబ్బత్థికం వదామీ”తి (సం. ని. ౫.౨౩౪; మి. ప. ౨.౧.౧౩). ఏవం చతువిపల్లాసప్పహాయానం చతున్నం ఇన్ద్రియానం పారిపూరిట్టానం చత్తారి సామజ్ఞాఫలాని చతువిపల్లాసముఖానం చతున్నం దిసానం పరియోసానాని వుత్తానీతి.

“లోభో అకుసలమూల”న్తిఆది లోభాదీనం హేతుఫలభావేన సమ్మయుత్తతాయ దస్సనం.

తత్త మనాపికేనాతి యేభుయ్యవసేన వుత్తం. అమనాపికేనాపి హి ఆరమ్మణేన విపరియేసవసేన లోభో ఉప్పజ్జతి. మనాపికేనాతి వా మనాపికాకారేన. ఫస్సవేదనూపవిచారరాగవితక్కుపరిళాహ సహజాతాపి లబ్బన్తి, అసహజాతాపి. “ఉప్పాదో”తి ఏతేన ఉప్పజ్జమానసజ్ఞారగ్గహణన్తి “ఉప్పజ్జతీ”తి వుత్తం. ఉప్పాదలక్ఖణస్సేవ పన గహణే “ఉప్పజ్జతీ”తి న వత్తబ్బం సియా. న హి ఉప్పాదో ఉప్పజ్జతి, రాగజపరిళాహహేతుకతా చ తేసం రాగస్స తణ్ణాసభావత్తా. తణ్ణా హి దుక్ఖస్స సముదయో, యం కిశ్చ సముదయధమ్మం, సబ్బం తం దుక్ఖన్తి. తథా చ వుత్తం “తణ్ణాసహజాతవేదనాయ పన లోభో సహజాతాదిపచ్చయేహి చ పచ్చయో”తి. ఏవం ఇట్టారమ్మణే ఉప్పన్నలోభసహగతసుఖవేదనాయ ఉదయో ఇథ “ఉప్పాదో

సజ్జతలక్ష్మణ”ని వుత్తో, తస్మా విపరిణామో “విపరిణామదుక్ష్తా”తి. విపరిణామావత్థా చ ఉదయావత్థం వినా న హోతితి సా తం నిస్సాయ ఉప్పజ్జంతీ వియ వుత్తా “ఉప్పాదం...పే.... దుక్ఖతా”తి.

దోసో అకుసలమూలన్నిఆదీసుపి వుత్తనయానుసారేన అత్తో వేదితబ్బో. అయం పన విసేసో - రితస్స అజ్ఞాధత్తం నామ జరా, తం నిస్సాయ దోమనస్సస్స ఉప్పజ్జనతో వుత్తం “రితస్స...పే.... దుక్ఖదుక్ఖతా”తి. దోసజపరిహాహేతుకతా జరాయ దోసబహులస్స పుగ్గలస్స నచిరేన జీరణతో వేదితబ్బా.

వయోతి సజ్ఞారానం నిరోధో. అనిచ్ఛతావసేన చ సజ్జతధమ్మానం సజ్ఞారదుక్ఖతాతి వుత్తం “వయ...పే.... సజ్ఞారదుక్ఖతా”తి. తేనాహ భగవా “యదనిచ్ఛం తం దుక్ఖ”ని (సం. ని. 3.౧౮, ౪౮, ౭౬; పటి. మ. ౨.౧౦). మోహజపరిహాహేతుకతా వయలక్ష్మణస్స యేభుయ్యేన సమ్మోహనిమిత్తత్తా, మరణస్స అవిజ్ఞాపచ్ఛయత్తా చ సంసారప్పవత్తియా వేదితబ్బా.

అలోభాదీనం పజ్ఞాదిపారిపూరిహేతుకతా యథారహం ఉపనిస్సయకోటిసహజాతకోటియా చ పచ్ఛయభావేన వేదితబ్బా. సబ్బే హి కుసలా ధమ్మా సబ్బేసం కుసలానం ధమ్మానం యథాసమ్భవం పచ్ఛయవిసేసా హోన్తి ఏవాతి. అబ్యాపాదవితక్కుసన్నిస్సయో ఉపవిచారో అబ్యాపాదూపవిచారో. అవిహింసూపచారేపి ఏసేవ నయో.

అయం తిపుక్ఖలో నామ దుతియో నయో సద్ధిం దిసాలోకననయేన నిద్దిట్ఠోతి వచనసేసో. “ఇమే చత్తారో”తిఆది పుగ్గలాధిట్ఠానేనేవ నన్దియావట్టస్స నయస్స భూమిదస్సనత్తం ఆరద్ధం. ఇమే యథావుత్తపటిపదాచతుక్కుస్స వసేన చతుబ్బిధా. విసేసేనాతి దిట్టితణ్ణాసన్నిస్సయతావిసేసేన. దిట్టిచరితో హి తిక్ఖపజ్ఞో, మన్దపజ్ఞో చ సుఖాయ పటిపదాయ ఖిప్పాభిజ్ఞాయ చ దన్ధాభిజ్ఞాయ చ నియ్యాతీతి ద్వీధా వుత్తోతి. తథా తణ్ణాచరితో దుక్ఖాయ పటిపదాయ ఖిప్పాభిజ్ఞాయ చ దన్ధాభిజ్ఞాయ చ నియ్యాతీతి ద్వీధా వుత్తోతి దస్సితో చాయమత్తో. తేనాహ “ద్వే హోన్తి దిట్టిచరితో చ తణ్ణాచరితో చా”తి.

చత్తారో హుత్వాతి సీహవిక్కిళితస్స నయస్స భూమిదస్సనే చత్తారో హుత్వా రితా, చతుప్పటిపదావసేన చత్తారో కత్వా వుత్తాతి అత్తో. తయో హోన్తితి తిపుక్ఖలస్స నయస్స భూమిదస్సనే ఉగ్గటితజ్ఞాఆదివసేన తయో భవన్తి. తయో హుత్వాతి తథా తయో హుత్వా రితా తయో కత్వా కథితా. ద్వే హోన్తి ఇదాని నన్దియావట్టస్స నయస్స భూమిదస్సనే ద్వే భవన్తి. అజ్ఞోసానన్తి దిట్టిఅజ్ఞోసానం. అభినివేసోతి తణ్ణాభినివేసో. అహంకారోతి అహంమానో “అహ”న్తి వా కరణం అహంకారో. దిట్టిమానమజ్ఞానానం వసేన “అహమస్మీ”తి సమనుపస్సనా మమంకారో, మమాయనం తణ్ణాగ్గాహో.

దసపదాని “పఠమా దిసా”తి కాతబ్బానీతి నన్దియావట్టస్స నయస్స “పఠమా దిసా”తి కరణీయాని, “పఠమా దిసా”తి వవత్థపేతబ్బానీతి అత్తో. సంఖితేన...పే.... పక్ఖసాన్తి అనేకప్పభేదస్సపి కణ్ణపక్ఖస్స సంకిలేసపక్ఖస్స అత్తం సంఖితేన సజ్ఞేపేన పటిపక్ఖే వత్తమానే వోదానధమ్మే ఉద్దిస్స ఇహేన్తి పకాసేన్తి, పఠమా కాతబ్బాతి యోజనా. దస పదాని దుతియకానీతి తణ్ణాదికా దస కోట్టాసా “దుతియా దిసా”తి కాతబ్బా. “సంఖితేన...పే.... కణ్ణపక్ఖసాన్తి”తి ఆనేత్వా యోజేతబ్బం.

యోనిసోతి ఉపాయసో. యోనిసో మనసికారో అనిచ్ఛాదివసేన పఠమమనసికారో. పజ్ఞాతి సుతచిన్తామయీ పజ్ఞా, ఝానాభిజ్ఞా చ. నిబ్బిదాతి నిబ్బేధజాణం. సోమనస్సధమ్మాపసమ్మోతం పమోదాదిసహగతం చేతసికసుఖం.

కుసలపక్షే చాతి చ-సద్దో సముచ్చయత్తో, తేన ఉభయపక్షతో సముచ్చయవసేన చతస్సో దిసా, న పచ్చేకన్తి దస్సేతి.

తేసన్తి తణ్ణాదీనం, తణ్ణాయ, తణ్ణాపక్ఖికానఞ్చాతి అత్తో. సతిపి అనవసేసతో రాగే పహీయమానే అనవసేసతో అవిజ్ఞాపి పహీయతేవ, రాగస్స పన చేతోవిముత్తి ఉజ్జపటిపక్ఖోతి దస్సనత్తం “రాగవిరాగా”తి వుత్తం. అవిజ్ఞావిరాగాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. అయఞ్చ అత్తో “ఆసవానం ఖయా అనాసవం చేతోవిముత్తిం పఞ్ణావిముత్తి”న్తిఆదినా (మ. ని. ౧.౪౩౮) ఆగతపాళియా అత్తవణ్ణనావసేన వుత్తా, ఇధ పన “రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి సేక్ఖఫలం, అవిజ్ఞావిరాగా పఞ్ణావిముత్తి అసేక్ఖఫల”న్తిఆదినా (నేత్తి. ౨౧) వేవచనసమారోపనే ఆగతత్తా పురిమా అనాగామిఫలం. తఞ్ణో కామరాగస్స ఉజ్జవిపచ్చనీకతో సమాధిపారిపూరియావ విసేసతో “రాగవిరాగా చేతోవిముత్తి”తి వుచ్చతి, పచ్చిమా అరహత్తఫలం తణ్ణాయ, అవిజ్ఞాయ చ అనవసేసప్పహోనతో, పఞ్ణాపారిపూరియా చ “అవిజ్ఞావిరాగా పఞ్ణావిముత్తి”తి వుచ్చతి.

తత్థాతి నన్దియావట్టనయే. తేసూతి “చత్తారి పదానీ”తి వుత్తేసు తణ్ణాదీసు చత్తూసు మూలపదేసు. ఇధ సమోసరణన్తి సజ్ఘహో వుత్తో, సో చ సభావతో, సభాగతో చ హోతీతి తణ్ణాదీని చత్తారి దస్సేత్వా “తేసు అట్ఠారస మూలపదాని సమోసరన్తి”తి వుత్తం. సమథం భజన్తి సభావతో, సభాగతో చాతి అధిప్పాయో. విపస్సనం భజన్తితి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. నయాధిట్ఠానానం నయాధిట్ఠానే అనుప్పవేసో నయానం నయేసు అనుప్పవేసో ఏవ నామ హోతీతి ఆహ “తిపుక్ఖలో...పే.... అనుప్పవిసన్తి”తి.

అలోభామోహపక్ఖం అభజాపేత్వా అదోసపక్ఖం భజాపేతబ్బస్స నన్దియావట్టసేహవిక్కిళితమూలపదస్స అభావతో అదోసో ఏకసుత్తకోటియా ఏకకోవ హోతీతి దస్సేన్తో ఆహ “అదోసో అదోసో ఏవా”తి. దోసో దోసో ఏవాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సమోసరన్తి సభాగతో చ సభావతో చ సజ్ఘహం గచ్చన్తితి అత్తో.

భూమి గోచరోతి చ మూలపదాని ఏవ సన్ధాయ వదతి. ఏకేకం నయం అనుప్పవిసతి తంతంమూలపదానుప్పవేసతో. కుసలే వా విజ్ఞాతే అకుసలో పటిపక్ఖో, అకుసలే వా కుసలో పటిపక్ఖో అన్వేసితబ్బో సంవణ్ణియమానసుత్తపదానురూపతో ఉపపరిక్ఖితబ్బో. అన్వేసనా ఉపపరిక్ఖా “దిసాలోకన”న్తి వుచ్చతి. సో నయో నిద్దిసితబ్బోతి తథా అన్వేసిత్యా తేహి ధమ్మేహి దిసా వవత్థపేత్వా సో సో నయో నిద్ధారేత్వా యోజేతబ్బో. యథా మూలపదేసు మూలపదానం అనుప్పవేసో సంవణ్ణితో, ఇమినావ నయేన మూలపదతో మూలపదానం నిద్ధారణాతి వేదితబ్బాతి దస్సేన్తో “యథా ఏకమ్మి...పే.... నిద్దిసితబ్బానీ”తి ఆహ. “ఏకేకస్మిన్ణో”తిఆది కారణవచనం.

తత్త తత్థాతి ఏకేకస్మిం నయే. ఏకస్మిం ధమ్మే విజ్ఞాతేతి తణ్ణాదికే ఏకస్మిం మూలపదధమ్మే సరూపతో, నిద్ధారణవసేన వా విజ్ఞాతే. సబ్బే ధమ్మా విజ్ఞాతా హోన్తితి తదఞ్ణమూలపదభూతా సబ్బే లోభాదయో విజ్ఞాతా నయస్స భూమిచరణాయోగ్యతాయ పకాసా పాకటా హోన్తి . “ఇమేస”న్తిఆది నయత్తయదిసాభూతధమ్మానం మత్తకపాపనేన తిణ్ణం నయానం కూటగ్గహణం, తం హేత్థా వుత్తనయమేవ.

పున “ఇమేసూ”తిఆది కమ్మనయద్వయస్స విభాగవిభావనం, తం విజ్ఞోయ్యమేవ.

నయసముట్ఠానవారవణ్ణనా నిట్ఠితా.

సాసనపట్టానవారవణ్ణనా

౮౯. సభహవారాదీసూతి సభహవారఉద్దేసనిద్దేసవారేసు. సరూపతో న దస్సితం, అత్థతో పన దస్సితమేవాతి అధిప్పాయో. తమేవ హి అత్థతో దస్సనత్తం ఉదాహరణభావేన నిక్కిపతి, యథా మూలపదేహి పట్టానం నిద్ధారేతబ్బన్తి. “అజ్ఞమజ్ఞసగ్గహో”తి ఇదం మూలపదపట్టానానం అజ్ఞమజ్ఞతో నిద్ధారేతబ్బతాయ కారణవచనం “సతి అనుప్పవేసే తతో వినిగ్గామో సియా”తి. పట్టానన్తి ఏత్థ ప-ఇతి ఉపసగ్గపదం, తం పన “విభత్తేసు ధమ్మేసు యం సేట్టం, తదుపాగము”నిఆదీసు వియ పకారత్థజోతకన్తి దస్సేన్తో “పకారేహి తాన”నిఆదీసు వియ పకారత్థజోతకన్తి దస్సేన్తో “పకారేహి తాన”న్తి ఆహ. ఇథాతి ఇమస్మిం నేత్తిప్పకరణే. తస్మాతి దేసనాసజ్ఞాతస్స పరియత్తిసాసనస్స. తథాభావదీపనన్తి వేనేయ్యజ్ఞాసయానురూపేన పవత్తితత్తా సంకిలేసభాగియతాదిప్పకారేహి రితభావేన దీపేతబ్బత్తా “దీపేస్సతీతి దీపన”న్తి కత్వా. పతిట్టహన్తి అధిసీలసిక్ఖాదయో సముదాయరూపేన గహితా. ఏతేహి సంకిలేసధమ్మాదీహి, సంకిలేసధమ్మాదీనం అధిసీలసిక్ఖాదీనం పవత్తనుపాయతా అనుపుబ్బికథాయ సాముక్కుంసికాయ ధమ్మదేసనాయ దీపేతబ్బా. తేసన్తి సంకిలేసధమ్మాదీనం. పున తేసన్తి సుత్తాని సన్ధాయాహ.

గోట్టాతి వజా. పట్టితగావోతి గతగావో. ఆగతట్టానస్మిన్తి సీహనాదసుత్తం (మ. ని. ౧.౧౨౬) వదతి. పవత్తగమనత్తా ఏత్థాతి వచనసేనో. అథ వా గచ్ఛతి ఏత్థాతి గమనం, దేసనాజ్ఞాణస్స నిస్సజ్ఞవసేన పవత్తగమనదేసభావతో పట్టానం నామాతి అత్తో. వోమిస్సాతి “సంకిలేసభాగియజ్ఞా వాసనాభాగియజ్ఞా”తిఆదినా దుకతికచతుక్కుభావేన మిస్సేతా.

సంకిలేసభావే జాపేతబ్బే పవత్తం, తం విసయం కత్వా దేసితన్తి అత్తో, అత్థమత్తవచనజ్ఞేతం , సంకిలేసభాగే భవన్తి సద్దనయేన అత్తో వేదితబ్బో. “సంకిలేసభాగిక”న్తిపి పాఠో, తస్స సంకిలేసభాగో ఏతస్స అత్తి, సంకిలేసభాగే వా నియుత్తం, సంకిలేసభాగస్స వా పబోధనసీలం సంకిలేసభాగికం, తదేవ సంకిలేసభాగియన్తి అత్తో వేదితబ్బో. పదాలనం సముచ్చిన్ననం, పదాలనసన్నిస్సయతా చేత్థ పదాలనగ్గహణేన గహితాతి దట్టబ్బం. అసేక్ఖేతి అసేక్ఖధమ్మే. తేసం వోమిస్సకనయవసేనాతి తేసం సంకిలేసభాగియాదీనం చతున్నం పటిక్ఖేపాపటిక్ఖేపవోమిస్సకనయవసేన.

“తాని పన ఛ దుకా”తిఆదినా పదానం గహణపరిచ్ఛేదతో వవత్తాపనతం వత్వా పరతో “సాధారణాని కతానీ”తి పదస్స అత్థసంవణ్ణనాయ సయమేవ సరూపతో దస్సేస్సతి. “అనుద్ధరణే కారణం నత్థీ”తి వత్వా ఉద్ధరణే పన కారణం దస్సేన్తో “తథా హి వక్ఖతీ”తిఆదినా పాళిమాహరి. వోదానం నామ సంకిలేసతో హోతి సంకిలిట్టస్సేవ వోదానస్స ఇచ్చితత్తా. యస్మా వోదానం తదగ్గాదివసేన సంకిలేసతో విసుజ్ఞనం, తస్మా “తం పన అత్థతో వాసనాభాగియాది ఏవ హోతీ”తి వుత్తం. తత్థ తదగ్గవిక్ఖమ్భనేహి వోదానం వాసనాభాగియాదివసేన హోతి, సముచ్ఛేదపటిప్పస్సద్ధిహి వోదానం నిబ్బేధభాగియవసేన, అసేక్ఖభాగియవసేన వోదానం పటిప్పస్సద్ధియా ఏవ వేదితబ్బం. యాయం దేసనా రాగాదిభాగినీ సియా, సా సంకిలేసభాగియా. యాయం దేసనా చాగాదిభాగినీ సియా, సా వాసనాభాగియా. యా పన ఆపత్తివిచ్ఛేదనీ సావసేసం, అనవసేసజ్ఞ, సా నిబ్బేధభాగియా, అసేక్ఖభాగియా చ.

“తత్థాసంకిలేసభాగియం సుత్త”నిఆదినా పరమమేవ సంకిలేసభాగస్స దస్సితత్తా వుత్తం “సంకిలేసో తివిధో...పే.... విసయదస్సనత్తం ఆరద్ధ”న్తి. భవరాగో భవపత్తనా. ఉప్పజ్జతీతి న విగచ్ఛతి. తత్త తత్త భవేతి యది వా కామభవే, యది వా

రూపభవే, యది వా అరూపభవే. పదస్తరసంయోజనవసీనాతి దుకనయేనేవ పదస్తరేన యోజనవసీన. మిస్సితాని కతానీతి సంసత్తాని కతాని.

ఏకకచతుక్రవసేన దస్సితబ్బాని పదాని ఏవ గహేత్వా ఆవుత్తినయదస్సనవసేన మిస్సేత్వా అవసిట్టదుకవసేన, తికచతుక్రవసేన చ ఇతరే అట్ట పట్టానభాగా దస్సితాతి ఆహ “తానియేవ యథావుత్తాని అట్ట సుత్తానీ”తిఆది . చత్తారో ఏకకాయేవ పాళియం ఆదితో దస్సితా. ఛదుకా పాళియం ఆగతా చత్తారో, అట్టకథాయం ద్వేతి. చత్తారో తికా పాళియం ఆగతా ద్వే, అట్టకథాయం ద్వేతి. ద్వే చతుక్కా పన అట్టకథాయమేవ ఆగతా. “పాళియం అనాగతా”తి ఇదం సరూపతో అనాగమనం సన్ధాయ వుత్తం, నయతో పన ఆగతభావో దస్సితో ఏవ. యే పనేత్త పాళియం అనాగతా, తేసం ఉదాహరణాని పరతో దస్సయిస్సామ.

సోళసహీతి సోళసవిధేహి. న హి తాని సుత్తాని సోళసేవ, అథ ఖో సోళసప్పకారానీతి మూలగణనం రపేత్వా కారణసుత్తలద్దేన సజ్ఞారగబ్బేన తదనురూపో యో గణనవిత్తారో, తస్స పత్తరణవిధి పట్టాననయో. ఇమినా...పే.... నత్థీతి యథావుత్తపట్టానవినిముత్తో పరియత్తిసాసనప్పదేసో న విజ్ఞతి యథారహం తంతంపట్టానభావేన పవత్తతాతి దస్సేతి. యది సుత్తగేయ్యాది నవవిధం పరియత్తిసాసనం యథావుత్తపట్టానవసేనేవ పవత్తం, తత్త కథమిథ అనిదస్సితానం గాథాదీనం సంకిలేసభాగియాదిభావో గహేతబ్బోతి పజ్ఞం సన్ధాయ “గాథాయ గాథా అనుమినితబ్బా”తిఆదిపాళి పవత్తాతి దస్సేతుం “కథం పనా”తిఆది వుత్తం.

తత్త అయం గాథా వియాతి “కామన్దా జాలసఞ్ఘన్నా, మనేపుబ్బుళ్లమా ధమ్మా, ఉద్ధం అథో సబ్బుధి విప్పముత్తో, యస్స సేలూపమం చిత్త”నిఆదినా ఇథ ఉదాహటగాథా వియ. గాథాతి అజ్ఞాపి తేపిటకే బుద్ధవచనే ఆగతా ఇథ అనుదాహటా. సంవణ్ణనాకాలే సమ్ముఖీభావేన “అయం గాథా వియా”తి వుత్తా యా కాచి గాథా “సంకిలేసభాగియా”తి వా “సంకిలేసవాసనానిబ్బేధఅసేక్ఖభాగియా”తి వా అనుమినితబ్బా నయగ్గాహేన ఇహేతబ్బాతి దస్సేతుం వుత్తం “సంకిలేస... పే.... జానితబ్బాతి అత్తో”తి. వా-సద్దో హి ఇథ అవుత్తవికప్పనత్తో. సేసపదేసూతి వేయ్యాకరణసుత్తపదేసు.

౯౦. అరియానం ధమ్మన్ని చారిత్తవారిత్తభేదం సీలాచారం. ఏకంతకరణీయస్స అకరణమ్మి వీతిక్కమో ఏవ.

అవిజ్ఞాదికే సంకిలేసధమ్మే తదజ్ఞాదివసేన ధునాతీతి ధోనా వుచ్చతి పజ్ఞా. పచ్చవేక్ఖిత్వా పరిభుజ్జానపజ్ఞాతి పన పకరణేన అవచ్చిన్నత్తా వుత్తం. తం అతిక్కమిత్వా చరన్తోతి పచ్చయానం అపచ్చవేక్ఖిత్వా పచ్చయపరిభోగే ఆదీనవం అపస్సన్తో ఇణపరిభోగవసేన పరిభుజ్జాన్తో న పరిముచ్చతి నిరయాదిదుక్ఖతో, వట్టదుక్ఖతో చ.

కుక్కుజనకం నామ కదలియా పుప్పనాళి. పరాభవాయాతి వినాసాయ. తథాతి యథా ఫలపాకన్తా కదలీ, ఏవం వేళునళాపి ఓసధిజాతికత్తాతి ఉపసంహారత్తో తథా-సద్దో. తేనాహ “ఫలం వేళుం ఫలం నళ”న్తి.

సుఖేత్తేపీతి పి-సద్దేన కో పన వాదో ఊసరాదిదోసదుట్టేసు ఖేత్తేసూతి దస్సేతి. “ఛకణ...పే.... అత్తో”తి ఏతేన యథావుత్తఅభిసజ్ఞరణాభావేన బీజదోసదుట్టన్తి దస్సేతి.

౯౧. సజ్జితన్తి సజ్జితం. అపరిక్ఖతేతి పటిపక్ఖేహి ధమ్మేహి అవిక్ఖమ్మితే అరోగే.

యాయ సమన్నాగతో పుగ్గలో “కిం సుతం మయా, కిం వా సుణామీ”తి కుసలం గవేసీ చరతి, సా ధమ్మోజపఞ్ఞా కిస్సవా నామ. దుబ్బాసీతాతి దుట్టు భాసీతా, ఇస్సామచ్చరియదోసాదీహి దుట్టా వా భాసీతా.

౯౨. విచినాతీతి విసేసతో చినాతి పసవతి.

విగతభూతాతి విగతసచ్చ. తేనాహ “అలీకవాదీ”తి.

అవజాతపుత్తాతి లామకపుత్త. భగవతో సాసనే పబ్బజిత్వా నిహీనవుత్తితం సన్ధాయ వదతి. నేరయికోతి నిరయే నిబ్బత్తనకో. పాపకమ్మినో పపతన్తి ఏత్థాతి పపతం, నరకం.

తణ్ణాదీనం సభావభేదతోతి తణ్ణాదిట్టిదుచ్చరితానం తణ్ణాయనవిపరీతదస్సనదుట్టచరితతాసజ్ఞాతసభావవిభాగతో. అవత్థాభేదతోతి తణ్ణాయ ఛన్దపేమలోభరాగనన్దీపిపాసాముచ్చాదయో, దిట్టియా గాహపరామాసమిచ్చాభినివేసవిసుకవిప్పన్దితవిపరీతదస్సనాదయో, దుచ్చరితస్స తిరచ్ఛానపేత్తివిసయఅసురయోనిగామితాదయో అవత్థావిసేసా. చ-సద్దేన తేసం కామతణ్ణాదిరూపతణ్ణాదిఅత్తానుదిట్టాదిసస్సతగాహాదికాయదుచ్చరితాది- పాణాతిపాతాదిప్పకారభేదో సజ్గయ్యతి.

౯౩. విపులన్తి ఉళారం, తేలాదీహి చేవ ధనధణ్ణాదీహి చ పహూతసన్నిచయన్తి అత్తో. సమ్మాధాతి జనసంమద్దసజ్ఞటా.

దణ్డేన న హింసతీతి ఏత్థ వుత్తం యం దణ్డనిధానం, తం వట్టవివట్టనిస్సితం. తదుభయస్సాపి ఫలం దస్సేన్తో “సో పుగ్గలో”తిఆదిమాహ.

౯౪. కిఞ్చతి తంసమజ్ఞేనం విమద్దతీతి కిఞ్చనం, రాగాది, పలిబున్ధతి కుసలప్పవత్తిం నివారేతీతి పలిబోధో, రాగాదియేవ, కిఞ్చనమేవ పలిబోధో కిఞ్చనపలిబోధో. అథ వా కిఞ్చనఞ్చ పలిబోధో చ కిఞ్చనపలిబోధో, ఆమిసకిఞ్చిక్ఖఞ్చ రాగాదిసంకిలేసో చాతి అత్తో.

విసేసితన్తి విలోమం, విసమం కిరియన్తి అత్తో. రాజభణ్ణన్తి ఓరోధే సన్ధాయ వదన్తి.

యాచయోగోతి యాచనయోగో, యాచకానం మనోరథపరిపూరణతో. తేనాహ “యాచితబ్బయ్యత్తో”తి. దానయ్యత్తోతి సతతం దానకిరియాసమజ్ఞీ. దానసంవిభాగరతోతి ఏత్థ దానం నామ అత్థికానం యథాధిష్ఠాయపటియత్తపరిచ్ఛాగో, సంవిభాగో అత్తనా పరిభుజ్జాతబ్బతో అప్పమత్తకతోపి సంవిభజనం. ఇమేహి ఖో...పే.... హోతీతి ఏత్థ హోతిసద్దేన “సమన్నాగతో”తి పదం సమ్మన్దితబ్బం, న “సోతాపన్నో”తి దస్సేతుం “సోతాపన్నో...పే.... హోతీ”తి వుత్తం. తేహి ధమ్మేహి సమన్నాగమో హి ఇథ విధీయతి, న సోతాపన్నభావో, తేన సోతాపన్నలక్ఖణమేతే ధమ్మా, న సోతాపన్నభావలక్ఖణన్తి దస్సేతి. తథా హి “సోతాపన్నేన...పే.... లబ్భమానతం దస్సేతీ”తి వుత్తం.

౯౫. లపతి కథేతి ఏతేనాతి లపనం, ఓట్టం.

౯౬. ముదితోతి దిబ్బసమ్మత్తియా పముదితో.

౯౯. కిఞ్చాపి ఉదతారీతి తరణకిరియా అతీతభావేన వుత్తా, తరణమేవ పన గహేత్వా ఆహ “ఓఘతరణస్స అరియమగ్గకిచ్చత్తా”తి. ఏవం విప్పముత్తో, విముత్తోతి చ ఏత్థ ముచ్చనకిరియాయపి వత్తబ్బం.

౧౦౦. పాతు-సద్దపుబ్బకో భవన్తి-సద్ధో సియా ఉప్పాదపరియాయో సియా ఆవిభావపరియాయోతి “పాతుభవన్తి”తి పదస్స “ఉప్పజ్జన్తి, పకాసేన్తి చా”తి అత్తో వుత్తో. పాతుభూతధమ్మస్సాతి ఉప్పన్నబోధిపక్ఖియధమ్మస్స, విభూతచతుసచ్చధమ్మస్స వా. నో కల్లోతి న యుత్తో. సహేతుధమ్మన్తి ఏత్థ పచ్చయుప్పన్నధమ్మావ గహితా, న పచ్చయధమ్మాతి? నయిదమేవం దట్టబ్బం పచ్చయధమ్మానమ్మి పచ్చయుప్పన్నభావానతివత్తనతో. అథ వా సహేతుధమ్మన్తి పచ్చయుప్పన్నధమ్మో పధానభావేన వుత్తో, పచ్చయధమ్మో పన గుణభావేనాతి ఏవమేత్థ ఉభయేసం వుత్తభావో వేదితబ్బో.

ఆరణ్ణకన్తి ఆరణ్ణకఙ్గసమన్నాగతం. అణ్ణాతోతి పరిచయవసేన న శాతో, అసంసట్తోతి అత్తో. తేనాహ “నిచ్చనవో”తి.

బ్యాపాదవిహింసావితక్కవిరహే వేరిపరిసఙ్గాయ అభావే అకిత్తిపరిముత్తీతి ఏవమాదీహిపి కారణేహి కోధప్పహనేన సుఖం సుపతి. కోధపరిహాహావో పన పాకటతరోతి ఆహ “కోధ...పే.... సయతీ”తి. విసములస్సాతి ఏత్థ విససరిక్ఖతాయ “విస”న్తి దుక్ఖం అధిప్పేతన్తి ఆహ “దుక్ఖవిపాకస్సా”తి. సుఖన్తి చేతసికసుఖం. అక్కుట్టస్స పచ్చక్కోసిత్వా చ పచ్చక్కోసనహేతు ఉప్పజ్జతీతి యోజనా.

౧౦౧. సల్లుబ్బాహనం సల్లుద్ధరణం.

విసయభేదేన, పవత్తిఆకారభేదేన చ అనేకభేదత్తా కామసఙ్ఖాయ వుత్తం “యాయ కాయచీ”తి.

దానముఖేనాతి దానేన ముఖభూతేన, దానం పముఖం కత్వాతి అత్తో.

“అరియమగ్గసమ్మాపనవసేనా”తి ఇమినా అనుకమ్మానుద్దయానం ఏకంతానవజ్జతమేవ విభావేతి. “అనుకమ్మా”తి పదస్సత్థవివరణం “కరుణాయనా”తి, ఇతరస్స “మేత్తాయనా”తి.

౧౦౨. పకతిఆదీతి ఆదిసద్దేన అణుఇస్సరపజాపతిపురిసకాలాధిట్టాయకారిఆదికే సఙ్గణ్ఠాతి.

కామేసూతి కామగుణేసు రూపాదివిసయేసు.

బహుకిలేసతాయాతి బహులకిలేసభావేన. పుబ్బహేతుమన్దతాయాతి వివట్టాపనిస్సయస్స కుసలస్స అకతత్తా.

చిత్తవూపసమభావనాయాతి చిత్తవూపసమకరభావనాయ సమధవిపస్సనాయ.

పరిస్సయా సీలాదిపరిపూరణస్స పరిబన్ధభూతా కిలేసా ఏవ. అనరియా పఞ్ణాసీసం ఉక్ఖిపిత్వా రాతుమేవ న సక్కోన్తితి వుత్తం “జాణసిరేన అధోసిరా హుత్వా”తి.

౧౦౩. భగవతో, భిక్షుసంఘస్య చ వసనయోగ్యభావో, తేహి నివృత్తభావో చ తస్య సాతిసయో వణ్ణోతి వుత్తం
“పఠమగాఢాయ జేతవనస్స వణ్ణం కథేత్వా”తి. వుత్తజ్ఞోతం -

“గామే వా యది వారణ్ణో, నిన్నే వా యది వా ధలే;

యత్థ అరహంతో విహరంతి, తం భూమిరామణేయ్యక”న్తి. (ధం. పం. ౯౮; థేరగా. ౯౯౧);

ఇథ ధమ్మసద్దో సమాధిపరియాయో “ఏవంధమ్మా తే భగవంతో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౧౩; మ. ని. ౩.౧౯౮; సం. ని. ౨.౩౭౮) వియాతి ఆహ “ధమ్మోతి సమాధీ”తి సమాధిపక్షికా ధమ్మా సతివాయామా.

నానుగచ్ఛేయ్యాతి నానుతసేయ్య. అనుతసనమేవ హి తణ్ణాదిట్ఠీహి అనుగమనం. పటివిపస్సేయ్యాతి
విపస్సనాసమ్మసనమాహ. యమకతో, హి ఖణికతో, పటిపాటితో చ సమ్మసనం విపస్సనాయపి సమ్మసనతో పటివిపస్సనా
నామ. సా హి విపస్సనాయ దిట్ఠిఉగ్ఘాటనమానసముగ్ఘాటననికన్తిపరియాదానహేతుతాయ విసేసతో పటిపక్షేన
అసంహారఅసంకుప్పనహేతుభూతా పరిబ్రూహనా హోతి. “పునపునం...పే.... అప్పేన్తో”తి ఏతేన
నిబ్బానారమ్మణధమ్మానుబ్రూహనం యథా “బ్రూహేతా సుజ్ఞాగారాన”న్తి (మ. ని. ౧.౬౪) దస్సేతి.

యం కిఞ్చ అపదిసిత్వా పటిజ్ఞాదానం సఙ్గరో. సో పన అత్తనో కిచ్చవిసేసం అపదిసిత్వా మిత్తసన్ధవవసేన వా
కాలాగమనం అపదిసిత్వా కిఞ్చిక్ఖానుప్పదానేన వా పటిబాహకరణం అపదిసిత్వా బలగ్గబోధవసేన వా సియాతి తస్య
మిత్తకరణాదిపరియాయతం సన్ధాయాహ “సఙ్గరోతి...పే.... నామ”న్తి. ఏవం పటిపన్నత్తాతి ఏవం అనిచ్చసజ్ఞాముఖేన
తియద్ధకేసు సజ్ఞారేసు అప్పమాదప్పటిపత్తియా పటిపన్నత్తా.

దిబ్బచక్ఖు సువిసుద్ధన్తి సావసేసా దేసనాతి ఆహ “యం సచ్చికరోతి”తి. రూపాయతనజ్ఞోత్థ అధిప్పేతం.

౧౦౪. అన్తన్తి సజ్ఞారానం పారిమన్తభూతం. వేదానన్తి మగ్గజాణవేదానమేవ. అరహత్తాధిగమేన అన్తం పరియోసానం
గతత్తా. కమ్మవిపాకవట్టానం, కిలేసవట్టస్సాపి చ ఉస్సదేన ఉపచయేన ఉస్సదా, రాగాదయో.

సుక్కోభాసతాయ సుక్కా, అభివిసిట్ఠగ్గహా. సబ్బాని వా తారకరూపాని సుక్కా. విన్దతీతి ఉపలభతి, పటివిజ్ఞతీతి అత్తో.

“అజ్ఞత్తం విపస్సనాభినివేసో హోతీ”తి ఇదం “సకేసు ధమ్మేసూ”తి పారగుభావస్య విసేసితత్తా వుత్తం, తఞ్చా ఖో
అభినివేసేనేవ దేసితం. “సబ్బం , భిక్షవే, అభిజ్ఞోయ్య”న్తి (సం. ని. ౪.౪౬; పటి. మ. ౧.౩) వుత్తం. పారగుతా చ తేసం
ఖిన్దానం పరిజ్ఞాభిసమయవసేన హోతి. తతో చ నేసం హేతుభూతసముదయే, తదప్పవత్తిలక్ఖణే నిరోధే, నిరోధగామినియా
పటిపదాయ చ పహానసచ్చికిరియాభావనాభిసమయపారిపూరివసేన ఇతరసచ్చేసుపి పారగుభావో వుత్తో ఏవ హోతి.
సబ్బసో హి సకలత్తభావబోధేనపి చతుసచ్ఛాభిసమయో హోతియేవ. వుత్తజ్ఞోతం “ఇమస్మింయేవ బ్యామమత్తే కళేవరే
ససజ్ఞేఘ్ఘి సమనకే లోకఞ్చ పజ్జాపేమి, లోకసముదయఞ్చా”తిఆది (సం. ని. ౧.౧౦౭; అ. ని. ౪.౪౨). అథ వా సకేసు
ధమ్మేసూతి అత్తనో ధమ్మేసు. అత్తధమ్మా నామ అత్తకామస్య కులపుత్తస్య సీలాదిధమ్మా. సీలసమాధిపజ్ఞాదయో హి
వోదానధమ్మా ఏకన్తహితసుఖసమ్పాదనతో పురిసస్య సకధమ్మా నామ, న అనత్తావహా సంకిలేసధమ్మా వియ పరధమ్మా.

తేసం సీలాదీనం పారిపూరియా పారం పరియన్తం గతోతి పారగూ. “అక్కుల పక్కుల” ఇతి ఏవం విహింసనకపయోగం.

అజకలాపేన (ఉదా. ౭) హి తదా భగవన్తం భీసాపేతుకామేన కతం యక్ష్మగజ్జితం “అక్కుల పక్కుల” ఇతి ఇమినా ఆకారేన సత్తానం సోతపథం అగమాసి, తస్మా తం “అక్కులం పక్కులకరణ”న్తి వుత్తం.

నాభినన్దతీతి “అయం మం దట్టం ఆగతా”తి న తుస్సతి. యస్మా పన “భగవతో భాసితం అభినన్ద”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౮౮) వియ సమ్మటిచ్చనట్టోపి అభినన్దసద్దో హోతి, తస్మా వుత్తం “చిత్రేన న సమ్మటిచ్చతీ”తి. న సోచతీతి “మయా అసమ్మోదితా గచ్ఛతీ”తి న చిత్తసన్తాపం ఆపజ్జతి. “సజ్ఞా సజ్ఞామజిం ముత్త”న్తి ఇదం అభినన్దసోచనానం అభావస్స కారణవచనం.

తేనాతి ఉదకే న్హానేన. తేనేవాహ “న ఉదకేన సుచీ హోతీ”తి. తస్సట్టో - ఉదకుమ్ముజ్జనాదినా నేవ సత్తానం సుచి పాపతో సుద్ధి నామ హోతీతి. ఉదకుమ్ముజ్జనాదీని హి ఇథ ఉత్తరపదలోపేన “ఉదక”న్తి వుత్తం. ఉదకేనాతి వా ఉమ్ముజ్జనాదికిరియాసాధనభూతేన ఉదకేన సత్తానం సుచి పాపసుద్ధి న హోతీతి. అథ వా సుచితేన యథావుత్తేన ఉదకేన పాపమలతో సుద్ధో నామ సత్తో న హోతీతి. యది సియా, సబ్బేసమేవ మచ్చబన్ధానం పాపసుద్ధి సియా. తేనాహ “బహ్వత్థ న్హాయతీ జనో”తి. మాతుఘాతాదిపాపకమ్మకారీనం, అజ్ఞోసజ్ఞా గోమహింసాదీనం ఉదకం ఓరోహన్తానం అన్తమసో మచ్చకచ్చపే ఉపాదాయ సబ్బేసమ్మి పాపసుద్ధి సియా , న పనేవం హోతి. కస్మా? న్హానీయపాపహేతూనం అప్పటిపక్ఖభావతో. యజ్ఞో యం వినాసేతి, సో తస్స పటిపక్ఖో. యథా ఆలోకో అన్ధకారస్స, విజ్ఞా అవిజ్ఞాయ, న ఏవం న్హానం పాపస్స, తస్మా నిట్టమేత్థ గన్తబ్బం “న ఉదకేన సుచీ హోతీ”తి. యేన పన సుచి హోతి, తం దస్సేతుం “యమ్మి సచ్చజ్ఞా”తిఆది వుత్తం. తత్త సచ్చన్తి వచీసచ్చజ్ఞా విరతిసచ్చజ్ఞా. అథ వా సచ్చన్తి జాణసచ్చజ్ఞోవ పరమత్తసచ్చజ్ఞా. ధమ్మాతి సేసో అరియధమ్మా. సచ్చస్స పనేత్థ విసుం గహణం తస్స బహుకారతాదస్సనత్థం. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

జాతిబలనిసేధకన్తి జాతిమత్తబ్రాహ్మణానం భోవాదికానం పటిసేధకం. జాతివాదస్స వా నిసేధకం, “న జచ్ఛా బ్రాహ్మణో హోతీ”తి (సు. ని. ౬౨౨) హి వుత్తం. థేరో హి తథావాదేన తే అనిగ్గణ్ణన్తోపి నిగ్గణ్ణన్తో వియ హోతీతి కత్వా వుత్తం.

౧౦౩. విముత్తియన్తి అనుపాదిసేసనిబ్బానధాతుయం.

సవాసనన్తి ఏత్థ ఖీణాసవస్సాపి అఖీణాసవసదిసకాయవచీపయోగహేతుభూతా సన్తానే కిలేసభావనా వాసనా నామ ఆయస్మతో పిలిన్దవచ్చస్స (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౧౩; ధ. ప. అట్ట. ౨.పిలిన్దవచ్చత్తేరవత్తు) వసలవోహరో వియ, సహ వాసనాయాతి సవాసనం, భావనపుంసకజ్ఞోతం “విసమం చన్దిమసూరియా పరివత్తన్తి”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౭౦) వియ. యథావుత్తవాసనమ్మి అసేసేత్వాతి అట్టో. కుమ్మగ్గపరిహరణవసేన మగ్గసమ్మటిపత్తీతి మగ్గే కుసలో అమగ్గేపి కుసలో ఏవ హోతి. భగవా పన సబ్బజ్ఞాతాయ సబ్బత్తేవ కుసలోతి ఆహ “మగ్గే చ అమగ్గే చ కోవిదో”తి.

౧౦౬. తమేన యుత్తోతి యథావుత్తతమో తస్స అత్థీతి తమో, పుగ్గలో. అప్పకాసభావేన రితా ఖన్ధావ తమో. అలోకభూతోతి జాతిగుణాలోకో, పాకటగుణోతి అట్టో.

కిలేసమయం బన్ధనం “దళ్ళ”న్తి వదన్తి. యతో సచ్ఛాని పటివిజ్ఞన్తా బుద్ధావ నం చిన్దన్తి, న అజ్ఞో.

దుచ్చేదనత్తేన సతిపి దళ్ళభావే సిధిలవుత్తితం తస్య దీపేతుం “బన్ధనభావమ్మీ”తిఆదిమాహ. తేన “అహో సుఖముతరం ఖో, భిక్షవే, మారబన్ధన”న్తి వుత్తం.

౧౦౭. యదిపి చేతనా కుసలాకుసలసాధారణా, అపుణ్ణాభిసంజ్ఞారో ఇధాధిప్పేతోతి తస్య వసేన అత్తం దస్సేన్తో “అకుసలచేతనావసేన చేతేతీ”తి ఆహ. చేతనం అభిసన్ధహనం, చిత్తస్స బ్యాపారాపత్తిభావేన పవత్తితి అత్తో. యస్మా పన చేతనా యదా విజ్ఞాత్తిం సముట్టాపేతి, తదా దిగుణస్సాహాదిగుణవాయామా వియ హుత్వా పాకటం పయోగం నిష్పాదేతి, తస్మా “పకప్పేతీ”తి వుత్తా. పాకటప్పయోగకప్పనజ్ఞోత్థ పకప్పనం అధిప్పేతం. తేనాహ “తమేవ పకప్పేతీ”తి. పచ్చయట్తో ఇథ ఆరమ్మణత్తోతి వుత్తం “పవత్తియా పచ్చయో హోతీ”తి.

౧౦౮. యథా జలసముద్దస్స వీచిసముట్టానవసేన లబ్భమానో వేగో “వీచిమయో”తి వుచ్చతి, ఏవం చక్షుసముద్దస్సాపి రూపావభాసనవసేన లబ్భమానో వేగో “రూపమయో”తి వుత్తో. ఏసేవ నయో సేసేసుపి. ఆవిజ్ఞానతోతి ఆకడ్డనతో, ఆకడ్డనజ్ఞోత్థ సన్తానస్స తన్నిన్నభావహేతుతాయ దట్టబ్బం.

సముదనం కిలేసతేమనం, అవస్సవహేతుతా, కిలేసానం ఊమిఆదిసదిసతా సమావట్టనేన సత్తానం అనత్థావహతాయ వేదితబ్బా. ఉపరూపరివేగుప్పత్తియా ఉపగతస్స ఉట్టాతుం అప్పదానేన, గుణసారవినాసనేన చ కోధుపసాహాదీనం ఊమిఆదిసదిసతా దట్టబ్బా.

అభిముఖో నన్దతీతి తదారమ్మణం సుఖం సోమనస్సం సాదియన్తో సమ్మటిచ్చతి. అభివదతీతి తణ్ణాభినివేసవసేన అభినివిస్స వదతి. తణ్ణోస్స అభినివేసం దీపేతుం “అహో సుఖ”న్తిఆది వుత్తం. అజ్ఞోసానం అధిముచ్చనభూతాయ తణ్ణాయ తణ్ణావత్థుకస్స అనుపవిసిత్వా ఆవేణికతాకరణన్తి ఆహ “అజ్ఞోసాయ తిట్టతీతి గిలిత్వా పరినిట్టపేత్వా”తి.

౧౦౯. “కస్మా”తిఆదినా సన్తాపదుక్ఖానం అసుప్పతికారతం ఆహ “యేన వా పకారేనా”తి. యేనాతి యేన వా కామజ్ఞోసానదిట్టిజ్ఞోసానభూతేన మిచ్చాభినివేసప్పకారేన. గహట్టపబ్బజితా తథారూపం కత్వా అత్తనో వడ్డిఞ్చ మజ్ఞాన్తి. అవడ్డి ఏవ పన హోతి తస్స పకారస్స వడ్డియం అనుపాయభావతో చ ఉపాయభావతో చ అవడ్డియం. తథాపీతి తత్త తత్త ఇచ్చావిఘాతం పాపుణన్తోపి. యస్మా ఇతో బాహిరకా సబ్బేన సబ్బం భవనిస్సరణం అప్పజానన్తో మన్దకిలేసం దీఘాయుకం సుఖబహులం ఏకచ్చం భవం తేనేవ మన్దకిలేసాదిభావేన “నిబ్బాన”న్తి సమనుపస్సన్తి, తస్మా భవేన భవవిప్పమోక్షం వదన్తీతి.

భవదిట్ఠిసహగతా తణ్ణా పురిమపదే ఉత్తరపదలోపేన భవతణ్ణాతి వుత్తాతి ఆహ “భవతణ్ణాతిఆదీసు వియా”తి.

యత్థాతి యస్మిం భవే.

తతో ఏవాతి భూతరతియా ఏవ. అజ్ఞామజ్ఞాజ్ఞో సత్తానం ఛన్దరాగో బలవా హోతి. అనవసేసతోతి అనవసేసేన, న కిఞ్చి సేసేత్వా.

సంసారసోతస్స అనుకూలభావేన గచ్ఛతీతి అనుసోతగామీ. తస్సేవ పటిక్కులవసేన నిబ్బిదానుపస్సనాదీహి పవత్తతీతి పటిసోతగామీ, అచలప్పసాదాదిసమన్నాగమేన రితసభావోతి అత్తో.

౧౧౦. “పలబ్బతి, నిఖజ్జతి”తిఆదీసు వియ ఉపసగ్గో పదవడ్డనమత్తన్తి ఆహ “అభిజాతికోతి జాతియో”తి.
కణ్ణధమ్మసమన్నాగతత్తా వా కణ్ణో. పరమవయేపి మజ్జిమవయేపి పాపసమగ్గీ హుత్వా రితో కణ్ణధమ్మే అభిజాయతి,
పచ్ఛాపి పాపం పసవతీతి అత్తో. సుక్కోతి వా ఏత్త వుత్తవిపరియాయేనేవ అత్తో వేదితబ్బో.

౧౧౧. పురిమస్మిన్తి పురిమస్మిం పదే. వినయే భుమ్మం తత్త దేయ్యధమ్మస్స పతిట్టాపనతో. దుతియే అధికరణే,
తదధికరణజ్ఞో నిబ్బానన్తి. గహట్టపబ్బజితకిచ్చేసు వా విసిట్టధమ్మదస్సనత్తం పచ్చయదానారహత్తానం సమధురతానిద్దేసో.
అథ వా యేన యేన పన వత్తునాతి రూపారూపనిరోధాదినా తణ్ణావత్తునా. అమరావిక్ఖేపవత్తుఆదినాతి ఏత్త ఆది-సద్దేన
సుభసుఖాదిమిచ్ఛాభినివేసవత్తుం సజ్జణ్ణాతి. యథా వా తణ్ణాదిట్టిదుచ్చరితానం వసేన సంకిలేసభాగియస్స సుత్తస్స
విభాగో, ఏవం సమధవిపస్సనాసుచరితవసేన తణ్ణావోదానభాగియాదిసుత్తవిభాగోతి దస్సేతుం పాళియం “తణ్ణా...పే....
నిద్దిసితబ్బ”న్తి వుత్తం.

ఇదం ఏవం పవత్తన్తి యథా దుచిన్తితాదివసేన బాలో హోతి పుగ్గలో, ఏవం తస్స దుచిన్తితచిన్తితాదిభావనావసేన
పవత్తం ఇదం సంకిలేసభాగియం నామ సుత్తన్తి పుట్టే సంకిలేసధమ్మవిభాగేన వుత్తం ఇదాని సామజ్ఞతో సజ్గహేత్వా వదతి.
ఇదం వాసనాభాగియం సుత్తన్తి ఏత్థాపి ఇమినా నయేన అత్తో వేదితబ్బో.

కిలేసట్టానేహీతి కిలేసానం పవత్తిట్టానేహి. కిలేసావత్థాహీతి కిలేసానం పవత్తిఆకారవిసేసేహి. కామరాగాదీహి
సంయుజ్జతి కామరాగాదిహేతు కమ్మవిపాకాదినా. సతిపి తేసం కాలన్తరవుత్తియం సంయుత్తో నామ హోతి, యతో
కామరాగాదయో “సంయోజన”న్తి వుచ్చన్తి. ఉపాదియతీతి దళ్లం గణ్ణాతి పవత్తేతి. సేసం వుత్తనయత్తా, ఉత్తానత్తా చ
సంవణ్ణేతం.

౧౧౨. ఉదాహరణవసేనాతి నిదస్సనవసేన, ఏకదేసదస్సనవసేనాతి అత్తో. సకలస్స హి పరియత్తిసాసనస్స సోళసహి
పట్టానభాగేహి గహితత్తా. యథా తదేకదేసానం సోళసన్నమ్మి పట్టానభాగానం గహణం ఉదాహరణమత్తం, తేసం పన
సోళసన్నం ఏకదేసగ్గహణం ఉదాహరణన్తి కిమేత్త వత్తబ్బం. తేన వుత్తం “ఏకదేసదస్సనవసేనాతి అత్తో”తి. కస్మా పనేత్త
పాళియం పట్టానస్స ఏకదేసోవ ఉదాహటో, న అవసేసోతి? నయనిదస్సనత్తం. ఇమినా నయేన అవసేసోపి పట్టానభావో
వేదితబ్బోతి.

తత్త “అప్పమ్మి చే సంహిత భాసమానో...పే.... స భాగవా సామజ్ఞస్స హోతీ”తి (ధ. ప. ౨౦) ఇదం
వాసనాభాగియఞ్చ అసేక్ఖభాగియఞ్చ. ఏత్త హి “అప్పమ్మి చే సంహిత భాసమానో”తి ఇదం వాసనాభాగియం, “స భాగవా
సామజ్ఞస్స హోతీ”తి ఇదం అసేక్ఖభాగియం.

తథా మఘదేవసుత్తం. తత్త హి “భూతపుబ్బం, ఆనన్ద, ఇమిస్సాయేవ మిథిలాయం మఘదేవో నామ రాజా అహోసి
ధమ్మికో ధమ్మరాజా ధమ్మే రితో మహాధమ్మరాజా, ధమ్మం చరతి బ్రాహ్మణగహపతికేసు నేగమేసు చేవ జనపదేసు చ,
ఉపోసథఞ్చ ఉపవసతి చాతుద్దసిం, పఞ్చదసిం, అట్టమిఞ్చ పక్ఖస్సా”తిఆది (మ. ని. ౨.౩౦౮), ఇదం వాసనాభాగియం.
“ఇదం ఖో పనానన్ద, ఏతరహి మయా కల్యాణం వత్తం నీహరితం ఏకన్తనిబ్బిదాయ విరాగాయ నిరోధాయ ఉపసమాయ
అభిజ్ఞాయ సమ్మోధాయ నిబ్బానాయ సంవత్తతీ”తి (మ. ని. ౩.౧౮౯) ఇదం అసేక్ఖభాగియం. “పమాదం అప్పమాదేన,

యదా నుదతి పణ్డీతో"తి (ధ. ప. ౨౮) ఇదం నిబ్బేధభాగియం. "పజ్ఞాపాసాద...పి... అవేక్షతీ"తి (ధ. ప. ౨౮) ఇదం అసేక్షభాగియన్తి ఇదం నిబ్బేధభాగియఇచ్చ అసేక్షభాగియఇచ్చ.

తథా "తీణిమాని, భిక్షవే, ఇన్ద్రియానీ"తి (సం. ని. ౫.౪౯౩) సుత్తం. తత్త "తీణిమాని, భిక్షవే, ఇన్ద్రియాని. కతమాని తీణీతి? అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియం అజ్ఞాన్ద్రియ"న్తి ఇదం నిబ్బేధభాగియం, "అజ్ఞాతావిన్ద్రియ"న్తి (సం. ని. ౫.౪౯౩) ఇదం అసేక్షభాగియం.

రట్టపాలసుత్తం (మ. ని. ౨.౨౯౩ ఆదయో) సంకిలేసభాగియఇచ్చ వాసనాభాగియఇచ్చ అసేక్షభాగియఇచ్చ. తత్త హి "ఊనో లోకో అతిత్తో తణ్హాదాసో"తిఆదినా (మ. ని. ౨.౩౦౬) సంకిలేసో విభత్తో, "ఏకో వూపకట్టో"తిఆదినా (మ. ని. ౨.౨౯౯) అసేక్షధమ్మా, ఇతరేన వాసనాధమ్మాతి.

"ధమ్మే చ యే అరియపవేదితే రతా, అనుత్తరో తే వచసా మనసా కమ్మునా చ;

తే సన్తిసోరచ్చసమాధిసణ్ణితా, సుతస్స పజ్ఞాయ చ సారమజ్ఞుగా"తి. (సు. ని. ౩౩౨);

ఇదం వాసనాభాగియఇచ్చ నిబ్బేధభాగియఇచ్చ అసేక్షభాగియఇచ్చ. ఏత్త హి "ధమ్మే చ యే అరియపవేదితే రతా"తి అయం వాసనా, "అనుత్తరా...పి... సణ్ణితా"తి అయం నిబ్బేధో, "సుతస్స పజ్ఞాయ చ సారమజ్ఞుగా"తి అసేక్షధమ్మా.

తథా "సద్ధో సుతవా నియామదస్సీ"తి గాథా (సు. ని. ౩౭౩). తత్త హి "సద్ధో సుతవా"తి వాసనా, "నియామదస్సీ వగ్గగతేసు న వగ్గసారి ధీరో, లోభం దోసం వినేయ్య పటిఘ"న్తి నిబ్బేధో, "సమ్మా సో లోకే పరిబ్బజేయ్యా"తి అసేక్షధమ్మా.

సబ్బాసవసంవరో పరిస్సయాదీనం వసేన సబ్బభాగియం వేదితబ్బం. తత్త హి సంకిలేసధమ్మా, లోకియసుచరితధమ్మా, సేక్షధమ్మా, అసేక్షధమ్మా చ విభత్తా. అసబ్బభాగియం పన "పస్సం పస్సతీ"తిఆదికం (మ. ని. ౧.౨౦౩) ఉదకాదిఅనువాదనవచనం వేదితబ్బం. ఏవమేతస్మిం సోళసవిధే సాసనపట్టానే ఏతే తణ్హాదివసేన తయో సంకిలేసభాగా, వోదానాదివసేన తయో వాసనాభాగా, సేక్ఖానం సీలక్ఖన్దాదీనం వసేన తయో నిబ్బేధభాగా, అసేక్ఖానం సీలక్ఖన్దాదీనం ఏవ వసేన తయో అసేక్షభాగా, తేసం వసేన మూలపట్టానాని ఏవ ద్వాదస హోన్తి. తాని పన విత్థారనయేన విభజియమానాని ఛన్నపుతాధికాని చత్తారి సహస్సాని హోన్తి. యథాదస్సనం పనేతాని ఉద్ధరితబ్బాని. తాని పన యస్మా సజ్ఘహతో కామతణ్హాదివసేన తయో తణ్హాసంకిలేసభాగా, సస్సతుచ్చేదవసేన ద్వే దిట్టిసంకిలేసభాగా, కాయదుచ్చరితాదివసేన తయో దుచ్చరితసంకిలేసభాగాతి అట్ట సంకిలేసభాగా. ధమ్మామిసాభయదానవసేన తివిధం దానమయం పుజ్ఞాకిరియవత్థు, కాయసుచరితాదివసేన తివిధం సీలమయం పుజ్ఞాకిరియవత్థు, సమధవిపస్సనావసేన దువిధం భావనామయం పుజ్ఞాకిరియవత్థూతి అట్టేవ వాసనాభాగా.

సద్ధానుసారీ సద్ధావిముత్తో ధమ్మానుసారీ దిట్టిప్పత్తో కాయసక్ఖీతి (పు. ప. మాతికా ౭.౩౨-౩౬; పు. ప. ౨౬-౩౦) పఞ్చన్నం సేక్ఖానం పచ్చేకం తయో సీలాదిక్ఖన్దాతి పన్నరస నిబ్బేధభాగా, సుజ్ఞాతానిమిత్తాపణిహితభేదా పజ్ఞావిముత్తానం తయో అగ్గఫలధమ్మా, తేసు పచ్చేకం తయో తయో సీలాదిక్ఖన్దా, తథా ఉభతోభాగవిముత్తానన్తి అట్టారస, సిక్ఖితబ్బాభావసామజ్ఞోన అసజ్ఞతథాతుం పక్ఖిపిత్వా ఏకూనవీసతి అసేక్షభాగా, ఇతి పురిమాని ఏకతింస, ఇమాని

ఏకూనవీసతీతి సమపజ్ఞాస సంకిలేసభాగియాదిధమ్మా హోన్తి. తస్మా ఇమేసం సమపజ్ఞాసాయ సంకిలేసభాగియాదిధమ్మానం వసేన సమపజ్ఞాస సుత్తాని హోన్తి.

యస్మా చ తే పజ్ఞావిముత్తా ఉభతోభాగవిముత్తవిభాగం అకత్వా అసంజ్ఞతాయ ధాతుయా అగ్గహణేన నిప్పరియాయేన అసేక్షభాగాభావతో నవేవ అసేక్షభాగాతి సమచత్తాలీస హోన్తి, తస్మా పేటకే “చత్తారీసాయ ఆకారేహి పరియేసితబ్బం, పజ్ఞాసాయ ఆకారేహి సాసనపట్టానం నిద్దిట్ట”న్తి (పేటకో. ౨౧) చ వుత్తం. సజ్ఞహతో ఏవ పన పుట్టే వుత్తవిత్తారనయేన సోఢస హోన్తి, పున తివిధసంకిలేసభాగియాదివసేన ద్వాదస హోన్తి, పున తణ్ణాదిట్టిదుచ్చరితసంకిలేసతణ్ణాదిట్టిదుచ్చరితవోదానభావేన ఛ హోన్తి, పున సంకిలేసభాగియం వాసనాభాగియం దస్సనభాగియం వాసనాభాగియం అసేక్షభాగియన్తి పజ్ఞా హోన్తి, పున మూలపట్టానవసేన చత్తారి హోన్తి, పుధుజ్ఞనభాగియసేక్షభాగియఅసేక్షభాగియభావేన తీణి హోన్తి, పున సంకిలేసభాగియవోదానభాగియభావేన ద్వే ఏవ హోన్తి. పట్టానభావేన పన ఏకవిధమేవ, ఇతి పట్టానభావేన ఏకవిధమ్మి సంకిలేసవోదానభాగియభావేన దువిధన్తి విభాగతో యావ ఛన్నువుతాధికం చతుసహస్సప్పభేదం హోతి, తావ నేతబ్బం. ఏవమేతం పట్టానం సజ్ఞహతో, విభాగతో చ వేదితబ్బం.

ఇమస్సాపి పట్టానవిభాగస్స, న పురిమస్సేవాతి అధిప్పాయో. లోకికం అస్సత్థీతి, లోకికసహచరణతో వా లోకియం, సుత్తం పదేసీనాతి ఏకదేసీన. సబ్బపదేసూతి తంతంతికానం తతియపదేసు. బుద్ధాదీనన్తి బుద్ధపచ్చేకబుద్ధబుద్ధసావకానం. ధమ్మో పనేత్థ బుద్ధాదిగ్గహణేన వేదితబ్బో, ఆదిసద్దేన వా.

పరిణమతీతి పరిపచ్చతి. ధర్మీతి పబన్ధవసేన పవత్తన్తి. న్తి పాపకమ్మం. తేతి కుసలాభినిబ్బత్తక్ఖన్ధా. రక్ఖన్తి విపాకదానతో విపచ్చితుం ఓకాసం న దేన్తీతి అత్తో. అయశ్చ అత్తో ఉపపజ్జవేదనీయేసు యుజ్జతి, ఇతరస్మిమ్మి యధారహం లబ్బతేవ. తేనాహ “దుతియే వా తతియే వా అత్తభావే”తి.

౧౧౩. అత్తనో అనవజ్ఞసుఖావహం పటిపత్తిం పటిపజ్జన్తో పరమత్తతో అత్తకామో నామాతి ఆహ “అత్తనో సుఖకామో”తి. సుఖానుబన్ధస్థో సుఖం కామేన్తో సుఖమేవ కామేతీతి చ సుఖకామోతి.

విత్తతట్టేనాతి సువిప్పారదిట్టీనం పవత్తనట్టానతాసజ్ఞాతేన విత్తారట్టేన.

౧౧౪. దిట్టే దుక్ఖాదిధమ్మేతి భావేనభావలక్ష్మణే భుమ్మం, దుక్ఖాదిధమ్మే దిట్టే ఇాతేతి అత్తో.

“ఉద్ధ”న్తిఆది కాలదేసానం అనవసేసపరియాదానన్తి ఆహ “ఉద్ధన్తి అనాగతం, ఉపరి చా”తిఆది. గమనేనాతి చుత్తూపపాతగమనేన.

౧౧౫. నగరద్వారధిరకరణత్థన్తి నగరస్స ద్వారబాహుధిరకరణత్థం. గమ్భీరనేమతాయాతి “నేమం”వుచ్చతి నిఖాతథమ్మాదీనం పథవిం అనుపవిసిత్వా రితప్పదేసో , గమ్భీరం నేమం ఏతస్సాతి గమ్భీరనేమో, తస్స భావో గమ్భీరనేమతా, తాయ. కమ్పనం యధారితస్స ఇతో చిత్తో చ సజ్ఞోపనం, చాలనం రితట్టానతో చావనం. అజ్ఞోగాహీత్వాతి అవిపరీతసభావాభిసమయవసేన అనుపవిసిత్వా, అనుపవిట్టో వియ హుత్వాతి అత్తో.

సంయోజనానం పజహనవసేనాతి గాఢాయ వచనసేసం ఆనేత్వా దస్సేతి. అథ వా పహతబ్బస్స పహనేన వినా న భావనాసిద్ధీతి అత్తసిద్ధం పహతబ్బపహనం అజ్ఞత్తం, బహిద్ధాతి పదద్వయేన యోజేత్వా దస్సేతుం అజ్ఞత్తం బహిద్ధాతి ఓరమ్భాగ్రియఉద్ధమ్భాగ్రియసంయోజనానం విసంయోగగహితోతి ఇమమత్తం పాళియా సమత్తేతుం “తేనాహ సబ్బలోకే”తి వుత్తం.

అలోభసేసేనాతి అలోభేన పుబ్బజ్ఞమేన, యతో యోగావచరో “నేక్ఖమ్మచ్చన్దో”తి వుచ్చతి. అసుభసజ్ఞా రాగప్పటిపక్ఖతాయ “విసేసతో అలోభప్పధానా”తి వుత్తా, దసాసుభవసేన వా. అధిగతజ్ఞానాదీనీతి ఆదిసద్దేన విపస్సనాదీని సజ్ఞణ్ణాతి. విహింసారతిరాగానం బ్యాపాదహేతుకతో చత్తారోపి బ్రహ్మవిహారా అబ్యాపాదపధానాతి ఆహ “చతు...పే.... అబ్యాపాదో ధమ్మపద”న్తి. అధిగతాని యూనాదీనీతి యోజనా. దసానుస్సతి...పే.... అధిగతాని సమ్మాసతి ధమ్మపదం సతిసేసేన తేసం అధిగంతబ్బత్తాతి అధిప్పాయో. ఆనాపానభావనాయం సమాధిపి పధానో, న సతి ఏవాతి దస్సనత్తం “దసకసిణ...పే.... సమ్మాసమాధి ధమ్మపద”న్తి వుత్తం. చతుధాతువవత్థానవసేన అధిగతానమ్మి ఏత్థేవ సజ్ఞహో దట్టట్టో.

౧౧౬. ఉపలక్ఖణకారణానీతి సజ్ఞానననిమిత్తాని.

పాపమేవ పాపియోతి ఆహ “పాపం హోతీ”తి, “పాపియో”తి చ లిజ్గవిపల్లాసవసేన వుత్తం. ఏకవచనే బహువచనన్తి ఏకవచనే వత్తబ్బే బహువచనం వుత్తం.

౧౧౭. ఓలీయనతణ్ణాభినివేసవసేనాతి భవతణ్ణాభవదిట్ఠివసేన. తా హి భవేసు సత్తే అల్లీయాపేన్తి. అతిధావనాభినివేసవసేనాతి ఉచ్చేదదిట్ఠివసేన. సా హి అవట్టుపచ్చేదమేవ వట్టుపచ్చేదం కత్వా అభినివిసనతో అతిధావనాభినివేసో నామ. ఓలీయన్తీతి సమ్మాపటిపత్తితో సజ్జోచం ఆపజ్ఞన్తి. అభిధావన్తీతి సమ్మాపటిపత్తిం అతిక్కుమన్తి.

తేసజ్ఞాతి తేసం ఉభిన్నం అభినివేసానం, తదజ్ఞోసజ్ఞ సబ్బమజ్ఞోతానం.

౧౧౮. ఇదం ఇట్టవిపాకం అనిట్టవిపాకన్తి ఇదం ఇట్టవిపాకసజ్ఞాతం అనిట్టవిపాకసజ్ఞాతం ఫలం.

“అకజ్ఞతో న జానేయ్యు”న్తి ఏతేన “అకజ్ఞతో”తి ఇమినా పదేన సద్ధిం సమ్మన్దదస్సనముఖేన “న జజ్ఞో”తి పదస్స అత్తం దస్సేతి.

న ఉపలబ్ధతీతి నత్తీతి అత్తో.

౧౨౦. తానీతి కమ్మకమ్మనిమిత్తగతినిమిత్తాని. పత్తరణాకారోయేవ హేస, యదిదం ఛాయానం వోలమ్మనం. ఏవం హోతీతి “అకతం వత మే కల్యాణ”న్తిఆదిప్పకారేన విప్పటిసారో హోతి.

౧౨౨. ఏసకేహీతి గవేసకేహి సపరసన్తానే సమ్పాదకేహి. దుక్ఖద్రయన్తి దుక్ఖఫలం. తీహి కారణేహీతి కాయవాచాచిత్తేహి. తాని హి తంతంసంవరానం ద్వారభావేన కారణానీతి వుత్తాని. తీహి తానేహీతి వా తీహి ఉప్పత్తిట్టానేహి. వీహితన్తి పిధాయకం.

“ఉట్టానట్టానసజ్ఞత”ని ఇదం పాసాణభావసామజ్ఞం గహేత్వా వుత్తం.

౧౨౩. రజమిస్సకన్తి పుప్పరజమిస్సకం. తస్మాతి తస్స సేక్ఖాసేక్ఖమునినో. మహిచ్ఛాదీనం వియ గామే చరణప్పచ్చయా గామవాసీనం సద్ధాహాని వా భోగహాని వా న హోతి, అథ ఖో ఉపరూపరి వుద్ధియేవ హోతితి దస్సేన్తో “పాకతికమేవ హోతి”తి ఆహ. అజ్ఞత్తికకమ్మట్టానన్తి చతుసచ్చకమ్మట్టానం.

తేనాతి కుసలేన కాయవచీకమ్మేన. ధిరభావో ధామం నామాతి తస్స అత్తం దస్సేన్తో “ధామవాతి రితిమా”తి ఆహ.

అత్తసంనిస్సయం పేమం అత్తాతి గహేత్వా “అత్తసమ”ని వుత్తన్తి ఆహ “అత్తపేమేన సమం పేమం నత్తి”తి. భగవతో విపస్సనాజ్ఞాణోభాసప్పవత్తిం సన్ధాయాహ “ఏజ్ఞా పన...పే.... సక్కోతి”తి. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం, పన అభిజ్ఞాజ్ఞాణాని చ అనన్తాపరిమాణం లోకధాతుం ఓభాసేన్తి.

౧౨౪. కిస్స భీతాతి కేన కారణేన భీతా.

ఠపేత్వాతి పవత్తేత్వా. వచనీయో యాచకానన్తి యోజనా, యాచితబ్బయుత్తోతి అత్తో. యజ్ఞాఉపక్ఖరోతి యజ్ఞోపకరణం. “ఏతేసు ధమ్మేసు రితో చతుసూ”తి వుత్తం చతుక్కం వవత్థపేతుం “సద్ధోతి ఏకం అజ్ఞ”నిఆది వుత్తం.

గాఢాయం వుత్తధమ్మే ద్వే ద్వే ఏకం కత్వా అజ్ఞకరణం దుకనయో.

జాతిధమ్మన్తి పవత్తిధమ్మం సన్ధాయ వదతి.

౧౨౫. సచ్చేకదేసతో సచ్చసముదాయో అనవసేసపరియాదానతో విసిట్ఠోతి దస్సేన్తో “పరమత్థసచ్చం వా హోతూ”తి ఆహ. చతురో పదాతి చత్తారి పదాని, లిజ్గవిపల్లాసేన వుత్తం, చత్తారో ధమ్మకోట్టాసాతి అత్తో. కేవలం సత్తవిభాగదస్సనత్థమేవ చతుపదగ్గహణం, న అధిగతధమ్మానురూపతాయ.

నిమ్మదాతి న మదా.

“సచ్చవాదీ జినో రోమా”తిపి పారో. తత్థ రోమోతి దిట్ఠిరాగరత్తానం తిట్ఠియానం, తిత్థకరానజ్ఞా అధమ్మవాదీనం రాగవిపరీతధమ్మదేసనతో భయజనకో, అధమ్మవాదీనం వా తత్థ ఆదీనవదస్సనేన భాయితట్ఠో, అప్పహీనాసంవరానం వా దురుపసజ్ఞమనతో దురాసదోతి అత్తో.

సచ్చో చ సో ధమ్మో చాతి సచ్చధమ్మో. తేనాహ “ఏకన్తనిస్సరణభావేనా”తిఆది.

ఏకాయనభావన్తి ఏకమగ్గభావం, అజ్ఞమగ్గభావన్తి అత్తో.

దస్సనభాగియం భావనాభాగియన్తి నిబ్బేధభాగియమేవ ద్వీధా విభజిత్వా వుత్తన్తి ఆహ “సంకిలేసభాగియాదీహి చతుహి పదేహి”తి. సేసత్తికానన్తి సత్తాధిట్టానత్తికాదీనం అట్టన్నం తికానం. సేసపదానజ్ఞాతి సంకిలేసభాగియజ్ఞా వాసనాభాగియజ్ఞాతిఆదిమిస్సకపదానజ్ఞా. చ-సద్దేన సంకిలేసభాగియాదిపదాని చ సజ్ఞణ్ణాతి. లోకియత్తికస్సేవ హి

“సేసపదానీ”తి వుత్తేహి మిస్సుకపదేహి ఏవం సంసన్దనే నయదస్సనం, ఇతరేసం పన తికానం సంకిలేసభాగియాదిపదేహి చేవ సేసపదేహి చ సంసన్దనే ఇదం నయదస్సనన్తి “వుత్తనయానుసారేన సువిజ్ఞోయ్య”న్తి వుత్తం. సమతిక్కమనన్తి పహానం. సతిపి వాసనాభాగియసంకిలేసభాగియధమ్మానం లోకియభావే పురిమేహి పన పచ్చిమా పహతబ్బా తదగ్గవసేన, విక్ఖమ్భనవసేన చ. ఏవం పజహనసమత్థతాయ పహానన్తి వుత్తం “వాసనాభాగియం సుత్తం సంకిలేసభాగియస్స సమతిక్కమాయ హోతీ”తి. సంకిలేసధమ్మానం సమతిక్కమేన అధిగన్తబ్బా వోదానధమ్మా వియాతి యోజనా. భావనా నామ తివిధా ఝానభావనా, విపస్సనాభావనా, మగ్గభావనాతి. తాసు మగ్గభావనాయ గహితాయ విపస్సనాభావనా గహితా ఏవ హోతీతి తం అనామసిత్వా ఇతరా ద్వే ఏవ గహితా. తథాపి “భావనాభాగియస్స సుత్తస్స పటినిస్సగ్గాయా”తి వుత్తే కిం సబ్బేన సబ్బం అసేక్ఖస్స ఝానభావనాపి పటినిస్సగ్గతి చోదనం మనసి కత్వా పాళియం “అసేక్ఖభాగియం సుత్తం దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్థ”న్తి వుత్తన్తి దస్సేన్తో “అసేక్ఖధమ్మేసు ఉప్పన్నేసు మగ్గభావనాకిచ్చం నామ నత్థీ”తి వత్వా “ఝానభావనాపి దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్థా ఏవా”తి ఆహ.

ఏకం ఏవ భవబీజం పటిసన్దివిజ్ఞాణం ఏకబీజం, తం అస్స అత్థీతి ఏకబీజీ. సన్ధావిత్వా సమాగన్త్యా, నిబ్బత్తనవసేన ఉపగన్త్యాతి అత్థో. సంసరిత్వాతి తస్సేవ వేవచనం. కులం కులం గచ్ఛతీతి కోలంకోలో. పురిమపదే అనునాసికలోపం అకత్వా నిద్దేసో.

తేసం సోతాపన్నానం. ఏతం పభేదన్తి ఏకబీజిఆదివిభాగం. పురిమభవసిద్ధం వివట్టాపనిస్సయపుజ్జాకమ్మం ఇథ పుబ్బహీతు నామ. యో “కతపుజ్జాతా”తి వుచ్చతి, సో పరమమగ్గే సాధితే చరితత్థతాయ విపక్కవిపాకం వియ కమ్మం ఉపరిమమగ్గానం ఉపనిస్సయో న సియాతి అధిప్పాయేనాహ “ఉపరి...పే.... ఆపజ్జతీ”తి. తిణ్ణం మగ్గానం నిరత్థకతా ఆపజ్జతి పరమమగ్గేనేవ తేహి కాతబ్బకిచ్చస్స సాధితత్తా. పరమమగ్గే...పే.... ఆపజ్జతీతి అనుప్పన్నస్స అత్థకిరియాసమ్భవతో. ఏవం తిణ్ణం వాదానం యుత్తిఅభావం దస్సేత్వా చతుత్థవాదో ఏవేత్థ యుత్తోతి దస్సేన్తో ఆహ “విపస్సనా...పే.... యుజ్జతీ”తి. “సచే హీ”తిఆదినా తం యుత్తిం విభావేతి. విముత్తిపరిపాచనీయానం ధమ్మానం పరిపక్కతాయ ఇన్ద్రియానం తిక్ఖతాయ ఇంద్రస్స విసదతాయ విపస్సనాయ బలవభావో వేదితబ్బో. సో హి వోమిస్సకనయేన సంసరణకో ఇధాధిప్పేతో “దేవే చేవ మానుసే చ సన్ధావిత్వా”తి వుత్తత్తా. ఇథ కామభవే రితో ఇథట్టకో. మనుస్సదేవలోకూపపజ్జనతో ఓకారేన వోకిణ్ణో. అరియసావకస్స తంతంసత్తనికాయుపపత్తి తస్స తస్స సోధనసదిసం కిలేసమలాదిఅనత్థాపనయనతోతి ఆహ “థ దేవలోకే సోధేత్వా”తి. “అకనిట్టే రత్వా”తి ఏతేన హేట్టాబ్రహ్మలోకసోధనం వుత్తమేవాతి వేదితబ్బం.

సద్ధం ధురం కత్వాతి సద్ధం ధురం జేట్టకం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా. సద్ధాయ అనుస్సతి పటిపత్తి, సద్ధం వా పుబ్బభాగియం అనుస్సతి, సద్ధాయ వా అనుసరణసీలోతి సద్ధానుసారీ. ధమ్మానుసారీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ధమ్మాతి పనేత్థ పజ్ఞా వేదితబ్బా. సద్ధహన్తో విముత్తోతి సద్ధావిముత్తో. యదిపి సబ్బథా అవిముత్తో, సద్ధామత్తేన పన విముత్తోతి అత్థో. సద్ధాయ వా అధిముత్తోతి సద్ధావిముత్తో. వుత్తనయేనాతి ఉపరిమగ్గవిపస్సనాయ బలవమన్దమన్దతరభావేన. దిట్టియా పత్తోతి దిట్టిప్పత్తో, చతుసచ్చదస్సనసజ్ఞతాయ దిట్టియా నిరోధప్పత్తోతి అత్థో. దిట్టన్తం వా పత్తోతి దిట్టిప్పత్తో, దస్సనసజ్ఞతస్స సోతాపత్తిమగ్గఇంద్రస్స అనన్తరప్పవత్తోతి వుత్తం హోతి. పరమఫలతో పట్టాయ హి యావ అగ్గమగ్గా దిట్టిప్పత్తాతి. ఇదన్తి

యథావుత్తసోతాపన్నానం సద్ధావిముత్తదిట్టిప్పత్తతావచనం . అట్టన్నం విమోక్షానన్తి చతస్సో రూపావచరసమాపత్తియో, చతస్సో అరూపావచరసమాపత్తియోతి అట్ట విమోక్షా, తేసం.

పుట్టంతం సచ్చికరోతీతి కాయసక్ఖీ, పుట్టానం అన్తో పుట్టన్తో, పుట్టానం అరూపజ్ఞానానం అనన్తరో కాలోతి అధిప్పాయో. అచ్చంతసంయోగే చేతం ఉపయోగవచనం, పుట్టానన్తరకాలమేవ సచ్చికాతబ్బం సచ్చికరోతీతి వుత్తం హోతి, “విసమం చన్దిమసూరియా పరివత్తన్తో”తిఆదీసు (అ. ని. ౪.౭౦) వియ వా భావనపుంసకన్తి ఏతం దట్టబ్బం. యో హి అరూపజ్ఞానేన రూపకాయతో, నామకాయేకదేసతో చ విక్ఖమ్భనవిమోక్షేన విముత్తో, తేన నిరోధసజ్ఞాతో విమోక్షో ఆలోచితో పకాసితో వియ హోతి, న కాయేన సచ్చికతో, నిరోధం పన ఆరమ్మణం కత్వా ఏకచ్ఛేసు ఆసవేసు భేపితేసు తేన సో సచ్చికతో హోతి. తస్మా సో సచ్చికాతబ్బం నిరోధం యథాఆలోచితం నామకాయేన సచ్చికరోతీతి “కాయసక్ఖీ”తి వుచ్చతి, న తు విముత్తో ఏకద్వానం ఏవ ఆసవానం అపరిక్ఖీణత్తా.

అభేదేనాతి అన్తరాపరినిబ్బాయిఆదిభేదేన వినా. “అభేదేనా”తి చ ఇదం “సద్ధావిముత్తదిట్టిప్పత్తకాయసక్ఖీ”తి ఇథాపి ఆనేత్వా యోజేతబ్బం. యథేవ హి అన్తరాపరినిబ్బాయిఆదిభేదానామసనేనేవ ఏకో అనాగామీ హోతి, ఏవం యథావుత్తభేదఆమసనేనేవ సద్ధావిముత్తో, దిట్టిప్పత్తో, కాయసక్ఖీతి తయో అనాగామినో హోన్తి. అయిచ్చా అనాగామినో తాదిసమవత్థాభేదం గహేత్వా గణనా కతాతి వేదితబ్బం. “అవిహాదీసూ”తిఆది సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

పజ్ఞాయ ఏవ విముత్తో, న చేతోవిముత్తిభూతేన సాతిసయేన సమాధిసాపీతి పజ్ఞావిముత్తో. ఉభతోభాగవిముత్తోతి ఉభోహి భాగేహి ఉభతోభాగతో విముత్తో. కిలేసానం విక్ఖమ్భనసముచ్చిన్నేహి రూపకాయనామకాయతో విముత్తోతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో “విక్ఖమ్భన...పే.... విముత్తో నామా”తి ఆహ. అరూపసమాపత్తియా రూపకాయతో, అగ్గమగ్గేన అరూపకాయతో విముత్తం. యథాహ -

“ఇథ, భిక్షవే, ఏకచ్ఛో పుగ్గలో యే తే సన్తా విమోక్షా అతిక్కమ్మ రూపే ఆరుప్పా, తే కాయేన ఘసిత్వా విహరతి, పజ్ఞాయ చస్స దిస్సా ఆసవా పరిక్ఖిణా హోన్తి, అయం వుచ్చతి, భిక్షవే, పుగ్గలో ఉభతోభాగవిముత్తో”తి (మ. ని. ౨.౧౮౨).

యం పన మహానిదానసుత్తే “రూపీ రూపాని పస్సంతీ”తిఆదికే (దీ. ని. ౨.౧౨౯) నిరోధసమాపత్తిఅన్తే అట్ట విమోక్షే వత్వా -

“యతో ఖో, ఆనన్ద, భిక్షు ఇమే అట్ట విమోక్షే అనులోమమ్మి సమాపజ్జతి...పే.... అయం వుచ్చతానన్ద, భిక్షు ఉభతోభాగవిముత్తో, ఇమాయ చ, ఆనన్ద, ఉభతోభాగవిముత్తియా అజ్ఞా ఉభతోభాగవిముత్తి ఉత్తరితరా వా పణీతతరా వా నత్తి”తి (దీ. ని. ౨.౧౩౦) -

వుత్తం, తం ఉభతోభాగవిముత్తసేట్టవసేన వుత్తం. తత్థ యస్మా ఆరుప్పసమాపత్తీసు ఏకాయపి రూపకాయో విక్ఖమ్మితో ఏవ నామ హోతి, తస్మా చతున్నం ఆరుప్పసమాపత్తీనం, నిరోధసమాపత్తియా చ లాభీనం వసేన పజ్ఞా ఉభతోభాగవిముత్తా వేదితబ్బా. ఏస నయో కాయసక్ఖీమ్మిపి. అట్టవిమోక్షేకదేసేపి హి అట్టవిమోక్షసమజ్ఞా యథా “లోకే సత్తా”తి.

తేరససు సీసేసు పలిబోధసీసాదీని, పవత్తసీసగ్గా పరియాదియితబ్బాని, అధిమోక్షసీసాదీని పరియాదకాని, గోచరసీసం పరియాదకఫలం. తత్తో విసయజ్ఞత్తం ఫలం, విమోక్షో పరియాదకస్స మగ్గస్స, ఫలస్స చ ఆరమ్మణం. సజ్ఞారసీసం సజ్ఞారవివేకభూతో నిరోధోతి పరియాదియితబ్బానం, పరియాదకఫలానగ్గా సహ విసయసంసిద్ధిదస్సనేన సమసీసీభావం దస్సేతుం పటిసమ్మిదాయం (పటి. మ. ౧.౮౭) తేరస సీసాని వుత్తాని. ఇథ పన “యస్స పుగ్గలస్స అపుబ్బం అచరిమం ఆసవపరియాదానగ్గా హోతి జీవితపరియాదానగ్గా”తి (పు. ప. ౧౬) పుగ్గలపజ్ఞాత్తియం ఆగతత్తా తేసు కిలేసపవత్తసీసానం ఏవ వసేన యోజనం కరోన్తో “కిలేససీస”న్తిఆదిమాహ. తత్త పవత్తసీసమ్మి మగ్గో పవత్తితో వుట్టహన్తో చుతితో ఉద్ధం అప్పవత్తికరణేన యదిపి పరియాదియతి, యావ పన చుతి, తావ పవత్తిసమ్మవతో “పవత్తసీసం జీవితిన్తియం చుతిచిత్తం పరియాదియతీ”తి ఆహ.

కిలేసపరియాదానేన అత్తనో అనంతరం వియ నిప్పాదేతబ్బా, పచ్చవేక్షణవారా చ కిలేసపరియాదానస్సేవ వారాతి వత్తబ్బతం అరహన్తి. “విముత్తస్మిం విముత్తమితి ఇాణం హోతీ”తి (మ. ని. ౧.౭౮; సం. ని. ౩.౧౨, ౧౪) హి వచనతో పచ్చవేక్షణపరిసమాపనేన కిలేసపరియాదానం సమాపితం నామ హోతి. తం పన పరిసమాపనం యది చుతిచిత్తేన హోతి, తేనేవ జీవితపరిసమాపనగ్గా హోతీతి ఇమాయ వారచుతిసమతాయ కిలేసపరియాదానజీవితపరియాదానానం అపుబ్బాచరిమతా హోతీతి ఆహ “వారసమతాయ”తి. భవజ్ఞం ఓతరిత్వా పరినిబ్బాయతోతి ఏత్త పరినిబ్బానచిత్తమేవ భజ్జోత్తరణభావేన వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

చరితన్తి చరితా కాయవచీమనప్పవత్తి. ఏత్త చ యేన రాగాధికభావేన పుగ్గలో “రాగచరితో”తి లక్ఖీయతి, తయిదం లక్ఖణం. తేనాహ “రాగజ్ఞాసయో రాగాధికోతి అత్తో”తి, తేన అప్పహీనభావేన సన్తానే ధామగతస్స రాగస్స బలభావో లక్ఖీయతీతి దట్టబ్బం. ఏసేవ నయో సేసేసుపి.

సీలవన్తేహీతి ఆదిసద్దస్స లోపం కత్వా నిద్దేసో కతోతి దస్సేన్తో ఆహ “సీలవన్తాదీహీ”తి. ఆదిసద్దేన దాయకాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో.

ఆరమ్మణభూతా ఇోయ్యన్తి ఆరమ్మణభూతావ ఇోయ్యం.

పుథుజ్జనభూమిఆదీసూతి పుథుజ్జనసేక్ఖాసేక్ఖభూమీసు. తత్త పుథుజ్జనభూమివసేన సంవరో, సేక్ఖభూమివసేన పహానభావనా, అసేక్ఖభూమివసేన సచ్చికిరియా, పుథుజ్జనభూమిసేక్ఖభూమివసేన వా యథారహం సంవరపహానభావనా. పుబ్బభాగియా హి సంవరపహానభావనా పుథుజ్జనస్స సమ్భవన్తి, ఇతరా సేక్ఖస్స, అసేక్ఖభూమివసేన సచ్చికిరియా. నయతో దస్సితన్తి “యం, భిక్ఖవే, మయా ‘ఇదం న కప్పతీ’తి అప్పటిక్ఖిత్తం, తం చే కప్పియం అనులోమేతి, అకప్పియం పటిబాహతి, తం వో కప్పతీ”తిఆదినా (మహావ. ౩౦౦) నయదస్సనవసేన పకాసితం. సరాగాదిసంవత్తనన్తి సరాగాదిభావాయ సంవత్తనం.

అజ్ఞామజ్ఞాం సంసగ్గతోతి “సంకిలేసభాగియగ్గా వాసనాభాగియగ్గా”తిఆదినా సంకిలేసభాగియాదీనం పదానం అజ్ఞామజ్ఞాసంసగ్గతో. అనేకవిధోతి ద్వాదసవిధో యావ ద్వానవుతాధికచతుసహస్సవిధోపి అనేకప్పకారో. లోకియసత్తాధిట్టానాదిసంసగ్గతోతి ఆదిసద్దేన లోకియం ఇాణం, లోకుత్తరం ఇాణం, లోకియగ్గా లోకుత్తరగ్గా ఇాణం,

లోకియం ఇోయ్యం, లోకుత్తరం ఇోయ్యం, లోకియిచ్చ లోకుత్తరచ్చ ఇోయ్యం, లోకియం ఇొణిచ్చ ఇోయ్యచ్చ, లోకుత్తరం ఇొణిచ్చ ఇోయ్యచ్చ, లోకియిచ్చ లోకుత్తరచ్చ ఇొణిచ్చ ఇోయ్యచ్చిఆదికో సమ్మవన్తో పట్టానభేదో సజ్జహితో. ఉభయత్థాతి సంకిలేసభాగియాదికే, లోకియాదికే చ. యథారహన్తి యో యో సంసగ్గవసేన యోజనం అరహతి, సో సో ధమ్మో. సమ్మవావిరోధేనేవ హి యోజనా. న హి “లోకియం నిర్భేధభాగియ”న్తిఆదినా యోజనా సమ్మవతి.

తీసు పిటకేసు లబ్బమానస్సాతి తిస్సో సజ్జేతియో ఆరుత్థే తేపిటకే బుద్ధవచనే ఉపలబ్బమానస్స విజ్ఞమానస్స, ఏతేన న కేవలం సజ్జహో ఏవ యథావుత్తభేదానం పట్టానభాగానం నిద్ధారణాయ కారణం, అథ ఖో పాళియం దస్సనజ్ఞాతి విభావేతి. తేనాహ “యం దిస్సతి తాసు తాసు భూమీసు”తి. “తేనేవ హి”తిఆదినా యథావుత్తస్స అత్థస్స పారానుగమం దస్సేతి.

సాసనపట్టానవారవణ్ణనా నిట్టితా.

నిగమనకథావణ్ణనా

సద్ధమ్మావతరత్థానేతి దేసంతరతో ఆగన్త్వా సద్ధమ్మస్స అవతరణోకాసభూతే సద్ధమ్మస్సవనధారణపరిచయపరిపుచ్చామనసికారబహులానం నివాసట్టానతం సన్ధాయేతం వుత్తం, అత్తనో వా సన్తానే పరియత్తిసద్ధమ్మస్స అనుప్పవేసనట్టానతాయ ఏవం వుత్తం. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవాతి.

నేత్తిఅట్టకథాయ లీనత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నేత్తిప్పకరణ-టీకా నిట్టితా.